

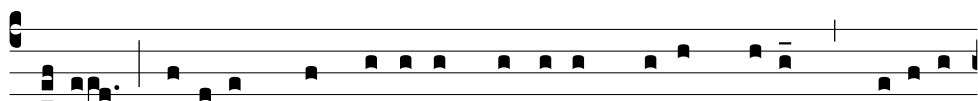
OFFICIUM
HEBDOMADÆ
SANCTÆ

Podľa materiálov **Chœur grégorien de Paris**,
tak ako sa každoročne používajú počas svätého týždňa
(Fontfroide, Granville, Roudnice nad Labem)
zostavil v roku 2018 Marek Klein (www.gregoriana.sk)

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ
AD MATUTINUM

Psalmus 94

IV*
V ení-te, exsultémus Dómino, jubi-lémus De-o, sa-lu-
tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confessi-ó-ne,
et in psalmis jubi-lémus e- i.
Christum Dóminum, pro nobis tentá-tum et pas-sum,
veni- te, ad-o-ré- mus.
Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes

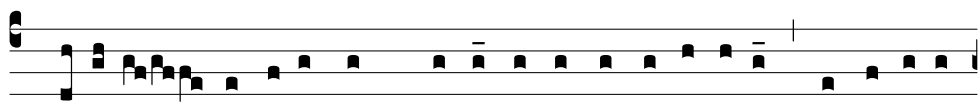
de-os. Quóni-am non repellet Dóminus plebem su-am, qui-a in

manu e-jus sunt omnes fines terræ, et alti-túdines mónti-um

ipse cónspi- cit. vení- te, ad-o-ré- mus.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ridam

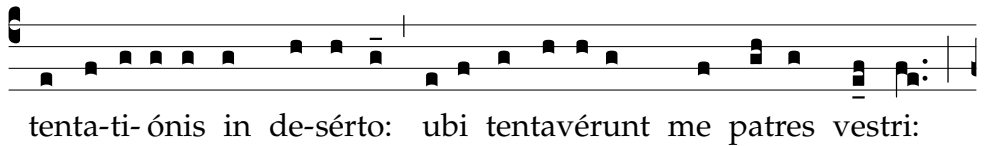
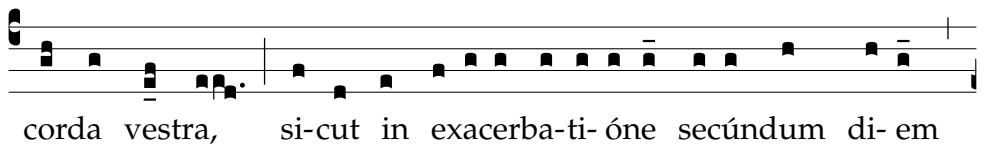
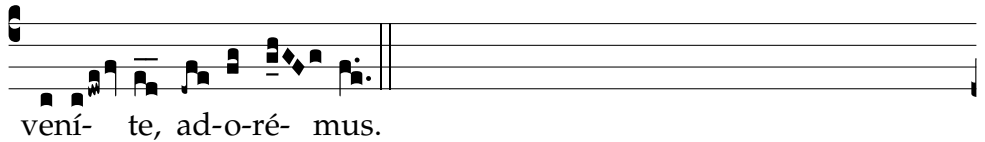
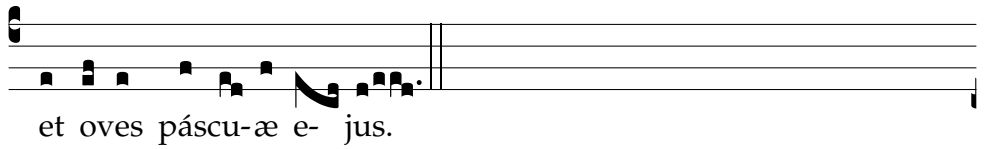
fundavérunt manus e-jus. Vení-te, ado-rémus, et pro-cidá-

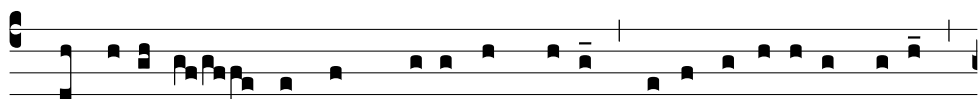

mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,

qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-jus,

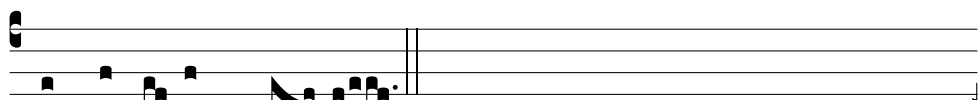
Quadraginta annis proximus fui generationi huic,

et dixi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non cognoverunt

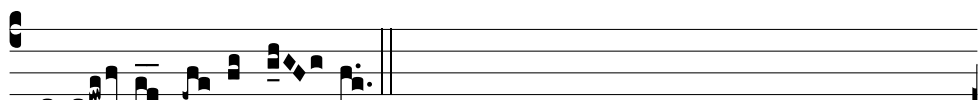
vias meas: quibus iuravi in ira mea: Si introibunt

in requiem meam.»

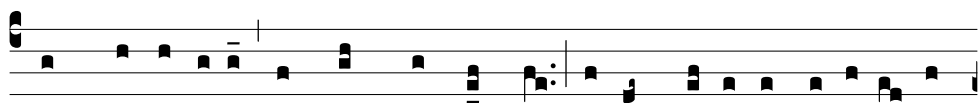
Christum Dominum, pro nobis tentatum et passum,

venite, adoremus.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat

in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum.

A-men. vení-te, ad-o-ré-mus.

Pod'te, plesajme v Pánovi, oslavujme Boha, našu spásu. Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár a oslavujme ho žalmami. * Lebo Pán je veľký Boh a nad všetkými bohmi veľký kráľ. Pán nezavrhne svoj ľud. V jeho moci sú zemské hlbiny a jemu patria aj nebotyčné štíty. * Jeho je more, veď on ho stvoril, i pevnina, ktorú stvárnili jeho ruky. Pod'te, klaňajme sa a na zem padnime, kľaknime na kolená pred Pánom, ktorý nás stvoril. Lebo on je náš Boh a my sme ľud jeho pastviny a ovce, ktoré vedie svojou rukou. * Čujte dnes jeho hlas: „Nezatordzujte svoje srdcia. ako v Meríbe, ako v dňoch Massy na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia; skúšali ma, hoci moje skutky videli. * Štyridsať rokov sa mi priecilo toto pokolenie i povedal som: Je to ľud s blúdiacim srdcom; tí veru moje cesty neznajú. Preto som v svojom hneve prisahal: Nevojdú do môjho pokoja. _____

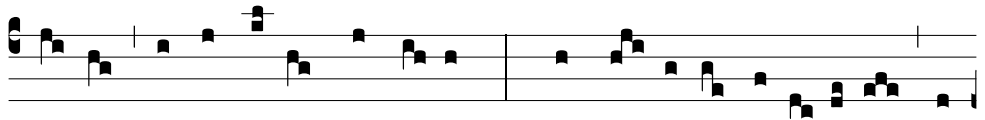
P Ange, lingua, glo-ri-ó-si proéli-um certámi-nis, et su-

per Cru-cis trophæ-o dic tri-úmphum nó-bi-lem, quá-li-ter

Redémptor orbis immo-lá-tus ví-ce-rit. 2. De pa-réntis pro-to-

plá-sti fraude Factor cón-do-lens, quando pomi no-xi- á-lis mor-

te morsu córru- it, ipse lignum tunc no-távit, damna ligni ut

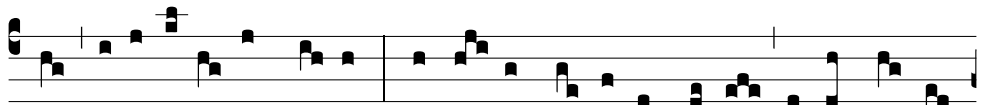
sólve-ret. 3. Hoc opus nostræ sa-lú- tis ordo depopósce-rat,

multi- fórmis pro-di-tó-ris arte ut ar-tem fál-le-ret, et me-dé-lam

ferret inde, hostis unde læ-se-rat. 4. Quando ve-nit ergo sa-

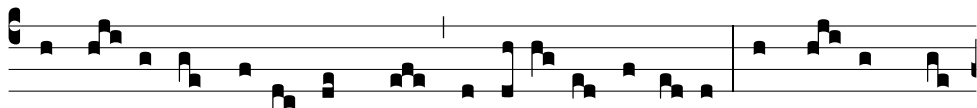
cri pleni-túdo témpo-ris, missus est ab arce Patris na-tus, or-bis,

cón-di-tor, atque ventre virgi-ná-li carne factus pró-di- it.

5. Lustra sex qui jam per-á-cta tempus implens córpo-ris,

se vo- lén-te, na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus, agnus in cru-

cis le-vá-tur immo-lándus stí-pi-te. 6. Æqua Patri Fi-li-óque,

incli-to Pa-rácli-to, sempi- térna sit be- átæ Tri-ni-tá- ti gló-ri-

a, cu-ius alma nos red-émit atque servat grá-ti- a. A-men.

_____ Ospevujme veľký súboj, šírme slávne odkazy trámov kríža, ktorý zdolal strojcu večnej nákazy! Obet' na ňom zmiera za svet a tou smrťou víťazí. * Prvý človek veril zvodom, smrť si vtiahol do domu, keď v ňom Božiu lásku zhasil jed, čo zjedol zo stromu. Lež Boh nový strom si vybral zažehnať tú pohromu. * Poriadok si vyžadoval po bolestnom otrase do priepasti vrhnúť zhubcu, čo nás ranil v zápase, aby skazonosný úder poslúžil nám ku spáse. * Keď čas prišiel, keď po Bohu vyvorcholil dávny smäd, Otec poslal na svet Syna, skrz ktorého stvoril svet, a on z Panny ľudsky vzkĺčil s'á z kra vytúžený kvet. * A keď sa mu v ľudskom veku najkrajší vek priblíži, predurčený trpieť, rád sa pred mukami poníži, preto Baránka, hľa, ľudstvo v obeť dvíha na kríži. * Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva naveky skrze Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ a náreky. Amen. _____

1. Ant.

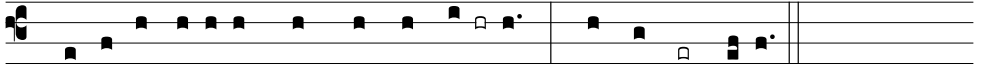
II D

D

dóminus de cælo prospéxit * super fí-li-os hóminum.

Psalmus 13

1. Di-xit insípi-ens in corde **su-** o: * *Non est* **De-us**.
2. Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis **suis**: *
non est qui fáciat bonum, non est usque *ad* **unum**.
3. Dóminus de cælo prospéxit super fílios **hóminum**, *
ut vídeat si est intélligens, aut requírens **Deum**.
4. Omnes declinavérunt, simul inútiles **facti** sunt: *
non est qui fáciat bonum, non est usque *ad* **unum**.
5. Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse
agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.
6. Quorum os maledictióne et amaritúdine **plenum** est: *
velóces pedes eórum ad effundéndum **sánguinem**.
7. Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non
cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.
8. Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam sicut *escam* **panis**?
9. Dóminum non invocavérunt, *
illic trepidavérunt timóre, ubi non *erat* **timor**.
10. Quóniam Dóminus in generatióne justa est, † consílium ínopis
confudístis: * quóniam Dóminus *spes* **ejus** est.
11. Quis dabit ex Sion salutáre **Israël**? *
cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ,
exsultábit Jacob, et lætábitur **Israël**.

12. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

13. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Dóminus de cælo prospéxit super fí-li-os hóminum.

Blázon si v srdci hovori: „Boha niet.“

* Skazení sú a ohavnosti páchajú. Nikto z nich nerobí dobre. * Pán pozerá z neba na synov ľudských a skúma, či je niekto rozumný a hľadá Boha. * Všetci poblúdili, všetci sa skazili; nikto nerobí dobre, veru, celkom nik. * Či nezmúdrejú tí, čo páchajú nepravosť a požierajú môj ľud, akoby jedli chlieb? * Nevzývajú Pána; ale ešte strpnu od strachu, * lebo Boh sa ujíma potomstva spravodlivých. Vy chcete zmariť plány bedára, lež Pán je jeho útočisťom. * Kiež príde Izraelu spása zo Siona! Keď Pán vyslobodí svoj ľud zo zajatia, Jakub zaplesá, poteší sa Izrael.

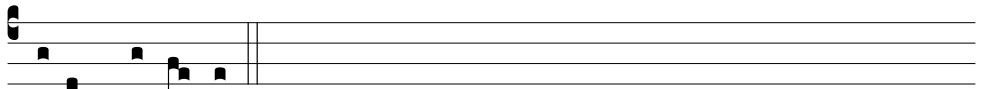

2. Ant.

IV E

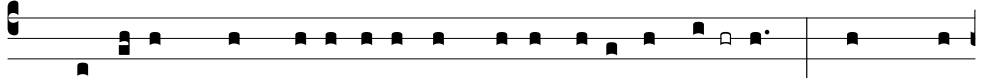
Q

ui o-perátur iustí-ti-am * requi-éscet in monte sancto

tu-o, Dómi-ne.

Psalmus 14

1. Dómine, quis habi-tábit in tabernácu-lo tu- o? * aut quis

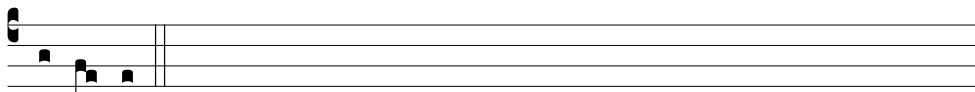

requi-éscet in monte sancto tu-o?

2. Qui ingréditur *sine* **mácula**, * et operátur **justítiam**:
3. Qui lóquitur veritátem in *corde* **suo**, *
qui non egit dolum in *lingua* **sua**:
4. Nec fecit próximo *suo* **malum**, *
et oppróbrium non accépit advérsus *próximos* **suos**.
5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu *ejus* **malígnus**: *
timéntes autem Dóminum **gloríficat**:
6. Qui jurat próximo suo, et non decipit, † qui pecúniám suam non
dedit *ad usúram*, * et múnera super innocéntem non accépit.
7. *Qui facit* hæc: * non movébitur in **ætérrnum**.
8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
9. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Qui o-perátur iustí-ti-am requi-éscet in monte sancto tu-o,

Dómi-ne.

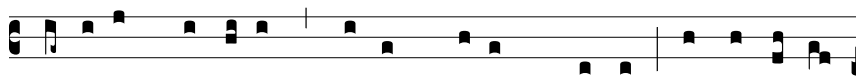
_____ Pane, kto smie bývať v tvojom stánku? Kto môže nájsť odpočinok na tvojom svätom vrchu? * Ten, čo kráča bez poškvrny a koná spravodlivo, * čo z úprimného srdca pravdu hovorí, čo nepodvádza svojím jazykom, * nekrivdí svojmu blížnemu, ani ho nepotupuje. * Čo ničomníka nemá za nič, ale ctí si ľudí bohabojných. * Čo nemení prísahu, aj keď mu vyjde na škodu. Čo nepožičiava peniaze na úrok a proti nevinnému sa nedá podplácať. * Kto si tak počína, ten sa nikdy neskláti. –

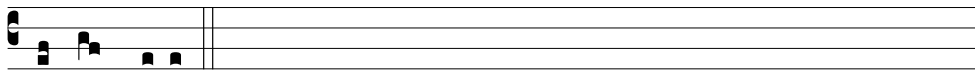
3. Ant.

VII c

I

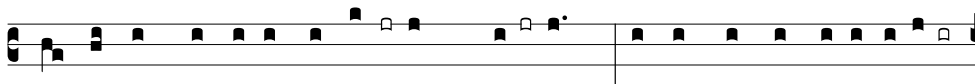

inclína, Dómine, * aurem tu-am mi-hi, et exáudi

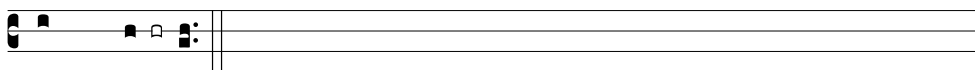

verba me-a.

Psalmus 16

1. Exáudi, Dómine, justí-ti-am **me-** am: * inténde depreca-ti-ó-

nem **me-** am.

2. Auribus pércipe oratió**nem meam**, * non in lábiis dolósis.

3. De vultu tuo judícium **meum pródeat**: *
óculi tui vídeant **æquitátes**.

4. Probásti cor meum, et visitásti **nocte**: *
igne me examinásti, et non est invénta in **me iníquitas**.

5. Ut non loquátur os meum **ópera hóminum**: *
propter verba labiór**um tuórum** ego custodívi **vias duras**.

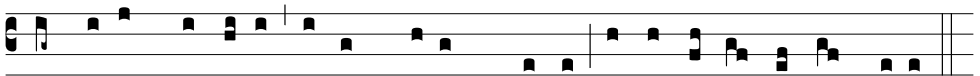
6. Pérfice gressus meos in **sémitis tuis**: *
ut non moveántur vestíg**ia mea**.

7. Ego clamávi, quóniam exaudísti me, **Deus**: *
inclína aurem tuam mihi, et exáudi **verba mea**.

8. Mirífica misericórdias **tuas**, * qui salvos facis sperá**ntes in** te.

9. A resisténtibus délixteræ **tuæ** custódi me, * ut pupíllam **óculi**.

10. Sub umbra alárum tuárum **prótege** me: *
a fácie impiórum qui me **afflixérunt**.
11. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum **conclusérunt**: * os eórum locútum **est supérbi**am.
12. Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: *
óculos suos statuérunt declináre in **terram**.
13. Suscepérunt me sicut leo parátus ad **prædam**: *
et sicut cátilus leónis hábitans in **ábditis**.
14. Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: *
éripe ánimam meam ab ímpio,
frámeam tuam ab inimícis **manus tuæ**.
15. Dómine, a paucis de terra dívide eos in **vita eórum**: *
de absconditis tuis adimplétus est **venter eórum**.
16. Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas **párvulis suis**.
17. Ego autem in justítia apparébo conspéctui **tuo**: *
satiábor cum apparúerit **glória tua**.
18. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
19. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Inclína, Dómine, aurem tu-am mi-hi, et exáudi verba me-a.

Vypočuj, Pane, moju spravodlivú žiadosť, všimni si moju prosbu pokornú. ✱ Nakloň sluch k mojej modlitbe, čo plynie z perí úprimných. ✱ Nech z tvojej tváre vyjde rozsudok o mne; tvoje oči vidia, čo je správne. ✱ Skúmaj moje srdce i v noci ma navštv, skúšaj ma ohňom a nenájdeš vo mne nepravosť. ✱ Moje ústa nehrešia, ako robia ľudia zvyčajne. Podľa slov tvojich perí vyhýbam sa cestám násilníkov. ✱ Pevne drž moje kroky na svojich chodníkoch, aby moje nohy nezakolísali. ✱ K tebe, Bože, volám, lebo ty ma vyslyšíš. Nakloň ku mne sluch a vypočuj moje slová. ✱ Ukáž svoje predívne milosrdenstvo, ty, čo pred protivníkmi pravou zachraňuješ dôverujúcich v teba. Chráň ma ako zrenicu

oka, ✱ skry ma v tôni svojich perutí pred bezbožnými, čo ma sužujú. ✱ Obkl'učujú ma nepriatelia, zatvárajú si bezcitné srdcia, ich ústa spupne hovoria. ✱ Už pristupujú a už ma zvierajú, očami sledia, ako by ma na zem zrazili. ✱ Sú ako lev pripravený na korisť, ako leviča, čo čupí v úkryte. ✱ Povstaň, Pane, predíd' ich a zraz, svojím mečom mi zachráň život pred bezbožným, svojou rukou pred smrteľníkmi, Pane, ✱ pred smrteľníkmi, ktorým sa podiel života končí na zemi. Zo svojich zásob im naplň žalúdok, ✱ nech sa nasýtia ich synovia a čo nezjedia, nech prenechajú svojim deťom. ✱ Ja však v spravodlivosti uzriem tvoju tvár a až raz vstanem zo sna, nasýtim sa pohľadom na teba. _____

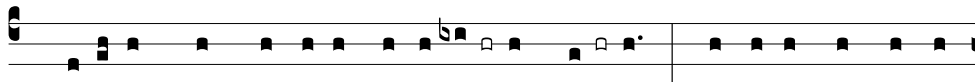
4. Ant.

VI F

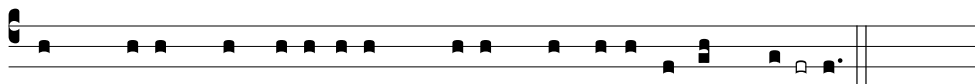
D

í-ligam te, ✱ Dómi-ne, virtus me-a.

Psalms 17 - I

1. Dí-ligam te, Dómine, forti-tú-do **me-** a: ✱ Dóminus firmamén-

tum me-um, et refúgi-um me-um, et libe-rá-tor **me-** us.

2. Deus meus adjútor **meus**, ✱ et sperábo *in eum*.

3. Protéctor meus, et cornu salútis **meæ**, ✱ et suscéptor **meus**.

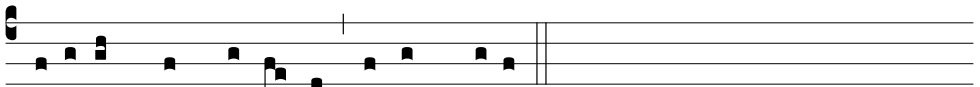
4. Laudans invocábo **Dóminum**: ✱ et ab inimícis meis *salvus* ero.

5. Circumdedérunt me dolóres **mortis**: ✱
et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

6. Dolóres inférni circumdedérunt me: ✱
præoccupavérunt me láquei **mortis**.

7. In tribulatióne mea invocávi **Dóminum**, ✱
et ad Deum meum clamávi.

8. Et exaudívit de templo sancto suo **vocem meam**: *
et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in *aures* ejus.
9. Commóta est, et contrémuit **terra**: * fundaménta móntium
conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam *irátus est eis*.
10. Ascéndit fumus in ira ejus: † et ignis a fácie ejus **exársit**: *
carbónes succénsi *sunt ab eo*.
11. Inclínávit cælos, **et descéndit**: * et calígo sub *pédibus* ejus.
12. Et ascéndit super Chérubim, **et volávit**: *
volávit super *pennas ventórum*.
13. Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus
tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in *núbibus áëris*.
14. Præfulgóre in conspéctu ejus nubes **transiérunt**, *
grando et carbónes ignis.
15. Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit **vocem suam**: *
grando et carbónes ignis.
16. Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: *
fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
17. Et apparuérunt **fontes aquárum**, *
et reveláta sunt fundaménta orbis *terrárum*:
18. Ab increpatióne **tua**, **Dómine**, * ab inspiratióne spíritus *iræ tuæ*.
19. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
20. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula *sæculórum*. **Amen**.

Milujem t'a, Pane, moja sila; Pane, opora moja, útočisko moje, osloboditeľ môj. ✱ Bože môj, moja pomoc, tebe dôverujem; ✱ ty si môj štít, sila mojej spásy a môj ochranca. ✱ Vzývať budem Pána, lebo jemu patrí chvála, a budem zachránený pred nepriateľmi. ✱ Obklúčilo ma smrtiace vlnobitie a vydesili zlostné prívaly. ✱ Ovinuli ma povrazy záhrobia, zovreli ma osídla smrti. ✱ V úzkosti som vzýval Pána a volal som k svojmu Bohu. ✱ Zo svojho chrámu počul môj hlas a moje volanie pred jeho tvárou preniklo k jeho sluchu. ✱ Zem sa pohýbala a zachvela; vrchy sa otriasli a pohli v základoch, lebo vzplanul hnevom. ✱ Dym sa mu valil z nozdier a spaľujúci oheň z jeho úst, vyletúvali z neho žeravé uhľiky. ✱ Znížil nebesia a zostúpil: čierne mračno pod jeho nohami. ✱ Zasadol na cheruba a vzlietol, vznášal sa na krídlach vetrov. ✱ Temnotami sa celkom zahalil a stánok si urobil z čierňavy vôd a oblakov. ✱ Pred žiarou jeho tváre mraky lietali, ľadovec a žeravé uhlie. ✱ Pán z neba zahrnel a zaznel hlas Najvyššieho: ľadovec a žeravé uhlie. ✱ Vyslal šípy a rozprášil ich, vrhol blesky a zmietol ich. ✱ Otvorili sa hĺbočiny vôd a základy zeme sa odkryli. ✱ Pred tvojou hrozbou, Pane, pred víchricou tvojho hnevu.

5. Ant.

IV E

R

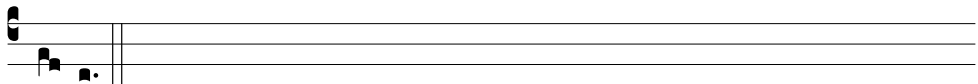

etríbu-et mi-hi Dóminus * secúndum iustí-ti-am me-am.

Psalms 17 - II

1. Mi-sit de summo, et accépit me: * et assúpsit me de aquis

multis.

2. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt **super** me.

3. Prævenérunt me in die afflictiónis **meæ**: * et factus est Dóminus **protéctor meus**.

4. Et edúxit me in *latitú*dinem: * *salvum me fecit, quóniam vóluit me.*
5. Et retríbuet mihi Dóminus secúndum *justítiam meam*: *
et secúndum puritátem mánuum meárum *retríbu*et **mihi**:
6. Quia custodívi *vias Dómini*, * nec ímpie gessi *a Deo meo*.
7. Quóniam ómnia judícia ejus in *conspéctu meo*: *
et justítias ejus non *répuli a me*.
8. Et ero immaculátus *cum eo*: * et observábo ab iniquitáte **mea**.
9. Et retríbuet mihi Dóminus secúndum *justítiam meam*: *
et secúndum puritátem mánuum meárum
in *conspéctu oculórum ejus*.
10. Cum sancto *sanctus eris*, * et cum viro innocénte *innocens eris*:
11. Et cum elécto *eléctus eris*: * et cum perverso *pervértéris*.
12. Quóniam tu pópulum húmílem *salvum fácies*: *
et óculos superbórum *humiliábis*.
13. Quóniam tu illúminas lucérnam *meam, Dómine*: *
Deus meus, illúmina *ténebras meas*.
14. Quóniam in te erípiar a *tentatióne*, *
et in Deo meo *transgréd*iar **murum**.
15. Deus meus, impollúta via ejus: † *elóquia Dómini igne examináta*: *
protéctor est ómnium sperántium in se.
16. Quóniam quis Deus *præter Dóminum*? *
aut quis Deus *præter Deum nostrum*?
17. Deus, qui præcínxit *me virtúte*: *
et pósuit *immaculátam viam meam*.
18. Qui perfécit pedes meos *tamquam cervórum*, *
et super excélsa *státuens me*.

19. Qui docet manus meas **ad praelium**: *
et posuisti, ut arcum æreum, **brachia mea**.

20. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

21. Sicut erat in princípío, et **nunc, et semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Retribu-et mi-hi Dóminus secúndum iustí-ti-am me-am.

_____ Z výsosti čiahol rukou
a chytil ma a vyzdvihol ma zo stredy hlbokých vôd. * Vytrhol ma z rúk mojich premocných
nepriateľov, z rúk tých, čo ma nenávideli a boli silnejší ako ja. * Napadli ma v môj deň
nešťastný, ale Pán mi bol podperou. * Vyviedol ma na miesto priestranné, zachránil ma,
lebo si ma obľúbil. * Za moju spravodlivosť ma Pán odmení, za to, že moje ruky sú čisté,
* lebo som kráčal po cestách Pánových a od svojho Boha som neodstúpil bezbožne. * Pred
očami som mal všetky jeho príkazy a jeho zákony som neodvrhol. * S ním som bol bez úhony
a uchránil som sa zločinu. * Za moju spravodlivosť ma Pán odmenil lebo videl, že moje
ruky sú čisté. * Voči svätému si svätý, voči šľachetnému šľachetný, * voči úprimnému
úprimný, voči zvrhlému si neušprosný. * Pokorný ľud chrániš pred zánikom a ponizuješ oči
pyšných. * Ty, Pane, zapal'uješ moju pochodeň; môj Boh rozjasňuje vo mne temnoty. * Na
šíky nepriateľov zaútočím s tvojou pomocou; a s pomocou svojho Boha hradby preskočím.
* Božia cesta je čistá, ohňom je vyskúšané slovo Pánovo. On je ochrancom všetkých, čo
v neho dúfajú. * Ved' kto je Boh okrem Pána? Kto je skala okrem nášho Boha? * To Boh
ma silou opásal a moju cestu urobil nepoškvrnenou. * Mojim nohám dal rýchlosť jeleňa
a postavil ma na výšinu. * Ruky mi na boj vycvičil a moje ramená napínajú luk kovový. —

6. Ant.

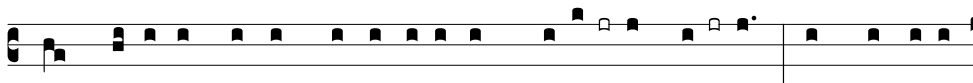
VII c2

V

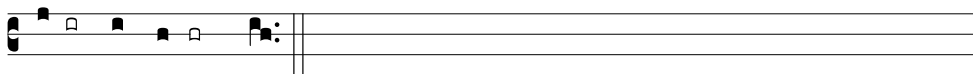

i-vit Dóminus * et bene-díctus De-us sa-lú-tis me-æ.

Psalmus 17 - III

1. Et dedísti mi-hi pro-tecti-ónem salú- tis tu- æ: * et dextera

tu-a suscepit me:

2. Et disciplína tua corréxit **me** in **finem**: *
et disciplína tua ipsa **me** docébit.
3. Dilatásti gressus **meos** **subtus** me: *
et non sunt infirmáta **vestígia mea**:
4. Pérsequar inimícos meos et comprehéndam **illos**: *
et non convértar, **donec** defícient.
5. Confríngam illos, nec **póterunt stare**: * cadent subtus **pedes meos**.
6. Et præinxísti me virtúte ad **bellum**: *
supplantásti insurgéntes **in** me **subtus** me.
7. Et inimícos meos dedísti **mihi dorsum**, *
et odiéntes me **disperdidísti**.
8. Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad **Dóminum**: *
nec exaudívit eos.
9. Et commínuam illos, ut púlverem ante **fáciem venti**: *
ut lutum plateárum delébo eos.
10. Eripe me de contradició nibus **pópuli**: *
constítues me in **caput géntium**.
11. Pópulus quem non cognóvi servívit **mihi**: *
in audítu auris obedívit **mihi**.
12. Fílii aliéni mentíti sunt **mihi**, *
fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a **sémitis suis**.
13. Vivit Dóminus, et benedíctus **Deus meus**: *
et exaltétur Deus salútis **meæ**.

-
14. Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis **pópulos sub** me: *
liberátor meus de inimícis meis **iracúndis**.
15. Et ab insurgéntibus in me **exaltábis** me: * a viro iníquo **erípies** me.
16. Proptérea confitébor tibi in natió nibus, **Dómine**: *
et nómini tuo **psalmum dicam**.
17. Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo
suo **David**: * et sémini ejus **usque** in **sáeculum**.
18. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
19. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sáecula **sæculórum**. Amen.

Vi-vit Dóminus et bene-díctus De-us sa-lú-tis me-æ.

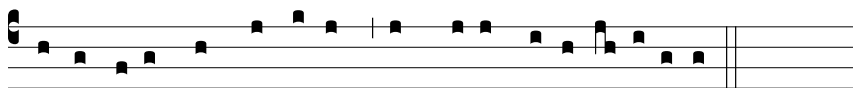
*Dal si mi svoj štít záchranný, pravícou si ma podporil a tvoja láskavosť ma urobila veľkým.
* Mojím krokom si cestu uvoľnil a moje nohy nepociťujú únavu. * Naháňal som svojich
nepriateľov, až som ich dostihol, a nevrátil som sa, kým som ich celkom nezničil. * Tak
som ich zdvoil, že ani stáť nevládali, popadali mi pod nohy. * Opásal si ma udatnosťou
v boji a vzbúrencov si uvrhol do môjho područia. * Ty si zahnal mojich nepriateľov na útek
a rozprášiš si tých, čo ma nenávidia. * Kričali, nemal im kto pomôcť, volali k Pánovi, ale
on ich nevyslyšal. * Rozprášiš som ich ako prach unášaný vetrom, šliapal som po nich ako
po blete uličnom. * Vytrhol si ma zo vzbury ľudu a ustanovil za hlavu národov. * Služi
mi ľud, ktorý som nepoznal, a poslúcha ma na jediné slovo. * O moju priazeň sa uchádzajú
cudzinci; cudzinci blednú od strachu a trasú sa vo svojich úkrytoch. * Nech žije Pán, nech
je zvelebený môj Záchranca, nech je vyvýšený Boh, moja spása. * Bože, ty si ma poveril
odplatou a podmanil si mi národy; ty si ma oslobodil od zlostných nepriateľov. * Povýšil si
ma nad mojich odporcov a vytrhol si ma z rúk násilníka. * Preto ťa, Pane, budem velebiť
medzi národmi a ospevovať tvoje meno žalmami. * Svoju kráľovi dávaj veľké víťazstvá,
preukazuje priazeň svojmu pomazanému, Dávidovi a jeho potomstvu až naveky.* —————

7. Ant.

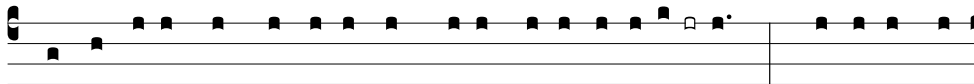
VIII G

E

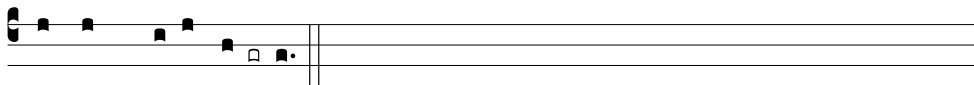

x-áudi-at te Dóminus * in di-e tribu-la-ti-ónis.

Psalmus 19

1. Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- nis: * pró-tegat te

nomen *De-i* **Ja-** cob.

2. Mittat tibi auxílium de **sancto**: * et de Sion *tueátur* te.

3. Memor sit omnis sacrificií **tui**: * et holocáustum tuum *pingue fiat*.

4. Tríbuat tibi secúndum cor **tuum**: *
et omne consílium tuum *confírm*et.

5. Lætábimur in salutári **tuo**: *
et in nómine Dei nostri *magnificábimur*.

6. Impleat Dóminus omnes petitiónes **tuas**: *
nunc cognóvi quóniam saluum fecit Dóminus *Christum suum*.

7. Exáudiet illum de cælo sancto **suo**: *
in potentátibus salus *déxteræ ejus*.

8. Hi in cúrribus, et hi in **equis**: *
nos autem in nómine Dómini, Dei nostri *invocábimus*.

9. Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: *
nos autem surréximus et *erécti sumus*.

10. Dómine saluum fac **regem**: *
et exáudi nos in die, qua *invocavérimus* te.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ónis.

_____ Nech ťa vyslyší Pán v čase súženia, nech ťa ochráni meno Boha Jakubovho. * Nech ti pošle pomoc zo svätyne a nech ťa bráni zo Siona. * Nech si spomenie na všetky tvoje obetné dary a tvoja žertva nech mu je príjemná. * Nech ti dá, za čím tvoje srdce túži, a nech vyplní každý tvoj zámer. * Budeme sa tešiť z tvojho víťazstva a v mene nášho Boha doíhať zástavy. * Nech Pán splní všetky tvoje prania. Teraz viem, že Pán zachráni svojho pomazaného; * vyslyší ho zo svojho svätého neba, zachráni ho mocou spásonosnej pravice. * Na vozy sa spoliehajú jedni, druhí na kone, ale my vzývame meno Pána, nášho Boha. * Oni sa zrútiť a padnúť, my však stojíme na nohách. * Pane, daj vždy víťaziť kráľovi a nás vyslyš, kedykoľvek ťa budeme vzývať. _____

8. Ant.

VIII G

D

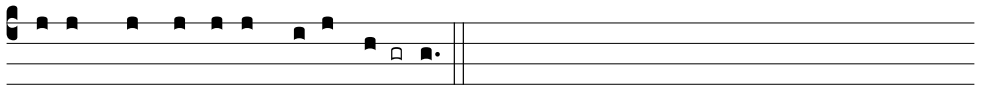

ómine, * in virtú-te tu-a lætá-bi-tur rex.

Psalmus 20

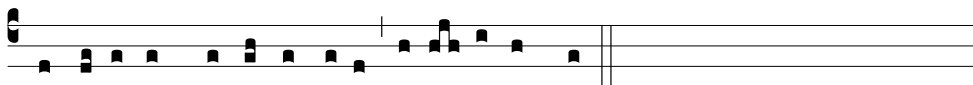
Dómine, in virtú-te tu-a lætábi-tur rex: * et super sa-lutá-re

tu-um exsultábit *vehemén*-ter.

2. Desidérium cordis ejus tribuísti ei: *
et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.
3. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: *
posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

4. Vitam pētiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǣculum, et in sǣculum **sǣculi**.
5. Magna est glória ejus in salutári **tuo**: *
glóriam et magnum decórem impónes *super eum*.
6. Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǣculum **sǣculi**: *
lætificábis eum in gáudio cum *vultu tuo*.
7. Quóniam rex sperat in **Dómino**: *
et in misericórdia Altíssimi non *commovébitur*.
8. Inveniátur manus tua ómnibus inimícis **tuis**: *
déktera tua invéniat omnes, qui *te odérunt*.
9. Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus **tui**: *
Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit *eos ignis*.
10. Fructum eórum de terra **perdes**: *
et semen eórum a *fíliis hóminum*.
11. Quóniam declinavérunt in te **mala**: *
cogitavérunt consília, quæ non potuérunt *stabilíre*.
12. Quóniam pones eos **dorsum**: *
in relíquiis tuis præparábis vultum *eórum*.
13. Exaltáre, Dómine, in virtúte **tua**: *
cantábitus et psallémus virtútes **tuas**.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
15. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sǣcula sǣculórum. **Amen**.

Dómine, in virtú-te tu-a lætá-bi-tur rex.

Pane, z tvojej sily sa kráľ raduje
a veľmi sa tešľ z tvojej spásy. ✱ Vyplnil si túžbu jeho srdca a prosbu jeho perľ si neodmietol.

✱ Vyšiel si mu v ústrety s požehnaním, na jeho hlavu si vložil korunu z rýdzeho zlata.
 ✱ Prosil si od teba život a ty si mu ho daroval, život dlhý, navždy, naveky. ✱ Veľká je jeho
 sláva, lebo mu pomáhaš, ozdobuješ ho velebou a nádherou. ✱ Robíš z neho požehnanie pre
 všetky veky, blažíš ho radosťou pred svojou tvárou. ✱ Na Pána sa kráľ spolieha; neskláti
 sa, veď pomoc Najvyššieho je pri ňom. ✱ Tvoja ruka zastihne všetkých tvojich nepriateľov,
 tvoja pravica nájde tých, čo ťa nenávidia. ✱ Urobíš ich ohnivou pecou, keď sa zjaví tvoja
 tvár; Pán ich pohltí vo svojom hneve a strávi ich oheň. ✱ Vylhubíš ich rod zo zeme a ich
 potomstvo spomedzi ľudí. ✱ Lebo proti tebe snuli zlo a vymýšľali úklady, ale nič nezmôžu.
 ✱ Lebo ich obrátiš na útek, svoj luk namieriš na ich tvár. ✱ Povstaň, Pane, vo svojej sile
 a my budeme ospevovať a oslavovať tvoju moc.

9. Ant.

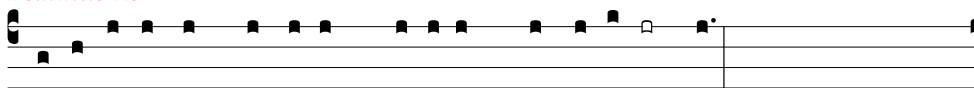
VIII G

E

-xaltábo te, Dómine, ✱ quóni-am suscepísti me.

Psalmus 29

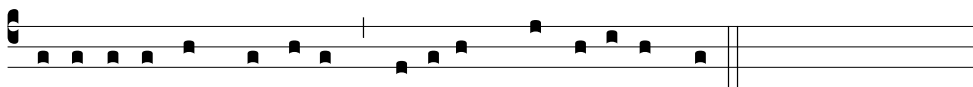
Exaltábo te, Dómine, quóni-am suscepísti me: ✱

nec de-lectásti i-nimí-cos me-os super me.

2. Dómine, Deus meus, clamávi **ad** te, ✱ *et sanásti* me.
3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam**: ✱
salvásti me a descendéntibus in **lacum**.
4. Psállite Dómino, sancti ejus: ✱
et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
5. Quóniam ira in indignatióne ejus: ✱ et vita in voluntáte ejus.
6. Ad vésperum demorábitur **fletus**: ✱ et ad matutínium **lætítia**.

7. Ego autem dixi in abundántia **mea**: * Non movébor *in æté*rnum.
8. Dómine, in voluntáte **tua**, * præstitísti decóri meo *virtú*tem.
9. Avertísti fáciem tuam **a** me, * et factus sum *conturb*átus.
10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum *deprec*ábor.
11. Quæ utilitas in ságuine **meo**, * dum descéndo in *corrupti*ónem?
12. Numquid confitébitur tibi **pulvis**, *
aut annuntiábit veritátem **tuam**?
13. Audívit Dóminus, et misértus est **mei**: *
Dóminus factus est *adjú*tor **meus**.
14. Convertísti planctum meum in gáudium **mihi**: *
conscidísti saccum meum, et circumdedísti *me læ*títia:
15. Ut cantet tibi glória mea, et non *compú*ngar: *
Dómine, Deus meus, in ætérum confitébor **tibi**.
16. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
17. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Exaltábo te, Dómine, quóni-am suscepísti me.

_____ Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. * Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc. * Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“ * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život; * nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech sú ako prach pred vetrom a nech ich ženie Pánov anjel; * nech je ich cesta tmavá a klzká a Pánov anjel nech ich prenasleduje. * Lebo bez príčiny mi nastavili sieť, bez dôvodu mi vykopali jamu. * Nech ho znenazdania stihne pohroma a nech sa sám chyť do siete, ktorú nastavil, nech sám padne do tej istej pohromy. * Lež moja duša bude plesať v Pánovi a bude sa tešiť z jeho pomoci. * Všetko vo mne bude hovoriť: „Pane, kto sa ti vyrovná? * Ťbožiaka zachraňuješ z rúk tých, čo sú silnejší od neho chudáka a bedára pred lúpežníkmi.“ * Vystúpili kriví svedkovia a pýtali sa na to, o čom nemám ani tušenia. * Za

*dobré sa mi odplácali zlým; som celkom opustený. * Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúčne. * Umrŕtooval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. * Ako k priateľovi, ako k bratovi som sa správval k nim; zármutok ma zohol, akoby som oplakával vlastnú mať. * Ale keď som klesol ja, oni sa zaradovali a hneď sa zhŕkli; zhŕkli sa proti mne a bili ma i tí, ktorých som ani nepoznal. * Bez prestania ma trhali, dráždili ma, posmievali sa mi a zubami škŕpali proti mne. * Pane, ako dlho sa budeš na to dívať? Zachráň ma pred ich zlobou a pred ľvmi život môj. * Budem ťa oslavovať vo veľkom zhromaždení a chváliť uprostred zástupov. * Nech sa netešia nado mnou falošní nepriatelia, čo ma nenávidia bez príčiny a prebodávajú očami. * Lebo nehovoria, čo je na pokoj, ale vymýšľajú úklady proti tichým zeme. * Naširoko rozďavujú ústa proti mne, hovoria: „Dobre, dobre, na vlastné oči vidíme.“ * Pane, ty to vidíš, nuž nemlč; Pane, nevzdáľuj sa odo mňa. * Prebud' sa, vstaň a zachráň ma, Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu. * Pane, Bože môj, súd' ma podľa svojej spravodlivosti, nech sa netešia nado mnou. * Nech si v srdci nehovoria: „Dobre, ako sme si želali.“ A nech nehovoria: „Zhlŕli sme ho.“ * Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo sa tešia z môjho nešťastia, * nech hanba a potupa zaodeje tých, čo sa povyšujú nado mňa. * Nech sa tešia a radujú tí, čo aj mne žičia spravodlivosť, a nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán, čo svojho sluhu obdarúva pokojom.“ * Vtedy môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti a bude ťa oslavovať deň čo deň. _____*

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℞. Amen.

Lectio 1 (Joannes 12:1-9.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem. Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fuerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et relíqua.

Lectio 1 (Tractus 50 in Joann., post initium)

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Ne putarent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivebat, loquebátur, epulabátur, véritas osténdebátur, infidelitas Judæórum confundebátur. Discumbebat ergo Jesus cum Lázaro, et ceteris: ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. Maria vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extersit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odore unguenti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

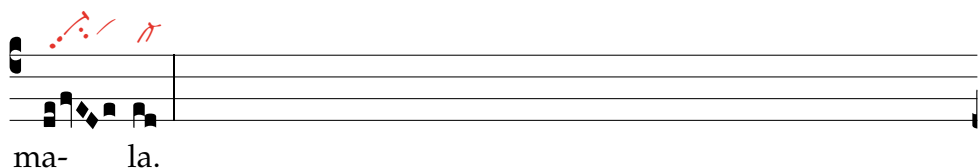
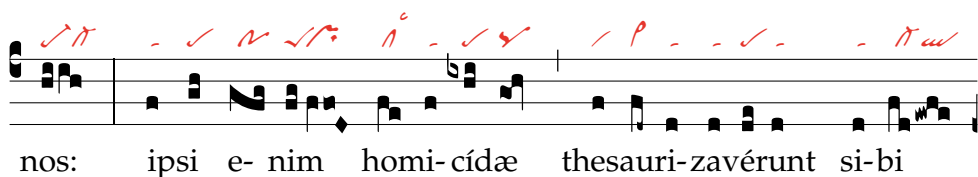
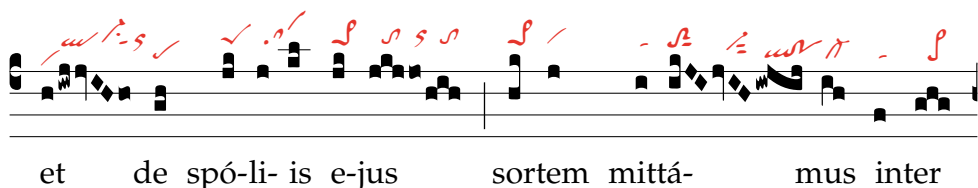
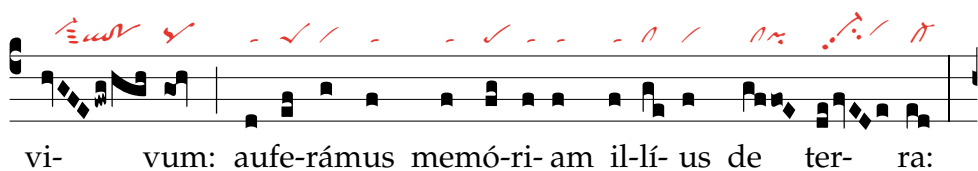
—— Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána. Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lázár, ktorého vzkriesil z mŕtvych.

Homília svätého Augustína, biskupa.

Aby Lazárovo zmŕtvychvstanie nebolo považované za ilúziu - sedel tam s nimi - zhováral sa, jedol, aby sa ukázala pravda a aby sa odstránili pochybnosti židov. Ježiš teda hodoval s Lazárom a ostatnými a Marta - Lazárova sestra ich obsluhovala. Druhá jeho sestra - Mária - vzala libru pravého vzácného pistiského nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. Vypočuli sme si fakty, hľadáme teraz ich tajomný význam.

Resp. 1

I
V

_____ Nespravodliví muži si hovorili: Sužujme tohto spravodlivého bez príčiny, nech je pohltенý za živa ako do hrobu. Jeho pamiatka nech zmizne zo zeme a korisť si rozdelíme podľa ľosu; takto si nahromadili zlobu. * Nemúdri a zlí znenávideli múdrosť a previnili sa svojimi úmyslami. * Takto rozmýšľali a zblúdili, ich zloba ich zaslepila. —

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Divínium auxílium máneat semper nobíscum. ℞. Amen.

Lectio 2

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum Maria unge pedes Dómini pretiósó unguento. Unguéntum illud justítia fuit, ideo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósí. Quod ait, pístici, locum aliquem credere debemus, unde hoc erat unguéntum pretiósúm: nec tamen hoc vacat, et sacraménto optime cónsonat. Pístis Græce, fides Latine dícitur. Quærébas operari justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Dominica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes superflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim superflua corporis vidéntur. Habes quod agas de superfluis tuis: tibi superflua sunt, sed Dómini pédibus necessaria sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

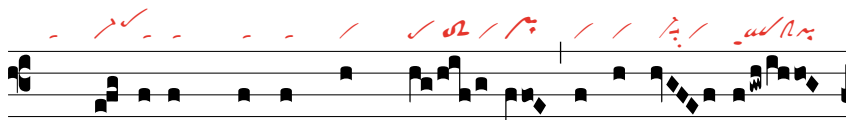
℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

Všetci bez rozdílu, hľadáme možnosť 'naolejovať' s Máriou Pánove nohy. Olej bol obrazom spravodlivosti, rovnako aj libra - bol to vzácny pistiský nardový olej. Slovo pistiský, použité evanjelistom, odkazuje na miesto, z ktorého tento vzácny olej pochádzal. Ani toto slovo nezostáva pre nás nevýznamným, ale výborne zodpovedá našej mystickej interpretácii, pretože PISTIS po grécky znamená VIERA a každý, kto chce žiť spravodlivo, vie, že spravodlivý žije z viery (Rimanom I-17; Hab. II-4). Oleľujme teda Ježišove nohy správnym životom, sledujúc stopy, ktoré nám jeho nohy zanechali. Utierajme jeho nohy do svojich vlasov tým, že dáme z toho čo nepotrebujeme chudobným; pretože vlasy reprezentujú niečo, čo nepotrebujeme - rastú bez úžitku z nášho tela. Pre nás sú nepotrebné, ale Pánove nohy ich potrebujú. A Pánove nohy sú veľmi potrebné v tomto svete.

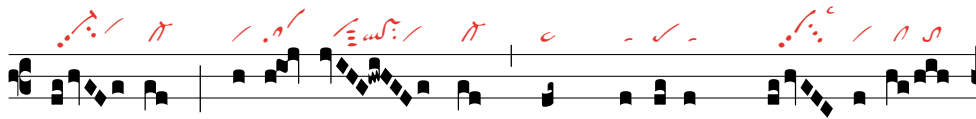
Resp. 2

II

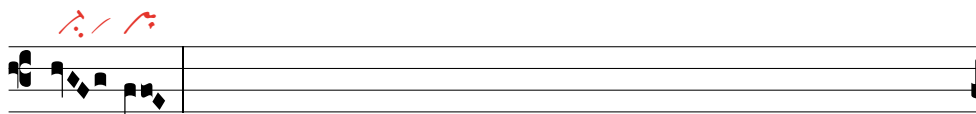
O

ppróbri-um factus sum ni- mis i-nimí- cis

me- is: vidé- runt me, et movérunt cá- pi- ta

su- a:

*Adjuva me, Dómi- ne, De- us me- us.

¶. Locú- ti sunt advérsus me lingua do-ló- sa, et sermónibus

ódi- i circum- de-dé- runt me. Adjuva me,

_____ Stal som sa potupou mojim nepriateľom - pozreli sa na mňa a potriasali hlavami.
* Pomôž mi, Pane Bože môj. * Hovorili o mne lživým jazykom, nenávistnými slovami ma obklúčili. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Lectio 3

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dicturus est: Cum uni ex minimis meis fecístis, mihi fecístis? Superflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odore: mundus impletus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo faciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

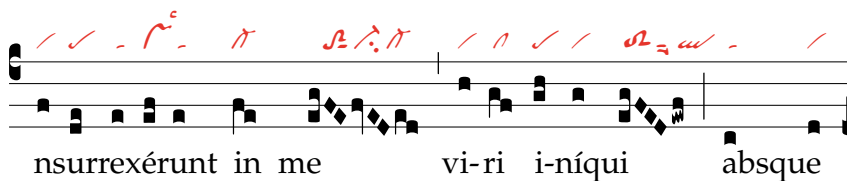
℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

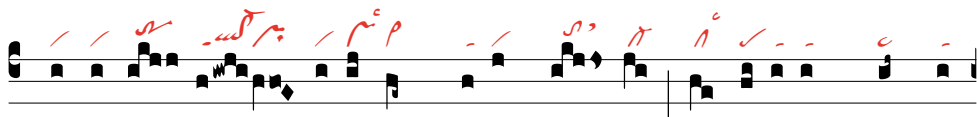
Pretože o kom povie v posledný deň: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili? Venovali ste čo ste nepotrebovali, ale mojím nohám ste tým pomohli. A dom sa naplnil vôňou oleja - to znamená - svet sa naplnil vôňou vášho dobrého príkladu. Vôňa je totiž obrazom vašej dobrej povesti. Tí, ktorí sú nazývaní kresťanmi, ale vedú zlý život, vrhajú zlé svetlo na Krista; o takých platí: "pre vás sa pohania rúhajú Božiemu menu" (Rim. II-24). Ale ak takýto vrhajú zlé svetlo na Boha, cez dobrých sa meno Pánovo zvelebuje. Ako hovorí apoštol: "Sme Kristovou ľúbeznou vôňou, na každom mieste" (2. Kor. II-14,15).

Resp. 3

III

I

¶. Effudé- runt furó-rem su-um in me: fremu-érunt contra

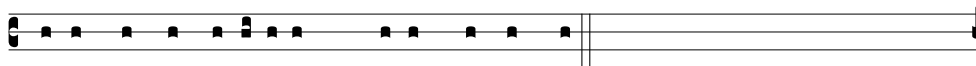

me dén- ti-bus su- is. E- go

– Povstali proti mne kriví svedkovia, dychtívi po násilí. Boli rozhodnutí ma zabiť, pl'uli mi do tváre, zranili ma svojimi kopijami, všetky moje kosti sú roztrasené. * Ja sám som sa už považoval za mŕtvolu. * Vyliali na mňa svoj hnev, škripali proti mne zubami. _____

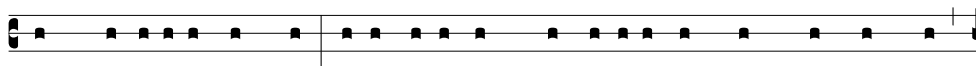
FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD LAUDES

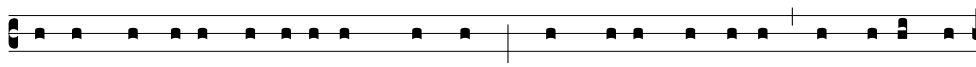
DE-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde.

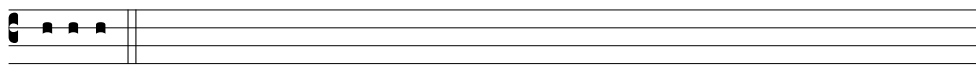
℞ Dómine ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rítu-i Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper,

et in sǽcula sæculórum. Amen. Laus tibi Dómine, Rex ætérne

glóri-æ.

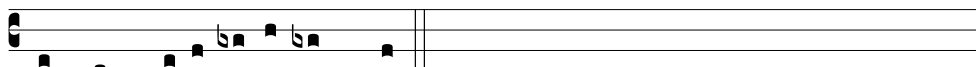
1. Ant.

IV A

F

a-ci-em mé-am * non a-vérti ab increpántibus

et conspu-éntibus in me.

Psalmus 50

Mi-seré-re *me-i* **De-** us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-*am*

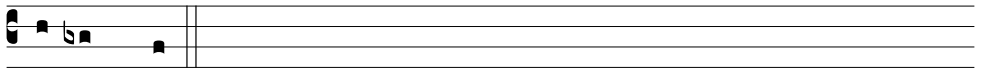
tu- am.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum *tuárum*, *
dele iniquitátem **meam**.
3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.
4. Quóniam iniquitátem meam ego *cognó*sko: *
et peccátum meum *contra me est* **semper**.
5. Tibi soli peccávi, et malum *coram te* **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas *cum* **judicáris**.
6. Ecce enim in iniquitátibus *concé*ptus sum: *
et in peccátis concépit *me mater* **mea**.
7. Ecce enim veritátem *dilexí*sti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ *manifestá*sti **mihi**.
8. Aspérges me hyssópo, et *mundá*bor: *
lavábis me, et super *nivem* *dealbá*bor.
9. Audítui meo dabis gáudium et *lætít*iam: *
et exsultábunt ossa *humiliá*ta.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**.
11. Cor mundum crea *in me*, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno^va in viscéribus **meis**.
12. Ne projícias me a fácie **tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne *áu*feras **a me**.

13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spíritu principáli **confírma** me.
14. Docébo iníquos *vias* **tuas**: * et ímpii ad *te converténtur*.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea *justítiam tuam*.
16. Dómine, lábia mea **apéries**: * et os meum annuntiábit *laudem tuam*.
17. Quóniam si voluísse sacrificium, *dedíssem* **útique**: *
holocáustis non delectáberis.
18. Sacrificium Deo spíritus *contribulátus*: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte *tua* **Sion**: *
ut ædificéntur *muri Jerúsalem*.
20. Tunc acceptábis sacrificium *justítiæ*, oblatiónes, et *holocáusta*: *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.
21. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
22. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula *sæculórum*. **Amen**.

Fa-ci-em mé-am non a-vérti ab increpántibus et conspu-énti-

bus in me.

_____ Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávost'.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. ★ Vedomý som si svojej neprávosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. ★ Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný

vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliaťia a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať твоju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. * Bud' dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoje oltár obetné zvieratá.

2. Ant.

IV E

A

ppendérunt * mercédem me-am tri- ginta argénte-is,

quos appre-ti-átus sum ab e-is.

Psalmus 35

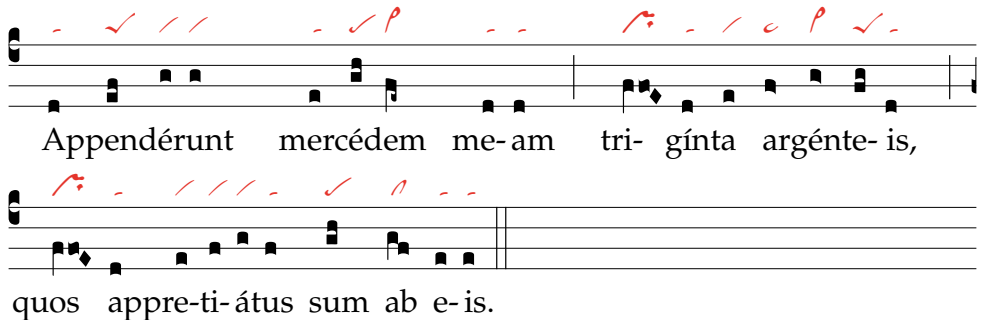
Di-xit injústus ut de-línquat in seme-tí-pso: * non est timor De-i

ante ócu-los e-jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: *
ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

3. Verba oris ejus iníquitas, et dolus: *
nóluit intelligere ut bene ágeret.

4. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: † ástitit omni viæ *non bonæ*, * malitiam autem *non odívit*.
5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua *usque ad nubes*.
6. Justitia tua sicut *montes Dei*: * judícia tua *abyssus multa*.
7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus,
8. Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum *sperábunt*.
9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénite voluptátis tuæ *potábis eos*.
10. Quóniam apud te *est fons vitæ*: * et in lúmine tuo *vidébimus lumen*.
11. Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui *recto sunt corde*.
12. Non véniat mihi *pes supérbiæ*: * et manus peccatóris *non móveat me*.
13. Ibi cecidérunt qui operántur *iniquitatem*: * expúlси sunt, nec *potuérunt stare*.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
15. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

Appendérunt mercédem me-am tri- ginta argénte- is,
quos appre-ti-átus sum ab e- is.

Neprávosť našepkáva hriešnikovi v hĺbke jeho srdca; pred jeho očami niečo bázne Božej. * Sám sebe lichotí do vlastných očí, aby nemusel poznať svoju nepravosť a zanevrieť na ňu. Slová jeho úst sú nepravosť a klam; prestal už myslieť rozvážne a robiť dobre. Na svojom lôžku premýšľa o nepravosti, dáva sa na cesty nedobré, nijakej zloby sa neštíti. * Pane, tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia a tvoja vernosť až k oblakom. Tvoja spravodlivosť je ako Božie výšiny, tvoje súdy ako morská hĺbina: ty, Pane, ľuďom i zveri pomáhaš. * Bože, aké vzácné je tvoje milosrdenstvo! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Opájajú sa blahobytom tvojho domu a pijú z potoka tvojich rozkoší. Veď u teba je zdroj života a v tvojom svetle uvidíme svetlo. * Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť tým, čo majú srdce úprimné. Nech ma nezasiahne noha pyšného, nech mnou nepohne ruka hriešnika. Hľa, padli tí, čo páchali nepravosť, zrútili sa a viac nevstanú.

3. Ant.
VIII G

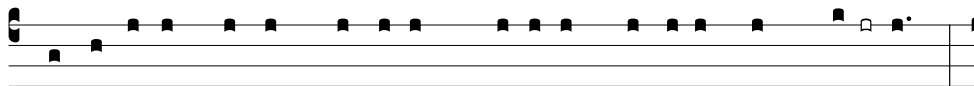
I

n-undavérunt aquæ * super caput me-um: di-xi,

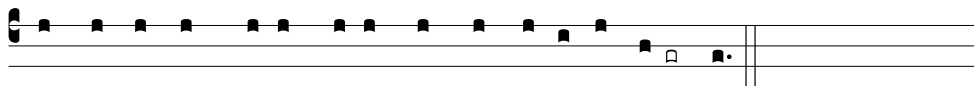

Pér-i- i: invocábo nomen tu-um, Dómine De-us.

Canticum Isaíæ Prophetæ, Cap. 12

Confi-tébor ti-bi, Dómine, quóni-am i-rátus es mi- hi: *

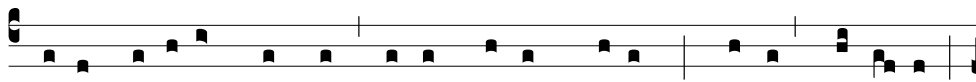

convérsus est furor tu-us, et conso-lá-tus es me.

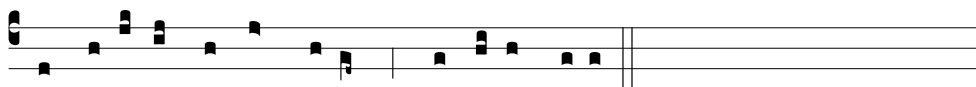
2. Ecce Deus salvátor **meus**, * fiduciáliter agam, et *non timébo*:

3. Quia fortitúdo mea, et laus mea **Dóminus**, *
et factus est mihi *in salútem*.

4. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: † et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte *nomen eius*:
5. Notas fácite in pópulis adinventiões eius: * mementóte quóniam excélsus est *nomen eius*.
6. Cantáte Dómino quóniam magnífice **fecit**: * annuntiáte hoc in univér^sa **terra**.
7. Exsúlta, et lauda, habitátio **Sion**: * quia magnus in médio tui *Sanctus Israel*.
8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
9. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Inundavérunt aquæ super caput me-um: di-xi, Pér-i- i:

invocábo nomen tu-um, Dómine De-us.

_____ Chválim Ť'a, Pane, že si sa hneval na mňa, ale tvoj hnev sa odvrátil a potešil si ma. * Hl'a, Boh mojej spásy, dúfam a nebojím sa, veď moja sila a môj chválospev je Pán, on sa mi stal spásou. * I budete čerpať vodu s radosťou z prameňov spásy * a poviete v ten deň: Oslavujte Pána, vzývajte jeho meno, oznámte jeho skutky národom, rozhlasujte, že je slávne jeho meno. * Ospevujte Pána, veď veľkolepo konal, nech je to známe po celej zemi. * Plesaj a jasaj obyvateľka Siona, lebo veľkým uprostred teba je Svätý Izrael! _____

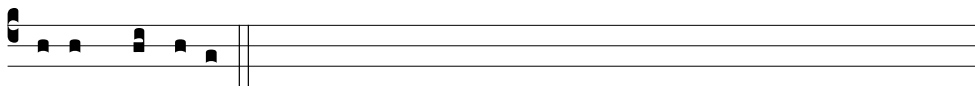
4. Ant.

VIII G

L

ábi- a * insurgénti- um et cogi- ta- ti- ónes e- órum

vide, Dómine.

Psalmus 148

Laudá-te Dóminum de **cæ-** lis: * laudá-te e-um *in excél-* sis.

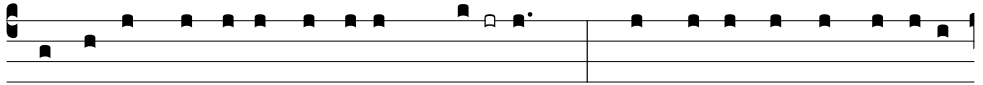
2. Laudáte eum, omnes Angeli **e**jus: *
laudáte eum, omnes virtútes **e**jus.
3. Laudáte eum, sol et **l**una: * laudáte eum, omnes stellæ et **l**umen.
4. Laudáte eum, cæli cælórum: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **D**ómini.
5. Quia ipse dixit, et **f**acta sunt: * ipse mandávit, *et creáta* sunt.
6. Státuit ea in ætérnum, et in sáeculum **s**æculi: *
præcéptum pósuit, et non *præter*íbit.
7. Laudáte Dóminum de **t**erra, * dracónes, et omnes **a**býssi.
8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: *
quæ fáciunt *verbum* **e**jus:
9. Montes, et omnes **c**olles: * ligna fructífera, et omnes **c**edri.
10. Béstiæ, et univérsa **p**écora: * serpéntes, et vólucres *pennátæ*:
11. Reges terræ, et omnes **p**ópuli: * príncipes, et omnes júdices **t**erræ.
12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen
Dómini: * quia exaltátum est nomen **e**jus **s**olíus.

13. Conféssio ejus super cælum et **terram**: *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.

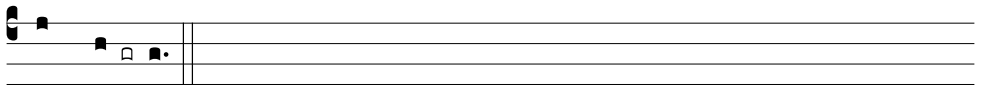
14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: *
fíliis Israël, pópulo appropinquánti **sibi**.

_____ Chváľ'te Pána z nebies, chváľ'te ho na výsostiach.
* Chváľ'te ho, všetci jeho anjeli; chváľ'te ho, všetky nebeské mocnosti; * chváľ'te ho, slnko a mesiac; chváľ'te ho, všetky hviezdy žiarivé; * chváľ'te ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. * Nech chvália meno Pánovo, lebo na jeho rozkaz boli stvorené. * Založil ich navždy a naveky; vydal zákon, ktorý nepominie. * Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludyorské a všetky hlbiny, * oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, * vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, * divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. * Králi zeme a všetky národy, kniežatá a všetci zemskí sudcovia, * mládenci a panny, starci a junáci * nech chvália meno Pánovo, lebo iba jeho meno je vznešené. * Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia a svojmu ľudu dáva veľkú moc. * Je chváľou všetkým svojim svätým, synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky. _____

Psalmus 149

Cantá-te Dómino cánticum **no-**vum: * laus e-jus in ecclé-si-a

sanctó-rum.

2. Lætétur Israël in eo, qui fecit **eum**: *
et fílii Sion exsúltent in **rege suo**.

3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério *psallant ei*.

4. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: *
et exaltábit mansuétos *in salútem*.

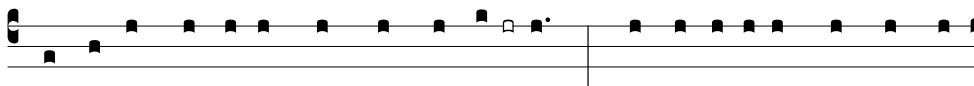
5. Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

6. Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**: *
et gládii ancípites in *mánibus eórum*.

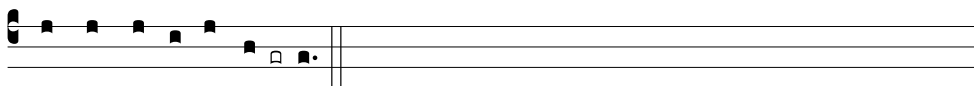
7. Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in pópulis.
8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in mánicis férreis.
9. Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

_____ Spievajte Pánovi pieseň novú; jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.
 * Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľ'a, synovia Siona nech jasadú nad svojím kráľom.
 * Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na bubne a na citare. * Lebo Pán miluje svoj ľud a tichých venčí víťazstvom. * Nech svätí jasadú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach. * Oslavu Boha nech majú na perách a v rukách meč dvojsječný, * aby sa pomstili na pohanoch a potrestali národy, * aby ich kráľom nasadili putá a ich veľmožom železné okovy * a aby ich súdili podľa písaného práva. Všetkým jeho svätým to bude na slávu. —

Psalmus 150

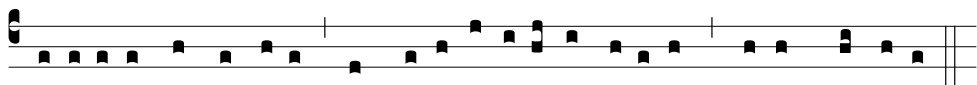

Laudá-te Dóminum in sanctis e- jus: * laudá-te e-um in firma-

ménto virtú-tis e- jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: *
laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis ejus.
3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
4. Laudáte eum in týmpano, et choro: *
laudáte eum in chordis, et órganu.
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in
cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Lábi-a insurgénti-um et cogi-ta-ti-ónes e-órum vide, Dómine.

Chváľte Pána v jeho
svätyni, chváľte ho na jeho vznešenej oblohe * Chváľte ho za jeho činy mohutné chváľte
ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chváľte ho zvukom poľnice, chváľte ho harfou a gitarou
* Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho lýrou a flautou. * Chváľte ho ľubozvučnými
cimbalmi, chváľte ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána.

Capítulum (Ier 11:19):

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de terra
vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

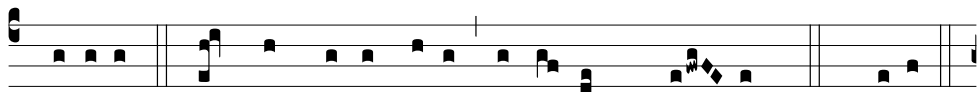
R. Deo grátias.

R. br.

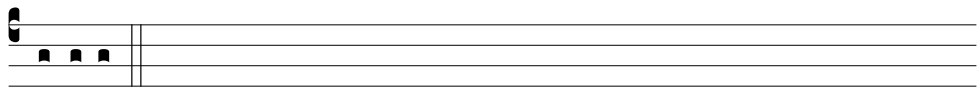
IV

E

-ru-e a fráme-a * De-us ánimam me- am.

R. Éru-e. V. Et de manu canis ú-ni-cam me- am. R. De-us.

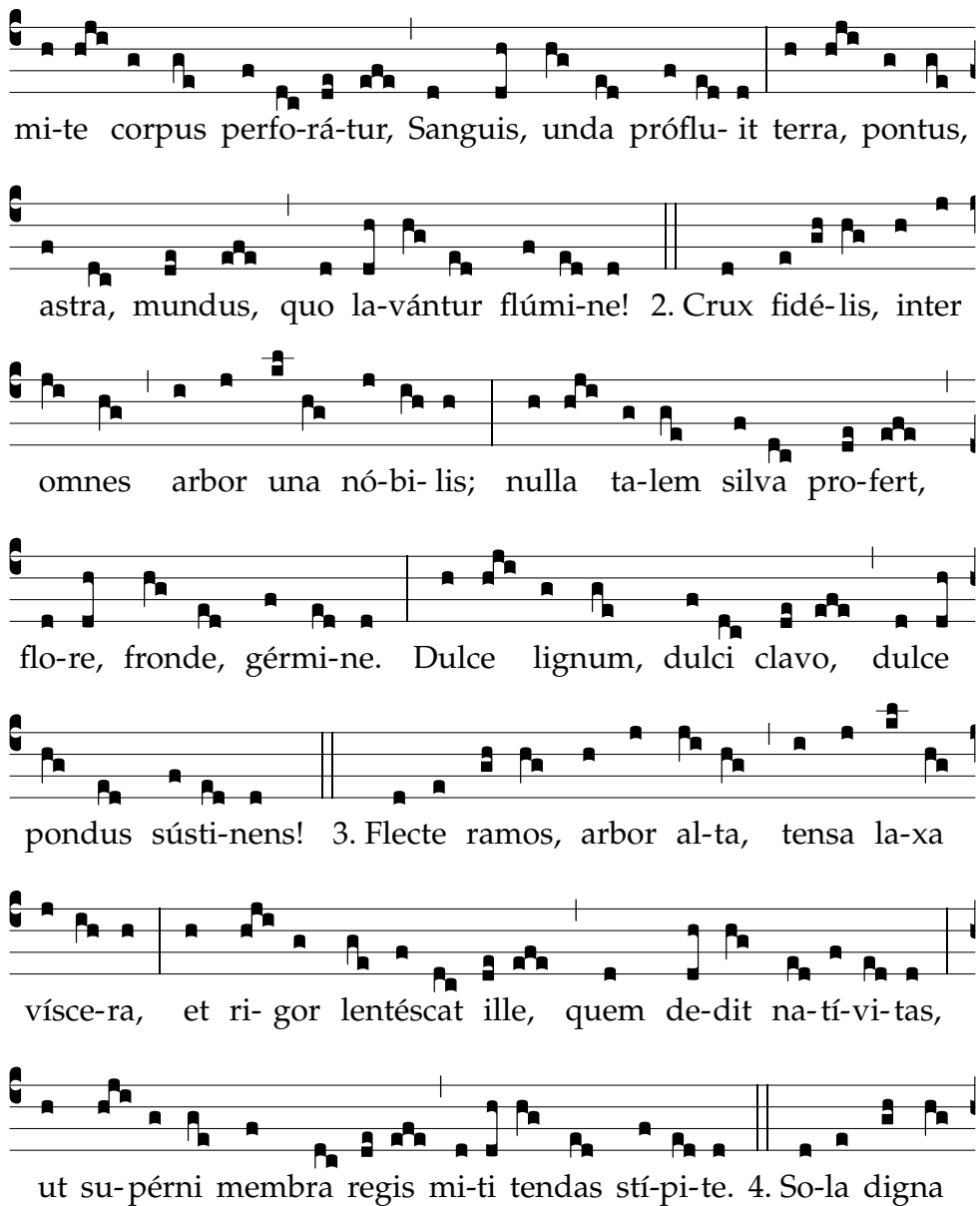
Éru-e.

Hymn.

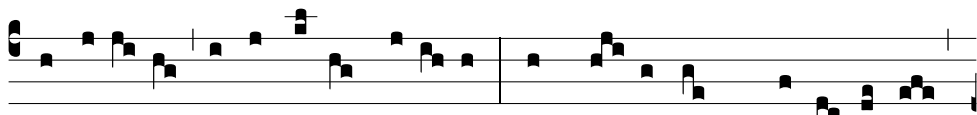
I

H

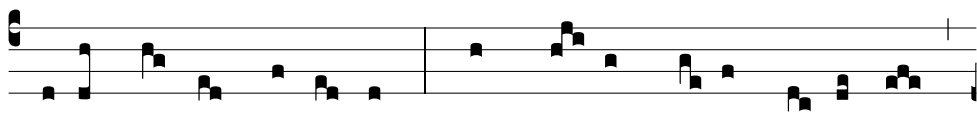
IC acé-tum, fel, a-rúndo, spu-ta, cla-vi, lánce- a:

mi-te corpus perfo-rá-tur, Sanguis, unda próflu-it terra, pontus,
astra, mundus, quo la-vántur flúmi-ne! 2. Crux fidé-lis, inter
omnes arbor una nó-bi-lis; nulla ta-lem silva pro-fert,
flo-re, fronde, gérmí-ne. Dulce lignum, dulci clavo, dulce
pondus sústi-nens! 3. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa
vísc-e-ra, et ri-gor lentéscat ille, quem de-dit na-tí-vi-tas,
ut su-pérni membra regis mi-ti tendas stí-pi-te. 4. So-la digna

tu fu-í-sti ferre sæcli pré-ti-um, atque portum praepa-rá-re

nauta mundo náufra-go, quem sa-cer cru-or pe-rúnxit,

fusus Agni córpo-re. 5. Æqua Patri Fi-li-óque, incli-to

Pa-rácli-to, sempi- térna sit be- átae Tri-ni-tá-ti gló-ri- a,

cu-ius alma nos re-démit atque servat grá-ti- a. A-men.

_____ Hľa,
žlč, ocot, sliny, klíny, trst' a dýka ranivá trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá, predsa
ten zdroj zem i nebo, súš i more omýva. * Útulný kríž, najkrajší strom, ty skvost medzi
stromami, všetkým sedom taký konár, kvet a plod je neznámy. Milé drevo s milou t'archou
milo stojíš pred nami. * Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý, hoci Tvorca
dal ti tvrdosť, keď t'a staval na nohy, neotváraj rany Kráľa, našej spásnej zálohy! * Len
tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života, rozosvietiť vo tme maják svetú, ktorý troskotá, ved'
t'a krvou napojila Baránkova milota. * Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva naveky
skrže Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ
a náreký. Amen.

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened.

I f

C

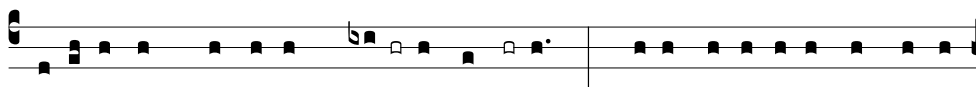

la-rí-fi-ca me Pa-ter * apud temet-ípsum, cla-ri-tá-te

quam hábu- i, pri-úsquam mundus fí-e-ret.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

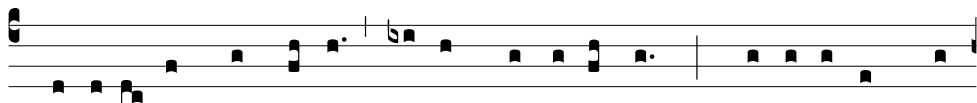
Benedíctus Dóminus, De- us Isra-ël: * qui-a vi-si-távit, et fe-cit

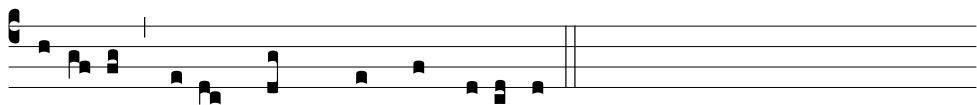
redempti-ónem ple-bis su- æ:

2. *Et* eréxit cornu salútis **nobis**: * in domo David, púeri **sui**.
3. *Sicut* locútus est per **os** sanctórum, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum **eius**:
4. *Salútem* ex inimícis **nostris**, *
et de manu ómnium, *qui* odérunt nos.
5. *Ad faciéndam* misericórdiam cum **pátribus** **nostris**: *
et memorári testaménti *sui* **sancti**.
6. *Jusjurándum*, quod jurávit ad Abraham **patrem** **nostrum**, *
datúrum *se* **nobis**:
7. *Ut* sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti**, *
serviámus illi.
8. *In sanctitáte*, et justítia **coram** **ipso**, * ómnibus diébus **nostris**.

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante faciém Dómini, paráre vias ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissionem peccatórum eórum:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
13. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. Amen.

Cla-rí-fi-ca me Pa-ter apud temet-ípsum, cla-ri-tá-te quam

hábu-i, pri-úsquam mundus fí-e-ret.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
* a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
hovorel ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
* a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Da, quæsumus, omnipotens Deus: † ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitate defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℟ De-o grá-ti-as.

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

D

e-i fi-de, qua ví-vimus, qua spe per-énni crédimus,

per ca-ri-tá-tis grá-ti-am Christi ca-námus gló-ri-am,

2. Qui ductus hora tértia ad passiónis hóstiam,
crucis ferens suspéndia ovem redúxit pérditam.

3. Precémur ergo súbditi, redemptióne líberi,
ut éruat a sæculo quos solvit a chirógrapho.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

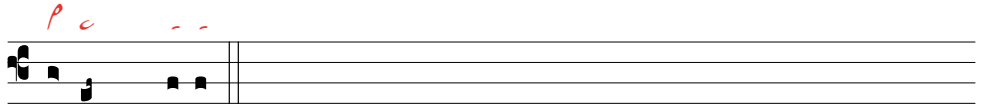
Ant.

II D

F

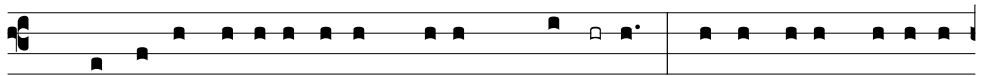

ráme- a * susci-tá-re advérsus e- os qui dispérgunt

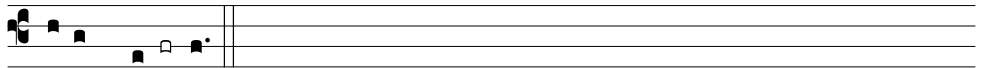

gregem me-um.

Psalmus 118 - XIII

1. Quómodo di-léxi legem tu-am, **Dómine?** * to-ta di-e medi-tá-

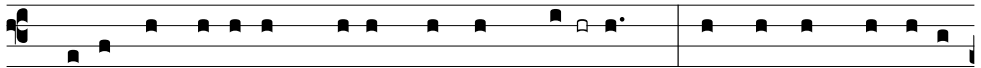
ti-o **me**-a est.

2. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto **tuo**: *
quia in ætérnum **mihi** est.
3. Super omnes docéntes me intelléxi: *
quia testimónia tua meditátio **mea** est.
4. Super senes intelléxi: * quia mandáta tua *quæsívi*.
5. Ab omni via mala prohibui pedes **meos**: * ut custódiam verba **tua**.
6. A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti **mihi**.
7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia **tua**, * super mel ori **meo**!
8. A mandátis tuis intelléxi: *
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

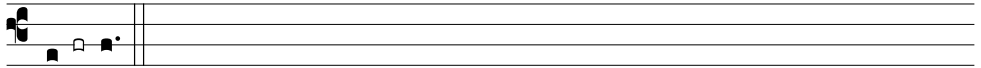
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Pane, tvoj zákon veľ mi milujem, rozjímam o ňom celý deň. * Tvoja náuka robí ma rozumnejším nad mojich nepriateľov, ustavične sa jej pridŕžam. * Múdrejší som nad všetkých mojich učiteľov, lebo o tvojich prikázaniach rozjímam. * Chápavejší som nad starcov, lebo zachovávam tvoje príkazy. * Svojim nohám nedovolím vykročiť na zlé cesty, chcem dodržiavať tvoje slová. * Neodkláňam sa od tvojich predpisov, lebo ty si mi zákon stanovil. * Aké sladké sú tvoje výroky môjmu podnebiu, mojím ústam sú sladšie ako med. * Zmúdreľ som z tvojich príkazov, preto nenávidím cesty klamstva. _____

Psalmus 118 - XIV

1. Lucérna pédibus me-is verbum **tu-** um, * et lumen sémi-tis

me- is.

2. Jurávi, et **státui** * custodíre judícia justítiaē **tuæ**.

3. Humiliátus sum usquequaque, **Dómine**: *
vivífica me secúndum verbum **tuum**.

4. Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dómine**: *
et judícia tua **doce** me.

5. Anima mea in mánibus meis **semper**: *
et legem tuam non sum **oblítus**.

6. Posuérunť peccatóres láqueum **mihi**: *
et de mandátis tuis non **errávi**.

7. Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: *
quia exsultátio cordis **mei** sunt.

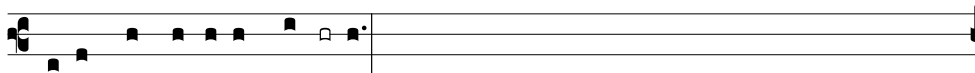
8. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, *
propter retributiónem.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

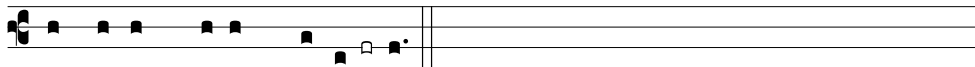
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. * Prisahal som a trvám na tom, že budem zachovávať tvoje spravodlivé výroky. * Pane, vždy a všade ma ponížujú, daj mi žiť, ako si prisľúbil. * Pane, láskavo prijmi obeť chvály mojich úst a pouč ma o svojich zámeroch. * Môj život je stále v nebezpečenstve, ale ja nezabúdam na tvoj zákon. * Hriešnici mi kladú nástrahy, ale ja neopúšťam tvoje príkazy. * Tvoja náuka je mojím večným dedičstvom, lebo je slasťou môjmu srdcu. * Srdce som si upriamil tak, aby plnilo tvoje príkazy navždy a naveky. _____

Psalmus 118 - XV

1. Iníquos ódi-o hábu-i: *

et legem tu-am di-lé- xi.

2. Adjútor et suscéptor meus es tu: *
et in verbum tuum supersperávi.

3. Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

4. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: *
et non confúndas me ab expectatióne mea.

5. Adjuva me, et salvus ero: *
et meditábor in justificatió nibus tuis semper.

6. Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: *
quia injústa cogitá tio eórum.

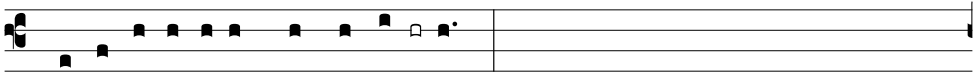
7. Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: *
ideo diléxi testimónia tua.

8. Confíge timóre tuo carnes **meas**: * a judíciis enim tuis **tímui**.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Nenávidím

*ľudí dvojtvárnych, ale tvoj zákon milujem. * Ty si mi ochrana a záštita, na tvoje slovo sa najviac spolieham. * Odstúpte odo mňa, zlomyseľníci, ja chcem zachovať príkazy svojho Boha. * Ujmi sa ma podľa svojho prísľubu a budem žiť; a nezahanbi ma v mojej nádeji. * Podopri ma a to ma zachráni, vždy sa budem tešiť z tvojich ustanovení. * Zavrhuješ všetkých, čo opúšťajú tvoje ustanovenia, lebo ich zmýšľanie je klamné. * Ako odpad ničíš všetkých hriešnikov na zemi, preto tvoje prikázania milujem. * Telo sa mi chveje od strachu pred tebou, lebo sa bojím tvojich rozsudkov.*

Psalmus 118 - XVI

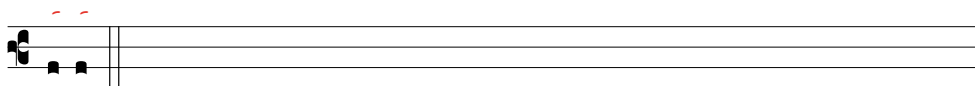
8. Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar: *
omnem viam iníquam ódio hábui.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Fráme- a susci-tá-re advérsus e- os qui dispérgunt gregem

me-um.

Podľa práva a spravodlivosti som si počínal; nevydávaj ma do rúk krivých žalobcov. * Zaruč sa za svojho služobníka, nech ma pyšní nehanobia. * Oči mi mrú túžbou za tvojou pomocou a za tvojím spravodlivým výrokom. * Nalož so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva a pouč ma o svojich ustanoveniach. * Som tvojím služobníkom, daj mi chápanosť, aby som poznal tvoje prikázania. * Pane, už je čas, aby si zasiahol, lebo sa porušuje tvoj zákon. * Milujem tvoje predpisy viac ako zlato, viac ako najrýdzejšie zlato. * Preto sa správam tvojimi príkazmi a nenávidím cestu klamstva. -

Capitulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te,
in terra scribéntur: quoniam dereliquérunt venam aquárum vivén-
tium Dóminum.

R. Deo grátias.

R. br.
V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. R. Éru-e.

℣. Et de manu canis úni-cam me-am. ℞. De-us. Éru-e.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℞. Et a cór nibus unicór nium humilitátem meam.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratió nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respi-rémus:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratió nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus

IV

J

U-di-ca * Dómine no-céntes me, expúgna impu-

gnán-tes me: apprehénde arma et scu- tum, et exsúr-ge in ad-

ju-tó-ri-um me- um, Dó-mi-ne, vir-tus sa-lú- tis

me- ae. Ps. Effúnde fráme-am, et conclúde advérsus e-os

qui persecuúntur me: dic ánimae me-ae: Sa-lus tu-a ego sum.

— Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc, Pane, moja sila a zášťita; * Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo

ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“

Lectio 1 (Is 42, 1-7)

Lectio libri Isaiae prophetae.

Haec dicit Dóminus: Ecce servus meus, suscípiam eum; eléctus meus, complácet sibi in illo ánima mea; dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit neque vociferábitur, nec audiétur vox eíus foris. Cálamum quassátum non cónteret et linum fúmigans non exstínguet; in veritátem próferet iudícium. Non languébit nec frangétur, donec ponat in terra iudícium; et legem eíus ínsulae expéctant. Haec dicit Dóminus Deus, creans caelos et exténdens eos, firmans terram et quae gérminant ex ea, dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam: Ego, Dóminus, vocávi te in iustítia et apprehéndi manum tuam; et formávi te et dedi te in foedus pópuli, in lucem géntium, ut aperíres óculos caecórum et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

_____ Toto hovorí Pán: Hľa, môj služobník priviniem si ho; vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie. Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo národom. Nebude kričať ani hlučne volať, nedá na ulici počuť svoj hlas. Nalomenú trsť nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí, podľa pravdy bude vynášať právo. Neomdlie a nepodlomí sa, kým nezaloží na zemi právo, na jeho náuku čakajú ostrovy. Tak hovorí Boh, Pán, ktorý stvoril nebesá a rozostrel ich, ktorý upevnil zem a jej rastlinstvo, ktorý na nej dáva dych ľudu a vzduch tým, čo po nej chodia: Ja, Jahve, som ťa povolal v spravodlivosti, vzal som ťa za ruku; utvoril som ťa a zmluvou s ľuďom som ťa urobil, svetlom pohanov, aby si slepým otvoril oči a väzňov vyviedol zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách.

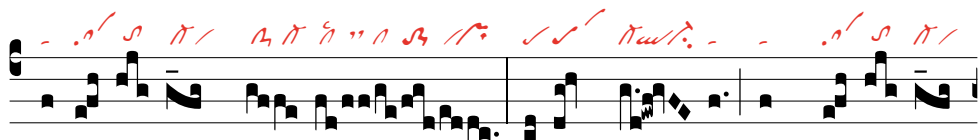
Graduale

III

E

Xsúr-ge * Dómine,

et inténde

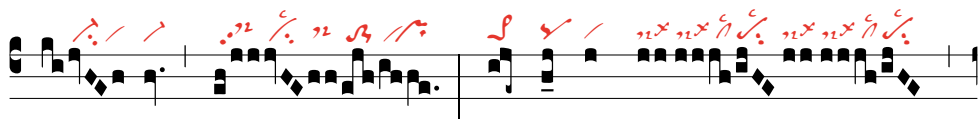
judí-ci- um me- um, De-us me- us, et Dómi- nus

me- us, in cau-sam me- am.

V. Ef-fúnde fráme-am, et conclú-

de advérsus e-

os qui me

persequúntur.

— Prebud' sa, vstaň a zachráň ma, Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu. * Zažeň sa

Evangelium (Io 12, 1-11)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spíritu tuo.

℣. Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Ante sex dies Paschae venit Bethániam, ubi erat Lázarus, quem suscitávit a mórtuis Iésus. Fecérunt ergo ei cenam ibi, et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi puri, pretiósí, et unxit pedes Iésu et extérsit capíllis suis pedes eíus; domus autem impléta est ex odóre unguénti. Dicit autem Iúdas Iscariótes, unus ex discípulis eíus, qui erat eum traditúrus: “quáre hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis et datum est egénis?” Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea, quae mittebántur, portábat. Dixit ergo Iésus: “Sine illam, ut in diem sepultúrae meae servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum, me autem non semper habétis.” Cognóvit ergo turba multa ex Iudis quia illic est, et venérunt non propter Iésu tantum, sed ut et Lázaru viderént, quem suscitávit a mórtuis. Cogitavérunt autem príncipes sacerdotum, ut et Lázaru interficerent, quia multi propter illum abíbant ex Iudis et credébant in Iésu.

℣. Verbum Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

— Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol jedným z tých, čo s ním stolovali. Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: „Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ Lenže to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale že bol zlodej. Mal mešec a nosil to, čo doň vkladali. Ježiš povedal: „Nechaj ju, nech to zachová na deň môjho pohrebu! Vedť chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy.“ Veľké množstvo Židov sa dozvedelo, že je tam, a prišli nielen kvôli Ježišovi, ale aby videli aj Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych. A veľkňazi sa rozhodli, že zabijú aj Lazára, lebo preň mnohí Židia odchádzali a uverili v Ježiša.

III

E

[illegible]

Handwritten musical notation on a staff. The notation includes various notes, rests, and accidentals. Red annotations are present above the staff, including a large 'N' and several smaller symbols and markings.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various notes, rests, and accidentals, with some notes marked with a checkmark (✓) above them. The notes are written in black ink, and the staff lines are also in black. There are some red markings above the staff, possibly indicating a key signature or a specific mode.

65/ 630 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA II- Ad Missam

Pred nepriateľmi ma zachráň; Pane, ✱ k tebe sa utiekam, auč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh. ✱ pre svoju spravodlivosť ma vyslyš a svojho služobníka na súd nevolaj. —

Communio

VII

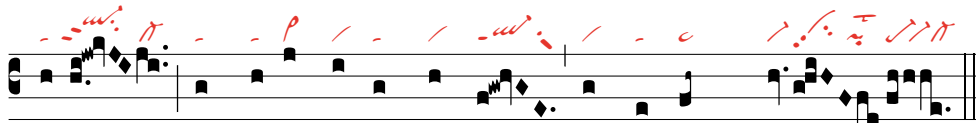
E

- rubé- scant * et re-ve-re-ántur si- mul, qui

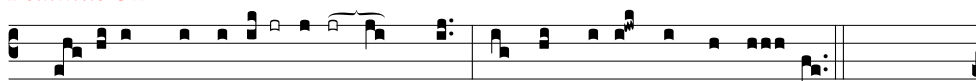
gra-tu-lántur ma-lis me- is: indu-ántur pudó-re et reve-rén-

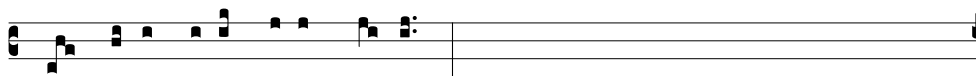
ti- a, qui ma-lígna loquúntur advérsum me.

—Nech sa hanbia a červénajú všetci dovedna, čo sa tešia z môjho nešťastia, nech hanba a potupa zaodeje tých, čo sa povyšujú nado mňa. —

Psalmus 34

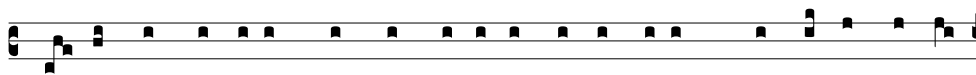
1. Jú-dica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

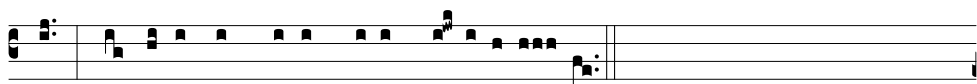
2. Apprehénde arma et scu-tum: *

et exsúrge in adjutó-ri-um mi- hi.

3. Ef-fúnde fráme-am, et conclúde advérsus e-os, qui persecuúntur

me: * dic ánimæ me-æ: Salus tu- a ego sum.

4. Confundántur et revere-ántur, * quæréntes á-nimam me- am.

5. A-vertántur retrórsum, et confundántur * co-gi-tántes mi-hi ma- la.

6. Fi- ant tamquam pulvis ante fáci-em venti: *

et Ange-lus Dómini co- árctans e- os.

*Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. * Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc. * Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“ * Lež moja duša bude plesat' v Pánovi a bude sa tešiť z jeho pomoci. * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život; * nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech sú ako prach pred vetrom a nech ich ženie Pánov anjel;*

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

Q

Ua Christus ho-ra sí-ti- it crucem vel in qua

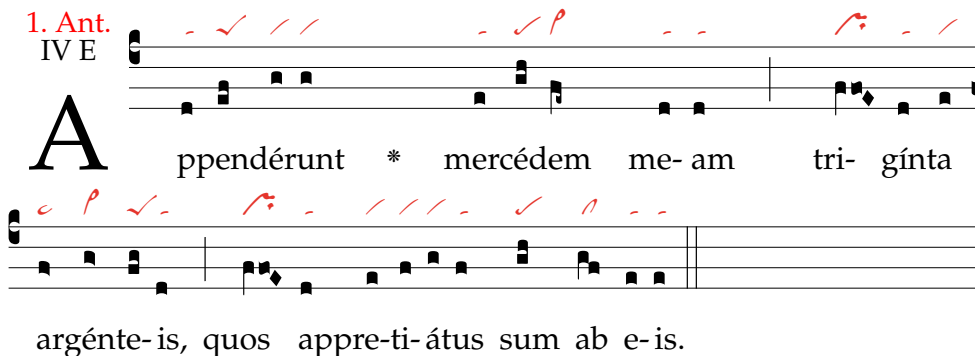
súbi- it, quos præstat in hac psálle-re di-tet si-ti iustí-ti-æ.

2. Simul sit his esúries, quam ipse de se sátiēt,
crimen sit ut fastídium virtúsque desidérium.

3. Charísma Sancti Spíritus sic ínfluat psalléntibus,
ut carnis æstus frígeat et mentis algor férveat.

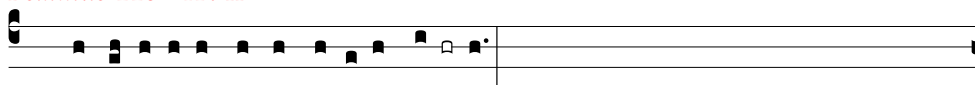
4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

1. Ant.
IV E

A ppendérunt * mercédem me- am tri- ginta
argénte- is, quos appre-ti-átus sum ab e- is.

Psalmus 118 - XVII

1. Mi-rabí-li- a testimóni- a tu- a: *

íde-o scrutá-ta est e-a *ánima* me- a.

2. Declarátio sermónum tuórum *illúminat*: *
et intelléctum dat párvulis.

3. Os meum apérui, et attráxi spíritum: *
quia mandáta tua *desiderábam*.

4. Aspice in me, et miserére mei: *
secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

5. Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: *
et non dominétur mei omnis *injustítia*.

6. Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam *mandáta tua*.

7. Fáciem tuam illúmina super *servum tuum*: *
et doce me *justificatiónes tuas*.

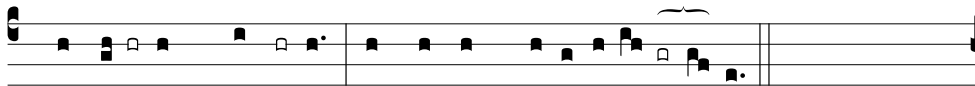
8. Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: *
quia non custodiérunt *legem tuam*.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

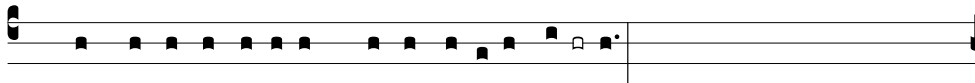
10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Tvoje príkazy sú obdivuhodné, preto
ich zachovávam. * Výklad tvojich slov osvecuje, maličkým dáva chápanosť. * Otváram
ústa a dych naberam, lebo túžim za tvojimi predpismi. * Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado
mnou, ako robievaš tým, čo tvoje meno milujú. * Riad' moje kroky podľa tvojho výroku;
nech ma neovláda nijaká nepravosť. * Chráň ma pred ohováračmi a budem zachovávať
tvoje príkazy. * Vyjasni tvár nad svojím služobníkom a nauč ma svojim ustanoveniam.
* Potoky slz ronia moje oči, že sa nezachováva tvoj zákon. _____

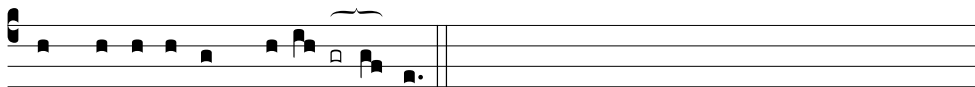
Psalmus 118 - XVIII

1. Justus es, Dómine: * et rectum judí-ci-um tu-um.

2. Mandásti justí-ti-am testimóni-a tu- a: *

et ve-ri-tá-tem tu-am nimis.

3. Tabéscere me fecit zelus meus: *
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

4. Ignítum elóquium tuum **veheménter**: * et servus tuus *diléxit* illud.

5. Adolescéntulus sum ego et **contéptus**: *
justificatiónes tuas *non* sum **oblítus**.

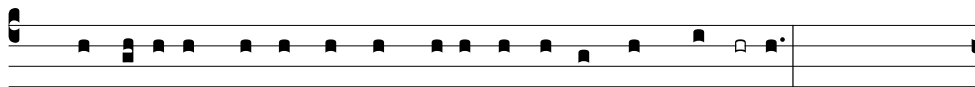
6. Justítia tua, justítia in **ætérnum**: * et *lex* tua **véritas**.

7. Tribulátio, et angústia *invenérunt* me: *
mandáta tua meditátio **mea** est.

8. *Æquitas testimónia tua in ætérnum: **
intelléctum da mihi, et vívam.
9. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
10. *Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ *Pane, ty si spravodlivý a správne sú tvoje rozsudky. * V spravodlivosti si vyniesol svoje prikázania a v dokonalej pravdivosti. * Spaľ uje ma horlivosť, lebo moji nepriatelia zabúdajú na tvoje slová. * Tvoj výrok je dokonale vyskúšaný v ohni a tvoj sluha ho miluje. * Mladučký som a opovrhovaný, no nezabúdam na tvoje príkazy. * Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a tvoj zákon je číra pravda. * Keď ma postihne úzkosť a súženie, potešenie nájdem v твоjich príkazoch. * Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky, daj mi to pochopiť a budem žiť.* _____

Psalmus 118 - XIX

1. *Clamávi in to-to corde me-o, exáudi me, Dómine: **

justi-fi-ca-ti-ónes tu-as re-quí-ram.

2. *Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.*
3. *Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.*
4. *Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.*
5. *Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: **
et secúndum iudícium tuum vivífica me.
6. *Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: **
a lege autem tua longe facti sunt.
7. *Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.*

-
- The first system of the musical score for 'The Rose Tree' is shown. It consists of a treble and bass staff. Above the treble staff, there are handwritten red notes: '- ✓ / / - ✓ P - - P - / c P ✓ - P'. The treble staff contains a series of eighth and sixteenth notes, mostly on the lines G, A, and B. The bass staff contains a series of eighth and sixteenth notes, mostly on the lines C, D, and E. The system ends with a double bar line.

Z celého srdca

volám, Pane, vyslyš ma; chcem zachovať tvoje ustanovenia. ✱ K tebe volám, zachráň ma; a budem plniť tvoje príkazy. ✱ Ešte pred svitaním prichádzam a volám o pomoc, na tvoje slová sa veľmi spolieham. ✱ Už pred odchodom nočnej stráže otvárajú sa mi oči, aby som rozjímal o твоjich výrokoch. ✱ Pane, pre svoje milosrdenstvo čuj môj hlas a oživ ma podľa svojho rozhodnutia. ✱ Blížia sa tí, čo ma zlostne prenasledujú, tí, čo sa vzdialili od тvojho zákona. ✱ Pane, ty si blízko a všetky tvoje predpisy sú pravdivé. ✱ Odprvoti viem z твоjich príkazní, že si ich ustanovil naveky.

R. Deo grátias.

R. br.
V

E -ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. R̃. Éru-e. Ṽ. Et

de manu canis úni-cam me-am. R̃. De-us. Éru-e.

Ṽ. De ore leónis líbera me, Dómine.

R̃. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Oratio:

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Orémus

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ

B enedi-cámus Dómino. R̃ De-o grá-ti-as.

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

T

ernis ter ho- ris númerus nobis sacrá- tus

pándi-tur, sanctóque Iesu nómine munus pre-cémur véni-æ.

2. Latrónis, en, conféssio Christi merétur grátiam ;
laus nostra vel devótio mercétur indulgéntiam.

3. Mors per crucem nunc íterit et post tenébras lux redit ;
horror dehíscat críminum, splendor nitéscat méntium.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.
IV A*

I

nvocabo-nomen tu-um Dómine: ne avértas fá-ci-em

tu-am a clamóre me-o.

Psalmus 118 - XX

1. Vide humi-li-tá-tem me-am, et *é-ripe* me: *

qui-a legem tu-am *non sum oblí-* tus.

2. Júdica júdícium meum, et *rédi-me* me: *
propter elóquium tuum *viví-fica* me.

3. Longe a peccatór*ibus* *salus*: *
quia justificatiónes tuas non *exquisiérunt*.

4. Misericórdiæ tuæ *multæ*, Dómine: *
secúndum júdícium tuum *viví-fica* me.

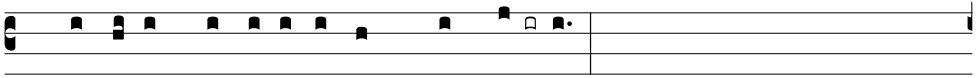
5. Multi qui persequúntur me, et *trí-bulant* me: *
a testimóniis tuis *non declinávi*.

6. Vidi prævaricántes, et *tabescébam*: *
quia elóquia tua non *custodiérunt*.

7. Vide quóniam mandáta tua *diléxi*, Dómine: *
in misericórdia tua *viví-fica* me.

8. Princípium verbórum tuórum, **v**éritas: *
in aetérnum ómnia judícia **justítiae tuæ**.
9. Glória Patri, *et Fílio*, * *et Spirítui Sancto*.
10. Sicut erat in princípio, *et nunc, et semper*, *
et in sácula **sæculórum. Amen.**

Psalmus 118 - XXI

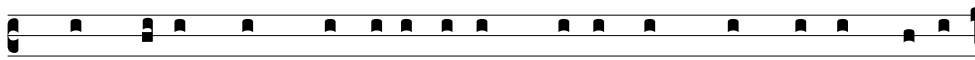
1. Príncipes persecú-ti *sunt me* **gra-** tis: *

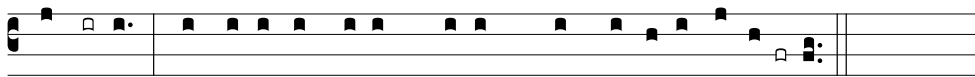
et a verbis tu-is formi-dá-vit *cor* **me-** um.

2. Lætábor ego super elóquia **tua**: * sicut qui invénit *spólia multa*.
3. Iniquitátem ódio hábui, *et abominátus sum*: *
legem autem *tuam diléxi*.
4. Sépties in die laudem *dixi tibi*, * super judícia **justítiae tuæ**.
5. Pax multa diligéntibus *legem tuam*: * *et non est illis scándalum*.
6. Exspectábam salutáre *tuum, Dómine*: * *et mandáta tua diléxi*.
7. Custodívit ánima mea testimónia **tua**: * *et diléxit ea veheménter*.
8. Servávi mandáta tua, *et testimónia tua*: *
quia omnes viæ meæ in *conspéctu tuo*.
9. Glória Patri, *et Fílio*, * *et Spirítui Sancto*.
10. Sicut erat in princípio, *et nunc, et semper*, *
et in sácula **sæculórum. Amen.**

Psalmus 118 - XXII

1. Appropínquet deprecá-ti- o me- a in conspéctu *tu- o*,

Dómine: * juxta e-lóqui-um tu-um da mi-*hi* **intellé**-ctum.

2. Intret postulátio mea in conspéctu **tuo:** *
secúndum elóquium tuum **éripe** me.

3. Eructábunt lábia *mea* **hymnum**, *
cum docúeris me justificatiónes **tuas**.

4. Pronuntiábit lingua mea elóquium **tuum:** *
quia ómnia mandáta *tua* **æquitas**.

5. Fiat manus *tua* **ut** **salvet** me: * quóniam mandáta *tua* **elégi**.

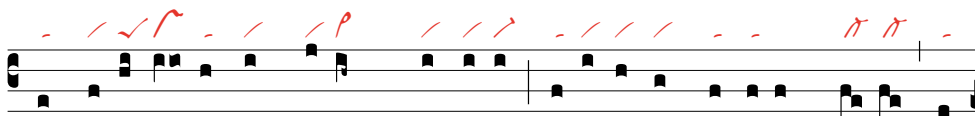
6. Concupívi salutáre *tuum*, **Dómine:** * et lex *tua* meditátio **mea** est.

7. Vivet ánima mea, *et* **laudábit** te: * et judícia *tua* **adjuvábunt** me.

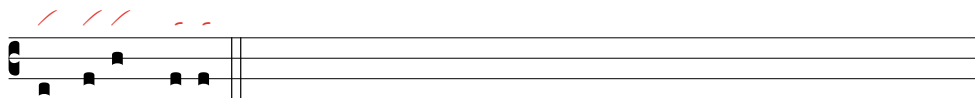
8. Errávi, sicut *ovis*, *quæ* **périit:** *
quæ re servum tuum, quia mandáta *tua* **non sum oblítus**.

9. Glória *Patri*, *et* **Fílio**, * *et* **Spirítui Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, *et nunc*, *et* **semper**, *
et in sácula **sæculórum**. **Amen**.

Invocábo-nomen tu-um **Dómine:** ne avértas fá-ci-em tu-am a

clamóre me-o.

Capítulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R̃. Deo grátias.

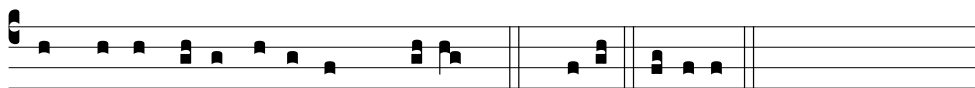
R. br.

V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. R̃. Éru-e. Ṽ. Et

de manu canis úni-cam me-am. R̃. De-us. Éru-e.

Ṽ. De ore leónis líbera me, Dómine.

R̃. Et a córnibus unicórniūm humilitátem meam.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Da, quæsumus, omnipotens Deus: † ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD VESPERAS

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

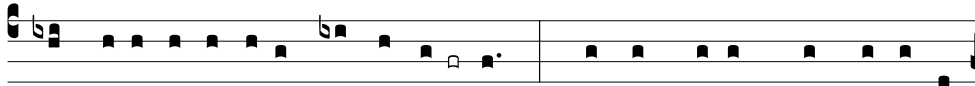
1. Ant.

t. pereg

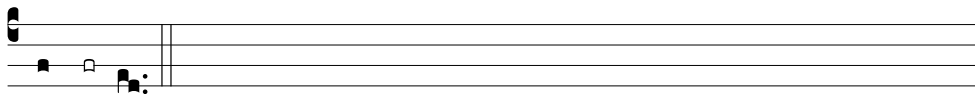
N

os qui ví-vimus, * be-nedí-cimus Dómino.

Psalmus 113

In éxi-tu Isra-ël de Ægýp-to, * domus Jacob de pópu-lo

bárba-ro:

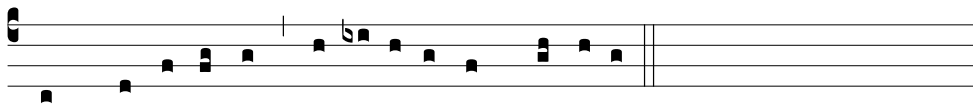
2. Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

3. Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

-
5. Quid est tibi, mare, *quod fugísti*: *
et tu, Jordánis, quia convérsus es *retrórsum*?
 6. Montes, exsultástis *sicut aríetes*, * et colles, sicut agni óvium.
 7. A fácie Dómini *mota est terra*, * a fácie Dei Jacob.
 8. Qui convértit petram in *stagna aquárum*, *
et rupem in fontes *aquárum*.
 9. Non nobis, Dómine, *non nobis*: * sed nómini tuo *da glóriam*.
 10. Super misericórdia tua, et veritáte *tua*: *
nequándo dicant gentes: Ubi est Deus *eórum*?
 11. Deus autem *noster in cælo*: * ómnia quæcúmque vóluit, *fecit*.
 12. Simulácra géntium *argéntum, et aurum*, *
ópera mánuum *hóminum*.
 13. Os habent, *et non loquéntur*: * óculos habent, et non *vidébunt*.
 14. Aures habent, *et non áudient*: * nares habent, et non *odorábunt*.
 15. Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et *non ambulábunt*: * non clamábunt in gútture suo.
 16. Símiles illis fiant qui *fáciunt ea*: * et omnes qui confídunt *in eis*.
 17. Domus Israël *sperávit in Dómino*: *
adjútor eórum et protéctor *eórum* est,
 18. Domus Aaron *sperávit in Dómino*: *
adjútor eórum et protéctor *eórum* est,
 19. Qui timent Dóminum, *speravérunt in Dómino*: *
adjútor eórum et protéctor *eórum* est.
 20. Dóminus memor *fuit nostri*: * et benedíxit *nobis*:
 21. Benedíxit *dómui Israël*: * benedíxit *dómui Aaron*.

22. Benedíxit ómnibus, *qui timent* **Dóminum**, *
pusíllis cum *majó*ribus.
23. Adjíciat *Dóminus* **super** vos: * *super* vos, et *super* **fílios vestros**.
24. Benedícti *vos a* **Dómino**, * *qui fecit* **cælum, et terram**.
25. *Cælum cæli* **Dómino**: * *terram autem dedit* **filiis hóminum**.
26. Non mórtui laudábunt *te*, **Dómine**: *
neque omnes, *qui descéndunt in* **inférnum**.
27. Sed nos *qui vívimus, benedícimus* **Dómino**, *
ex hoc nunc et usque in **sæculum**.
28. Glória *Patri, et Fílio*, * et *Spirítui* **Sancto**.
29. Sicut erat in *princípio, et nunc, et* **semper**, *
et in **sæcula sæculórum. Amen**.

Nos qui ví-vimus, be-nedí-cimus Dómino.

_____ Keď Izrael vyšiel z Egypta, dom Jakubov spomedzi ľudu cudzieho, * Judea sa stala jeho svätyňou, Izrael jeho kráľovstvom. * More to videlo a zutekalo, Jordán sa naspäť obrátil; * vrchy poskakovali ako barance pahorky ako jahňatá. * Čo ti je, more, že utekáš, a tebe, Jordán, že sa naspäť obraciaš? * Vrchy, prečo poskakujete ako barance a vy, pahorky, ako jahňatá? * Zachvej sa, zem, pred tvárou Pánovou, pred tvárou Boha Jakubovho, * čo skalú mení na jazerá vôd a kameň na pramene vôd. * Nie nás, Pane, nie nás, ale svoje meno osláv * pre svoje milosrdenstvo a pre svoju vernosť. Prečo majú hovoriť pohanovia: „Kdeže je ten ich Boh?“ * Ved' náš Boh je v nebi a stvoril všetko, čo chcel. * Pohanské modly, hoc sú zo striebra a zo zlata, sú dielom ľudských rúk. * Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, a nevidia. * Majú uši, ale nepočujú, majú nozdry, a nečuchajú. * Majú ruky, ale nehmatajú; majú nohy, a nechodia, z hrdla nevydajú hlas. * Im budú podobní ich tvorcovia a všetci, čo v ne veria. * Dom Izraelov dúfa v Pána, on je ich pomoc a záštita. * Dom Áronov dúfa v Pána, on je ich pomoc a záštita. * Všetci bohobojní dúfajú v Pána, on je ich pomoc a záštita. * Pán na nás pamätá a žehná nás. * Požehnáva dom Izraelov, požehnáva dom Áronov. * Požehnáva všetkých, čo si ctia Pána, malých i veľkých. * Nech Pán aj vás zveľadí, vás i vaše deti. * Nech vás požehnáva Pán, ktorý stvoril nebo i zem. * Nebesia si Pán vyhradil pre seba, ale zem dal synom človeka. * Mŕtvi ťa, Pane, chváliť nemôžu, ani tí, čo zostupujú do ríše mlčania. * Lež my, živí, velebíme Pána odteraz až naveky. _____

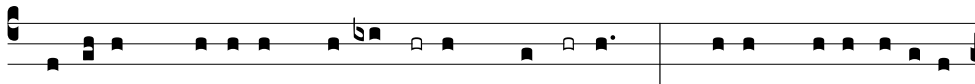
2. Ant.

I g2

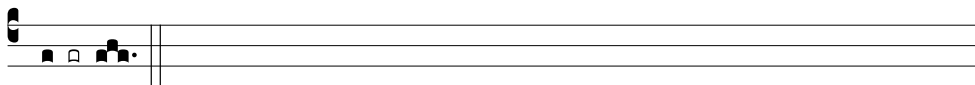
I

nclinávit * Dómi-nus aurem su-am mi-hi.

Psalmus 114

Di-léxi, quóni-am exáudi-et Dóminus * vocem ora-ti-ónis

me- æ.

2. Quia inclinávit aurem **suam mihi**: * et in diébus meis *invocábo*.
3. Circumdederunt me **dolóres mortis**: *
et perícula inférni *invenérunt* me.
4. Tribulatiónem et **dolórem invéni**: * et nomen Dómini *invocávi*.
5. O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et
justus, * et Deus noster *miserétur*.
6. Custódiens **párvulos Dóminus**: * humiliátus sum, et *liberávit* me.
7. Convértere, ánima mea, in **réquiem tuam**: *
quia Dóminus *benefécit tibi*.
8. Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos **meos a lácrimis**, *
pedes meos *a lapsu*.
9. Placébo Dómino * in *regióne vivórum*.
10. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
11. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Inclinávit Dómi-nus aurem su-am mi-hi.

_____ Milujem Pána, lebo vypočul môj prosebný hlas, * lebo svoj sluch naklonil ku mne, kedykoľvek som ho vzýval. * Keď ma omotali povrazy smrti a zmocnili sa ma úzkosti podsvetia, * keď som sa ocitol v súžení a trápení, vzýval som meno Pánovo: * „Pane, zachráň môj život!“ Milostivý a spravodlivý je Pán, náš Boh sa zľutúva. * Pán ochraňuje maličkých; pomohol mi, keď som bol v biede. * Znova sa, duša moja, upokoj, lebo Pán ti dobre urobil, * lebo môj život zachránil od smrti, moje oči od slz a moje nohy pred pádom. * Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich. _____

3. Ant.

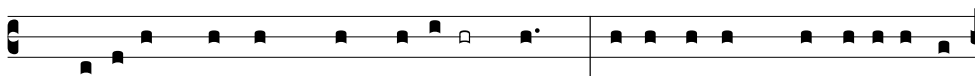
VIII G

C

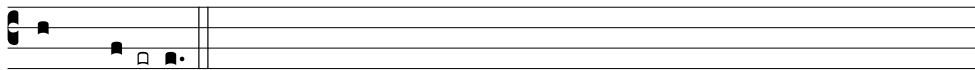

ré-di-di, * propter quod locútus sum.

Psalmus 115

1. Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humi-li-á-tus

sum **ni**-mis.

2. Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis homo **mendax**.

3. Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit **mihi**?

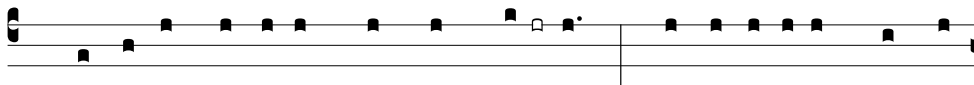
4. Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini **invocábo**.

5. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo **ejus**: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum **ejus**:

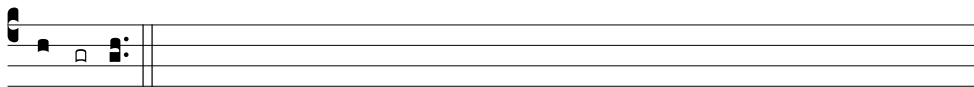
6. O Dómine, quia ego servus **tuus**: *
ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
7. Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam **laudis**, *
et nomen Dómini *invocábo*.
8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: *
in átriis domus Dómini, in médio tui, *Jerúsalem*.

_____ Dôveroval som, aj keď som povedal: „Som veľmi pokorený.“
* V rozrušení som vyriekol: „Všetci ľudia klamú.“ * Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? * Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo. * Pánovi splním svoje sľuby pred všetkým jeho ľudom. * V Pánových očiach má veľkú cenu smrť jeho svätých. * Pane, som tvoj sluha, som tvoj sluha a syn tvojej služobnice. * Ty si mi putá rozviazal: obeť chvály tí prinesiem a budem vzývať meno Pánovo. * Splním svoje sľuby Pánovi pred všetkým jeho ľudom * v nádvoariach domu Pánovho, uprostred teba, Jeruzalem. _____

Psalmus 116

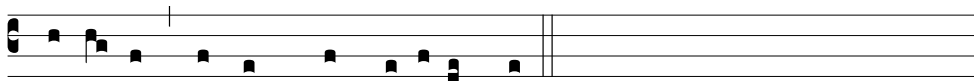

1. Laudá-te Dóminum, omnes **Gen**-tes: * laudá-te e-um, omnes

pópu-li:

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: *
et véritas Dómini manet *in ætérnum*.
3. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui **Sancto**.
4. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Cré-di-di, propter quod locútus sum.

_____ Chváľte Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia; * lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky. _____

4. Ant.

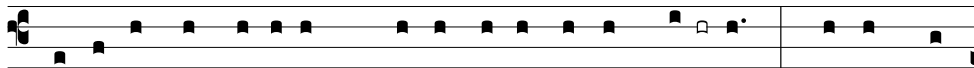
II D

S

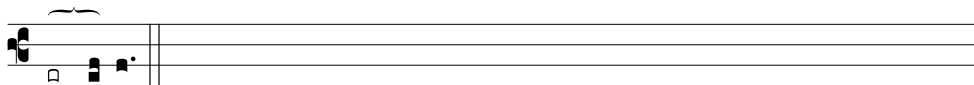

æpe expugnâverunt me a juventú-te me-a.

Psalmus 128

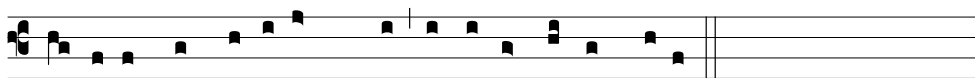

Sæpe expugnâverunt me a juventú-te **me-** a, * di-cat *nunc*

Isra-ël:

2. Sæpe expugnâverunt me a juventúte **mea:** *
étenim non potuérunt **mihi**.
3. Supra dorsum meum fabricâverunt peccatôres: *
prolongâverunt iniquitâtem **suam**.
4. Dóminus justus concídit cervíces peccatôrum: *
confundântur et convertântur retrórsum omnes,
qui odérunt **Sion**.
5. Fiant sicut fœnum tectôrum: * quod priúsqvam evellátur **exáruit:**
6. De quo non implévit manum suam qui **metit:** *
et sinum suum qui manípulos **cólligit**.
7. Et non dixérunt qui præteribant: Benedíctio Dómini **super vos:** *
benedíximus vobis in nómine **Dómini**.
8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
9. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper,** *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Sæpe expugnavérunt me a juventú-te me-a.

Často dorážali do mňa od mojej mladosti, nechže povie Izrael:
* Často dorážali do mňa od mojej mladosti, a nič nezmohli proti mne. * Po mojom chrbte
orali oráči, ľahali dlhé brázdy. * Ale spravodlivý Pán rozsekal postroje hriešnikov. Nech s
hanbou ustúpia všetci, čo nenávidia Sion. * Nech sú sť a tráva na streche, čo uschne prv,
ako ju skosia. * Kosec si ňou nenaplní hrst', ani viazač snopov náručie. * A čo idú okolo,
nezavolajú: „Pán vás požehnaj; žehnáme vás v mene Pánovom.“

Capítulum (Ier 11:20):

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes
et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelavi cau-
sam meam, Dómine, Deus meus.

R. Deo grátias.

R. br.

IV

D

E ore le-ó-nis * Líbe-ra me Dó-mine. De ore. V. Et a cór-

nibus uni-córni-um humi-li-tá-tem me- am * Líbe-ra. De ore.

Hym.

I

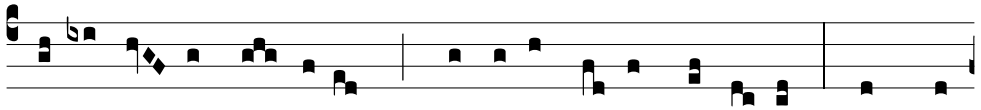
V

Exíl-la Re- gis pró-de-unt: fulget cru-cis mysté-ri- um,

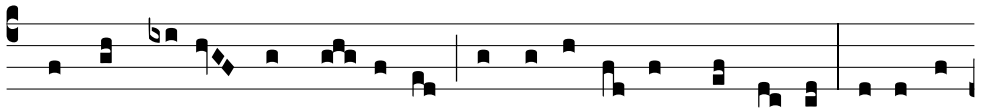
quo carne carnis cóndi-tor suspén- sus est pa-tí-bu-lo. 2. Quo

vulne-rá- tus ín-super mucróne di-ro, lánce- æ, ut nos

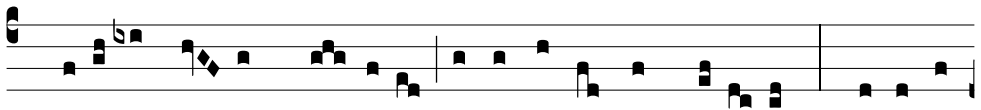
la-vá-ret crími-ne, ma-ná- vit un da et sán-gui-ne.

3. Arbor decó- ra et fúl-gi-da, orná-ta re-gis púrpu-ra, e-lécta

digno stí- pi- te tam san- cta membra tánge- re.

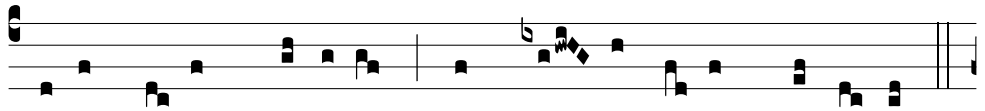
4. Be-á-ta, cu- jus brá-chi- is sæcli pe-péndit pré-ti- um: sta-té-ra-

fa-cta est córpo-ris, prædam tu-lítque tárta-ri.

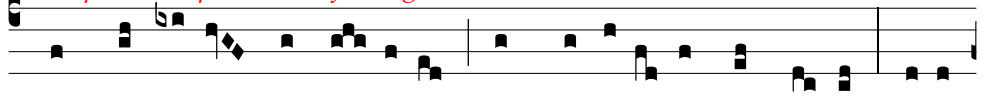

5. Sal ve, a-ra, sal-ve, vi-ctima, de passi-ó-nis gló-ri-a, qua

vi-ta mortem pértu-lit et mor-te vi-tam réddi-dit.

Sequens strophæ dicitur flexis genibus.

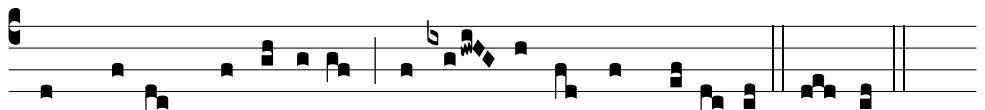
6. O crux ave, spes ú-ni-ca, hoc passi-ó-nis témpo-re: pi-is

adáuge grá-ti-am, re-ís-que de-le crími-na.

7. Te, fons sa-lú-tis Trí-ni-tas, colláudet omnis spí-ri-tus: quos

per cru-cis mysté-ri-um salvas, fo-ve per sæcu-la. A-men.

Zástavy Kráľa vejú, hľa, a kríž tajomstvom plápolá, keď telo Tvorcu človeka na kríži bolesť preniká. ✱ Hrot ostrý prešiel srdcom až, aby zachránil život náš; krv s vodou z neho prúdila, by nás od hriechov obmyla. ✱ Strom vzácny, krvou sfarbený, z teba Kráľ vládne zmučený; len tvoj kmeň má tú veľkú česť: smie také sväté údy niesť. ✱ Strom šťastný, v tvojich konároch visela spása sveta, Boh; on nášmu telu večnosť dal, podsvetiu korisť odobral. ✱ Oltár a Obet' pozdravme a umučenie oslávme: on umrel, aby človek žil; Kristus nad smrťou zvíťazil. ✱ Zdrav buď, kríž, nádej jediná! V posvätnom čase mučenia nábožným milosť rozmnožuj, zdvihni tých, čo vstať nemôžu. ✱ Ty žriedlo spásy, Trojica, nech všetko tebe korí sa; tajomstvo kríža víťazí, daj verným s tebou v sláve žiť. Amen. —

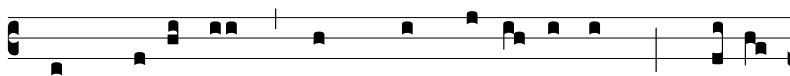
℣. Éripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif.

IV A*

N

on habé-res * in me po-testá-tem, ni-si

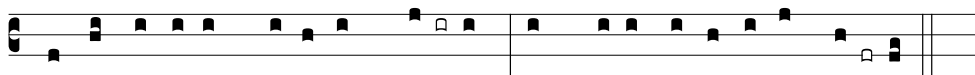

désuper datum ti-bi fu-ísset.

Magnificat

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

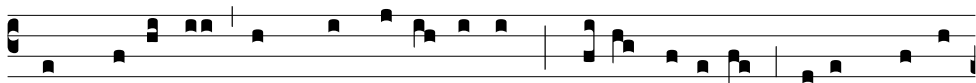

2. Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

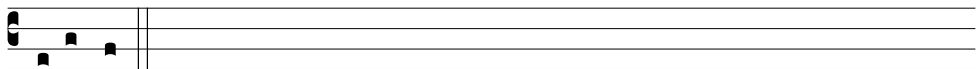
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: *

ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. *Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.*
5. *Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.*
6. *Fecit poténtiam in bráchio suo: **
dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. *Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.*
8. *Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.*
9. *Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.*
10. *Sicut locútus est ad patres nostros, **
Abraham et sémini ejus in sǣcula.
11. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
12. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sǣcula sæculórum. Amen.

Non habé-res in me po-testá-tem, ni-si désuper datum ti-bi

fu-ísset.

_____ Velebí moja duša Pána * a môj duch
jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, * lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od
tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, * lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je
mocný, a sväté je jeho meno * a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho
boja. * Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. * Mocnárov
zosadil z trónov a povýšil ponížených. * Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil
naprázdno. * Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, * ako
sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Adjuva nos, Deus, salutáris noster, † et ad benefícia reколénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes.

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MATUTINUM

Invitatorium Christum Dominum & *Hymnus*: Pange lingua (p. 3)

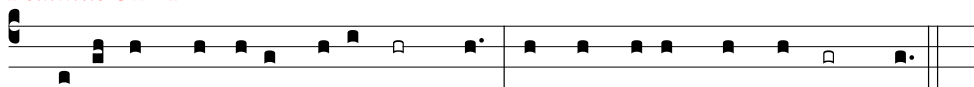
1. Ant.

IV g

E

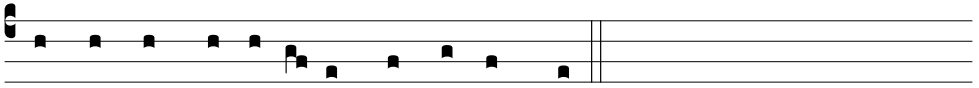
xpúgna, Dómi-ne, * impugnántes me.

Psalmus 34 - I

1. Júdi-ca, Dómine, *nocéntes* me, * expúgna impugnántes me.
2. Apprehénde *arma et scutum*: * et exsúrge in adjutórium **mihi**.
3. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui *persequúntur* me: * dic ánimæ meæ: Salus tua **ego** sum.
4. Confundántur et *revereántur*, * quæréntes ánimam **meam**.
5. Avertántur retrórsus, et *confundántur* * cogitántes mihi **mala**.
6. Fiant tamquam pulvis ante *fáciem venti*: *
et Angelus Dómini coárctans **eos**.
7. Fiat via illórum *ténebræ et lúbricum*: *
et Angelus Dómini pérsequens **eos**.
8. Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum *láquei sui*: *
supervácue exprobravérunt ánimam **meam**.

9. Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ípsum.
10. Anima autem mea exsultábit in **Dómino**: * et delectábitur super salutári suo.
11. Omnia ossa *mea* dicent: * Dómine, quis símilis tibi?
12. Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.
13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
14. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

Expúgna, Dómi-ne, impugnántes me.

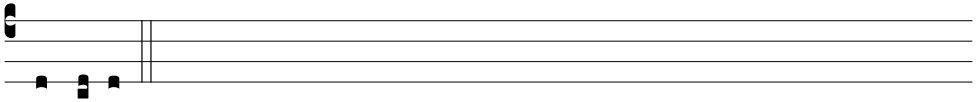
2. Ant.

IV g

R

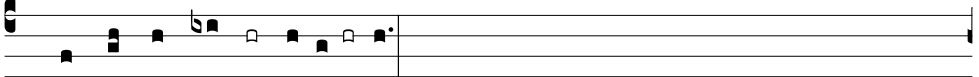

estí-tu-e * ánimam me-am a ma-le-fáctis e-órum,

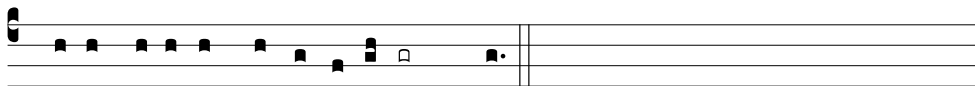

Dómine.

Psalmus 34 - II

1. Surgéntes testes iní-qui, *

quæ ignorábam interrogábant me.

2. Retribuébant mihi **mala** pro **bonis**: * sterilitátem *ánimæ meæ*.

3. Ego autem cum mihi molésti **essent**, * induébar *cilício*.

4. Humiliábam in jejúnio **ánimam meam**: *
et orátio mea in sinu meo *convertétur*.

5. Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic **complacébam**: *
quasi lugens et contristátus, sic *humiliábar*.

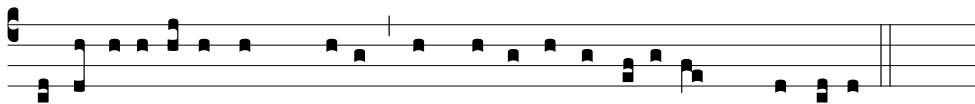
6. Et advérsum me lætáti sunt, et **convenérunt**: *
congregáta sunt super me flagélla, et *ignorávi*.

7. Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt
me subsannatióne: * frenduérunt super me *déntibus suis*.

8. Dómine, **quando respícies**? *
restítue *ánimam meam* a malignitáte eórum,
a leónibus *únicam meam*.

9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

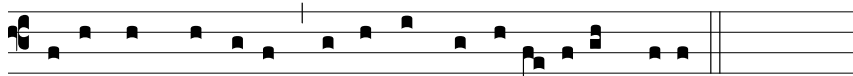
Restí-tu-e *ánimam me-am* a ma-le-fáctis e-órum, Dómine.

3. Ant.

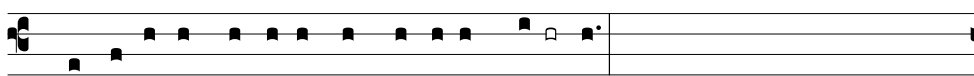
II D

E

xsúrge, Dómine, * et inténde judí-ci-o me-o.

Psalmus 34 - III

1. Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a **ma-gna**, *

in pópu-lo gravi **laudábo** te.

2. Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi **iníque**: *
qui odérunt me gratis et ánnuunt **óculis**.

3. Quóniam mihi quidem pacífice loque**bántur**: *
et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

4. Et dilatavérunt super me os **suum**: *
dixerunt: Euge, euge, vidérunt **óculi nostri**.

5. Vidísti, Dómine, ne **síleas**: * Dómine, ne discé**das a** me.

6. Exsúrge et inténde judício **meo**: *
Deus meus, et Dóminus meus in causam **meam**.

7. Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus **meus**, *
et non supergáudeant **mihi**.

8. Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ **nostræ**: *
nec dicant: Devorávimus **eum**.

9. Erubéscant et revereántur **simul**, * qui gratulántur **malis meis**.

10. Induántur confusióne et reveréntia *
qui magna loquúntur **super** me.

11. Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam **meam**: *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus
qui volunt pacem servi ejus.
12. Et lingua mea meditábitur justítiam **tuam**, * tota die laudem **tuam**.
13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
14. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sæculórum. Amen.

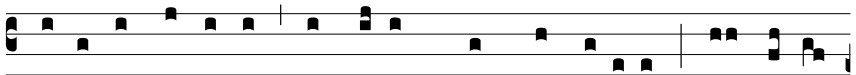
Exsúrge, Dómine, et inténde judí-ci-o me-o.

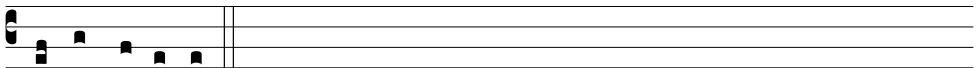
4. Ant.

VII c

N

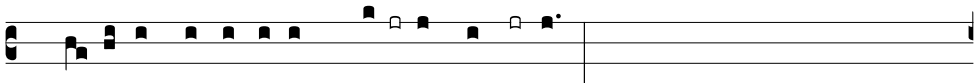

o-li æmu-lá-ri * in e-o, qui prosperátur, et fa-cit

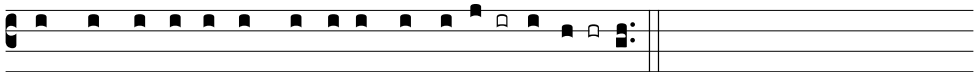

in-iqui-tá-tem.

Psalmus 36 - I

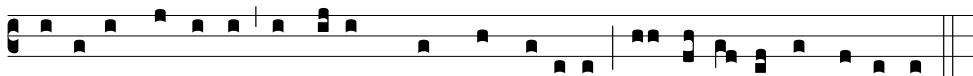
1. No-li æmu-lá-ri in **ma-** lignántibus: *

neque ze-láve-ris fa-ci-éntes **ini-**qui-tá- tem.

-
2. Quóniam tamquam foenum velóciter aréscent: *
et quemádmódum ólera herbárum cito décident.
 3. Spera in Dómino, et fac bonitátem: *
et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.
 4. Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.
 5. Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciét.
 6. Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: † et judícium tuum
tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.
 7. Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: *
in hómine faciénte injustítias.
 8. Désine ab ira, et derelínque furórem: *
noli æmulári ut malignéris.
 9. Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: *
sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.
 10. Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: *
et quæres locum ejus et non invénies.
 11. Mansuéti autem hereditábunt terram: *
et delectabúntur in multítúdine pacis.
 12. Observábit peccátor justum: *
et stridébit super eum déntibus suis.
 13. Dóminus autem irridébit eum: *
quóniam próspicit quod véniet dies ejus.
 14. Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,
 15. Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.
 16. Gládus eórum intret in corda ipsórum: *
et arcus eórum confringátur.

18. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

No-li æmu-lá-ri in e-o, qui prosperá-tur, et fa-cit in-iqui-tá-tem.

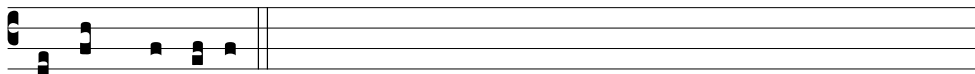
5. Ant.

IV A

B

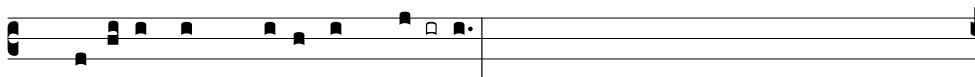

ráchi-a pecca-tórum * conte-réntur: confírmat autem

justos Dóminus.

Psalmus 36 - II

1. Mé-li-us est módi-cum **ju**-sto, *

super di-ví-ti-as pecca-tórum **mul**-tas.

2. Quóniam bráchia peccatórum *conteréntur*: *
confírmat autem *justos* **Dó**minus.

3. Novit Dóminus dies immaculatórum: *
et heréditas eórum in *ætérnum* erit.

4. Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis
*satura***bú**ntur: * quia peccatóres *perí*bunt.

5. Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et *exaltá*ti: *
deficiéntes, quemádmódum *fumus defí*cient.

6. Mutuábitur peccátor, et non **sol**vet: *
justus autem miserétur et **trí**buet.

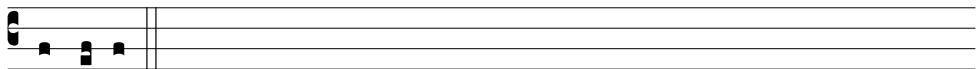
7. Quia benedicéntes ei hereditábunt **ter**ram: *
maledicéntes autem ei *disperí*bunt.

8. Apud Dóminum gressus hóminis *dirigéntur*: * et *viam ejus* **vo**let.

9. Cum ceciderit non *collidétur*: *
quia Dóminus suppónit *manum suam*.
10. Júnior fui, *étenim senui*: *
et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus *quærens panem*.
11. Tota die miserétur et *cómmodat*: *
et semen illíus in benedictióne erit.
12. Declína a malo, et fac *bonum*: * et inhábita in *sæculum sæculi*.
13. Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet *sanctos suos*: *
in ætérnum *conservabúntur*.
14. Injústi *puniéntur*: * et semen impiórum *períbit*.
15. Justi autem hereditábunt *terram*: *
et inhabitábunt in *sæculum sæculi super eam*.
16. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
17. Sicut erat in princípío, et *nunc, et semper*, *
et in *sæcula sæculórum. Amen*.

Bráchi- a pecca- tórum conte- réntur: confírmat autem justos

Dóminus.

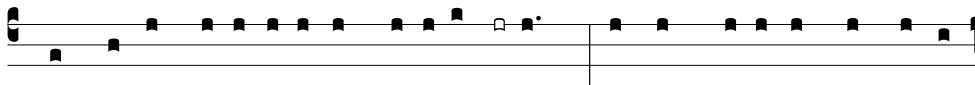
6. Ant.

VIII G

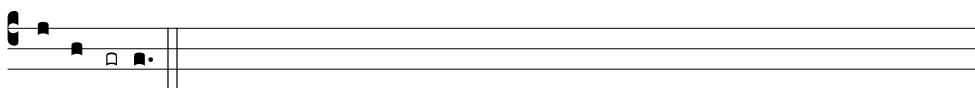
C

ustódi innocéti-am, * et vi-de æqui-tá-tem.

Psalmus 36 - III

1. Os justi medi-tábi-tur sapi-énti-am, * et lingua e-jus loqué-tur

judí-ci-um.

2. Lex Dei ejus in corde **ipsíus**, *
et non supplantabúntur *gressus* ejus.
3. Consíderat peccátor **j**ustum: * et quærit mortificáre eum.
4. Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: *
nec damnábit eum, cum judicábitur illi.
5. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: † et exaltábit te ut
hereditáte cápias **terram**: * cum perierint peccatóres *vidébis*.
6. Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut *cedros Líbani*.
7. Et transívi, et ecce non erat: *
et quæsívi eum, et non est invéntus *locus* ejus.
8. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ hómini *pacífico*.
9. Injústi autem disperíbunt **simul**: * reliquiæ impiórum *interíbunt*.
10. Salus autem justórum a **Dómino**: *
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

11. Et adjuvabit eos Dóminus et liberabit eos: *
et éruet eos a peccatóribus, et salvabit eos: quia speravérunt in eo.
12. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
13. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

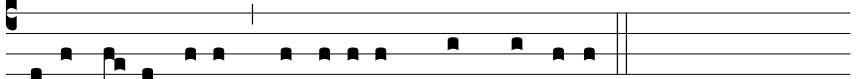
Custódi innocénti-am, et vi-de æqui-tá-tem.

7. Ant.

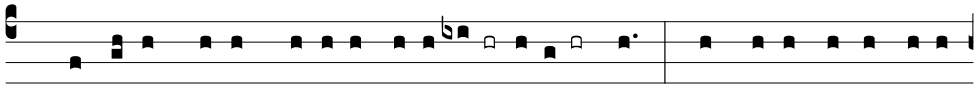
VI F

N

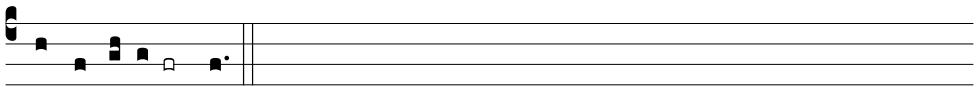

e in i-ra tu-a * corrípi-as me, Dómine.

Psalmus 37 - I

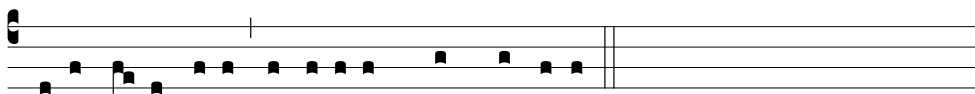
1. Dómine, ne in furóre tu-o ár-gu-as me, * neque in i-ra tu-a

corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi**: *
et confirmásti super me *manum tuam*.
3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.
4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt **caput meum**: *
et sicut onus grave gravátæ sunt **super** me.

-
5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.
6. Miser factus sum, et curvátus sum **usque in finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.
7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne mea*.
8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis mei*.
9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est absconditus*.
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me **virtus mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Ne in i-ra tu-a corrípi-as me, Dómine.

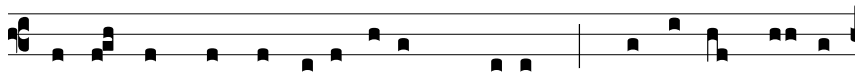
_____ Nekarhaj ma,
Pane, v svojom rozhorčení a netrestaj ma v svojom hneve, * lebo tvoje šípy utkveli vo mne,
dopadla na mňa tvoja ruka. * Pre tvoje rozhorčenie niet na mojom tele zdravého miesta,
pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti. * Hriechy mi prerástli nad hlavu a t'ažia ma príliš,
st'a veľké bremeno. * Rany mi zapáchajú a hnisajú pre moju nerozumnosť. * Zohnutý
som a veľmi skl'účený, smutne sa vlečiem celý deň. * Bedrá mi spaľuje horúčka a moje telo
je nezdravé. * Nevládny som a celý dobitý, v kvílení srdca nariekam. * Pane, ty poznáš
každú moju túžbu; ani moje vzdychy nie sú skryté pred tebou. * Srdce mi búcha, sila ma
opúšťa a i svetlo v očiach mi hasne.

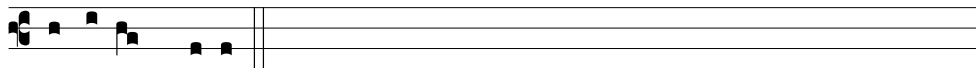
8. Ant.

II D

I

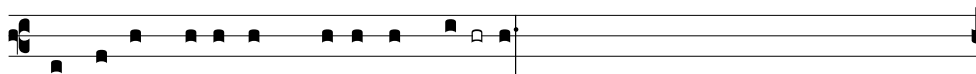

n-ténde * in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus

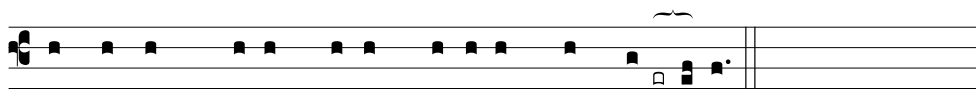

sa-lú-tis me-æ.

Psalmus 37 - II

1. Amí-ci me-i, et próximi **me-** i *

advérsum me appropinquavérunt, et *ste-* **térunt**.

2. Et qui juxta me erant, de longe stet**térunt**: *
et vim faciébant qui quærébant *ánimam* **meam**.

3. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die meditab**ántur**.

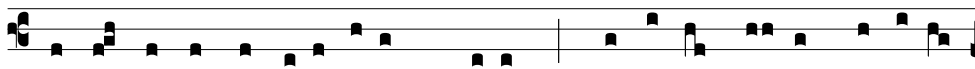
4. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *
et sicut mutus non apériens *os* **suum**.

5. Et factus sum sicut homo non **áudiens**: *
et non habens in ore suo redarguti**ónes**.

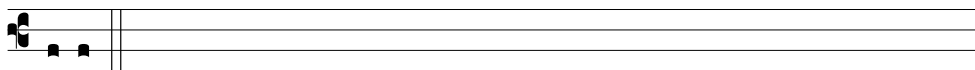
6. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *
tu exáudies me, Dómine, *Deus* **meus**.

7. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: *
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

8. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *
et dolor meus in conspéctu meo **semper**.
9. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto **meo**.
10. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt me **iníque**.
11. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar **bonitátem**.
12. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
13. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, **salútis meæ**.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
15. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Inténde in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus sa-lú-tis

me-æ.

Priatelía moji a moji známi odvracajú sa odo mňa pre moju biedu, * aj moji príbuzní sa ma stránia. Tí, čo mi číhajú na život, nastavujú mi osídla * a tí, čo mi stroja záhubu, rozchyrujú o mne výmysly a deň čo deň vymýšľajú úklady. * Ale ja som st'a hluchý, čo nečuje, ako nemý, čo neotvára ústa. * Podobám sa človekovi, čo nepočuje a čo nevie obvinenie vyvrátiť. * Pane pretože v teba dúfam, ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj. * A tak hovorím: „Nech sa už neradujú nado mnou; a keď sa potknem, nech sa nevystatujú nado mňa.“ * Ja, pravda, už takmer padám a na svoju bolesť myslím ustavične. * Preto vyznávam svoju vinu a pre svoj hriech sa trápim. * Moji nepriatelia sú živí a stále mocnejší, ba ešte pribudlo tých, čo ma nenávidia neprávom. * Za dobro sa mi odplácajú zlom a tupia ma za to, že som konal dobre. * Neopúšť'aj ma, Pane; Bože môj, nevzd'al'uj sa odo mňa. * Ponáhl'aj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.

9. Ant.

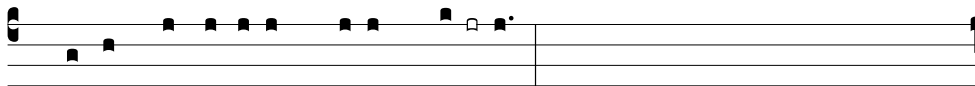
VIII c

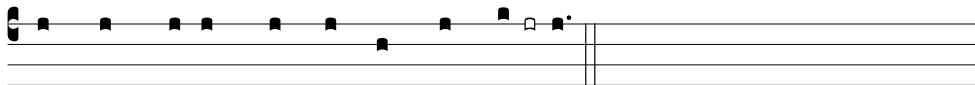
A

-móve, Dómine, * a me plagas tu-as.

Psalmus 38

1. Di-xi: Custódi-am vi-as **me-** as: *

ut non de-línquam in *lingua* **me-** a.

2. Pósui ori meo custódiam, *
cum consísteret peccátor *advérsum* me.

3. Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a **bonis**: *
et dolor meus *renovátus* est.

4. Concáluit cor meum **intra** me: *
et in meditatióne mea exardéscet **ignis**.

5. Locútus sum in lingua **mea**: *
Notum fac mihi, Dómine, *finem* **meum**.

6. Et númerum diérum meórum **quis** est: * ut sciam quid *desit* **mihi**.

7. Ecce mensurábiles posuísti dies **meos**: *
et substántia mea tamquam *níhilum* **ante** te.

8. Verúmtamen univérsa **vánitas**, * omnis *homo* **vivens**.

9. Verúmtamen in imágine pertránsit **homo**: *
sed et frustra *conturbátur*.

10. Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit **ea**.

11. Et nunc quæ est expectatio mea? Nonne **Dóminus?** *
Et substantia mea *apud te* est.
12. Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: *
oppróbrum insipiénti *dedísti* me.
13. Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: *
ámove a me *plagas tuas*.
14. A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: *
propter iniquitatem corripuísti **hóminem**.
15. Et tabescere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: *
verúmtamen vane conturbátur *omnis* **homo**.
16. Exáudi oratiómem meam, Dómine, et deprecatiómem **meam**: *
áuribus pércipe *lágrimas meas*.
17. Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, *
sicut omnes *patres mei*.
18. Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, *
et ámplius *non* ero.
19. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
20. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Amóve, Dómine, a me plagas tu-as.

_____ Povedal som: „Budem dávať pozor na svoje správanie, aby som nezahrešil jazykom. * K svojim ústam postavím stráž, dokiaľ je hriešnik predou mnou.“ * Ako nemý som zatíchol a zamĺkol, šťastia zbavený, bolesť sa mi však znova ozvala. * Srdce sa mi rozpálilo v hrudi a pri rozjímaní vzplanul vo mne oheň. * A môj jazyk preriekol: „Daj mi poznať, Pane, môj koniec * i aký je ešte počet mojich dní; nech si uvedomím, aký je krátky môj život.“ * Hľa, na pár piadí si mi dni nameral a dĺžka môjho života je ako nič pred tebou. * Veru, len zdaním je bytie človeka, každý sa mihne ako

vidina. ✱ Naozaj len nadarmo sa pachtí a lopotí, poklady zháňa, hoc nevie, kto ich zoberie. ✱ A teraz, Pane, ešte čo mám čakať? Ty si moja nádej. ✱ Zo všetkých mojich nepravostí ma vyslobod' a nevystav ma hlupákovi na posmech. ✱ Onemel som, neotvorím ústa, lebo si to ty urobil. Odním odo mňa svoje tresty, ✱ bo hyniem pod úderom tvojej ruky. Trestami za hriechy naprávaš človeka. ✱ Ako mo' ničíš, čo má najcennejšie; veru, každý človek je len márna vidina. ✱ Pane, vyslyš moju modlitbu, naklož sluch k môjmu volaniu. ✱ Nebud' mlčanlivý k mojim slzavým nárekom; veď u teba som iba hosť, len pútnik, ako všetci moji otcovia. ✱ Odvráť odo mňa svoj prísny pohľad, aby som pookrial, skôr, než odídem a než ma viac nebude.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. *℟.* Amen.

Lectio 1 (Jer 11:15-20)

De Jeremía Propheta Quid est quod diléctus meus in domo mea fecit scelera multa? Numquid carnes sanctæ auferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercituum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sabaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam últionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. *℟.* Deo grátias.

____ Čítanie z knihy proroka Jeremiáša: Čo chce môj miláčik v mojom dome? Strojí úklady. Či sľuby a posvätné mäso odstráni tvoje nešťastie, že zasa zaplesáš?“ Rozzelenená olíva, zdobená krásnym ovocím, to meno ti dal Pán; za zvuku veľkej vravoy podpálil pod ňou oheň i znehodnotili sa jej vetvy. Pán zástupov, ktorý ťa zasadil, ustanovil proti tebe nešťastie pre zločinnosť domu Izraelovho a domu Júdovho, ktorú páchali, aby urážali mňa a okiadaali Bála. Pán ma poučil a pochopil som; vtedy si mi ukázal ich výčiny. Ja som bol ako krotký

*baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: „Zmárnime strom
v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“
Ale, Pane zástupov, ty súdiš spravodlivo, ty skúmaš myseľ a srdce, uvidím na nich tvoju
pomstu, veď tebe som postúpil svoj spor.*

Resp. 1

VII

C

ontuméli- as et ter-ró- res passus sum

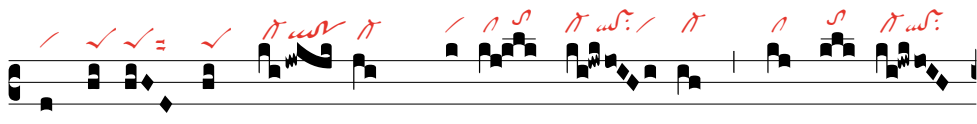
ab e- is, qui e- rant pa-cí-fi-ci me- i, et

custo- di- én- tes la- tus me- um, di- céntes: De- ci- pi- á- mus

e- um, et prae- va- le- á- mus il- li: Sed tu,

Do- mi- ne, me- cum es tam- quam bel- la- tor for- tis.

* Ca- dant in op- pro- bri- um sem- pi- tér- num, ut ví- de- am

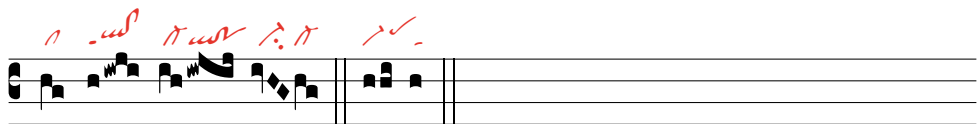
vindictam in e- is, qui-a ti- bi re-ve- lá-

vi cau- sam me- am.

¶ Jú- di-ca, Dómine, causam á-nimae me- ae, de-fénsor

vi-tae me- ae. Ca-dant

_____ Poníženie a strach mi spôsobili tí, s ktorými som pokojne spolunažíval a ktorí ma mali chrániť; povedali si: pod'me za ním a premôžme ho. Ale ty, Pane, si so mnou ako mocný bojovník. * Bodaj by upadli do večnej potupy, aby som videl zadosť učinenie, ved' tebe som postúpil svoj spor. * Súď, Bože, môj spor, ved' ty si ochrancom môjho života. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℞. Amen.

Lectio 2 (Jer 12:1-4)

De Jeremía Propheta Justus quidem tu es, Dómine, si díspútem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et faciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a renibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est animal et vólucres, quóniam dixerunt: Non vidébit novíssima nostra.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

_____ *Pravdu máš ty, Pane, keď sa súdím s tebou, jednako chcem s tebou hovoriť o práve: Prečo sa darí ceste zločincov, v pokoji si žijú všetci odbojníci? Zasadil si ich a zakorenili sa, rástli a priniesli ovocie; si blízky ich ústam, ale ďaleký ich srdcu. Ty ma však, Pane, poznáš, vidíš ma, skúmaš, aké mám voči tebe srdce. Veď ich ako ovce na jatku a zasväť ich pre deň zabíjania! Dokedy bude smútiť zem a vädnúť zeleň všetkých polí pre zlobu jej obyvateľov? Hynú zvieratá i vtáctvo, lebo vravia: „Nevidí našu budúcnosť.“* _____

Resp. 2

VIII

D

e-us Is- ra- ěl, prop-ter te sustínu- i

impro- pé- ri- um, opéru- it reve- rénti- a fá- ci- em

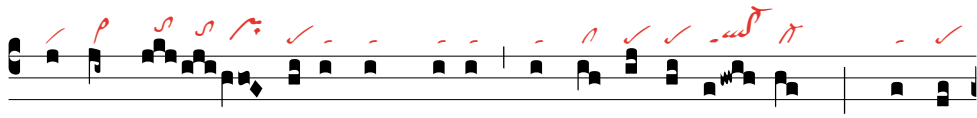
me- am, extráne-us fa-ctus sum frátribus me- is, et

hospes fí-li-is matris me- æ:

*Quóni-am ze- lus domus tu-æ comé- dit me.

Ÿ. Inténde ánimæ me-æ, et lí-be-ra e- am, propter

in-imí-cos me-os é- ripe me. Quóni-am

_____ Bože Izraela, pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár; Svojim bratom som sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom.

* Príd' ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ignem sui amoris accéndat Deus in córdibus nostris. **R.** Amen.

Lectio 3 (Jer 12:7-11)

Reliqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properate ad devorándum. Pastores multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in désertum solitúdinis. Posuérunt eam in díssipatiónem, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

„Opustil som svoj dom, odvrhol svoje dedičstvo, vydal som miláčika, svoj ľud, do rúk jeho nepriateľov. Moje dedičstvo je ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, preto ho nenávidím. Strakatý vták je pre mňa moje dedičstvo, dravce sú vôkol neho: Nože, zhromaždíte všetku poľnú zver, poberte sa k pokrmu! Mnohí pastieri mi spustošili vinohrad, pošliapali mi dedičstvo, obrátili moju nivu rozkošnú na znivočenú púšť. Obrátili ju na púšť, smúti spustošená predou mnou; celá krajina je zničená, ale nik si to k srdcu neberie.“

Resp. 3

II

S

ynagó-ga popu-lórum circumdedé- runt me: et non

réddi-di retribu-éntibus mi-hi ma- la.

* Consumé- tur, Dómi- ne, nequí-ti-a pecca- tó- rum,

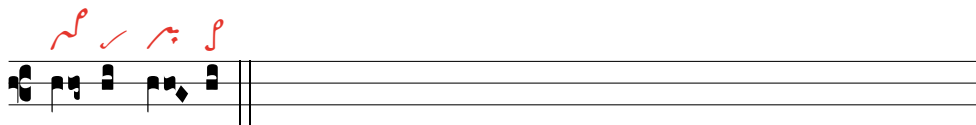
et dí- ri- ges ju- stum.

V. Jú- di-ca me, Dómine, secúndum justí-ti-am me- am, et

secúndum innocéti- am me- am su- per me. *

Consumé- tur,

_____ Zhromaždenie národov ma obklopilo, ale ja som sa neodplatil tým, čo mi robili zle. * Znič, Pane, zlobu hriešnikov, ale ustanov spravodlivého. * Súď ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti a podľa mojej neviny. _____

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

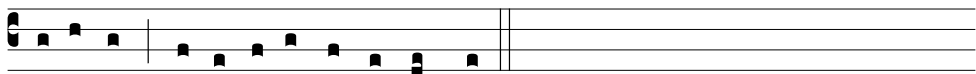
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

1. Ant.
VII c2

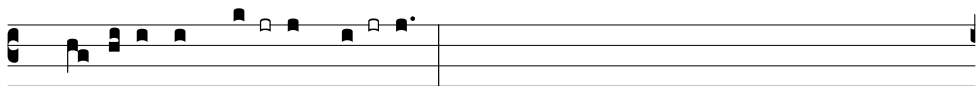
V

ide Dómine, * et consídera quóni- am

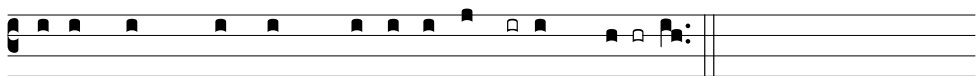

tribu-lor: ve-ló-ci-ter exáudi me.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me- i De- us, *

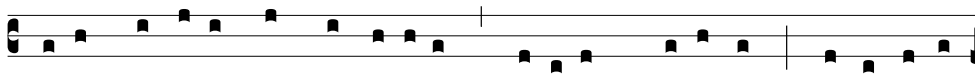
secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, *

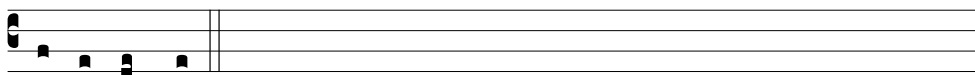
dele iniquitátem **meam**.

3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: *
et a peccáto **meo munda** me.
4. Quóniam iniquitátem meam **ego cognósc**o: *
et peccátum meum contra **me** est **semper**.
5. Tibi soli peccávi, et malum **coram** te **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **judicáris**.
6. Ecce enim in iniquitátibus **concéptus** sum: *
et in peccátis concépit me **mater mea**.
7. Ecce enim veritátem **dilexísti**: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
8. Aspérges me hyssópo, **et mundábor**: *
lavábis me, et super nivem **dealbábor**.
9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: *
et exsultábunt ossa **humiliáta**.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes **meas dele**.
11. Cor mundum crea **in** me, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno^va in viscéribus **meis**.
12. Ne projícias me a **fácie tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne **áuferas a** me.
13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spíritu principáli **confírma** me.
14. Docébo iníquos **vías tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea **justítiam tuam**.

16. Dómine, lábia **mea** apéries: *
et os meum annuntiábit **laudem tuam**.
17. Quóniam si voluísse*s* sacrificium, dedíssem útique: *
holocáustis non **delectáberis**.
18. Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**: *
ut ædificéntur **muri Jerúsalem**.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et **holocáusta**: *
tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.
21. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
22. Sicut erat in princíp*io*, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Vide Dómine, et consídera quóni-am tríbu-lor: ve-ló-ci-ter

exáudi me.

Zmiluj sa,

Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávost'. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej neprávosti a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich

cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliať a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. ✱ Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať твою slávu. Ved' ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. ✱ Bud' dobrotný, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá. _____

2. Ant.

VII d

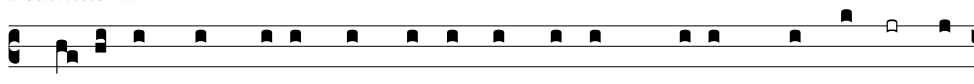
D

iscér-ne * causam me-am, Dómine: ab hó-mi-ne

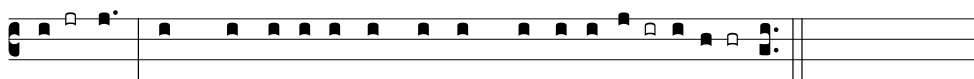

i-níquo et do-lóso é-ripe me.

Psalmus 42

1. Júdi-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente non

sancta, * ab hómine i-níquo, et do-lóso é- ru-e me.

2. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? *
et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

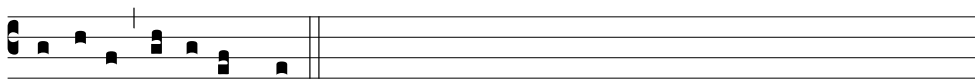
3. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

4. Et introibo ad altáre Dei: *
ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

5. Confitébor tibi in cíthara, Deus, **Deus meus**: *
quare tristis es, ánima mea? et **quare contúrbas** me?
6. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor **illi**: *
salutáre vultus mei, et **Deus meus**.
7. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
8. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in sáecula sáeculórum. Amen.

Discér-ne causam me-am, Dómine: ab hó-mi-ne i-níquo et

do-lóso é-ripe me.

*Súd' ma, Bože, a rozhodni môj spor s neverným ľuďom; zachráň ma pred zločincom a úskočným človekom. * Ved' ty, Bože, si moje útočisko. Prečo si ma odohnal a prečo mám chodiť smutný, keď ma sužuje nepriateľ? * Zošli svoje svetlo a svoju pravdu; ony nech ma sprevádzajú a privedú na tvoj svätý vrch a do tvojich stánkov. * I pristúpim k Božiemu oltáru, k Bohu, ktorý ma naplňa radosťou i plesaním, * a citarou ťa, Bože, môj Bože, zvelebím. Prečo si smutná, duša moja? A prečo sa chveješ? * Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť, spásu mojej tváre a môjho Boha. –*

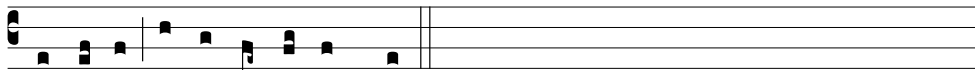

3. Ant.

VIII G

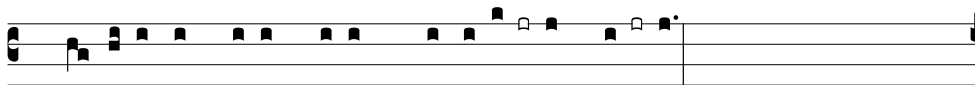
D

um tribu-lá-rer, * clamávi ad Dóminum de ventre

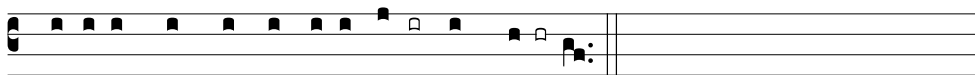

ínfe-ri, et exaudí-vit me.

Psalmus 56

1. Mi-seré-re me-i, De-us, mi-seré- re **me-** i: *

quóni-am in te confídit **ánima me-** a.

2. Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat **iní**quitas.

3. Clamábo ad **Deum** altíssimum: * Deum, qui benefécit **mihi**.

4. Misit de cælo, et **liberávit** me: *
dedit in oppróbrium **conculcántes** me.

5. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit
ánimam meam de médio catulórum leónum: *
dormívi **conturbátus**.

6. Fílii hóminum dentes eórum arma **et** sagíttæ: *
et lingua eórum gládius acútus.

7. Exaltáre super **cælos**, **Deus**: * et in omnem terram **glória tua**.

8. Láqueum paravérunt **pédibus meis**: *
et incurvavérunt **ánimam meam**.

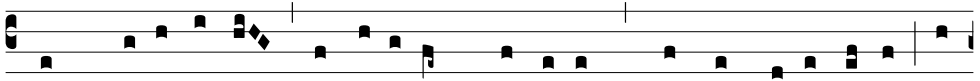
9. Fodérunt ante fáciem **meam fóveam**: * et incidérunt in **eam**.

10. Parátum cor meum, Deus, parátum cor **meum**: *
cantábo, et **psalmum dicam**.

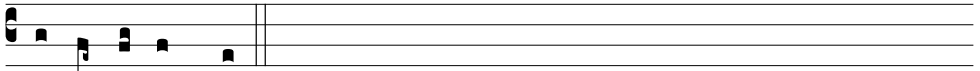
11. Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et **cíthara**: *
exsúrgam dilúculo.

12. Confitébor tibi in **pópulis**, **Dómine**: *
et psalmum dicam **tibi in Géntibus**:

13. Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.
14. Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.
15. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
16. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Dum tribu-lá-rer, clamávi ad Dóminum de ventre ínfe-ri, et

exaudí-vit me.

Zmiluj

sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou, lebo sa k tebe utiekam; * v tieni tvojich krídel nachodím útočište, kým sa nepominú nástrahy. * Volám k Bohu, k Najvyššiemu, k Bohu, ktorý mi preukazuje dobro. * On zošle pomoc z neba a zachráni ma; zahanbí tých, čo ma týrajú. * Boh zošle svoju milosť a pravdu. Som akoby uprostred levíčat, čo požierajú ľuď. * Ich zuby sú ako oštepý a šípy, ich jazyk st'a nabrúsený meč. * Bože, vynes sa nad nebesia a tvoja sláva nech je nad celou zemou. * Mojim nohám nastavili osídlo, až sa mi skormútila duša; * predο mnou vykopali jamu, no sami do nej padli. * Ochotné je moje srdce, Bože, ochotné je moje srdce; budem ti spievať a hrať. * Prebud' sa, duša moja, prebud' sa, harfa a citara, chcem zobudiť zornicu. * Budem t'a, Pane, velebiť medzi pohanmi a zaspievam ti žalmy medzi národmi. * Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo a tvoja vernosť až po oblaky. * Bože, vynes sa nad nebesia a tvoja sláva nech je nad celou zemou.

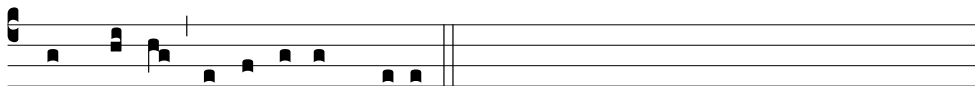
4. Ant.

III a

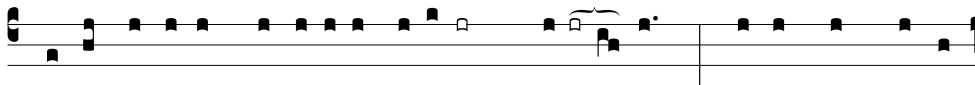
D

ómine, vim pá-ti-or, * respónde pro me: qui-a nésci-o

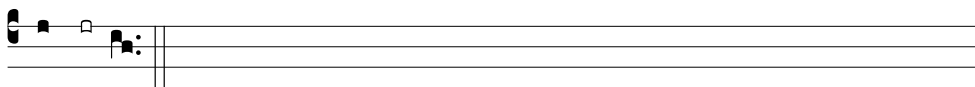

quid di-cam i-nimí-cis me-is.

Canticum Ezechiae

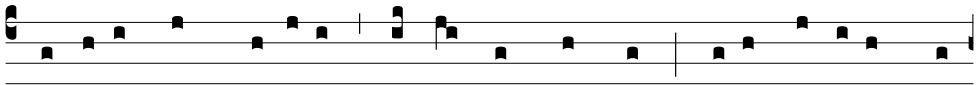
1. Ego di-xi: In dimídi-o di-érum me- ó-rum * vadam ad portas

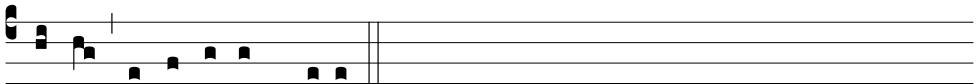
íffe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. *
Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, *
quasi tabernáculum pastórum.
5. Præcisa est velut a texénte, vita meā: † dum adhuc ordírer,
succídít me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
6. Sperábam usque ad mane, *
quasi leo sic contrívít ómnia ossa mea:
7. De mane usque ad vésperam fínies me: † sicut pullus hirúndinis
sic clamábo, * meditábor ut colúmba:
8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu.
9. Dómine, vim pátiar, respónde pro me. *
Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
10. Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima:
12. Tu autem eruísti ánimam meam ut **non** períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
13. Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque **mors** laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et **ego hódie**: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
15. Domine, **salvum me** fac * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
16. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
17. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Dómine, vim pá-ti-or, respónde pro me: qui-a nésci-o quid

di-cam i-nimí-cis me-is.

_____ I povedal som: V polovici svojho života musím odísť k bránam podsvetia; * ukrátený som o zvyšok mojich rokov. Povedal som: Nebudem vidieť Pána, Boha, v krajine žijúcich, * už neužriem človeka uprostred obyvateľov zeme. * Strhli môj telesný príbytok a odniesli d'aleko odo mňa ako pastiersky stan; * ako tkáč si dopriadol môj život, odstrihuješ ma z osnovy. Od rána k večeru si so mnou skoncoval. * Prosil som o pomoc až do rána. Rozdrvil mi kosti ako lev; * od rána k večeru si so mnou skoncoval. Pišтім ako malá lastovička, ako holubica nariekam; * oči mi slabnú od toho, čo pozerám k výšinám. * Ale ty si vyrval môj život z priepasti záhuby, všetky moje hriechy si za svoj chrbát zahodil. * Lebo podsvetie t'a nebude velebiť, ani smrť t'a chváliť nebude, nebudú očakávať tvoju vernosť tí, čo zostupujú do hrobu. * Živý, len živý t'a bude velebiť ako ja dnes; otec bude synom hovoriť o tvojej vernosti. * Pane, zachráň ma a za sprievodu citary budeme spievať po všetky dni svojho života v dome Pánovom.

5. Ant.

VIII G

D

ixérunt ímpi- i: Opprimámus vi-rum justum, quóni-am

contrá-ri-us est o-pé-ribus nostris.

Psalmus 148

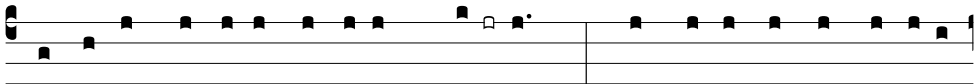
Laudá-te Dóminum de **cæ-** lis: * laudá-te e-um *in excél-* sis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli **ejus**: *
laudáte eum, omnes virtútes **ejus**.
3. Laudáte eum, sol et **luna**: * laudáte eum, omnes stellæ et **lumen**.
4. Laudáte eum, cæli cælórum: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **Dómini**.
5. Quia ipse dixit, et **facta** sunt: * ipse mandávit, et *creáta* sunt.
6. Státuit ea in ætérnum, et in sáculum **sæculi**: *
præcéptum pósuit, et non *præter*íbit.
7. Laudáte Dóminum de **terra**, * *dracónes*, et omnes *abýssi*.
8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: *
quæ fáciunt *verbum* **ejus**:
9. Montes, et omnes **colles**: * *ligna fructífera*, et omnes **cedri**.
10. Béstiae, et univérsa **pécora**: * *serpéntes*, et *vólucres pennátæ*:

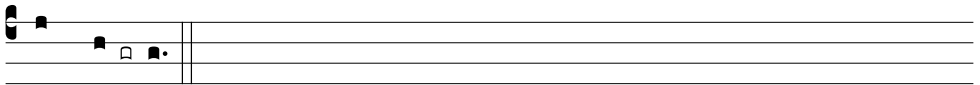
11. Reges terræ, et omnes **pópuli**: * **príncipes**, et omnes **júdice** **terræ**.
12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen **Dómini**: * quia **exaltátum** est nomen **ejus solús**.
13. Conféssio ejus super cælum et **terram**: *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.
14. Hymnus ómnibus sanctis **ejus**: *
fíliis Israëł, **pópulo appropinquánti sibi**.

_____ Chváľ'te Pána z nebies, chváľ'te ho na výsostiach.
 * Chváľ'te ho, všetci jeho anjeli; chváľ'te ho, všetky nebeské mocnosti; * chváľ'te ho, slnko a mesiac; chváľ'te ho, všetky hviezdy žiarivé; * chváľ'te ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. * Nech chváľia meno Pánovo, lebo na jeho rozkaz boli stvorené. * Založil ich navždy a naveky; vydal zákon, ktorý nepominie. * Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludyorské a všetky hlbiny, * oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, * vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, * divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. * Králi zeme a všetky národy, kniežatá a všetci zemskí sudcovia, * mládenci a panny, starci a junáci * nech chváľia meno Pánovo, lebo iba jeho meno je vznešené. * Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia a svojmu ľudu dáva veľkú moc. * Je chválou všetkým svojim svätým, synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky. _____

Psalmus 149

Cantá-te Dómino cánticum **no-**vum: * laus e-jus in ecclé-si-a

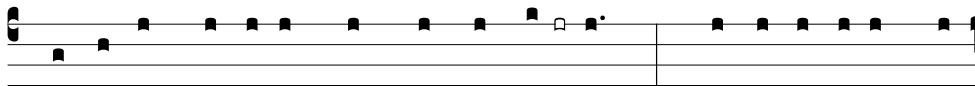
sanctó- rum.

2. Lætétur Israëł in eo, qui fecit **eum**: *
et fílii Sion exsúltent in **rege suo**.
3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério **psallant ei**.
4. Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**: *
et exaltábit mansuétos in **salútem**.

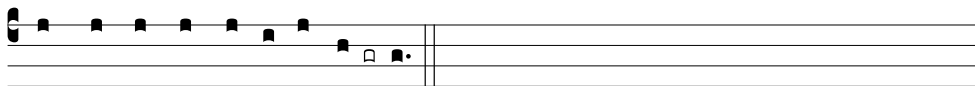
5. Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.
6. Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**: *
et gládii ancípites in mánibus **eórum**.
7. Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatió nes in **pópulis**.
8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**.
9. Ut fácient in eis judícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis ejus*.

_____ Spievajte Pánovi pieseň novú; jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.
 * Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľa, synovia Siona nech jasajú nad svojím kráľom.
 * Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na bubne a na citare. * Lebo Pán miluje svoj ľud a tichých venčí víťazstvom. * Nech svätí jasajú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach. * Oslavu Boha nech majú na perách a v rukách meč dvojsečný, * aby sa pomstili na pohanoch a potrestali národy, * aby ich kráľom nasadili putá a ich veľmožom železné okovy * a aby ich súdili podľa písaného práva. Všetkým jeho svätým to bude na slávu. —

Psalmus 150

Laudá-te Dóminum in sanctis **e- jus**: * laudá-te e-um in

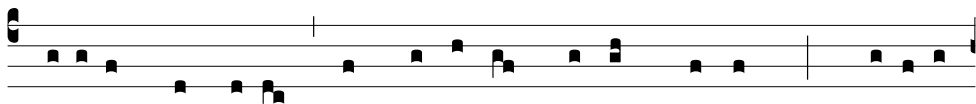
firmaménto virtú-tis **e- jus**.

2. Laudáte eum in virtútibus **ejus**: *
laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis **ejus**.
3. Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
4. Laudáte eum in týmpano, et **choro**: *
laudáte eum in chordis, et **órgano**.

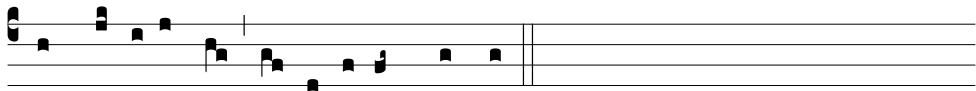
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus *laudet* **Dóminum**.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Dixerunt ímpi-i: Opprimámus vi-rum justum, quóni-am

contrá-ri-us est o-pé-ribus nostris.

_____ Chvál'te Pána v jeho
svätyni, chvál'te ho na jeho vznešenej oblohe * Chvál'te ho za jeho činy mohutné chvál'te
ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chvál'te ho zvukom poľnice, chvál'te ho harfou a gitarou
* Chvál'te ho bubnom a tancom, chvál'te ho lýrou a flautou. * Chvál'te ho ľubozvučnými
cimbalmi, chvál'te ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána. _____

Capítulum (Ier 11:19):

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de terra
vivéntium, et nomen ejus non memorétur **ámplius**.

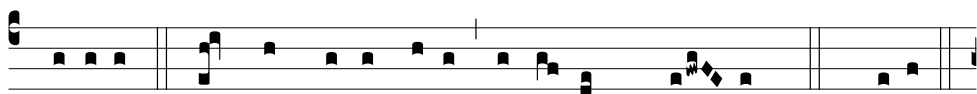
R. Deo grátias.

R. br.
IV

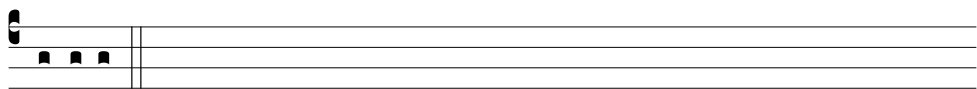
E

-ru-e a fráme-a * De-us ánimam me- am.

R. Éru-e. V. Et de manu canis ú-ni-cam me- am. R. De-us.

Éru-e.

Hymn.

I

H

IC acé-tum, fel, a-rúndo, spu-ta, cla-vi,

lánce-a: mi-te corpus perfo-rá-tur, Sanguis, unda

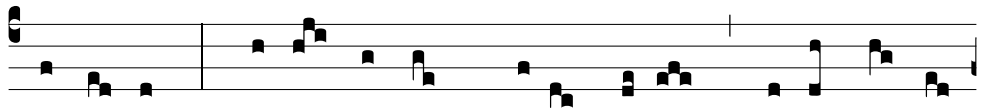
próflu-it terra, pontus, astra, mundus, quo la-vántur

flúmi-ne! 2. Crux fidé-lis, inter omnes arbor una

nó-bi-lis; nulla ta-lem silva pro-fert, flo-re, fronde,

gérmi-ne. Dulce lignum, dulci clavo, dulce pondus

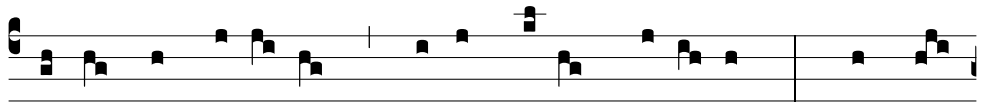
sústi-nens! 3. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa

vísce-ra, et ri-gor lentéscat ille, quem de-dit na-tí-vi-tas, ut

su-pérni membra regis mi-ti tendas stí-pi-te. 4. So-la

digna tu fu-í-sti ferre sæcli pré-ti-um, atque

portum praepa-rá-re nauta mundo náufra-go, quem

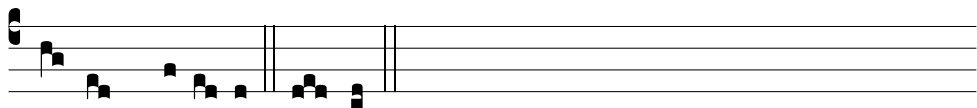
sa-cer cru-or pe-rúnxit, fusus Agni córpo-re. 5. Æqua

Patri Fi-li- óque, incli-to Pa-rácli-to, sempi- térna sit

be- átæ Tri-ni-tá-ti gló-ri- a, cu-ius alma nos re-démit atque

servat grá-ti- a. A-men.

_____ Hľa,
žlč, ocot, sliny, klíny, trst' a dýka ranivá trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá, predsa
ten zdroj zem i nebo, súš i more omýva. * Útulný kríž, najkrajší strom, ty skvost medzi
stromami, všetkým sadom taký konár, kvet a plod je neznámy. Milé drevo s milou t'archou
milo stojíš pred nami. * Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý, hoci Tvorca
dal ti tvrdosť, keď t'a staval na nohy, neotváraj rany Kráľa, našej spásnej zálohy! * Len
tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života, rozosvietiť vo tme maják svetú, ktorý troskotá, veď
t'a krvou napojila Baránkova milota. * Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva naveky
skrže Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ
a náreky. Amen. _____

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened.

I g

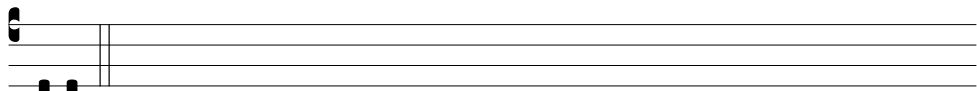
A

n-te di- em * festum Paschæ, sci-ens Jesus qui-a

venit ho-ra e- jus, cum di-lexisset su- os in fi- nem di-lé-xit

e-os.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus Dóminus, De- us Isra-ël: **

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- æ:*

2. *Et eréxit cornu salútis nobis: ** in domo David, *púeri sui.*

3. *Sicut* locútus est per **os** sanctórum, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum **ejus:**

4. *Salútem* ex inimícis **nostris,** *
et de manu ómnium, *qui odérunt* nos.

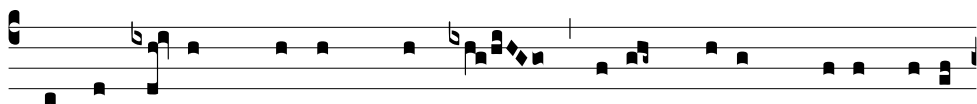
5. *Ad faciéndam* misericórdiam cum **pátribus nostris: ***
et memorári testaménti *sui* **sancti.**

6. *Jusjurándum,* quod jurávit ad Abraham **patrem nostrum,** *
datúrum se **nobis:**

7. *Ut sine timóre,* de manu inimicórum nostrórum **liberáti,** *
serviámus illi.

8. *In sanctitáte,* et justítia **coram ipso,** * *ómnibus diébus* **nostris.**

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante faciém Dómini, paráre *vias* ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum *eórum*:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens *ex alto*:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.
13. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. *Amen.*

Ante di- em festum Paschæ, sci- ens Jesus qui- a venit

ho- ra e- jus, cum di-lexisset su- os in fi- nem di-lé-xit e-os.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
 * a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
 hovoril ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
 všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
 z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
 tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
 pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
 Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
 * a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, † da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere *mereámur*.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

D

e- i fi-de, qua ví-vimus, qua spe per-énni

crédimus, per ca-ri-tá-tis grá-ti-am Christi ca-námus gló-ri-am,

2. Qui ductus hora tértia ad passiónis hóstiam,
crucis ferens suspéndia ovem redúxit pérditam.

3. Precémur ergo súbditi, redemptióne líberi,
ut éruat a sæculo quos solvit a chirógrapho.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.

II D

A

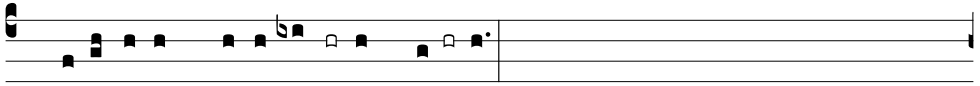

n-te di- em * festum Paschæ, sci-ens Jesus qui-a ve-

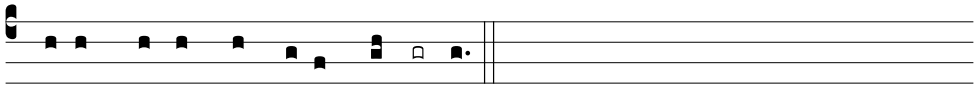

nit ho-ra e- jus, cum di-lexisset su- os in fi- nem di-lé-xit e-os.

Psalmus 118 - I

1. Be-á-ti immacu-lá-ti in vi- a: *

qui ámbu-lant in *lege* Dómi-ni.

2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírun*t* eum.

3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

5. Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes tuas!

6. Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

7. Confitébor tibi in directiÓne cordis: *
in eo quod dídici judícia justítiae tuæ.

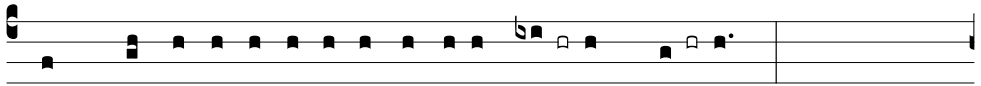
8. JustificatiÓnes tuas custódiam: *
non me derelínquas usquequáque.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

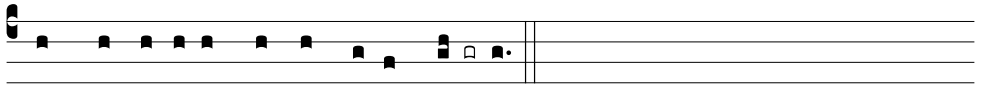
10. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

*Blažení tí, čo idú cestou života bez poškorny, čo kráčajú podľa zákona Pánovho. * Blažení tí, čo zachovávajú jeho príkazy a celým srdcom ho vyhľadávajú. * To sú tí, čo nepáchajú nepravosť a idú jeho cestami. * Ty si dal príkazy, aby sa verne plnili. * Kiež by ma moje cesty viedli tak, žeby som zachovával tvoje ustanovenia. * Veru nebudem zahanbený, keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy. * S úprimným srdcom ti chcem ďakovať, že som poznal tvoje spravodlivé výroky. * Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len ty ma nikdy neopušť.*

Psalmus 118 - II

1. In quo córri-git ado-lescénti-or **vi-** am **su-** am? *

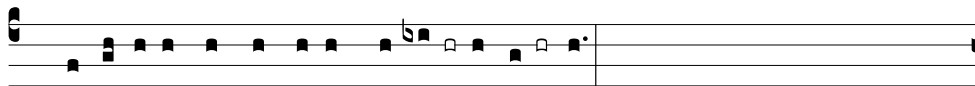

in custodi-éndo sermónes **tu-** os.

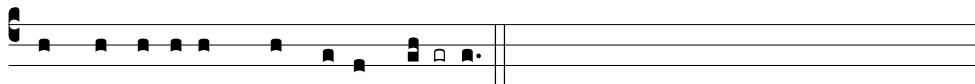
2. In toto corde meo **exquisívi** te: * ne repéllas me a **mandátis tuis**.
3. In corde meo abscondi **elóquia tua**: * ut non *peccem* **tibi**.
4. **Benedíctus** es, **Dómine**: * doce me **justificatiónes tuas**.
5. In **lábiis meis**, * pronuntiávi ómnia **judícia oris tui**.
6. In via testimoniórum tuórum **delectátus** sum, *
sicut in *ómnibus divítiis*.
7. In **mandátis tuis exercébor**: * et **considerábo vias tuas**.
8. In **justificatió nibus tuis meditábor**: * non oblivíscar **sermónes tuos**.
9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
10. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

. Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová. ✱ Celým svojím srdcom t'a vyhl'adávam; nedaj, aby som zabľúdl od tvojich príkazov. ✱ V srdci si uchovávam tvoje výroky aby som proti tebe nezhrešil. ✱ Pane, ty si velebený; nauč ma svoje ustanovenia. ✱ Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. ✱ Keď idem cestou tvojich zákonov, mám väčšiu radosť ako zo všetkého bohatstva. ✱ Chcem sa cvičiť v tvojich predpisoch, rozjímať o tvojich cestách. ✱ V tvojich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slová nechcem zabúdať'.

Psalmus 118 - III

1. Retribu-e servo tu-o, vi-ví- fi-ca me: *

et custódi-am sermónes tu- os.

2. Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

3. Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

4. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, *
in omni témpore.

5. Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

6. Aufer a me oppróbrium, et contéptum: *
quia testimónia tua exquisívi.

7. Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: *
servus autem tuus exercebátur in justificatiónebus tuis.

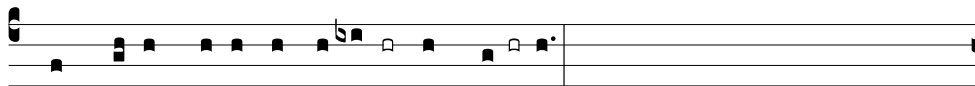
8. Nam et testimónia tua meditátio mea est: *
et consílium meum justificatiónes tuæ.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

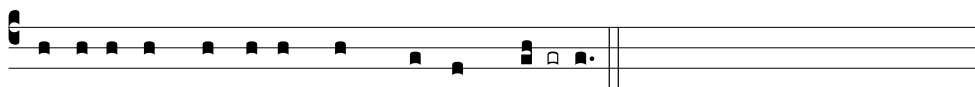
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Preukáz dobro svojmu služobníkovi a budem žiť
 a tvoje slová zachovám. ✱ Otvor mi oči, aby som pozoroval divy tvojho zákona. ✱ Hoci som
 na zemi iba hosť, neskrývaj predou svoje predpisy. ✱ Túžbou za tvojimi výrokmi sa mi
 duša umára, umára jednodstaj. ✱ Pyšných zahriakuješ a tí, čo bočia od tvojich príkazov, sú
 prekliati. ✱ Oddiaľ odo mňa hanbu a potupu, lebo ja dodržiavam tvoje ustanovenia. ✱ Hoci
 mocnári zasadajú a radia sa proti mne, tvoj sluha rozjíma o tvojich predpisoch. ✱ Ved' tvoje
 ustanovenia sú mi rozkošou a tvoje príkazy radcami.

Psalmus 118 - IV

1. Adhæsit pavimento ánima me- a: *

vi-ví-fi-ca me secúndum *verbum* tu- um.

2. Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

3. Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: *
 et exercébor in mirabílibus tuis.

4. Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in *verbis* tuis.

5. Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

6. Viam veritátis elégi: * iudícia tua non *sum* oblítus.

7. Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli *me* confúndere.

8. Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti *cor* meum.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
 et in sæcula sæculórum. Amen.

Ante di- em festum Paschæ, sci- ens Jesus qui- a venit

ho-ra e- jus, cum di-lexísset su- os in fi- nem di-lé-xit e-os.

_____ Uviazol som v prachu, oživ ma podľa svojho slova. ✱ Tebe som vyjavil svoje cesty a ty si ma vypočul; pouč ma o svojich prikázaniach. ✱ Daj, aby som pochopil cestu tvojich príkazov, a budem rozjímať o tvojich obdivuhodných skutkoch. ✱ Od zármutku je moja duša plná slz; pozdvihni ma podľa svojho slova. ✱ Odvráť ma od cesty ľži a milostivo mi daj svoj zákon. ✱ Cestu pravdy som si vyvolil, tvoje slová mám stále pred sebou. ✱ Prilipol som, Pane, k tvojim príkazom; nezahanbi ma. ✱ Pobežím po ceste tvojich príkazov, lebo ty dávaš môjmu srdcu odvahu. _____

Capitulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

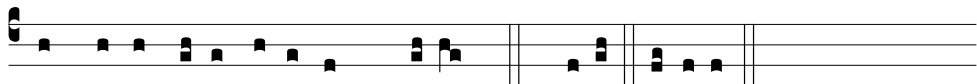
℞. Deo grátias.

R. br.
V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. ℞. Éru-e. V. Et

de manu canis úni-cam me-am. ℞. De-us. Éru-e.

V. De ore leónis líbera me, Dómine.

℞. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, † da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere *mereámur*.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

Q

Ua Christus ho-ra sí-ti- it crucem vel in qua

súbi- it, quos præstat in hac psálle-re di-tet si-ti iustí-ti-æ.

2. Simul sit his esúries, quam ipse de se sátiat,
crimen sit ut fastídium virtúsque desidérium.

3. Charísma Sancti Spíritus sic ínfluat psalléntibus,
ut carnis æstus frígeat et mentis algor férveat.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.
IV A*

P

o-testá-tem hábe-o * ponéndi ánimam me-am et

í-terum suméndi e-am.

Psalmus 118 - V

1. Legem pone mi-hi, Dómine, vi- am justi- fi- ca- ti- ónum

tu-á- rum: * et exquí-ram e-am **semper**.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor *legem tuam*: *
et custódiám illam in toto corde **meo**.

3. Deduc me in sémitam mandatórum *tuórum*: * quia *ipsam* **vólui**.

4. Inclína cor meum in testimónia **tua**: * et non in *avarítiam*.

5. Avérte óculos meos ne vídeant *vanitátem*: * in via tua *vivífica* me.

6. Státue servo tuo *elóquium tuum*, * in *timóre tuo*.

7. Amputa oppróbrium meum quod *suspiciátus* sum: *
quia iudícia *tua* **jucúnda**.

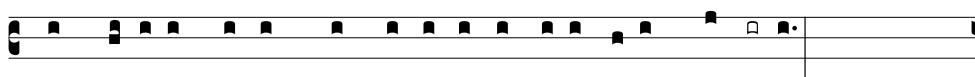
8. Ecce concupívi mandáta **tua**: * in æquitáte tua *vivífica* me.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

_____ Pane, ukáž mi cestu svojich prikázaní a ja vždy pôjdem po nej. ✱ Daj mi chápanosť a ja tvoj zákon zachovám a celým srdcom sa ho budem pridržať. ✱ Prived' ma na chodník svojich prikázov, lebo som si ho obl'úbil. ✱ Nakloň mi srdce k svojej náuke, a nie ku chamtivosti. ✱ Odvráť mi oči, nech nepozerajú na márnosť; na tvojej ceste dopraj mi života. ✱ Svoju sluhovi splň svoj sl'ub, čo vedie k bázni pred tebou. ✱ Odvráť odo mňa potupu, ktorej som vystavený; veď tvoja náuka je radostná. ✱ Hl'a, túžim za tvojimi prikázmi; nuž oživ ma v svojej spravodlivosti. _____

Psalmus 118 - VI

1. Et véni-at super me mi-se-ri-córdi-a tu-a, **Dómine**: *

sa-lutá-re tu-um secúndum e-lóqui-um tu- um.

2. Et respondébo exprobrántibus *mihi* **verbum**: *
quia sperávi in *sermónibus* **tuis**.

3. Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis *usquequáque*: *
quia in iudíciis tuis *supersperávi*.

4. Et custódiam legem *tuam* **semper**: *
in sáeculum et in sáeculum **sáeculi**.

5. Et ambulábam in *latitúdi***ne**: * quia mandáta tua *exquisívi*.

6. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu **regum**: *
et *non confundébar*.

7. Et meditábar in mandátis **tuis**, * *quæ diléxi*.

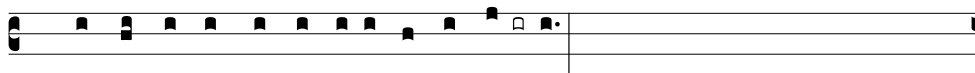
8. Et levávi manus meas ad mandáta tua, *quæ diléxi*: *
et exercébar in justificatió**nibus** **tuis**.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

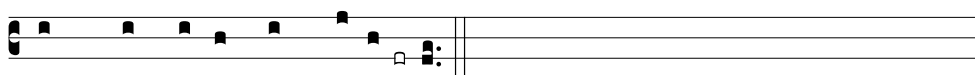
10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sáecula **sæculórum**. **Amen**.

_____ Pane, nech zostúpi na mňa tvoje zmilovanie, tvoja pomoc, ktorú si mi prisľúbil. * Potom odpoviem tým, čo ma potupujú, že dôverujem tvojim slovám. * Nikdy neodním slovo pravdy z mojich úst, veľmi dôverujem tvojim výrokom. * Tvojho zákona sa chcem stále pridržať, na večné veky. * Tak budem kráčať bezpečnou cestou, lebo dbám na tvoje príkazy. * O tvojej náuke budem svedčiť pred kráľmi a nebudem sa hanbiť. * Budem sa tešiť z tvojich predpisov, lebo som si ich obľúbil. * Svoje ruky budem dvíhať k tvojim predpisom, ktoré som si obľúbil; a cvičiť sa budem v tvojich príkazoch. _____

Psalmus 118 - VII

1. Memor esto verbi tu-i servo **tu-** o, *

in quo mi-hi *spem dedí-* sti.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte **mea**: *
quia elóquium tuum *vivificávit* me.

3. Supérbi iníque agébant *usquequáque*: *
a lege autem tua *non declinávi*.

4. Memor fui judiciórum tuórum a *sæculo*, **Dómine**: *
et consolátus sum.

5. Deféctio *ténuit* me, *
pro peccatóribus derelinquéntibus *legem tuam*.

6. Cantábiles mihi erant justificatiónes **tuæ**, *
in loco peregrinatiónis **meæ**.

7. Memor fui nocte nóminis *tui*, **Dómine**: * et custodívi *legem tuam*.

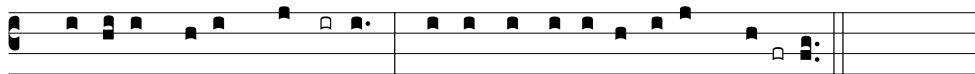
8. Hæc *facta est* **mihi**: * quia justificatiónes tuas *exquisívi*.

9. Glória Patri, *et* **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Pamätaj na slovo, čo si dal svojmu služobníkovi; lebo ním si mi dal nádej. ✱ To ma utešuje v ponížení, že mi tvoje slovo vracia život. ✱ Pyšní sa mi vysmievajú náramne; ale ja sa neodchyl'ujem od tvojho zákona. ✱ Mám v pamäti tvoje pradávne rozhodnutia, Pane, a to je mi potechou. ✱ Ovláda ma rozhorčenie voči hriešnikom, čo zrádzajú tvoj zákon. ✱ Tvoje ustanovenia sa mi stali piesňou na mieste môjho putovania. ✱ Na tvoje meno, Pane, v noci spomínam a chcem dodržať tvoj zákon. ✱ To je môj údel: zachovať tvoje príkazy. ———

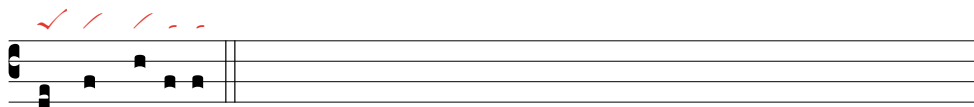
Psalmus 118 - VIII

1. Pórti-o *me-a*, **Dómine**, ✱ di-xi custodí-re legem **tu-** am.
2. Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde **meo**: ✱
miserére mei secúndum elóquium **tuum**.
3. Cogitávi *vias* **meas**: ✱ et convérte pedes meos in testimónia **tua**.
4. Parátus sum, et non sum *turbátus*: ✱ ut custódiam *mandáta* **tua**.
5. Funes peccatórum circumpléxi **sunt** me: ✱
et legem tuam *non sum oblítus*.
6. Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**: ✱
super iudícia justificatiónis **tuæ**.
7. Párticeps ego sum ómnium timéntium te: ✱
et custodiéntium *mandáta* **tua**.
8. Misericórdia tua, Dómine, plena est **terra**: ✱
justificatiónes *tuas* **doce** me.
9. Glória Patri, et Fílio, ✱ et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípíu, et *nunc*, et **semper**, ✱
et in sáecula sáeculórum. **Amen**.

Po-testá-tem hábe-o ponéndi ánimam me-am et í-terum

suméndi e-am.

_____ Pane, ty si moje všetko; povedal som: Budem zachovávať tvoje slová. * Celým srdcom t'a prosím; zmiluj sa nado mnou, ako si prisľúbil. * O svojich cestách rozmýšľam a svoje kročaje riadim podľa tvojej náuky. * Ponáhl'am sa a neváham zachovávať tvoje prikázania. * Dostal som sa do osídel hriešnikov, no predsa som nezabudol na tvoj zákon. * Uprostred noci vstávam a zvelebujem t'a za tvoje spravodlivé výroky. * Pridávam sa ku všetkým tvojim ctiteľom, k tým, čo zachovávajú tvoje príkazy. * Pane, zem je plná tvojej milosti; nauč ma tvojim ustanoveniam. _____

Capítulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℞. Deo grátias.

R. br.
V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. ℞. Éru-e. V. Et

de manu canis úni-cam me-am. ℞. De-us. Éru-e.

V. De ore leónis líbera me, Dómine.

℞. Et a córnibus unicórnum humilitátem meam.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Da, quæsumus, omnipotens Deus: † ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus Nos autem gloriari (p. 363)

Lectio 1 (Is 49, 1-6)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Audíte me, ínsulae, et atténdite, pópuli de longe; Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suae protéxit me et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscondit me et dixit mihi: “Sérvus meus es tu, Israel, in quo gloriábor.” Et ego dixi: “In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; verúmtamen iudícium meum cum Dómino, et merces mea cum Deo meo.” Et nunc dicit Dóminus, qui formávit me ex útero servum sibi, ut reducérém Iácob ad eum, et Israel ei congregarétur; et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: “Párum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iácob et reliquias Israel reducéndas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terrae.”

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy d'aleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno. Ústa mi urobil ako ostrý meč, v tieni svojej ruky ma skryl a urobil zo mňa šíp brúsený, do svojho tulca ma schoval. A riekol mi: „Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“ Ja však som povedal: „Darmo som pracoval, márne a zbytočne strávil svoju silu.“ Predsa je moje právo u Pána a moja odmena u môjho Boha. Teraz však hovorí Pán, čo si ma od lona služobníkom urobil, aby som Jakuba priviedol späť k nemu, aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Som oslávený v očiach Pánových a môj Boh sa mi stal silou. Povedal teda: „Primálo je, keď si mi služobníkom, aby si zbudoval Jakubove kmene a priviedol späť zachránených Izraela: ustanovím ťa za svetlo pohanom, aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“

Graduale

III

E

-go au-tem, * dum mi- hi mo- lé- sti

es-sent, indu-é- bam me ci-lí- ci-o, et

humi-li- á- bam in je-jú- ni- o ánimam

me- am: et o-rá- ti- o me- a in si-nu

me- o con-ver- té- tur, V. Jú-di- ca Dómine no- céntes

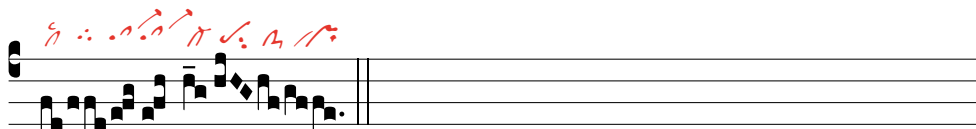
me,- expú- gna impugnán- tes

me: apprehénde ar-ma et scu- tum, et

exsúr- ge in ad- ju-tó- ri- um

mi- hi.

_____ *Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúcne. Umŕtvoval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. * Pane, odsúď tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.* _____

Evangelium (Marc 14:1-72; 15, 1-46)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum.

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quærébant summi sacerdotés et scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent...

_____ *Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť. Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúril.“ * Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel pri stole, prišla žena s alabastrovou nádobou pravého vzácneho nardového oleja. Nádobu rozbila a olej mu vyliala na hlavu. Niektorí sa hnevali a hovorili si: „Načo takto mrhať voňavý olej?! Ved’ sa mohol tento olej predať za viac ako tristo denárov a tie rozdať chudobným.“ A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápate? Urobila mi dobrý skutok. Ved’ chudobných máte vždy medzi sebou, a keď budete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. Urobila, čo mohla.*

Vopred pomazala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ ✱ Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať. ✱ V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Choďte do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Choďte za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: »Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. ✱ Keď sa zvečeralo, prišiel s Dvanástimi. A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou.“ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý zradza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ✱ Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaka, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ ✱ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: »Udriem pastiera a ovce sa rozprchnu.« Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ Ježiš mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní. ✱ Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte!“ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko.“ ✱ A kým ešte hovoril, prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odveďte!“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi

mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. ✱ Ježiša priviedli k veľ'kňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľ'kňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zd'aleka za ním až dnu do veľ'kňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. Veľ'kňazi a celá veľ'rada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: „My sme ho počuli hovoriť: »Ja zborím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.«“ Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľ'kňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľ'kňaz sa ho znova pýtal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ Ježiš odvetil: „Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.“ Vtedy si veľ'kňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to poviete?“ A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho pľuť, zakrývali mu tvár, bili ho päst'ami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári. ✱ Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľ'kňazových slúžok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Keď ho tam videla slúžka, znova začala vraviť okolostojacim: „Tento je z nich.“ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte.“ Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa. ✱ Hneď zrána mali poradu veľ'kňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľ'rada. Ježiša spútali, odvieďli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Veľ'kňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova spytoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. ✱ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Lebo vedel, že ho veľ'kňazi vydali zo závesti. Ale veľ'kňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. ✱ Vojaci ho odvieďli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášťa, z trnia uplietli korunu a založili mu ju a začali ho pozdravovať: „Bud' pozdravený, židovský kráľ!“ Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyvieďli, aby ho ukrižovali. ✱ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľ'a, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ✱ Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vinu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ Vedno s ním ukrižo-

vali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. ✱ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. ✱ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakhthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. ✱ Chrátová opona sa roztrhla vo dvoje od vrchu až dospelku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ ✱ Zobďaleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a poslúchovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privaril kameň.

Offertorium

I

C

Ustódi me, * Dó- mi- ne, de

ma-nu pecca-tó- ris: et ab homí- ni-bus i-ní- quis

é-ri-pe me, Dó-

mi- ne.

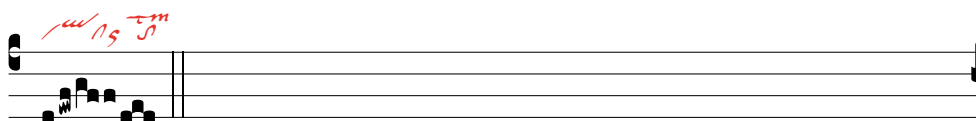

V. 1. E-ripe

me, Dó-mi-

ne, ab hó-mi-ne ma-lo: a vi-ro i-níquo lí-be-ra

me.

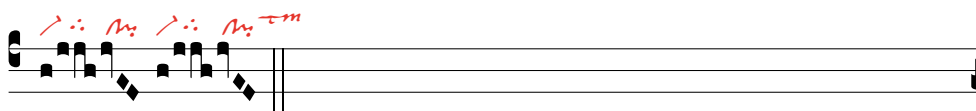

V. 2. Qui co-gi-ta-vé-

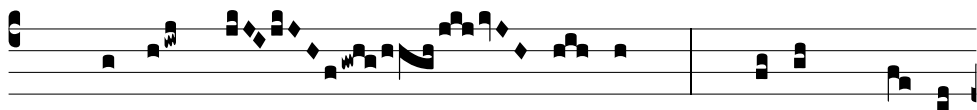
runt supplantá-re

gressus me-os: abscondé-runt supérbi lá-que-os

mi-hi.

Ÿ. 3. Di- xi Dó- mi- no: De- us me- us

es: exáudi, Dó- mi- ne, vo- cem me- am.

*Pane, bráň ma pred rukou hriešnika a chráň ma pred násilníkom, lebo mi zamýšľajú nohy podraziť. * Oslobod' ma, Pane, od zlého človeka a pred násilníkom ma chráň. * Pyšní mi nastavujú osídlo; napínajú sieť z povrazov a kladú mi pasce na cestu. * Pánovi hovorím: „Ty si môj Boh; čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.“*

Communio

V

A

Dvérsu me * ex- erce- bántur, qui

se-débant in por-ta: et in me psallébant, qui bi-bébant

vinum: ego ve- ro o-ra-ti- ónem me- am ad

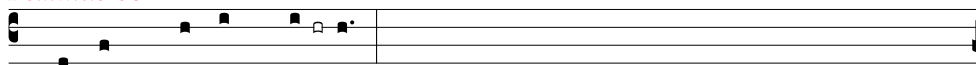
te, Dómi- ne: tempus be- neplá- ci- ti, De- us, in

multi-túdine mi-se-ri-cór- di-ae tu- ae.

— Utľhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti.

Psalmus 68

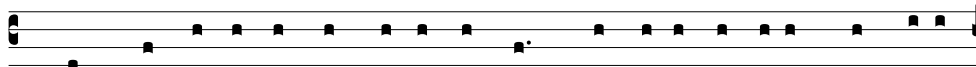
1. Salvum me fac, De- us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad ánimam me- am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substánti-a.

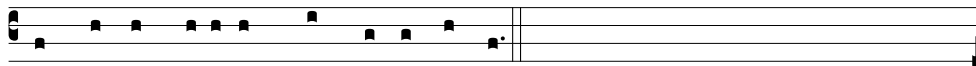
3. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbe-at me profún-

dum: * neque úrge-at super me púte-us os su-um.

4. Obscuréntur ócu-li e-órum ne víde-ant: *

et dorsum e-órum **semper** incúrva.

5. Laudábo nomen De-i *cum* **cántico**: *

et magni-ficábo **e**-um in **laude**:

6. Laudent illum cæ-li *et* **terra**, * mare et ómni-a reptí-li-a in **e**-is.

____ Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, * Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohltnú hĺbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. * Nech sa im oči zatemnajú, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. * Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. * Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. _____

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD NONAM

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

T

ernis ter ho- ris númerus nobis sacrá- tus

pándi-tur, sanctóque Iesu nómine munus pre-cémur véni-æ.

2. Latrónis, en, conféssio Christi merétur grátiam ;
laus nostra vel devótio mercétur indulgéntiam.

3. Mors per crucem nunc íterit et post tenébras lux redit ;
horror dehíscat críminum, splendor nítéscat méntium.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.
IV A*

P

o-testá-tem hábe-o * ponéndi ánimam me-am et

í-terum suméndi e-am.

Psalmus 118 - IX

1. Boni-tá-tem fe-císti cum servo *tu-o*, **Dómine**: *

secúndum verbum tu- um.

2. Bonitátem et disciplínam et sciéntiam **doce** me: *
quia *mandátis tuis* **crédidi**.

3. Priúsqvam humiliárer ego *delíqui*: *
proptérea elóquium tuum **custodívi**.

4. *Bonus es tu*: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes **tuas**.

5. Multiplicáta est super me iníquitas *superbórum*: *
ego autem in toto corde meo scrutábor *mandáta tua*.

6. Coagulátum est sicut lac *cor eórum*: *
ego vero legem tuam *meditátus* sum.

7. Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes **tuas**.

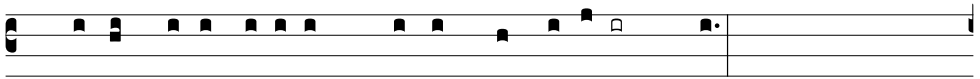
8. Bonum mihi lex *oris tui*: * super míllia auri et **argénti**.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

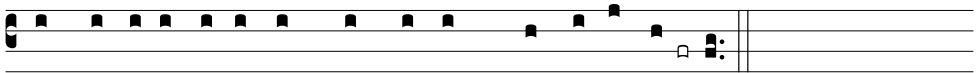
10. Sicut erat in principio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Pane, svojmu služobníkovi si preukázal dobro, ako si prisľúbil. * Nauč ma dobrotivosti, múdrosti a poznaniu, ved' verím tvojej náuke. * Pred svojím pokorením som blúdil, no teraz už dbám na tvoje výroky. * Dobrotivý si a preukazuje dobrodenia, daj mi poznať твою spravodlivosť. * Pyšní vymýšľajú proti mne klamstvá, no ja z celého srdca zachovávam tvoje príkazy. * Ich srdce stučnelo a otupelo, ja však mám radosť v tvojom zákone. * Že som bol pokorený, dobre mi, aspoň som si твою spravodlivosť osvojil. * Lepší je pre mňa zákon твоjich úst ako tisícky v zlate a striebre. _____

Psalmus 118 - X

1. Manus tu-æ fecérunt me, et *plasma*vérunt me: *

da mi-hi intelléctum, et discam *mandá-ta tu-* a.

2. Qui timent te vidébunt me et *lætábúntur*: *
quia in verba tua *supersperávi*.

3. Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia **tua**: *
et in veritáte tua *humiliásti* me.

4. Fiat misericórdia tua ut *consolétur* me: *
secúndum elóquium tuum *servo tuo*.

5. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et **vivam**: *
quia lex tua *meditátio mea* est.

6. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt **in** me: *
ego autem exercébor in *mandátis tuis*.

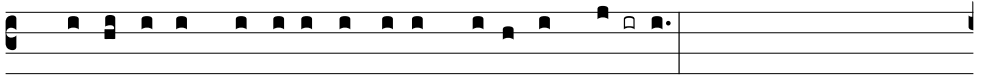
7. Convertántur mihi *timéntes* te: * et qui novérunt testimónia **tua**.

8. Fiat cor meum immaculátum in justificatió**nibus tuis**, *
ut non confúndar.

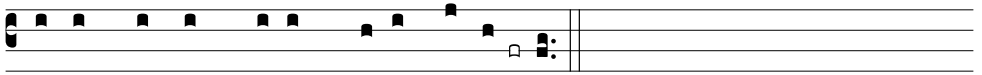
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Tvoje ruky ma utvorili a stvárnili. Daj mi chápravosť a osvojím si tvoju náuku. ★ Uzrú ma bohobojní a budú sa tešiť, že veľmi dôverujem tvojim slovám. ★ Viem, Pane, že spravodlivé sú tvoje rozsudky a že si ma právom pokoril. ★ Bud' ku mne milosrdný a poteš ma, ako si prisľúbil svojmu služobníkovi. ★ Nech zostúpi na mňa tvoje zľutovanie a budem žiť, lebo tvoj zákon je mojím potešením. ★ Nech sú zahanbení pyšní, čo ma úskočne sužujú, ja však neprestanem rozjímať o tvojich príkazoch. ★ Nech sa pridajú ku mne tí, čo sa ťa boja a čo poznajú tvoju náuku. ★ Nech sa mi srdce nepoškvrní priestupkom proti tvojim príkazom, aby som sa hanbiť nemusel.

Psalmus 118 - XI

1. De-fé-cit in sa-lutá-re tu-um ánima **me-** a: *

et in verbum tu-um *superspe-rá-* vi.

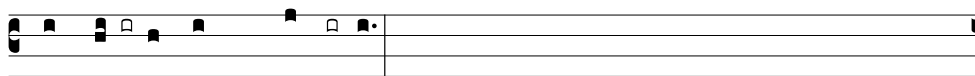
2. Defecérunt óculi mei in elóquium **tuum**: *
dicéntes: Quando consoláberis me?
3. Quia factus sum sicut uter *in pruína*: *
justificatiónes tuas *non sum oblítus*.
4. Quot sunt dies *servi tui*? *
quando fácies de persequéntibus me *judícium*?
5. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * *sed non ut lex tua*.
6. Omnia mandáta *tua* **véritas**: * iníque persecúti sunt *me*, *ádjua* me.
7. Paulo minus consummavérunt *me in terra*: *
ego autem non derelíqui *mandáta tua*.

8. Secúndum misericórdiam tuam **vivífica** me: *
et custódiám testimónia oris **tui**.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Duša

mi omdlieva túžbou za tvojou spásou a tvojím slovám veľmi dôverujem. * Oči mi slabnú túžbou za tvojím výrokom a hovoria: „Kedy ma potešíš?“ * Hoci som ako mech v dyme, predsa nezabúdam na tvoje ustanovenia. * Koľko dní ešte ostáva tvojmu sluhovi? Kedy už mojich nepriateľov na súd predvoláš? * Jamu mi vykopali namyslenci, tí, čo nežijú podľ'a tvojho zákona. * Všetky tvoje predpisy sú pravdivé; prenasledujú ma úskočne: pomôž mi. * Bezmála ma zahubili na zemi; no ja som ani tak neopustil tvoje príkazy. * A preto, že ty si milosrdný, dožič mi života i budem sa pridržať tvojej náuky.

Psalmus 118 - XII

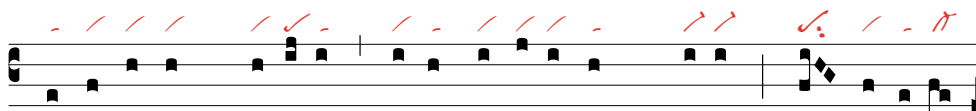
1. In æ- térrum, **Dómine**, *

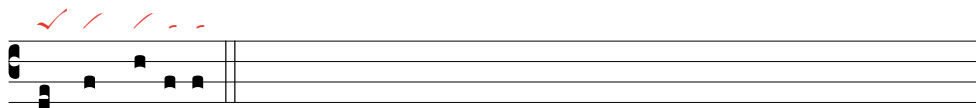
verbum tu-um pérmanet in **cæ-** lo.

2. In generatiónem et generatiónem véritas **tua**: *
fundásti *terram*, et pérmanet.
3. Ordinatióne tua persevérat **dies**: * quóniam ómnia sérviant **tibi**.
4. Nisi quod lex tua meditátio **mea** est: *
tunc forte periíssem in humilitáte **mea**.
5. In ætérrum non oblivíscar justificatiónes **tuas**: *
quia in ipsis **vivificásti** me.
6. Tuus sum ego, *salvum* **me** fac: *
quóniam justificatiónes *tuas* **exquisívi**.

7. Me expectavérunt peccatóres ut *pérderent* me: *
testimónia tua *intelléxi*.
8. Omnis consummationis *vidi finem*: *
latum mandátum tuum **nimis**.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípíio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sáecula *sæculórum*. Amen.

Po-testá-tem hábe-o ponéndi ánimam me-am et í-terum

suméndi e-am.

_____ Pane, tvoje slovo trvá naveky ako nebesia. * Tvoja vernosť z pokolenia na pokolenie; upevnil si zem a ona trvá. * Podľa tvojho rozhodnutia všetko trvá podnes, lebo všetko slúži tebe. * Keby mi tvoj zákon nebol rozkošou, vari by som bol už zahynul vo svojom pokorení. * Nikdy nezabudnem na tvoje príkazy, lebo nimi ma oživuješ. * Tvoj som: zachráň ma, veď dbám na tvoje príkazy. * Hriešnici striehnu na mňa a chcú ma zahubiť, ale ja rozjímam o tvojich príkazoch. * Videl som, že každá dokonalosť má medze, iba tvoj príkaz platí neobmedzene. _____

Capítulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. Deo grátias.

R. br.
V

E -ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. R̃. Éru-e. Ṽ. Et

de manu canis úni-cam me-am. R̃. De-us. Éru-e.

Ṽ. De ore leónis líbera me, Dómine.

R̃. Et a córnibus unicórnum humilitátem meam.

Oratio:

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, † da nobis ita Domínicae passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere *mereámur*.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sáecula sáeculórum.

R̃. Amen.

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ

B enedi-cámus Dómino. R̃ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

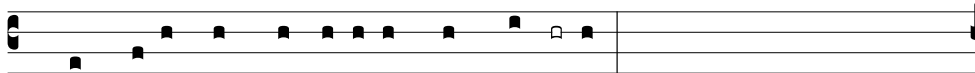
1. Ant.

VIII a

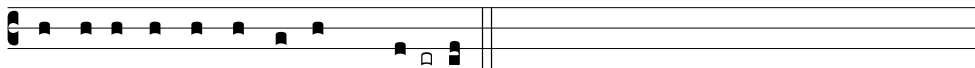
D

e profúndis * clamávi ad te, Dómine.

Psalmus 129

1. De profúndis clamávi ad te, **Dómine**: *

Dómine, exáudi *vo-cem* **me-** am:

2. Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecationis **meæ**.

3. Si iniquitátes observáveris, **Dómine**: * Dómine, quis *sustiné*bit?

4. Quia apud te propitiátio est: *
et propter legem tuam sustínui *te*, **Dómine**.

-

_____ Z hlbín volám k tebe, Pane; Pane, počuj môj hlas. ✱ Nakloň svoj sluch k mojej úpenlivej prosbe. ✱ Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať nepravosť, Pane, kto obstojí? ✱ Ale ty si milostivý a my ti chceme v bázni slúžiť. ✱ Spolieham sa na teba, Pane, moja duša sa spolieha na tvoje slovo; ✱ moja duša očakáva Pána väčšmi ako strážcovia dennicu. Väčšmi ako strážcovia dennicu nech očakáva Izrael Pána. ✱ Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. ✱ On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho nepravostí. _____

pe-ret * Isra-el in Dómino.

The second system of the musical score for 'The Little Boat' consists of two staves. The upper staff continues the melody from the first system, starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5, then a half note D5, and ending with a half note E5. The lower staff continues the accompaniment, starting with a half note G3, followed by quarter notes A3, B3, and C4, then a half note D4, and ending with a half note E4. The system concludes with a double bar line.

The first staff of the exercise is written on a five-line staff. It begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody consists of the following notes: a quarter note on G4, an eighth note on A4, a quarter note on B4, an eighth note on A4, a quarter note on G4, and a dotted quarter note on F#4. The staff ends with a double bar line.

Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nehl'adia povýšene.
 ✱ Neženiem sa za veľkými vecami ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými. ✱ Ale ja som svoju dušu upokojil a utišil. ✱ Akonasýtené dieťa v matkinom náručí, ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo mne. ✱ Dúfaj, Izrael, v Pána odteraz až naveky.

3. Ant.

t. irreg.

E

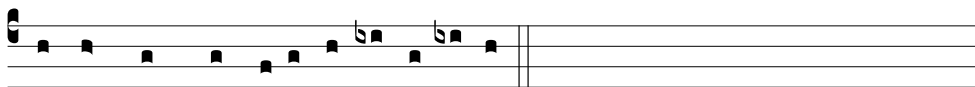
t omnis * mansu-e-tú-di-nis e-jus.

Psalmus 131

1. Meménto, Dómine, **Da-** vid, * et omnis mansu-e-tú-di-nis e-jus:
2. Sicut jurávit **Dómino**, * votum vovit *Deo Jacob*:
3. Si introíero in tabernáculum domus **meæ**, *
si ascéndero in lectum *strati mei*:
4. Si dédero somnum óculis **meis**, * et pálpebris meis dormitatiónem:
5. Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum **Dómino**, *
tabernáculum *Deo Jacob*.
6. Ecce audívimus eam in **Ephrata**: * invénimus eam in *campis silvæ*.
7. Introíbimus in tabernáculum **ejus**: *
adorábimus in loco, ubi stetérunt *pedes ejus*.
8. Surge, Dómine, in réquiem **tuam**, * tu et arca sanctificatiónis *tuæ*.
9. Sacerdótes tui induántur **justítiam**: * et sancti tui *exsúltent*.
10. Propter David, servum **tuum**: * non avértas fáciem *Christi tui*.
11. Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur **eam**: *
de fructu ventris tui ponam super *sedem tuam*.
12. Si custodíerint fílii tui testaméntum **meum**: *
et testimónia mea hæc, quæ docébo *eos*.
13. Et fílii eórum usque in **sæculum**: * sedébunt super *sedem tuam*.
14. Quóniam elégit Dóminus **Sion**: * elégit eam in habitatiónem *sibi*.

15. Hæc réquies mea in sæculum **sæculi**: *
hic habitábo, quóniam elégi *eam*.
16. Víduam ejus benedícens benedícam: *
páuperes ejus saturábo *pánibus*.
17. Sacerdótes ejus índuam salutári: *
et sancti ejus exsultatíone *exsultábunt*.
18. Illuc prodúcám cornu **David**: * parávi lucérnam *Christo meo*.
19. Inimícos ejus índuam confusióne: *
super ipsum autem efflorébit sanctificátio *mea*.
20. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
21. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Et omnis mansu-e-tú-di-nis e-jus.

_____ Pane, pamätaj na Dávída a na jeho veľ'kú ochotu, * že prisahal Pánovi a mocnému Bohu Jakubovmu zložil sľub: * „Do príbytku svojho domu nevročím, ani sa neuložím na svoje lôžko; * svojim očiam nedoprajem spánku ani svojim viečkam zdriemnutia, * kým nenájdem miesto pre Pána, príbytok pre mocného Jakubovho Boha.“ * Počuli sme, že archa je v Efrate, a našli sme ju na jaarských nivách. * Vstúpme teda do Pánovho príbytku a padnime k podnožke jeho nôh. * Zaujmi, Pane, miesto svojho odpočinku, ty a archa tvojej všemoci. * Tvoji kňazi nech sa odejú do spravodlivosti a tvoji svätí nech plesajú. * Pre svojho služobníka Dávída neodmietaj tvár svojho pomazaného. * Dávidovi sa Pán zaviazal prisahou; je pravdivá, nikdy ju neodvolá: „Potomka z tvojho rodu posadím na tvoj trón. * Ak tvoji synovia dodržia moja zmluvu a moje príkazy, ktoré ich naučím, * aj ich synovia budú sedieť na tvojom tróne naveky.“ * Lebo Pán si vyvolil Sion, želel si mať ho za svoj príbytok: * To je miesto môjho odpočinku naveky; tu budem bývať, lebo som túžil za ním. * Štedro požehnám jeho komory, chlebom nasýtím jeho chudobných. * Jeho kňazov odejem do rúcha spásy a svätí budú plesat' v radosti. * Tu Dávidovej moci dám vypučať, svojmu pomazanému pripravím svetlo. * Jeho nepriateľov hanbou zakryjem, no na jeho hlave zažiari diadém.“ _____

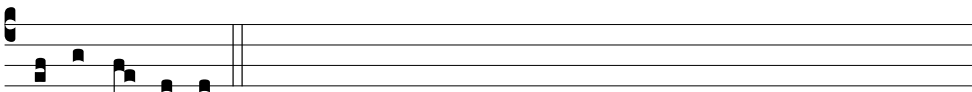

4. Ant.

I a

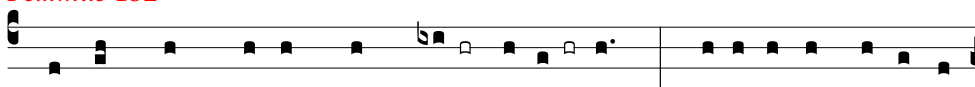
E

cce quam bonum * et quam jucúndum, habi-tá-re

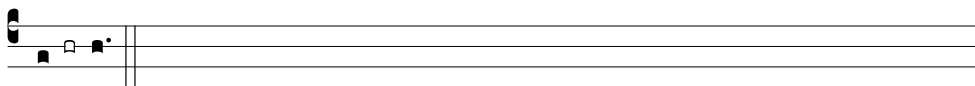

fratres in unum.

Psalmus 132

1. Ecce quam bonum, et **quam** jucúndum * habi-tá-re *fratres in*

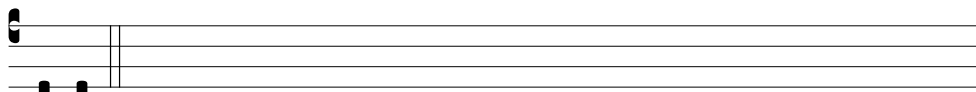

u- num.

2. Sicut unguéntum in cápite, *
quod descéndit in barbam, *barbam* Aaron.
3. Quod descéndit in oram vestiménti ejus: *
sicut ros Hermon, qui descéndit in *montem* Sion.
4. Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, *
et vitam usque in **sæ**culum.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæ**cula **sæ**culórum. Amen.

Ecce quam bonum et quam jucúndum, habi-tá-re fratres in

unum.

_____ Aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu. * Je to sť a vzácny olej na hlave, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, * čo steká na okraj jeho rúcha. Sť a rosa na Hermone, čo padá na vrchy sionské. * Tam Pán udeľ uje požehnanie a život naveky. _____

Capítulum (Ier 11:20):

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelavi causam meam, Dómine, Deus meus.

R. Deo grátias.

R. br.
IV

D

E ore le-ó-nis * Líbe-ra me Dó-mine. De ore. V. Et a cór-

nibus uni-córni-um humi-li-tá-tem me- am * Líbe-ra. De ore.

Hym.

I

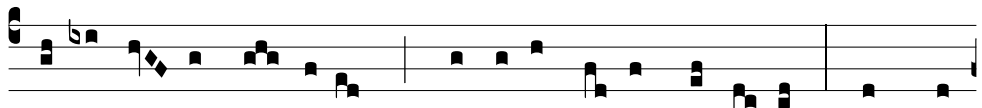
V

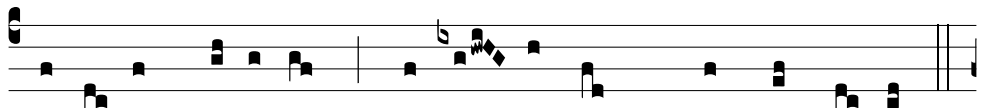
Exíl-la Re- gis pró-de-unt: fulget cru-cis mysté-ri- um,

quo carne carnis cóndi-tor suspén- sus est pa-tí-bu-lo. 2. Quo

vulne-rá- tus ín-super mucróne di-ro, lánce-æ, ut nos

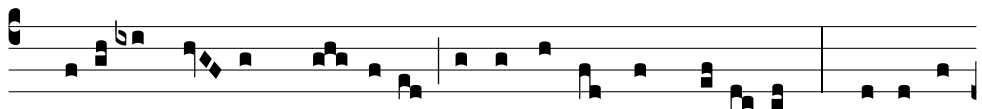
la-vá-ret crími-ne, ma-ná- vit un da et sángui-ne.

3. Arbor decó-ra et fúl-gi-da, orná-ta re-gis púrpu-ra, e-lécta

digno stí-pi-te tam san-cta membra tánge-re.

4. Be-á-ta, cu- jus brá-chi-is sæcli pe-péndit pré-ti-um: sta-té-ra-

fa-cta est córpo-ris, prædam tu-lítque tárta-ri.

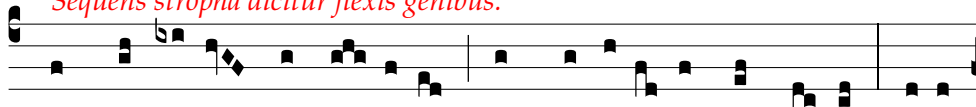

5. Sal ve, a-ra, sal-ve, vi-ctima, de passi-ó-nis gló-ri-a, qua

vi-ta mortem pértu-lit et mor-te vi-tam réddi-dit.

Sequens strophæ dicitur flexis genibus.

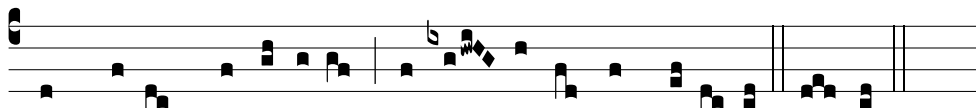
6. O crux ave, spes ú-ni-ca, hoc passi-ó-nis témpo-re: pi-is

adáuge grá-ti-am, re-ís-que de-le crí-mi-na.

7. Te, fons sa-lú-tis Trí-ni-tas, colláudet omnis spí-ri-tus: quos

per cru-cis mysté-ri-um salvas, fo-ve per sǣcu-la. A-men.

_____ Zástavy Kráľa vejú, hľá, a kríž tajomstvom plápolá, keď telo Tvorcu človeka na kríži bolesť preniká. ✱ Hrot ostrý prešiel srdcom až, aby zachránil život náš; krv s vodou z neho prúdila, by nás od hriechov obmyla. ✱ Strom vzácny, krvou sfarbený, z teba Kráľ vládne zmučený; len tvoj kmeň má tú veľkú česť: smie také sväté údy niesť. ✱ Strom šťastný, v tvojich konároch visela spása sveta, Boh; on nášmu telu večnosť dal, podsvetiu korist' odobral. ✱ Oltár a Obeť pozdravme a umučenie oslávme: on umrel, aby človek žil; Kristus nad smrťou zvíťazil. ✱ Zdrav buď, kríž, nádej jediná! V posvätnom čase mučenia nábožným milosť rozmnožuj, zdvihni tých, čo vstať nemôžu. ✱ Ty žriedlo spásy, Trojica, nech všetko tebe korí sa; tajomstvo kríža víťazí, daj verným s tebou v sláve žiť. Amen. —

℣. Éripe me Dómine ab hómine malo.

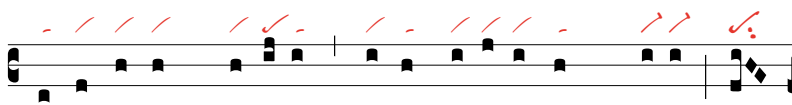
℞. A viro iníquo éripe me.

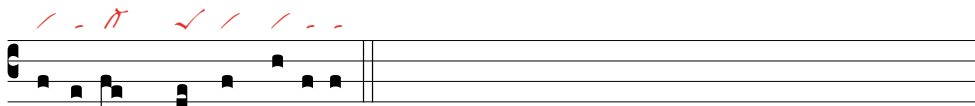
Ad Magnif.

IV A*

P

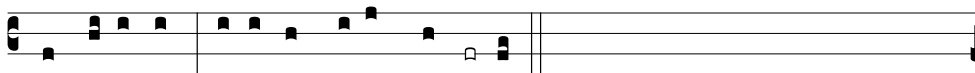

o-testá-tem hábe-o * ponéndi ánimam me-am et

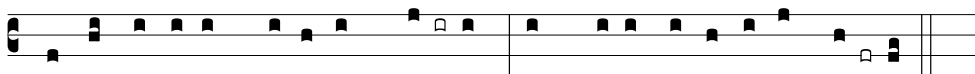

í-terum suméndi e-am.

Magnificat

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

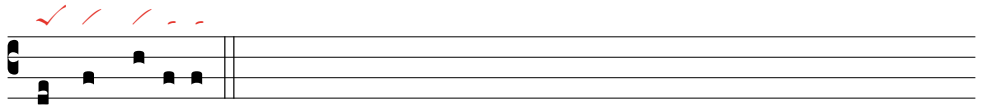
2. *Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.*
3. *Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: **
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. *Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.*
5. *Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.*
6. *Fecit poténtiam in bráchio suo: **
dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. *Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.*
8. *Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.*
9. *Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.*
10. *Sicut locútus est ad patres nostros, **
Abraham et sémini ejus in sáecula.

11. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*

12. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. Amen.

Po-testá-tem hábe-o ponéndi ánimam me-am et í-terum

suméndi e-am.

_____ Velebí moja duša Pána * a môj duch
jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, * lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od
tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, * lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je
mocný, a sväté je jeho meno * a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho
boja. * Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. * Mocnárov
zosadil z trónov a povýšil ponížených. * Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil
naprázdno. * Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, * ako
sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget: † et capáces sanctae novitátis effíciat. Per Dóminum nos-
trum Iesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in uni-
táte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

V

B enedi-cámus Dómino. R De-o grá-ti-as.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MATUTINUM

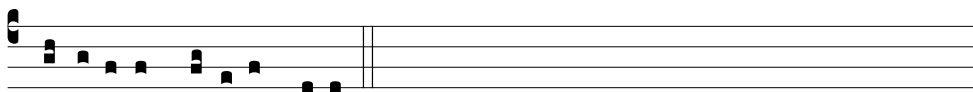
Invitatorium Christum Dominum & *Hymnus*: Pange lingua (p. 3)

1. Ant.

IV g

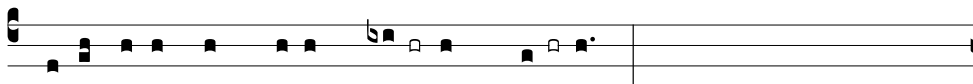
S

pe-ci-ó-sus forma * præ fí-li-is hóminum, diffú-sa est

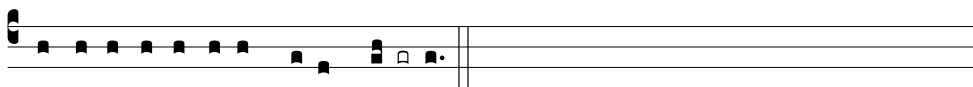

grá-ti-a in lábi-is tu-is.

Psalmus 44 - I

1. Eructávit cor me-um **ver**-bum **bo**-num: *

di-co ego ópera *me-a* **Re**-gi.

2. Lingua mea **cá**lamus **scri**bæ: * *velóciter scribéntis*.

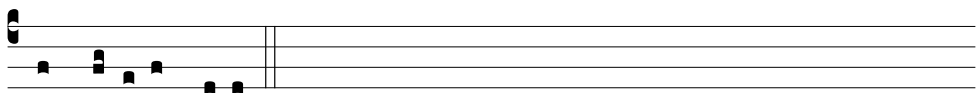
3. Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis
tuis: * proptérea benedíxit te Deus *in ætérnum*.

4. Accíngere gládio tuo super **femur tuum**, * *potentíssime*.

5. Spécie tua et pulchritúdine tua: *
inténde, prospere procéde, et regna.
6. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: *
et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.
7. Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli **sub** te **cadent**: *
in corda inimicórum **Regis**.
8. Sedes tua, Deus, in **sæculum sæculi**: *
virga directiónis virga **regni tui**.
9. Dilexísti justítiam, et odísti **iniquitátem**: * proptérea unxit te,
Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus **tuis**.
10. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus **ebúrneis**: *
ex quibus delectavérunt te filiaë regum in **honóre tuo**.
11. Astitit regína a dextris tuis in vestítu **deauráto**: *
circúmdata **varietáte**.
12. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
13. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. **Amen**.

Spe-ci-ó-sus forma præ fí-li-is hóminum, diffú-sa est grá-ti-a

in lábi-is tu-is.

Moje srdce prekypuje krásnymi slovami, svoje verše venujem kráľovi. * Môj jazyk je ako pero rýchlopisca. * Ty si najkrajší z ľudských synov. Z tvojich perí plynie milota. Preto ťa Boh požehnal naveky. * Ty, najmocnejší, pripáš si meč na bedrá; * svoju velebu a dôstojnosť. Vo svojej dôstojnosti šľastne vytiahni, nasadni na voz * a bojuj za pravdu, lásku a spravodlivosť. Nech ťa tvoja pravica učí konať úžasne

skutky. ✱ Tvoje ostré šípy zasiahnu srdcia kráľových nepriateľov; poddajú sa ti národy. ✱ Tvoj trón, Bože, trvá naveky a žezlo tvojho kráľovstva je žezlo spravodlivosti. ✱ Miluješ spravodlivosť a nenávidíš neprávosť, preto ťa Boh, tvoj Boh, pomazal olejom radosti viac ako tvojich druhov. ✱ Tvoj odev vonia myrhou, aloou a kasiou a rozveseľuje ťa zvuk harfy z palácov zo slonoviny. Dcéry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými; ✱ po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofíru.

2. Ant.

VI F

C

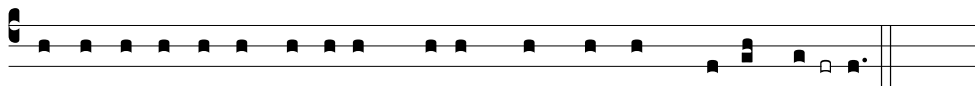

onfi-tebúntur ti-bi ✱ pópu-li De-us in ætérnum.

Psalmus 44 - II

1. Audi, fí-li-a, et vide, et inclína **au-rem tu-** am: ✱

et obli-vísce-re pópulum tu-um, et domum *patris tu-* i.

2. Et concupíscet Rex decórem **tuum:** ✱
quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt **eum.**

3. Et fíliæ Tyri **in munéribus** ✱
vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites **plebis.**

4. Omnis glória ejus fíliæ **Regis** ab **intus,** ✱
in fímbriis áureis circumamícta **varietátibus.**

5. Adducéntur Regi vírgines post **eam:** ✱
próximæ ejus afferéntur **tibi.**

6. Afferéntur in lætítia et exsultatióne: ✱
adducéntur in *templum* **Regis.**

7. Pro pátribus tuis nati sunt **tibi fílii**: *
constítues eos príncipes super *omnem* **terram**.
8. Mémoires erunt **nóminis tui**: *
in omni generatióne et generatióne.
9. Proptérea pópuli confitebúntur tibi **in ætérnum**: *
et in *sæculum* **sæculi**.
10. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
11. Sicut erat in princípíio, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula* **sæculórum**. **Amen**.

Confi-tebúntur ti-bi pópu-li De-us in ætérnum.

_____ Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch, zabudni na svoj l'ud a na dom svojho otca.
* Sám kráľ zatúžil za tvojou krásou; on je tvoj Pán, vzdaj mu poklonu. * Dcéry z Týru ti prinesú dary a o tvoju priazeň sa budú uchádzať veľmoži národa. * Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri, jej odevom sú zlaté tkanivá. V pestrom rúchu ju vedú ku kráľovi; * za ňou ti privádzajú panny, jej družice. * Sprevádza ich jasot radostný, tak vstupujú do kráľovského paláca. * Miesto tvojich otcov zaujmú tvoji synovia; urobíš ich kniežatami nad celou zemou. * Na tvoje meno budem pamätať vo všetkých pokoleniach. * Preto ľa národy budú velebiť navždy a na veky vekov. _____

3. Ant.

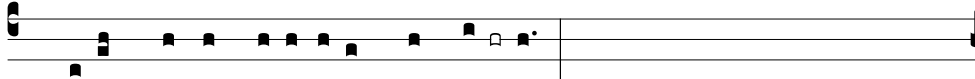
IV g

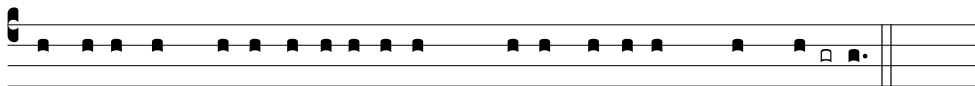
A

diútor * in tribu-la-ti-ónibus De-us noster.

Psalmus 45

1. De-us noster refúgi-um, et **vir-tus**: *

adiútor in tribu-la-ti-ónibus, quæ invenérunt nos **ni-** mis.

2. Proptérea non timébimus dum turbábitur **terra**: *
et transferéntur montes in cor **maris**.
3. Sonuérunt, et turbátæ sunt *aquæ eórum*: *
conturbáti sunt montes in fortitúdi-**ne ejus**.
4. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem **Dei**: *
sanctificávit tabernáculum suum **Altíssimus**.
5. Deus in médio ejus, non *commovébitur*: *
adjuvábít eam Deus mane **dilúculo**.
6. Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta *sunt* **regna**: *
dedit vocem suam, mota est **terra**.
7. Dóminus virtútum **nobíscum**: * suscep-**tor noster Deus Jacob**.
8. Veníte, et vidéte ópera **Dómini**, † quæ pósuit prodígia *super*
terram: * áuferens bella usque ad finem **terræ**.
9. Arcum cónteret, et *confrínget* **arma**: * et scuta combúret **igni**.
10. Vacáte, et vidéte quóniam *ego sum* **Deus**: *
exaltábor in Géntibus, et exaltábor in **terra**.
11. Dóminus virtútum **nobíscum**: * suscep-**tor noster Deus Jacob**.
12. Glória *Patri, et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.
13. Sicut erat in princípío, et *nunc, et semper*, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Adiútor in tribu-la-ti-ónibus De-us noster.

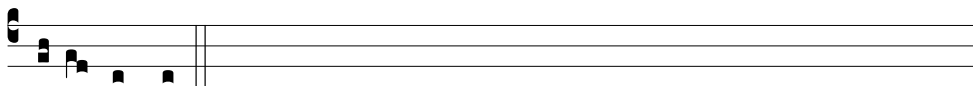
Boh je naše útočište a sila aj najistejšia pomoc v súžení.
 * Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem a vrchy na dno morské padali. * Nech hučia vody mora a nech sa vzdúvajú a vrchy nech sa trasú pod jeho náporom. * Riečne ramená obvesel'ujú Božie mesto, posvätný stánok Najvyššieho. * Nezachveje sa, veď Boh je v jeho strede; už od úsvitu mu Boh pomáha. * Národy sa búria, klátia sa kráľovstvá; tu zaznie jeho hlas a zem sa roztápa. * S nami je Pán zástupov, naším útočišťom je Boh Jakubov. * Pod'te a pozrite na diela Pánove, aké úžasné veci vykonal na zemi. Zo všetkých končín zeme odstraňuje vojny, * láme luky a družga oštepý a štíty v ohni spaľuje. * Prestaňte už a uznajte, že ja som Boh, vyvýšený nad národy, vyvýšený nad zem. * S nami je Pán zástupov, naším útočišťom je Boh Jakubov.

4. Ant.

IV E

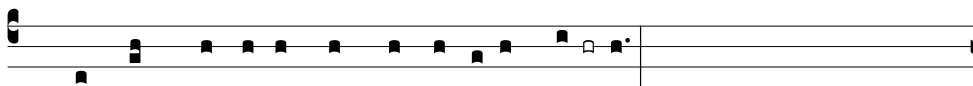
M

agnus Dóminus * et laudábi-lis nimis in ci-vi-tá-te

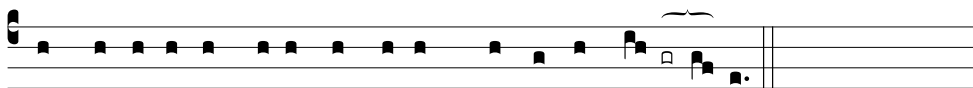

De-i nostri.

Psalmus 47

1. Magnus Dóminus, et laudá-bi-lis **ni-**mis *

in ci-vi-tá-te De-i nostri, in monte *sancto* **e-**jus.

2. Fundátur exsultatióne univérsæ terræ *mons Sion*, *
 látera Aquilónis, cívitas *Regis magni*.

3. Deus in dómibus ejus *cognoscétur*: * cum suscípiet **eam**.

4. Quóniam ecce reges terræ *congregáti* sunt: * convenérunt in **unum**.

5. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti *sunt*, **commóti** sunt: *
 tremor *apprehéndit eos*.

6. Ibi dolóres ut parturiéntis: *
in spírítu veheménti cónteres *naves* **Tharsis**.
7. Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in
civitáte *Dei* **nostri**: * Deus fundávit *eam* in ætérnum.
8. Suscépimus, Deus, misericórdiam **tuam**, * in médio *templi* **tui**.
9. Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in *finis* **terræ**: *
justítia plena est *déxtera* **tua**.
10. Lætétur mons Sion, et exsúltent *filia* **Judæ**: *
propter judícia *tua*, **Dómine**.
11. Circúmdate Sion, et complectímini **eam**: * narráte in *túrribus* **ejus**.
12. Pónite corda vestra in virtúte **ejus**: *
et distribúite domus **ejus**, ut enarrétis in progénie **áltera**.
13. Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in *sæculum*
sæculi: * ipse reget *nos* in **sæcula**.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
15. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**, *
et in *sæcula* **sæculórum**. Amen.

Magnus Dóminus et laudábi-lis nimis in ci-vi-tá-te De-i nostri.

_____ Veľký je Pán a hoden
každej chvály v meste nášho Boha. * Jeho svätý vrch, krásne návršie, je celej zemi na
radosť. Vrch Sion, tajomný príbytok, je mestom veľkého kráľa. * Boh sa preslávil v jeho
palácoch ako istá ochrana. * Lebo hľa, králi sa spojili a utvorili jeden šik. * No sotva sa
pozreli, stúpili úžasom, zmiatli sa a dali sa na útek; hrôza ich tam schvátila, * bolesti ako
rodičku, ako keď východný víchor rozbíja lode taršisské. * Čo sme počuli, to sme aj videli
v meste Pána zástupov, v meste nášho Boha: Boh ho založil naveky. * Spomíname, Bože,
na tvoje milosrdenstvo uprostred tvojho chrámu. * Ako tvoje meno, Bože, tak aj tvoja sláva
šíri sa až do končín zeme; tvoja pravica je plná spravodlivosti. * Nech sa raduje vrch Sion
a judejské dcéry nech jasnú nad tvojimi výrokmi. * Obíd'te Sion a obklopte ho, spočítajte

jeho veže. ✱ Dobře si všimněte jeho hradby, prejdite jeho paláce, aby ste mohli rozprávať d'alšiemu pokoleniu, ✱ že on je Boh, náš Boh, naveky a na veky vekov: on sám nás bude stále sprevádzať.

5. Ant.

IV E

O

s me-um loqué-tur * sa-pi- énti- am: et medi-tá-ti-o

cordis me-i prudénti-am.

Psalmus 48 - I

1. Audí-te hæc, omnes Gen-tes: *

áuribus percípi-te omnes, qui habi-tá- tis or-bem:

2. Quique terrígenæ, et fílii hóminum: *
simul in unum dives et pauper.

3. Os meum loquétur sapiéntiam: *
et meditátio cordis mei prudéntiam.

4. Inclinábo in parábolam aurem meam: *
apériam in psaltério propositiónem meam.

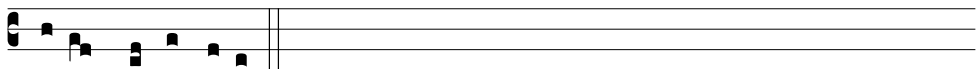
5. Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

6. Qui confídunt in virtúte sua: *
et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

7. Frater non rédimit, **rédimet homo**: *
non dabit Deo placatiónem **sua**m.
8. Et prétium redemptiόνis **ánimæ suæ**: *
et laborábit in ætérnum, et vivet **adhuc** in **finem**.
9. Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes **moriéntes**: *
simul insípiens, et **stultus** períbunt.
10. Et relínquent aliénis **divítias suas**: *
et sepúlcrá eórum domus illórum **in ætérnum**.
11. Tabernácula eórum in progénie **et progénie**: *
vocavérunt nómina sua in **terris suis**.
12. Et homo, cum in honóre esset, non **intelléxit**: *
comparátus est juméntis insipiéntibus,
et símilis **factus est illis**.
13. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
14. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Os me-um loqué-tur sa-pi-énti-am: et medi-tá-ti-o cordis

me-i prudénti-am.

– Čujte to, všetky národy, počúvajte, všetci obyvatelia zeme; * vy všetci, prostí aj vznešení, všetci vospolok, bohatí aj chudobní. * Moje ústa hovoria múdrosť a moje srdce uvažuje o tom, čo je rozumné. * K prísloviám ucho nakláňam, pri zvukoch lýry vysvetlím svoju záhadu. * Prečo by som sa mal strachovať v dňoch nešťastných, keď ma obkľúčuje zloba tých, čo mi chcú nohy podraziť? * Pred tými, čo sa spoliehajú na svoju silu a chvastajú sa nadmerným bohatstvom? * Ved' sám seba nevykúpi nik, ani nezaplatí Bohu výkupné za seba. * Cena za vykúpenie života je príliš vysoká; nikdy nebude stačiť, aby človek žil

navěky a zánik neuzrel. * Ved' vidí, že umierajú aj mudrci, rovnako hynie blázon i hlupák
* a cudzím nechávajú svoje bohatstvo. Hroby im budú večnými domami, * príbytkami
z pokolenia na pokolenie, aj keď krajiny pomenovali podľa svojich mien. * Ved' človek, aj
keď má meno, nebude tu trvalo; je ako lichva, čo hynie; v tom je jej podobný. —————

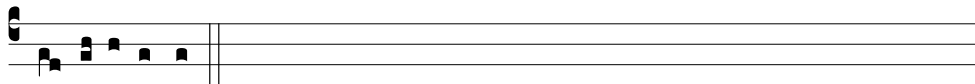

6. Ant.

VIII G

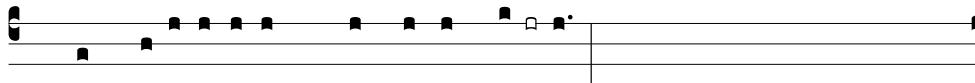
N

e timú-e-ris * cum di-vi-te non descéndet in sepúlcrum

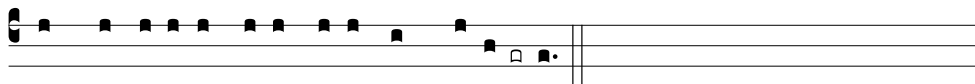

gló-ri-a e-ius.

Psalmus 48 - II

1. Hæc vi-a illórum scánda-lum i-psi: *

et póste-a in ore su-o *complacé-* bunt.

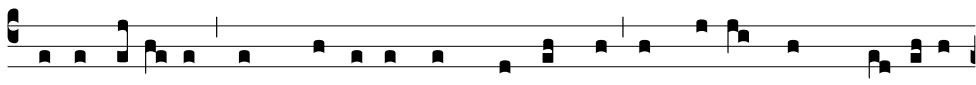
2. Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

3. Et dominabúntur eórum justí in matutíno: *
et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

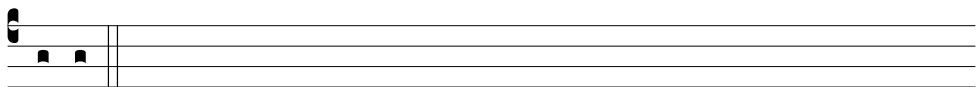
4. Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: *
cum accéperit me.

5. Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: *
et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

6. Quóniam cum interierit, non sumet **ómnia**: *
neque descéndet cum eo glória ejus.
7. Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: *
confitébitur tibi cum beneféceris ei.
8. Introíbit usque in progénies patrum suórum: *
et usque in ætérnum non vidébit **lumen**.
9. Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: *
comparátus est juméntis insipiéntibus,
et símilis factus est illis.
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui **Sancto**.
11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Ne tímú-e-ris cum di-vi-te non descéndet in sepúlcrum gló-ri-a

e-ius.

Taký je

osud tých, čo sa spoliehajú na seba, a koniec tých, čo sa vo vlastných slovách kochajú. * Ako ovce sa ženú do priepasti a smrt' je ich pastierom. * Padajú strmhlav do hrobu, ich zjav sa pomíne: podsvetie im bude príbytkom. * No moju dušu Boh vykúpi, z moci podsvetia ma iste vezme k sebe. * Netráp sa, ak niekto bohatne a ak sa poklad jeho domu zväčšuje. * Lebo keď zomrie, nič si nevezme so sebou, jeho poklad s ním nepôjde. * Aj keď si blahoželal za živa: „Budú ťa chváliť, že si si dobre počíňal,“ * predsa k pokoleniu svojich otcov musí zostúpiť a tí už nikdy svetlo neuvidia. * 1A keby človek mal čo akú hodnosť, a toto by si nevošímal, je ako lichva, čo hynie; v tom je jej podobný.

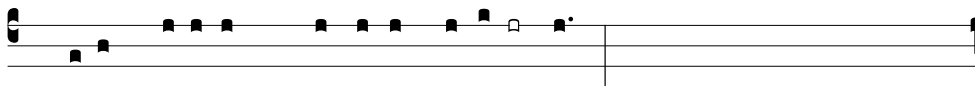
7. Ant.

VIII c

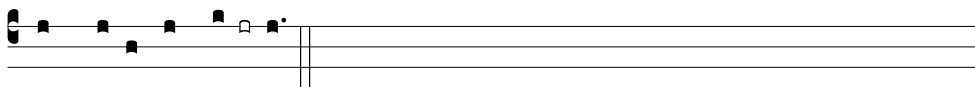
D

e-us de-órum, * Dóminus locútus est.

Psalmus 49 - I

1. De-us de-órum, Dóminus locútus est: *

et vocá-vit **ter**-ram,

2. A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

3. Deus manífeste **vén**iet: * Deus noster et *non silé*bit.

4. Ignis in conspéctu ejus exardéscet: *
et in circúitu ejus tempésta **vál**ida.

5. Advocábit cælum desúrsum: *
et terram discernere pópulum **su**um.

6. Congregáte illi sanctos ejus: *
qui órđinant testaméntum ejus super *sacrifici*a.

7. Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam *Deus* **jud**ex est.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **San**cto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

De-us de-órum, Dóminus locútus est.

Zvrchovaný Boh, Pán, prehovoril a vyzval zem * od východu slnka až po jeho západ. Zo Siona plného nádhery zažiaril Boh; * náš Boh prichádza a už nemlčí: * pred ním je žeravý oheň a vôkol neho búrka mohutná. * On nebo i zem volá z výšavy na súd nad svojím národom: * „Zhromaždite mi mojich svätých, čo zmluvu so mnou spečatili obetou.“ * A nebesia zvestujú jeho spravodlivosť, veď sudcom je sám Boh.

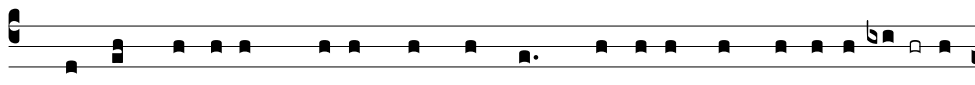
8. Ant.

I g⁴

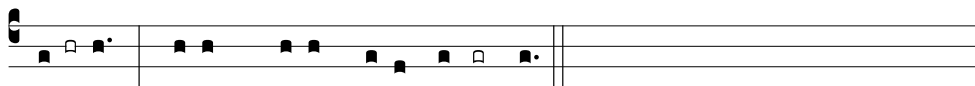
I

m-mo-la De-o * sacri-fi-ci-um laudis.

Psalmus 49 - II

1. Audi, pópulus me-us, et loquar: † Isra-ël, et testi-fi-cá- bor

ti- bi: * De-us, De-us tu-us ego sum.

2. Non in sacrificíiis tuis árguam te: *
holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt **semper**.

3. Non accípiam de domo tua vítulos: *
neque de grégibus tuis **hircos**.

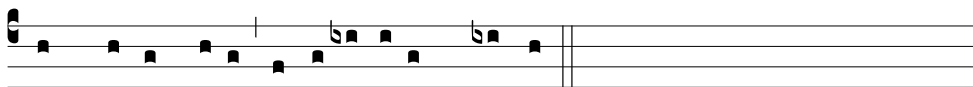
4. Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: *
júmenta in móntibus et **boves**.

5. Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri **mecum** est.

6. Si esuriero, non **dicam tibi**: *
meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

7. Numquid manducábo **carnes taurórum**? *
aut sánguinem hircórum **potábo**?

8. Immola Deo sacrificium **laudis**: * et redde Altíssimo *vota tua*.
9. Et ínvo-ca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
11. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sáecula sæculórum. Amen.

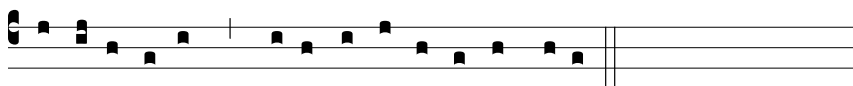
Immo-la De-o sacri-fí-ci-um laudis.

„Počuj, ľud môj, chcem hovoriť; teba, Izrael, idem usvedčiť ja, Boh, čo tvojím Bohom som. * Neobviňujem ľa pre tvoje obety, ved' tvoje žertvy stále sú pred o mnou. * Viac z tvojho domu býčky neprijmem ani capov z tvojich čried. * Lebo mne patrí všetka lesná zver, tisícky horskej zveriny. * Poznám všetko vtáctvo lietavé, moje je i to, čo sa hýbe na poli. * Aj keď budem hladný, nebudem pýtať od teba; ved' moja je zem i s tým, čo ju naplňa. * Vari ja hovädzie mäso jedávam alebo pijem krv kozľaciu? * Obetuj Bohu obetu chvály a Najvyššiemu svoje sľuby splň. * A vzyvaj ma v čase súženia: ja ľa zachránim a ty mi úctu vzdáš.“

9. Ant.

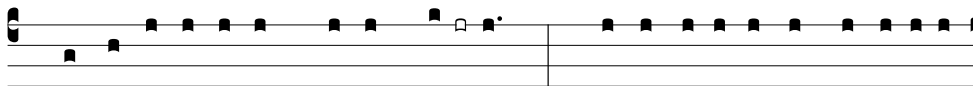
I g4

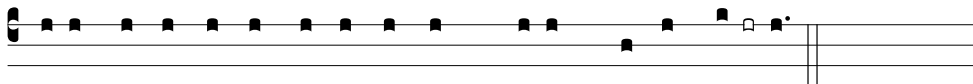
I

n-tellí-gi-te, * qui obli-viscími-ni De-um

Psalmus 49 - III

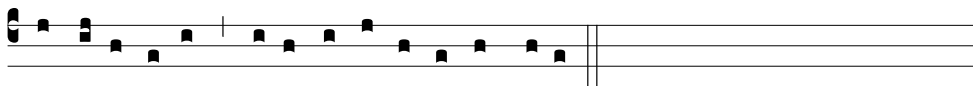

1. Pecca-tó-ri autem di-xit De- us: * Qua-re tu enárras justí-ti-as

me-as, et assúmis testaméntum me-um per os tu- um?

-
2. Tu vero odísti disciplínam: *
et projecísti sermónes meos *retrórsum*:
 3. Si vidébas furem, currébas cum eo: *
et cum adúlteris portiónem tuam *ponébas*.
 4. Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat **dolos**.
 5. Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium
matris tuæ *ponébas scándalum*: * *hæc fecísti, et tácu*i.
 6. Existimásti, iníque, quod ero tui **símilis**: *
árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
 7. Intellígite hæc, qui obliviscímini **Deum**: *
nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
 8. Sacrificíum laudis honorificábit me: *
et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.
 9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
 10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sæculórum. Amen.

Intellí-gi-te, qui obli-viscími-ni De-um

No hriešnikovi Boh hovori: „Prečo odriekaš moje príkazy a moju zmluvu v ústach omieľáš? * Ved' ty nenávidíš poriadok a moje slovo odmietaš. * Keď vidíš zlodeja, pridávaš sa k nemu a s cudzoložníkmi sa spolčuješ. * Zo svojich úst vypúšťáš zlo a klamstvá snuje tvoj jazyk. * Vysedávaš si a ohováraš svojho brata, syna svojej matky potupuješ. Toto páchaš, a ja by som mal mlčať? * Myslíš si, že ja som ako ty: teraz ťa obviňujem a hovorím ti to do očí. * Pochopte to, vy, čo zabúdate na Boha, inak vás zahubím a nik vám nepomôže. * Kto prináša obeť chvály, ten ma ctí; a kto kráča bez úhony, tomu ukážem Božiu spásu.“

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℞. Amen.

Lectio 1 (Jer 17:13-18)

De Jeremía Propheta. Exspectátio Israë!l, Dómine: omnes, qui te derelinquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egressum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persecuúntur, et non confúndar ego: paveant illi, et non paveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et duplici contritióné cóntere eos.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

Nádej Izraela, Pane, všetci, čo teba opustia, budú zahanbení, čo sa vzbúria, budú zapísaní v zemi, lebo opustili prameň živých vôd, Pána. Uzdrav ma, Pane, a budem zdravý, zachráň ma a budem zachránený, lebo ty si moja chvála. Hľa, títo mi vravia: „Kdeže je Pánovo slovo? Nech príde!“ Ja som však nebol zahanbený, keď som išiel za tebou, pastierom, a po dni človeka som netúžil. Ty vieš, čo vychádza z mojich úst, je správne pred tvou tvárou. Nebudeš mojou záhubou, nádejou si mi v deň nešťastia. Nech sa zahanbia moji prenasledovatelia, a nech sa nezahanbím ja! Nech sa trasú oni, a netrasiem sa ja! Prived' na nich deň nešťastia, dvojnásobným úderom ich znič!

Resp. 1

II

L

ocú- ti sunt advérsus me lingua do- ló-

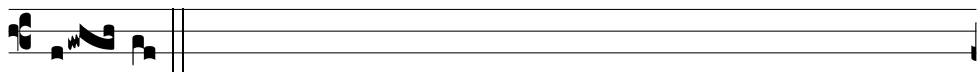
sa, et sermónibus ódi- i circumdedérunt me: pro

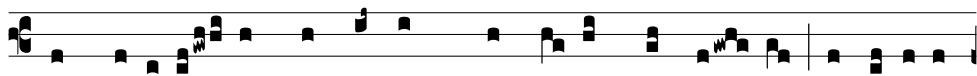
e- o ut me di-líge-rent, detrahébant mi- hi: * Ego

autem o-rábam, et exaudísti me, Dómi- ne, De-us

me- us.

℣. Et posu-é- runt advérsus me ma-la pro bo- nis, et ódi-um

pro di-lecti- ó-ne me- a.

_____ Hovoria proti mne lživým jazykom, zahrňajú ma nenávistnými rečami; Za moju lásku broja proti mne; * Ale ja sa modlím a ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj. * Zlom sa mi odplácajú za dobré a nenávisťou za lásku. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Divinum auxilium máneat semper nobiscum. ℞. Amen.

Lectio 2 (Jer 18:13-18)

Quis audívit talia horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid deficiet de petra agri nix Líbani? aut evelli possunt aquæ erumpén-tes frígida, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frus-tra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambu-lárent per eas in itinere non trito: Ut fieret terra eórum in desolatió-nem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præterierit per eam ob-stupescet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimico: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditio-nis eórum. Et dixerunt: Veníte et cogitémus contra Jeremíam cogita-tiones: non enim períbit lex a sacerdote, neque consílium a sapiente, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non at-tendámus ad universos sermónes ejus.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

Nuž toto hovori Pán: „Spytujteže sa národov, kto počul čosi podobné? Čosi hrozného spáchala panna Izraelova. Či sa zo skaly stratí prst', z Libanonu sneh? Či vyschnú z pohorí vody, chladné, žblnkotajúce? Veru, môj ľud na mňa zabudol, okiadjali ničomnosť a potkýnali sa po cestách, po dávnych stopách, chodili po chodníkoch, cestách nevysypaných, aby obrátili zem na púšť, na výsmech večný; kto len tadial' prejde, zhrozí sa a pokrúti hlavou. Ako východný vietor rozprášim ich pred nepriateľom, ukážem im chrbát, a nie tvár v deň ich nešťastia.“ I povedali: „Pod'te a zosnujme proti Jeremiášovi plány! Ved' u kňaza nezhylnul zákon ani u mudrca rada, ani u proroka reč. Pod'te, porazme ho jazykom a nedbajme na jeho slová!“

Resp. 2

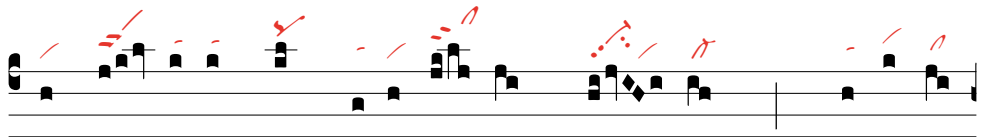
I

D

i-xérunt ím-pi-i apud se, non recte

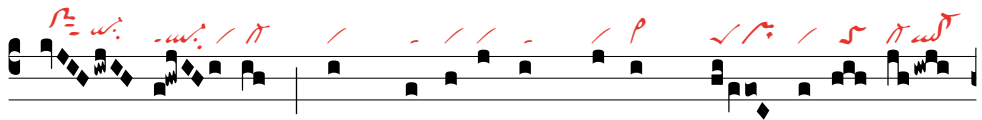
cogi-tán-tes: Circumve-ni-ámus ju-stum, quó-ni-am

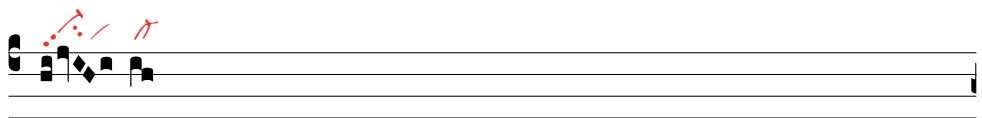
contrá- ri- us est opé- ri- bus no- stris: promít- tit

se sci- énti- am De- i habé- re, Fí- li- um De- i se

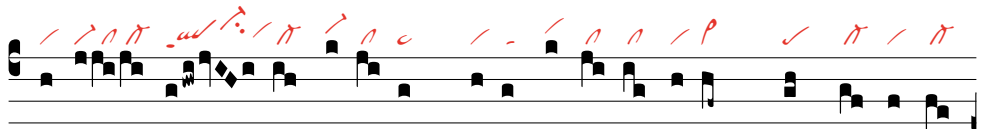
nó- mi- nat, et glo- ri- á- tur patrem se habé- re

De- um:

* Vide- á- mus si sermó- nes il- lí- us ve- ri sunt: et

si est ve- re Fí- li- us De- i, lí- be- ret e- um de má- ni- bus

no- stris: morte turpíssima condémne-mus e- um.

V. Tamquam nugáces æstimá-ti sumus ab il- lo, et ábstinet

se a vi- is nostris tamquam ab immundí-ti- is: et præfert

novíssi- ma ju- stó- rum. * Vide-á- mus.

Hriešnici si hovoria, uvažujúc nesprávne: Striehnime na spravodlivého, lebo sa protiví našim výčinom; honosí sa, že má znalosť o Bohu, nazýva sa synom Božím. chválieva sa, že Boh je mu otcom. * Pozrimeže, či sú jeho reči pravdivé, Ak je totiž vskutku Božím synom, vytrhne ho z našich rúk. Odsúd'me ho na smrť najpotupnejšiu. * Pokladá nás za spotvorených, bočí od ciest našich ako od nečistoty, blahoslaolí koniec spravodlivých.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Lectio 3 (Jer 18:19-23)

Attende, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid redditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordare quod stéterim in conspéctu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxores eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: adduces enim super eos latrónem repénite: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsus me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furoris tui abútere eis.

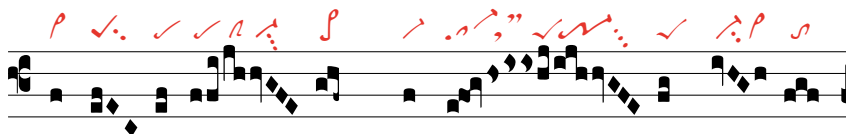
℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Pozri, Pane, na mňa a počuj hlas mojich protivníkov! Či sa za dobro platí zlom? – Ved' vykopali pre mňa jamu! Spomeň, že som stál pred tebou, aby som hovoril k ich dobru a odvrátil od nich tvoj hnev. Preto oddaj ich synov hladu a vydaj ich do moci meča, nech sú ich ženy bezdetné a vdovy, ich mužov nech pobije smrť, ich mladíkov nech porazia mečom v boji. Nech sa z ich domov ozýva krik, keď zrazu privedieš na nich lupičov, lebo vykopali jamu, aby ma chytili, a pod nohy mi skryli osídla. Ale, ty, Pane, poznáš všetky ich smrteľné plány proti mne. Neodpusť im ich vinu a ich hriech si nezotri spreď tváre! Nech padajú pred tebou; v čase svojho hnevu konaj proti nim!

Resp. 3

II

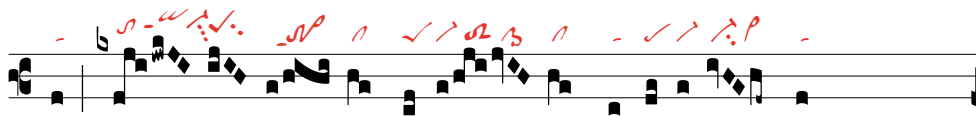
C

ircumdedé-

runt me vi-

ri men- dá-

ces: si-

ne cau-

sa flagél-

lis ce-cidérunt me:

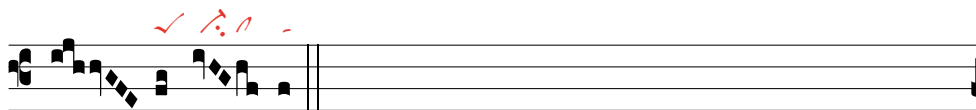
* Sed tu,

Dómi-

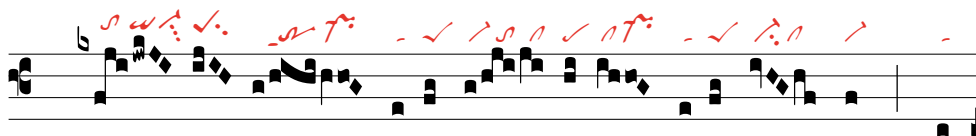
ne de-fén-

sor,

vín-

di-ca me.

¶. Quó-

ni-

am

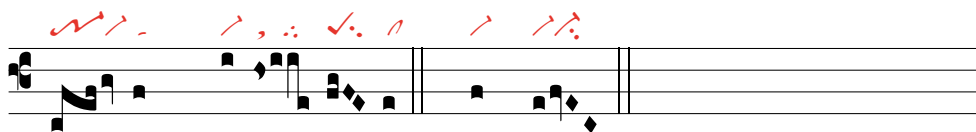
tribu-lá-

ti-o

próxima

est,

et

non est qui ad-ju-vet. * Sed tu.

— Obkľúčili ma muži plní lži, bez dôvodu ma šľahali bičmi. * Ale ty, Pane, môj ochranca, pomsti ma. * Lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieto, kto by mi pomohol.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

1. Ant.

VIII G

L

íbera me * de sanguí-nibus, De-us De-us me-us: et

exsultábit lingua me-a justí-ti-am tu-am.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me-i De- us, *

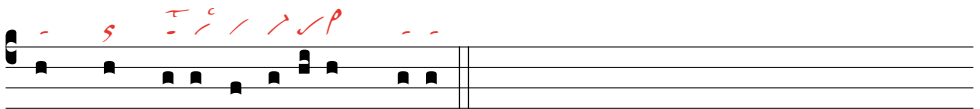
secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

-
2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, *
dele iniquitátem **meam**.
 3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.
 4. Quóniam iniquitátem meam ego **cognó**scó: *
et peccátum meum contra *me est* **semper**.
 5. Tibi soli peccávi, et malum coram te **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *judicá*ris.
 6. Ecce enim in iniquitátibus **concé**ptus sum: *
et in peccátis concépit me *mater* **mea**.
 7. Ecce enim veritátem dilexísti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
 8. Aspérges me hyssópo, et **mundá**bor: *
lavábis me, et super nivem *deal***bá**bor.
 9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: *
et exsultábunt ossa *humiliá*ta.
 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**.
 11. Cor mundum crea in me, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno^vva in viscéribus **meis**.
 12. Ne projícias me a fácie **tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne áu^feras **a** me.
 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spírítu principáli *conf***í**rma me.
 14. Docébo iníquos vías **tuas**: * et ímpii ad te *conv***er**téntur.
 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea justítiam **tuam**.

16. Dómine, lábia mea **apéries**: *
et os meum annuntiábit *laudem tuam*.
17. Quóniam si voluísse*s* sacrificium, dedíssem **úti**que: *
holocáustis non *delectáberis*.
18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non *despícies*.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua **Sion**: *
ut ædificéntur muri **Jerúsalem**.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocáusta: *
tunc impónent super altáre *tuum* vítulos.
21. Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui **Sancto**.
22. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Líbera me de sanguí-nibus, De-us De-us me-us: et exsultábit

lingua me-a justí-ti-am tu-am.

_____ Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľ'utovanie znič moju nepravosť.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej nepravosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v tvojších očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný
vo svojom súde. * Naozaj som sa v nepravosti narodil a hriešneho ma počala moja mat'.
Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma
yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť
a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha

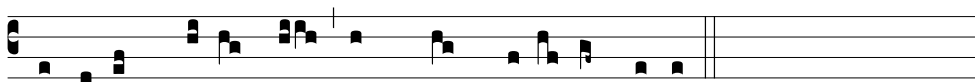
pevného. ✱ Neodvrhuj ma spreď svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. ✱ Poučím blúdiacich o tvojich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliať a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. ✱ Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. ✱ Bud' dobrotiť, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá. _____

2. Ant.

VIII a

C

ontumé-li-as * et terró-res passus sum ab e-is: et

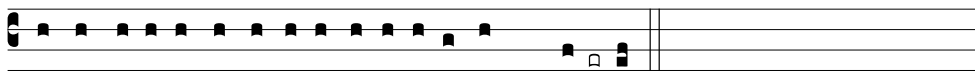

Dóminus mecum est tamquam bellá-tor fortis.

Psalmus 63

1. Exáudi, De-us, ora-ti-ónem me-am cum **déprecor**: *

a timóre i-nimí-ci é-ripe **ánimam me-** am.

2. Protexísti me a convéntu **malignántium**: *
a multitúdine operántium **iniquitátem**.

3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum
rem **amáram**, * ut sagíttent in occúltis **immaculátum**.

4. Súbito sagittábunt eum, et non **timébunt**: *
firmavérunt sibi **sermónem nequam**.

5. Narravérunt ut absconderent **láqueos**: *
dixerunt: Quis **vidébit** eos?
6. Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes *scrutínio*.
7. Accédet homo ad cor **altum**: * et exaltábitur **Deus**.
8. Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ **eórum**: *
et infirmátæ sunt contra eos *linguæ eórum*.
9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit *omnis* **homo**.
10. Et annuntiavérunt ópera **Dei**, * et facta ejus *intellexérunt*.
11. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in **eo**: *
et laudabúntur omnes *recti corde*.
12. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
13. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Contumé-li-as et terró-res passus sum ab e-is: et Dóminus

mecum est tamquam bellá-tor fortis.

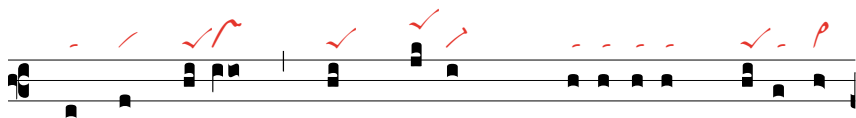
_____ Počuj, Bože, môj hlasitý nárek; ochraňuj mi život pred strašným nepriateľom.
* Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. * Jazyk si brúsia ako meč, ako
šípky hádžu jedovaté slová, aby nevinného zasiahli z úkrytu. * Znevrady a smelo doňho
strielajú, utvrdzujú sa v zločinnom zámere. * Radia sa, ako zastrieť osídla, a vravia si:
„Ktože ich zbadá?“ * Vymýšľajú nepravosť a čo vymyslia, aj dovršia. Hlbočina je človek
a jeho srdce priepasť. * Lež Boh ich zasiahol svojimi šípmi; zrazu ich pokryli rany, vlastný
jazyk sa im stal nešťastím. * Všetci, čo ich vidia, kývajú hlavou, strach zachváti každého
človeka; * i budú hlásať Božie skutky a chápať jeho diela. * Spravodlivý sa teší v Pánovi
a spolieha sa na neho a jasajú všetci, čo majú srdce úprinné. _____

3. Ant.

II D

I

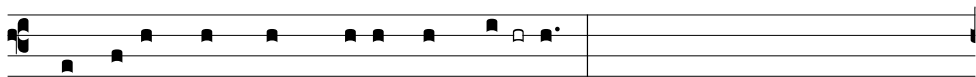

-psi vero * in vanum quæsi-érunt ánimam

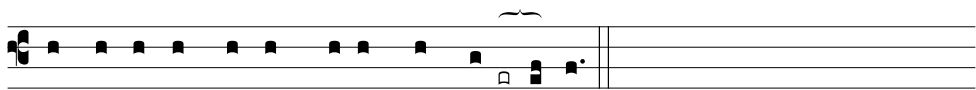

me-am, intro-íbunt in infe-ri-óra terræ.

Psalmus 64

1. Te decet hymnus, De-us, in Si- on: *

et ti-bi reddé-tur votum in *Jerúsa-lem*.

2. Exáudi oratiónem **meam**: * ad te omnis caro **véniet**.

3. Verba iniquórum prævaluérunt **super** nos: *
et impietátibus nostris tu propitiáberis.

4. Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis **tuis**.

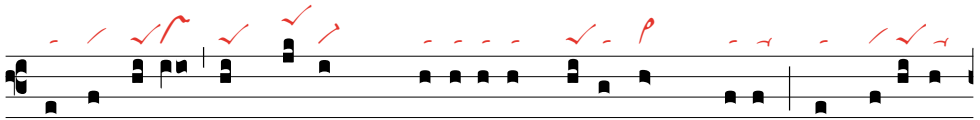
5. Replébimur in bonis domus **tuæ**, *
sanctum est templum tuum, mirábile in *æquitáte*.

6. Exáudi nos, Deus salutáris **noster**: *
spes ómnium fínium terræ et in mari **longe**.

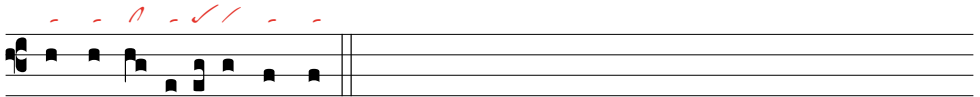
7. Præparans montes in virtúte tua, accíntus **poténtia**: *
qui contúrbas profúndum maris sonum flúctu**um** ejus.

8. Turbabúntur Gentes, et timébunt qui inhábitant términos a signis
tuis: * éxitus matutíni, et vespere **delectábis**.

9. Visitásti terram, et inebriásti **eam**: * multiplicásti locupletáre **eam**.
10. Flumen Dei replétum est aquis; † parásti cibum illórum: *
quóniam ita est præparátio **ejus**.
11. Rivos ejus inébria múltiplica genímína **ejus**: *
in stillicídiis ejus lætábitur **gérmínans**.
12. Benedíces corónæ anni benignitátis **tuæ**: *
et campi tui replebúntur **ubertáte**.
13. Pinguéscent speciósa desér^{ti}: * et exsultatíone colles accingéntur.
14. Indúti sunt aríetes óvium † et valles abundábunt fruménto: *
clamábunt, étenim hymnum **dicent**.
15. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
16. Sicut erat in princípíio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Ipsi vero in vanum quæsi-érunt ánimam me-am, intro-íbunt

in infe-ri-óra terræ.

____ Tebe, Bože, patrí chválospev na Sione; tebe treba plniť sľuby v Jeruzaleme.
* Ty vypočúvaš modlitby, k tebe má prísť každý človek, keď ho ťaží hriech. * A hoci nad nami víťazia naše neprávosti, ty nám ich odpúšťaš. * Blažený, koho si si vyvolil a prijal k sebe, prebývať bude v tvojich sieňach. * Naplní nás blahobyť tvojho domu a svätosť tvojho chrámu. Obdivuhodne spravodlivo nás vyslyšíš, * Bože, naša spása, nádej všetkých končín zeme i d'alekého mora. * Vrchy upevňuješ svojou mocou, opásaný silou. Tíšiš hukot mora, hukot jeho vln * aj nepokoje národov. Tí, čo obývajú zemské končiny, chvejú sa báznou pred tvojimi znameniami, radosťou naplňaš končiny východu i západu. * Navštevuješ zem a dávaš jej vlahu, zveľaďuješ jej bohatstvo. * Božia rieka je plná vody; ľuďom pripravuješ

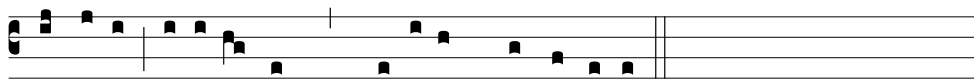
zrno. Takto sa staráš o zem: zvlažuješ jej brázdy a vyrovnávaš hrudy, skypruješ ju dažďami a požehnávaš jej rastliny. * Rok korunuješ svojou dobrotou, kade prejdeš, všade je hojnosť. * Pašienky púšte vlaha zarosí a pahorky sa opášu plesaním. * Čriedami oviec sa lúky pokryjú a zрном budú oplývať doliny; ozývať sa budú jasotom a spevom. —————

4. Ant.

VII a

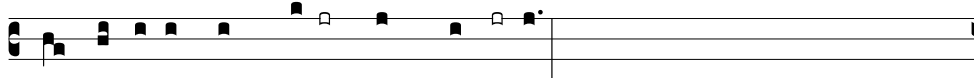
O

mnes in-imí-ci me-i * audi-érunt ma-lum me-um,

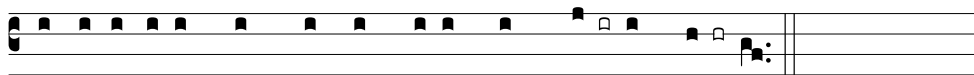

Dómine: læta-ti sunt, quóni-am tu fe-císti.

Canticum Annæ (1. Reg. 2, 1-10)

1. Exsultávit cor **me-um** in **Dómino**, *

et exaltátum est cornu me-um in **De-** o **me-** o.

2. Dilatátum est os meum super inimícos **meos**: *
quia lætáta sum in salutári **tuo**.

3. Non est sanctus, ut est **Dóminus**: † neque enim est **álius** **extra** te, *
et non est fortis sicut **Deus** **noster**.

4. Nolíte multiplicáre loqui **sublímia**, * **gloriántes**:

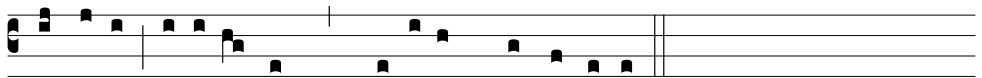
5. Recédant vétera de ore **vestro**: † quia Deus scientiárum, **Dóminus**
est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

6. Arcus fórtium **superátus** est, * et infirmi accíncti sunt **róbore**.

7. Replēti prius, pro pánibus se **locavérunt**: *
et famélici **saturáti** sunt.
8. Donec stérilis **péperit plúrimos**: *
et quæ multos habébat **fílios, infirmáta** est.
9. Dóminus mortíficat **et vivíficat**, * dedúcit ad íferos **et redúcit**.
10. Dóminus páuperem **facit et dítat**, * **humíliat et súblevat**.
11. Súscitat de púlvere **egénium**, * et de stércore **élevat páuperem**:
12. Ut sédeat **cum** princípibus, * et sólum **glóriæ téneat**.
13. Dómini enim sunt **cárdines terræ**, * et pósuit super **eos orbem**.
14. Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris
conticéscunt: * quia non in fortitúdine sua **roborábitur** vir.
15. Dóminum formidábunt **adversáarii ejus**: *
et super ipsos in **cælis tonábit**:
16. Dóminus judicábit fines **terræ**, † et dabit impérium **regi suo**, *
et sublimábit cornu **Christi sui**.
17. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
18. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Omnes in-imí-ci me-i audi-érunt ma-lum me-um,

Dómine: læta-ti sunt, quóni-am tu fe-císti.

*Srdce mi plesá
v Pánovi, v Pánovi sa zdvihol môj roh, * otvorím si ústa na nepriatel'a, lebo sa radujem*

z tvojej pomoci. * Nik nie je taký svätý ako Pán, nie, okrem teba niet nikoho, niet Skaly, ako je náš Boh. * Nerozmnožujte naduté reči, z úst nech vám nevychodí pýcha, * lebo Boh poznania je Pán, on odvažuje činy. * Zláme sa luk hrdinov, slabí sa opášu silou. * Sýti sa prenajmú za chlieb, hladní však prestanú (lačniet?), * neplodná porodí siedmich a tá, čo má veľa detí, zvädne. * Pán usmrcuje aj oživuje, posíela do pekiel a volá aj späť. * Pán robí chudobným i bohatým, ponizuje aj dvíha. * Bedára pozdvihne z prachu, žobráka zo špiny dvíha, * s kniežatami posadiť ho chce a dá mu stolicu čestnú. * Lebo Pánove sú základy zeme, okruh zeme položil na ne. * Nohy nábožných on stráži, hriešnici však zhynú vo tme; nie silou víťazí človek. * Pán zdrví svojich odporcov, zahrní nad nimi v nebi, * Pán súdi končiny zeme, kráľovi on dáva silu, zdvihne roh pomazaného.

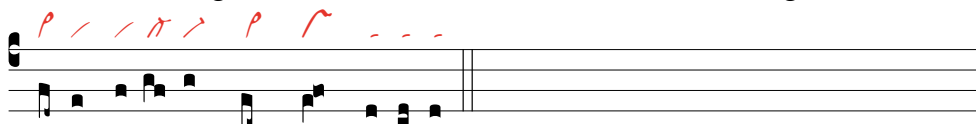
5. Ant.

I g2

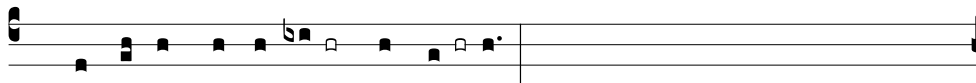
A

l-li-ga Dómine * in víncu-lis na-ti-ónes génti-um, et

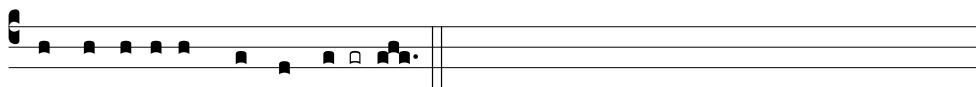

reges e-á-rum in compédibus.

Psalmus 148

1. Laudá-te Dómi-num de cæ- lis: *

laudá-te e-um *in excél-* sis.

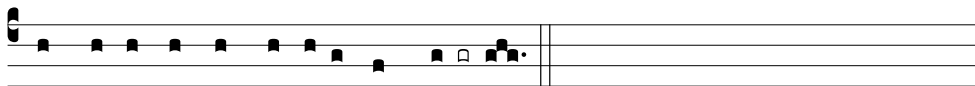
2. Laudáte eum, omnes **Angeli** ejus: *
laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, **sol** et **luna**: * laudáte eum, omnes stellæ et **lumen**.

4. Laudáte eum, **cæli** cælórum: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent **nomen Dómini**.

- Chváľte Pána z nebies, chváľte ho na výsostiach.
 ✱ Chváľte ho, všetci jeho anjeli; chváľte ho, všetky nebeské mocnosti; ✱ chváľte ho, slnko a mesiac; chváľte ho, všetky hviezdy žiarivé; ✱ chváľte ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. ✱ Nech chvália meno Pánovo, lebo na jeho rozkaz boli stvorené. ✱ Založil ich navždy a naveky; vydal zákon, ktorý nepominie. ✱ Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludy morske a všetky hlbiny, ✱ oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, ✱ vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, ✱ divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. ✱ Králi zeme a všetky národy, kniežatá a všetci zemskí sudcovia, ✱ mládenci a panny, starci a junáci ✱ nech chvália meno Pánovo, lebo iba jeho meno je vznešené. ✱ Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia a svojmu ľudu dáva veľkú moc. ✱ Je chválou všetkým svojim svätým, synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky.

- 221/ 630 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA IV- Ad Laudes

laus e-jus in ecclé-si-a **sanctó-** rum.

2. Lætétur Israël in eo, qui **fecit eum**: *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério *psallant ei*.
4. Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**: *
et exaltábit mansuétos *in salútem*.
5. Exsultábunt **sancti** in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.
6. Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**: *
et gládii ancípites in *mánibus eórum*.
7. Ad faciéndam vindíctam in **natió nibus**: * increpatiões *in pópulis*.
8. Ad alligándos reges eórum **in compédibus**: *
et nóbiles eórum in *mánicis férreis*.
9. Ut fácient in eis judícium **conscríptum**: *
glória hæc est ómnibus *sanctis ejus*.

_____ Spievajte Pánovi pieseň novú; jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.
 * Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľa, synovia Siona nech jasadú nad svojím kráľom.
 * Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na bubne a na citare. * Lebo Pán miluje svoj ľud a tichých venčí víťazstvom. * Nech svätí jasadú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach. * Oslavu Boha nech majú na perách a v rukách meč dvojsečný, * aby sa pomstili na pohanoch a potrestali národy, * aby ich kráľom nasadili putá a ich veľmožom železné okovy * a aby ich súdili podľa písaného práva. Všetkým jeho svätým to bude na slávu. —

Psalmus 150

1. Laudá-te Dóminum in **sanctis e-** jus: *

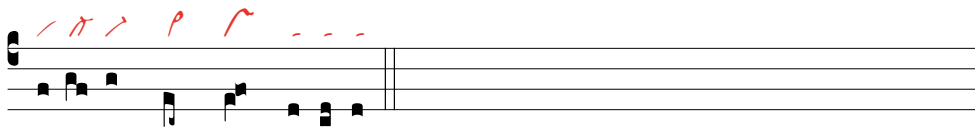

laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: *
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.
3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
4. Laudáte eum in týmpano, et choro: *
laudáte eum in chordis, et órgano.
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in
cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Alli-ga Dómine in víncu-lis na-ti-ónes génti- um, et reges

e-á-rum in compédibus.

Chvál'te Pána v jeho
svätyni, chvál'te ho na jeho vznešenej oblohe * Chvál'te ho za jeho činy mohutné chvál'te
ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chvál'te ho zvukom poľnice, chvál'te ho harfou a citarou
* Chvál'te ho bubnom a tancom, chvál'te ho lýrou a flautou. * Chvál'te ho ľubozvučnými
cimbalmi, chvál'te ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána.

Capitulum (Ier 11:19):

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

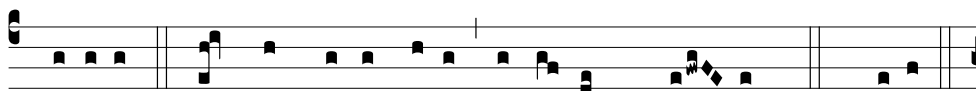
℞. Deo grátias.

R. br.

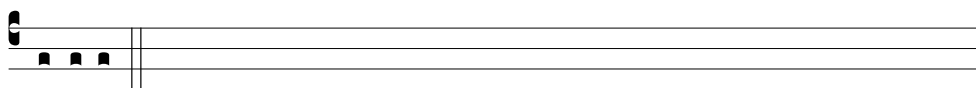
IV

E

-ru-e a fráme-a * De-us ánimam me- am.

℞. Éru-e. ℣. Et de manu canis ú-ni-cam me- am. ℞. De-us.

Éru-e.

Hymn.

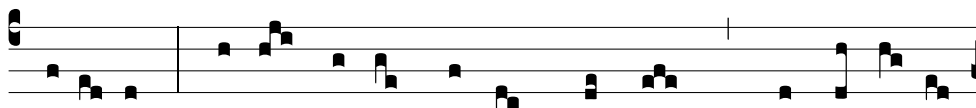
I

H

IC acé- tum, fel, a- rúndo, spu- ta, cla- vi,

lánce- a: mi- te corpus perfo- rá- tur, Sanguis, unda

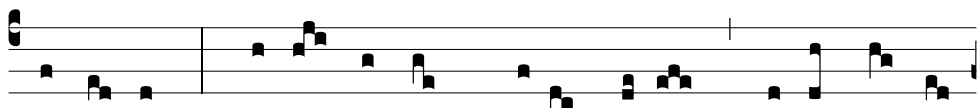
próflu- it terra, pontus, astra, mundus, quo la- vántur

flúmi-ne! 2. Crux fidé-lis, inter omnes arbor una

nó-bi-lis; nulla ta-lem silva pro-fert, flo-re, fronde,

gérmi-ne. Dulce lignum, dulci clavo, dulce pondus

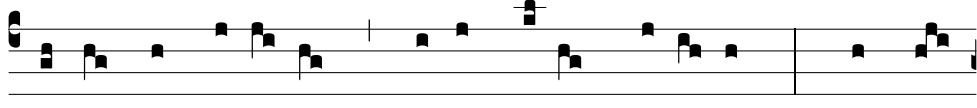
sústi-nens! 3. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa

vísce-ra, et ri-gor lentéscat ille, quem de-dit na-tí-vi-tas, ut

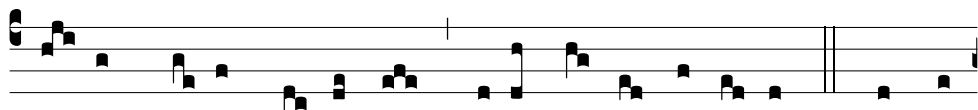
su-pérni membra regis mi-ti tendas stí-pi-te. 4. So-la

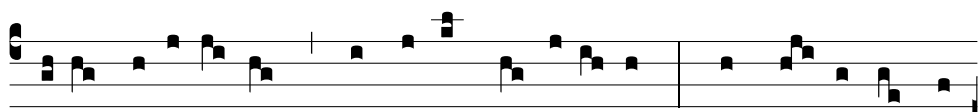
digna tu fu-í-sti ferre sæcli pré-ti-um, atque

portum praepa-rá-re nauta mundo náufra-go, quem

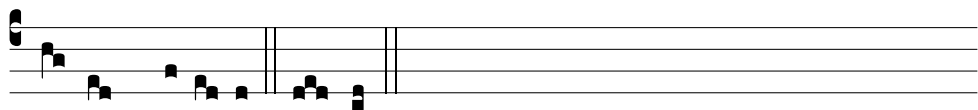
sa-cer cru-or pe-rúnxit, fusus Agni córpo-re. 5. Æqua

Patri Fi-li-óque, incli-to Pa-rácli-to, sempi-térna sit

be-átæ Tri-ni-tá-ti gló-ri-a, cu-ius alma nos re-démit atque

servat grá-ti-a. A-men.

_____ Hl'a,
žlč, ocot, sliny, klíny, trst' a dýka ranivá trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá, predsa
ten zdroj zem i nebo, súš i more omýva. ✱ Útulný kríž, najkrajší strom, ty skvost medzi
stromami, všetkým sadom taký konár, kvet a plod je neznámy. Milé drevo s milou t'archou
milo stojíš pred nami. ✱ Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý, hoci Tvorca
dal ti tvrdosť, keď t'a staval na nohy, neotváraj rany Kráľ'a, našej spásnej zálohy! ✱ Len
tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života, rozosvietiť vo tme maják svetú, ktorý troskotá, ved'
t'a krvou napojila Baránkova milota. ✱ Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva naveky
skrže Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ
a náreký. Amen. _____

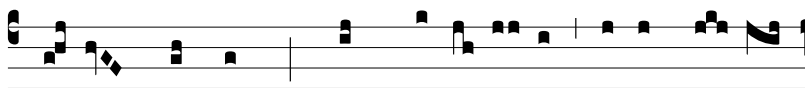
℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

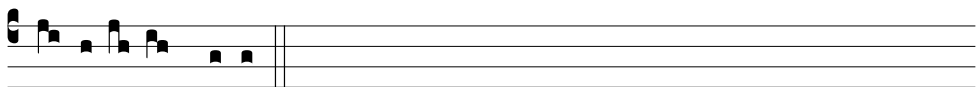
Ad Bened.

VIII G

S

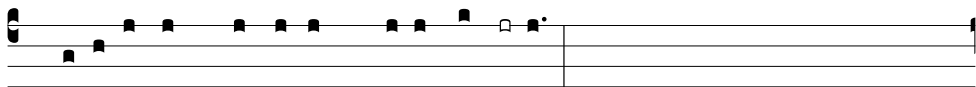

imon, dormis? * non po-tu-í-sti una ho-ra

vi-gi-lá-re mecum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus* Dóminus, De-us Isra-ël: *

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- æ:

2. *Et* eréxit cornu salútis **nobis**: * in domo David, púeri **sui**.

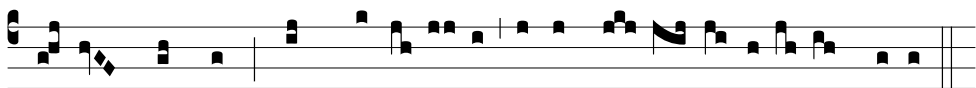
3. *Sicut* locútus est per os sanctórum, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum **eius**:

4. *Salútem* ex inimícis **nostris**, *
et de manu ómnium, *qui* odérunt nos.

5. *Ad faciéndam* misericórdiam cum pátribus **nostris**: *
et memorári testaménti *sui* **sancti**.

6. *Jusjurándum*, quod jurávit ad Abraham patrem **nostrum**, *
datúrum se **nobis**:

7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus illi.
8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.*
9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante faciém Dómini, paráre vias ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum eórum:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
13. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. Amen.

Simon, dormis? non po-tu-í-sti una ho-ra vi-gi-lá-re mecum.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
* a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradáva
hovorel ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
* a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

¶ Orémus

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessanter affligimur, * per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Benedi-cámus Dómino. **R** De-o grá-ti-as.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

D

e- i fi-de, qua ví-vimus, qua spe per-énni

crédimus, per ca-ri-tá-tis grá-ti-am Christi ca-námus gló-ri-am,

2. Qui ductus hora tértia ad passiónis hóstiam,
crucis ferens suspéndia ovem redúxit pérditam.

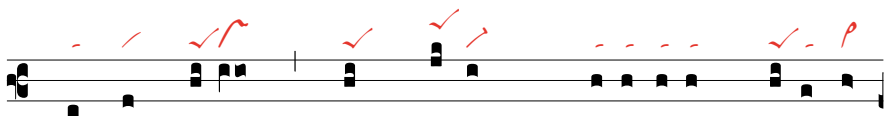
3. Precémur ergo súbditi, redemptióne líberi,
ut éruat a sæculo quos solvit a chirógrapho.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.

II D

I

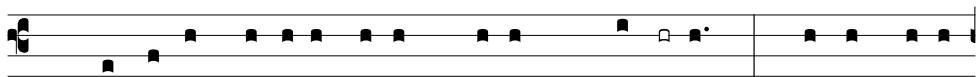

-psi vero * in vanum quæsi-érunt ánimam

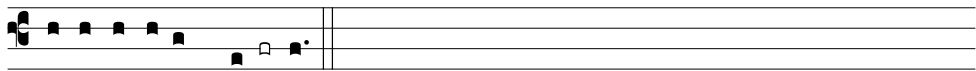

me-am, intro-íbunt in infe-ri-óra terræ.

Psalmus 118 - XIII

1. Quómodo di-léxi legem tu-am, **Dómine?** * to-ta di- e

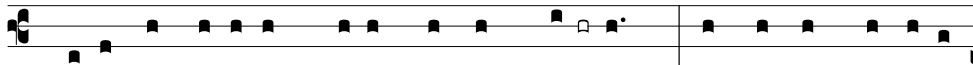
medi-tá-ti-o **me**-a est.

2. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto **tuo**: *
quia in ætérnum **mihi** est.
3. Super omnes docéntes me intelléxi: *
quia testimónia tua meditátio **mea** est.
4. Super senes intelléxi: * quia mandáta tua *quæsívi*.
5. Ab omni via mala prohibui pedes **meos**: * ut custódiam verba **tua**.
6. A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti **mihi**.
7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia **tua**, * super mel ori **meo**!
8. A mandátis tuis intelléxi: *
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

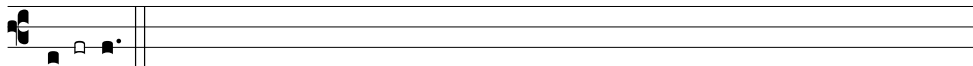
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Pane, tvoj zákon veľ mi milujem, rozjímam o ňom celý deň. * Tvoja náuka robí ma rozumnejším nad mojich nepriateľov, ustavične sa jej pridŕžam. * Múdrejší som nad všetkých mojich učiteľov, lebo o tvojich prikázaniach rozjímam. * Chápavejší som nad starcov, lebo zachovávam tvoje príkazy. * Svojim nohám nedovolím vykročiť na zlé cesty, chcem dodržiavať tvoje slová. * Neodkláňam sa od tvojich predpisov, lebo ty si mi zákon stanovil. * Aké sladké sú tvoje výroky môjmu podnebiu, mojim ústam sú sladšie ako med. * Zmúdrel som z tvojich príkazov, preto nenávidím cesty klamstva. _____

Psalmus 118 - XIV

1. Lucérna pédibus me-is verbum **tu-** um, * et lumen sémi-*tis*

me- is.

2. Jurávi, et **státui** * custodíre iudícia justítiae **tuæ**.

3. Humiliátus sum usquequáque, **Dómine**: *
vivífica me secúndum verbum **tuum**.

4. Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dómine**: *
et iudícia tua **doce** me.

5. Anima mea in mánibus meis **semper**: *
et legem tuam non sum **oblítus**.

6. Posuérunt peccatóres láqueum **mihi**: *
et de mandátis tuis non **errávi**.

7. Hereditáte acquisívi testimónia tua in **ætérum**: *
quia exsultátio cordis **mei** sunt.

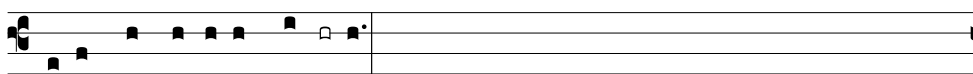
8. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in **ætérum**, *
propter retributió**nem**.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

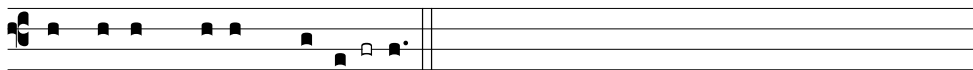
10. Sicut erat in princíp*io*, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sáeculó**rum**. Amen.

_____ Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. * Prisahal som a trvám na tom, že budem zachovávať tvoje spravodlivé výroky. * Pane, vždy a všade ma ponižujú, daj mi žiť, ako si prisľúbil. * Pane, láskavo prijmi obeť chvály mojich úst a pouč ma o svojich zámeroch. * Môj život je stále v nebezpečenstve, ale ja nezabúdam na tvoj zákon. * Hriešnici mi kladú nástrahy, ale ja neopúšťam tvoje príkazy. * Tvoja náuka je mojím večným dedičstvom, lebo je slasťou môjmu srdcu. * Srdce som si upriamil tak, aby plnilo tvoje príkazy navždy a naveky. _____

Psalmus 118 - XV

1. Iníquos ódi-o hábu-i: *

et legem tu-am di-lé- xi.

2. Adjútor et suscéptor meus **es** tu: *
et in verbum tuum supersperávi.

3. Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei **mei**.

4. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et **vivam**: *
et non confúndas me ab expectatióne **mea**.

5. Adjuva me, et salvus **ero**: *
et meditábor in justificatió nibus tuis **semper**.

6. Sprevísti omnes discedéntes a judíciis **tuis**: *
quia injústa cogitátio **eórum**.

7. Prævaricántes reputávi omnes peccatóres **terræ**: *
ídeo diléxi testimónia **tua**.

8. Confíge timóre tuo carnes **meas**: * a judíciis enim tuis **tímui**.

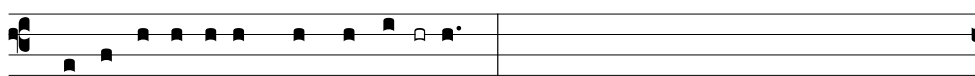
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sæculórum. **Amen**.

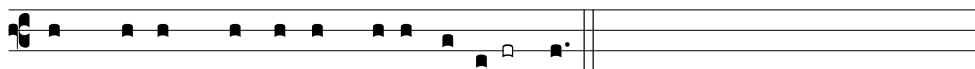
Nenávidím
ľudí dvojtvárnych, ale tvoj zákon milujem. * Ty si mi ochrana a záštita, na tvoje slovo sa
najviac spolieham. * Odstúpte odo mňa, zlomyseľníci, ja chcem zachovať príkazy svojho
Boha. * Ujmi sa ma podľa svojho prísl'ubu a budem žiť; a nezahanbi ma v mojej nádeji.
* Podopri ma a to ma zachráni, vždy sa budem tešiť z tvojich ustanovení. * Zavrhuješ

všetkých, čo opúšťajú tvoje ustanovenia, lebo ich zmýšľanie je klamné. ✱ Ako odpad ničíš všetkých hriešnikov na zemi, preto tvoje prikázania milujem. ✱ Telo sa mi chveje od strachu pred tebou, lebo sa bojím tvojich rozsudkov.

Psalmus 118 - XVI

1. Fe-ci judí-ci-um et justí-ti-am: ✱

non tradas me ca-lumni-ánti**bus** me.

2. Súscipe servum tuum in **bonum**: ✱ non calumniéntur me *supér*bi.

3. Oculi mei defecérunt in salutáre **tuum**: ✱
et in elóquium justítia **tuæ**.

4. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam **tuam**: ✱
et justificatiónes **tuas** doce me.

5. Servus tuus sum **ego**: ✱
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia **tua**.

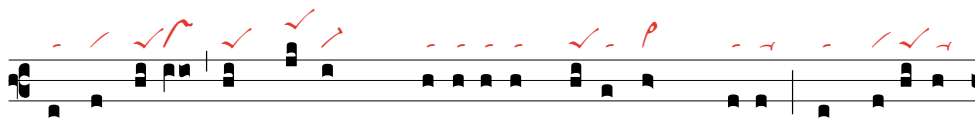
6. Tempus faciéndi, **Dómine**: ✱ díssipavérunt legem **tuam**.

7. Ideo diléxi mandáta **tua**, ✱ super aurum et *topázion*.

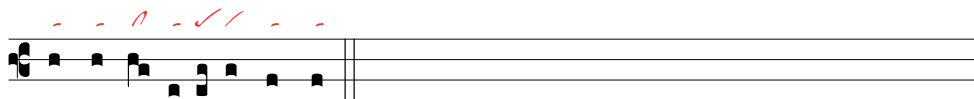
8. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: ✱
omnem viam iníquam ódio **hábui**.

9. Glória Patri, et Fílio, ✱ et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, ✱
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Ipsi vero in vanum quæsi-érunt ánimam me-am, intro-íbunt

in infe-ri-óra terræ.

Podľa práva a spravodlivosti som si počínal; nevydávaj ma do rúk krivých žalobcov. ✱ Zaruč sa za svojho služobníka, nech ma pyšní nehanobia. ✱ Oči mi mrú túžbou za tvojou pomocou a za твоjím spravodlivým výrokom. ✱ Nalož so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva a pouč ma o svojich ustanoveniach. ✱ Som твоjím služobníkom, daj mi chápanosť, aby som poznal tvoje prikázania. ✱ Pane, už je čas, aby si zasiahol, lebo sa porušuje tvoj zákon. ✱ Milujem tvoje predpisy viac ako zlato, viac ako najrýdzejšie zlato. ✱ Preto sa správam твоjimi príkazmi a nenávidím cestu klamstva. -

Capítulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

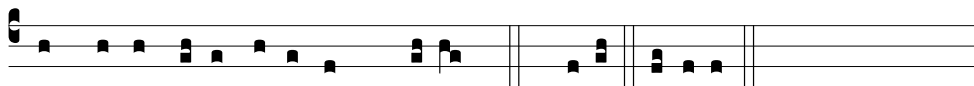
R. Deo grátias.

R. br.
V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. R. Éru-e. V. Et

de manu canis úni-cam me-am. R. De-us. Éru-e.

V. De ore leónis líbera me, Dómine.

R. Et a córnibus unicórnum humilitátem meam.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánte affligimur, * per unigéniti Fílii tui passióem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

Q

Ua Christus ho-ra sí-ti- it crucem vel in qua

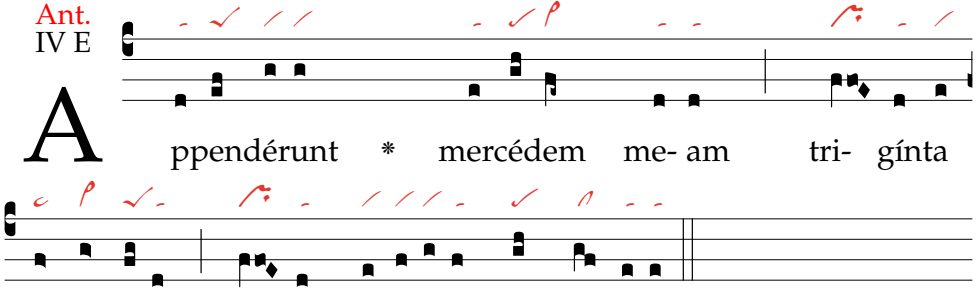
súbi- it, quos præstat in hac psálle-re di-tet si-ti iustí-ti-æ.

2. Simul sit his esúries, quam ipse de se sátiat,
crimen sit ut fastídium virtúsque desidérium.

3. Charísma Sancti Spíritus sic ínfluat psalléntibus,
ut carnis æstus frígeat et mentis algor férveat.

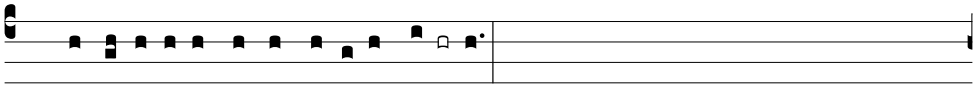
4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.
IV E

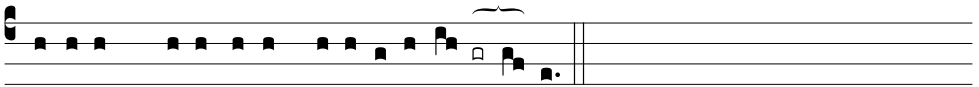

argénte-is, quos appre-ti-átus sum ab e-is.

Psalmus 118 - XVII

1. Mi-rabí-li-a *testimóni-a* **tu-** a: *

íde-o scrutá-ta est e-a *ánima* **me-** a.

2. Declarátio sermónum tuórum *illúminat*: *
et *intelléctum dat* **párvulis**.

3. Os meum apériui, et attráxi **spíritum**: *
quia mandáta tua *desiderábam*.

4. Aspice in me, et miserere **mei**: *
secundum iudicium diligentium *nomen tuum*.

5. Gressus meos dirige secúndum elóquium **tuum**: *
et non dominétur mei omnis **injustítia**.

6. Rédimē me a calúm*niis* **hóminum**: * ut custódiā*m* *mandáta* **tua**.

7. Fáciem tuam illúmina super *servum tuum*: *
et doce me justificatiónes tuas.

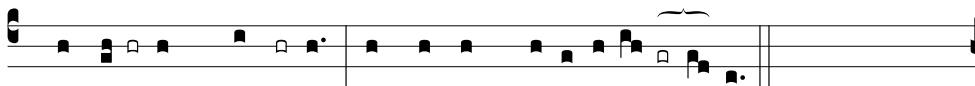
8. Exitus aquarum deduxérunt **óculi mei**: *
quia non custodiérunt *legem tuam*.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

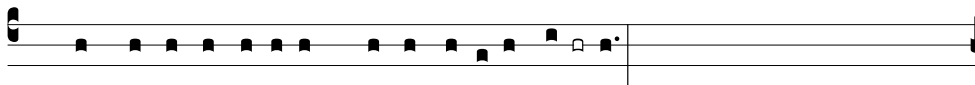
10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Tvoje príkazy sú obdivuhodné, preto
ich zachovávam. * Výklad tvojich slov osvecuje, maličkým dáva chápanosť. * Otváram
ústa a dych naberam, lebo túžim za tvojimi predpismi. * Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado
mnou, ako robievaš tým, čo tvoje meno milujú. * Riad' moje kroky podľa tvojho výroku;
nech ma neovláda nijaká nepravosť. * Chráň ma pred ohováračmi a budem zachovávať
tvoje príkazy. * Vyjasni tvár nad svojím služobníkom a nauč ma svojim ustanoveniam.
* Potoky slz ronia moje oči, že sa nezachováva tvoj zákon. _____

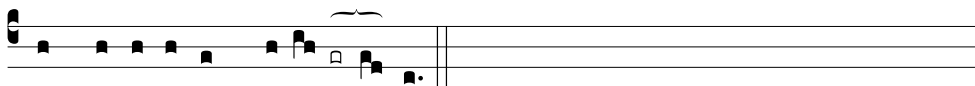
Psalmus 118 - XVIII

1. Justus es, Dómine: * et rectum judí-ci-um tu-um.

2. Mandásti justí-ti-am testimóni-a tu- a: *

et ve-ri-tá-tem tu-am nimis.

3. Tabéscere me fecit zelus meus: *
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

4. Ignítum elóquium tuum **veheménter**: * et servus tuus *diléxit* illud.

5. Adolescéntulus sum ego et **contéptus**: *
justificatiónes tuas *non* sum oblítus.

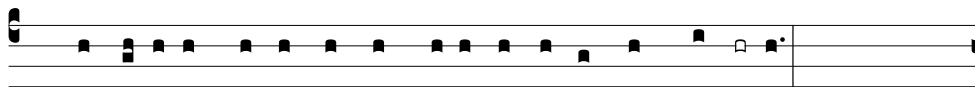
6. Justítia tua, justítia in **ætérnum**: * et *lex* tua **véritas**.

7. Tribulátio, et angústia *invenérunt* me: *
mandáta tua meditátio **mea** est.

8. *Æquitas testimónia tua in ætérnum: **
intelléctum da mihi, et vivam.
9. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*
10. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ *Pane, ty si spravodlivý a správne sú tvoje rozsudky. * V spravodlivosti si vyniesol svoje prikázania a v dokonalej pravdivosti. * Spaľ uje ma horlivosť, lebo moji nepriatelia zabúdajú na tvoje slová. * Tvoj výrok je dokonale vyskúšaný v ohni a tvoj sluha ho miluje. * Mladučký som a opovrhovaný, no nezabúdam na tvoje príkazy. * Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a tvoj zákon je číra pravda. * Keď ma postihne úzkosť a súženie, potešenie nájdem v твоjich príkazoch. * Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky, daj mi to pochopiť a budem žiť.* _____

Psalmus 118 - XIX

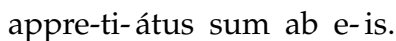
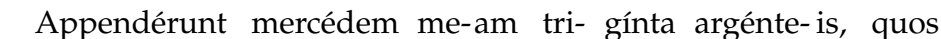
1. *Clamávi in to-to corde me-o, exáudi me, Dómine: **

justi-fi-ca-ti-ónes tu-as re-quí-ram.

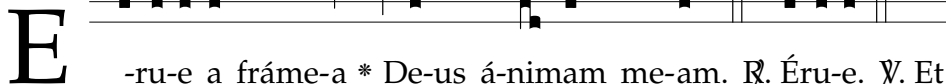
2. *Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.*
3. *Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.*
4. *Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.*
5. *Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: **
et secúndum iudícium tuum vivífica me.
6. *Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: **
a lege autem tua longe facti sunt.
7. *Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.*

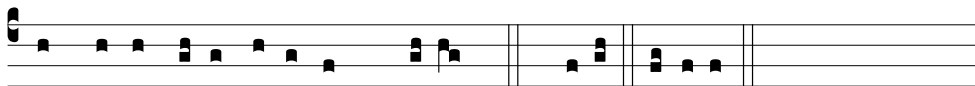
10. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**,*
et in sácula sáculórum. Amen.

Capítulum (Ier 17:13):

R. Deo grátias.

de manu canis úni-cam me-am. *R.* De-us. Éru-e.

Ps. De ore leónis líbera me, Dómine.

R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Oratio:

Ps. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ps. Orémus

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánte affligimur, * per unigéniti Fílii tui passióem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sácula sæculórum.

R. Amen.

Ps. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ps.
Benedi-cámus Dómino. *R.* De-o grá-ti-as.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus

III

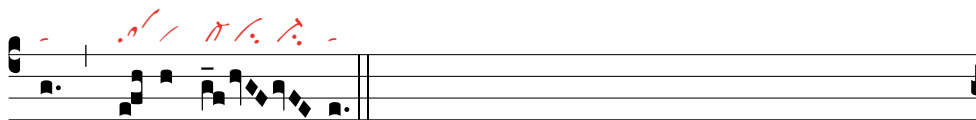
I

N nómine Dómi-ni * omne genu flec-tá- tur,

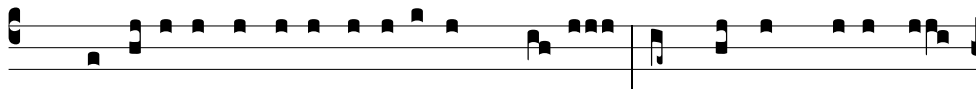
cae-lésti-um, ter-rés- tri- um et infer-nó- rum: qui-a

Dóminus factus obé- di- ens usque ad mor- tem, mortem autem

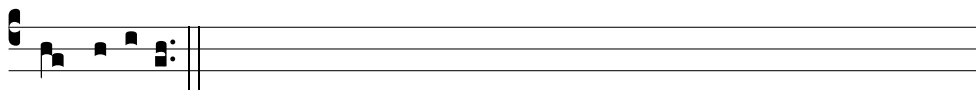
cru- cis: í- de-o Dóminus Jesus Chris- tus in gló-ri-a

est De- i Pa- tris.

Ps. Dómine exáudi o-ra-ti-ónem me- am: et clamor me-us ad

te véni- at.

_____ Na meno Ježiš sa zohne každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí, lebo Pán sa stal poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Ježiš Kristus je Pán, na slávu Boha Otca.
* Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. _____

Lectio 1 (Is 50, 4-9a)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Dóminus Deus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est, verbo; éxcitat mane, mane éxcitat mihi aurem, ut áudiam quasi discípulus. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non rebellávi, retrórsum non ábii. Dorsum meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpati-ónibus et sputis. Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam et scio quóniam non confúndar. Iúxta est qui iustíficat me; quis contradícet mihi? Ste-mus simul. Quis est adversárius meus? Accédát ad me. Ecce Dómi-nus Deus auxiliátor meus; quis est qui condémnet me?

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

— Pán, Jahve, mi dal jazyk učenický, aby som vedel slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúda mi ucho, aby som počúval ako učeník. Pán, Jahve, mi otvoril ucho a ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskrýl pred potupou a slinou. Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si zatvrdil tvár sť'a kremeň a viem, že sa nezahanbím. Blízko je, čo mi dá za pravdu, kto sa chce pravotiť so mnou? – Postavmeže sa zoči-voči! Kto je mojím žalobcom? – Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán, Jahve, mi pomáha, kto ma odsúdi? —

Graduale

II

N

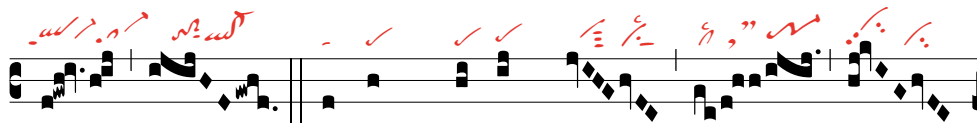
E avér-tas * fá-ci-em tu-am a

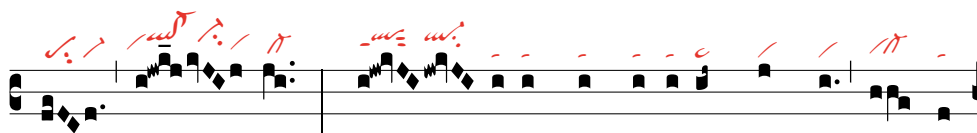
pú-e-ro tu-o, quó-ni-am trí-

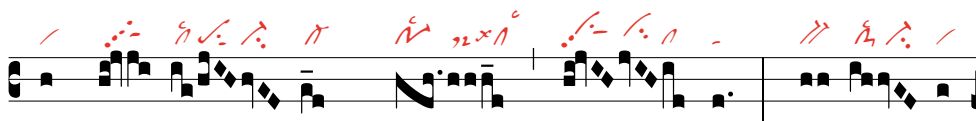
bu-lor: ve-ló-ci-ter exáudi me.

Ÿ. Salvum me fac De-

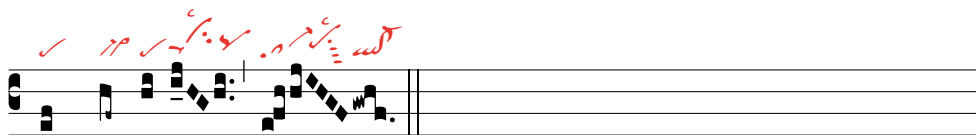
us, quó-ni-am intravérunt aquae usque

ad á- ni- mam me- am: in- fí- xus

sum in li- mo pro- fún- di, et non est

substánti- a.

_____ Neodvracaj tvár od svojho služobníka, ved', hľ'a, trpím; čím skôr ma vyslyš. ✱ Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, _____

Evangelium (Luc 22:1-71; 23:1-53)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam.

In illo témpore: Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes sacerdotum et scribæ, quómodo Jesum interficerent...

_____ Blížili sa sviatky Nekvasených chlebov, ktoré sa nazývajú Veľká noc. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho zabiť; báli sa však ľudu. Tu vošiel satan do Judáša, ktorý sa volal Iškariotský a bol jedným z Dvanástich; i šiel a dohovoriť sa s veľkňazmi a veliteľmi stráže, ako im ho vydá. Tí sa potešili a dohodli sa, že mu dajú peniaze. On súhlasil a hľadal príležitosť vydat' im ho, keď s ním nebude zástup. ✱ Prišiel deň Nekvasených chlebov, keď bolo treba zabiť veľkonočného baránka. Poslal Petra a Jána so slovami: „Chod'te a pripravte nám veľkonočnú večeru!“ Oni sa ho opýtali: „Kde ju máme pripraviť?“ Povedal im: „Len čo vojdete do mesta, stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán

vody. Chod' te za ním do domu, do ktorého vojde, a majiteľ ovi domu povedzte: »Učiteľ ti odkazuje: Kde je miestnosť, v ktorej by som mohol byť so svojimi učeníkmi veľ'konočného baránka?« On vám ukáže veľ'kú prestretú hornú sieň. Tam pripravte.“ Išli teda a všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľ'konočného baránka. ✱ Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním. Tu im povedal: „Veľ'mi som túžil byť s vami tohto veľ'konočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem byť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdeľte si ho medzi sebou. Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“ Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. ✱ A hľa, ruka môjho zradcu je so mnou na stole. Syn človeka síce ide, ako je určené, ale beda človeku, ktorý ho zrádza!“ A oni sa začali jeden druhého vypytovať, kto z nich by to mohol urobiť. ✱ Vznikol medzi nimi aj spor, kto je z nich asi najväčší. Povedal im: „Králi národov panujú nad nimi, a tí, čo majú nad nimi moc, volajú sa dobrodincami. Ale vy nie tak! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca ako služobník. Veď kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí za stolom? A ja som medzi vami ako ten, čo obsluhuje. ✱ Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela. ✱ Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“ On mu povedal: „Pane, hotový som ísť s tebou do väzenia i na smrť.“ Ale Ježiš povedal: „Hovorím ti, Peter, dnes nezaspieva kohút, kým tri razy nezaprieš, že ma poznáš.“ ✱ Potom im povedal: „Chýbalo vám niečo, keď som vás poslal bez mešca, bez kapsy a bez obuvi?“ Oni odpovedali: „Nie.“ On im povedal: „Ale teraz, kto má mešec, nech si ho vezme, takisto aj kapsu, a kto nemá, nech predá šaty a kúpi si meč. Lebo hovorím vám: Musí sa na mne splniť, čo je napísané: »Započítali ho medzi zločincov.« Lebo sa spĺňa o mne všetko.“ Oni hovorili: „Pane, pozri, tu sú dva meče.“ On im povedal: „Stačí.“ ✱ Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: „Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“ Sám sa od nich vzdialil asi toľko, čo by kameňom dohodil, klakol si a modlil sa: „Otcе, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“ Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcejšie modlil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: „Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“ ✱ Kým ešte hovoril, zjavil sa zástup a pred nimi išiel jeden z Dvanástich, ktorý sa volal Judáš. Priblížil sa k Ježišovi, aby ho pobožkal. Ježiš mu však povedal: „Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?“ Keď tí, čo boli okolo neho, videli, čo sa chystá, povedali: „Pane, máme udrieť mečom?“ A jeden z nich zasiahol veľ'kňazovho sluhu a odtiaľ mu pravé ucho. Ale Ježiš povedal: „Nechajte to už!“ I dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. Potom Ježiš povedal veľ'kňazom, veliteľom chrámovej stráže a starším, čo prišli za ním: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca. Keď som bol deň čo deň s vami v chráme, nepoložili ste na mňa ruky. Ale toto je vaša hodina a moc temna.“ ✱ Potom ho zajali, odviekli a

zaviedli do veľkňazovho domu. Peter šiel zd'aleka za nimi. Keď uprostred nádvorja rozložili oheň a posadali si okolo neho, Peter si sadol medzi nich. Ako tak sedel pri svetle, všimla si ho ktorási slúžka, zahľadela sa naňho a povedala: „Aj tento bol s ním.“ Ale on ho zaprel: „Žena, nepoznám ho.“ O chvíľu si ho všimol iný a povedal: „Aj ty si z nich.“ Peter povedal: „Človeče, nie som.“ A keď prešla asi hodina, ktosi iný tvrdil: „Veru, aj tento bol s ním, ved' je aj Galilejčan.“ Peter povedal: „Človeče, neviem, čo hovoríš.“ A vtom, kým ešte hovoril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pánovo slovo, ako mu povedal: „Skôr ako dnes kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ Vyšiel von a horko sa rozplakal. ✱ Muži, ktorí Ježiša strážili, posmievali sa mu a bili ho. Zakryli ho a vypytovali sa ho: „Prorokuj, hádaj, kto ťa udrel!“ A ešte všelijako ináč sa mu rúhali. Keď sa rozodnilo, zišli sa starší ľud, veľkňazi a zákonníci, predviedli ho pred svoju radu a hovorili mu: „Ak si Mesiáš, povedz nám to!“ On im odvetil: „Aj keď vám to poviem, neuveríte, a keď sa opýtam, neodpoviete mi. Ale odtieraz bude Syn človeka sedieť po pravici Božej moci.“ Tu povedali všetci: „Si teda Boží Syn?“ On im povedal: „Vy sami hovoríte, že som.“ Oni povedali: „Načo ešte potrebujeme svedectvo? Ved' sme to sami počuli z jeho úst!“ ✱ Tu celé zhromaždenie vstalo, odviedli ho k Pilátovi a začali naňho žalovať: „Tohto sme pristihli, ako rozvracia náš národ, zakazuje platiť dane cisárovi a tvrdí o sebe, že je Mesiáš, kráľ.“ Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Pilát povedal veľkňazom a zástupom: „Ja nenachádzam nijakú vinu na tomto človeku.“ Ale oni naliehali: „Poburuje ľud a učí po celej Judei; počnúc od Galiley až sem.“ ✱ Len čo to Pilát počul, opýtal sa, či je ten človek Galilejčan. A keď sa dozvedel, že podlieha Herodesovej právomoci, poslal ho k Herodesovi, lebo aj on bol v tých dňoch v Jeruzaleme. Keď Herodes uvidel Ježiša, veľmi sa zaradoval. Už dávno ho túžil vidieť, lebo o ňom počul, a dúfal, že ho uvidí urobiť nejaký zázrak. Mnoho sa ho vypytoval, ale on mu na nič neodpovedal. Stáli tam aj veľkňazi a zákonníci a nástojčivo naň žalovali. Ale Herodes so svojimi vojakmi ním opovrhol, urobil si z neho posmech, dal ho obliecť do bielych šiat a poslal ho nazad k Pilátovi. V ten deň sa Herodes a Pilát spriatelili, lebo predtým žili v nepriateľstve. ✱ Pilát zvolal veľkňazov, predstavených a ľud a povedal im: „Priviedli ste mi tohto človeka, že poburuje ľud. Ja som ho pred vami vypočúval a nenašiel som na tomto človeku nič z toho, čo na neho žalujete. Ale ani Herodes, lebo nám ho poslal späť. Vidíte, že neurobil nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrescem ho teda a prepustím.“ Tu celý dav skríkol: „Preč s ním a prepust' nám Barabáša!“ Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Pilát k nim znova prehovoril, lebo chcel Ježiša prepustiť. Ale oni vykrikovali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ On k nim tretí raz prehovoril: „A čo zlé urobil? Nenašiel som na ňom nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrestám ho teda a prepustím.“ Ale oni veľkým krikom dorážali a žiadali, aby ho dal ukrižovať. Ich krik sa stupňoval a Pilát sa rozhodol vyhovieť ich žiadosti: prepustil toho, ktorého si žiadali, čo bol uväznený pre vzburu a vraždu, kým Ježiša vydal ich zvoli. ✱ Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom. Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: »Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridávajú!« Vtedy začnú hovoriť vrchom: »Padnite na nás!« a kopcom: »Prikryte nás!« Lebo keď

toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?“ Vedno s ním viedli na popravu ešte dvoch zločincov. ✱ Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“ Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Nad ním bol nápis: „Toto je židovský kráľ.“ ✱ A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: „Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“ Ale druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ ✱ Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Po tých slovách vydýchol. ✱ Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha, hovoriac: „Tento človek bol naozaj spravodlivý.“ A celé zástupy tých, čo sa zišli na toto divadlo a videli, čo sa deje, bili sa do prs a vracali sa domov. Všetci jeho známi stáli obďaleč i ženy, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a dívali sa na to. ✱ Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek z judejského mesta Arimatey, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do vytesaného hrobu, v ktorom ešte nik neležal.

Offertorium

I

D

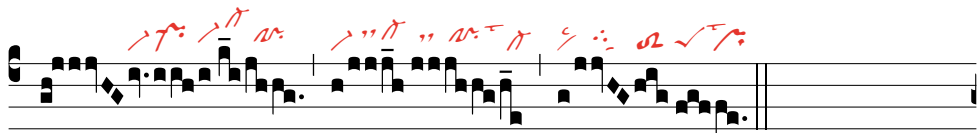
O-mi-ne, ✱ exáu- di o-ra-ti-ó-nem me-

am, et cla-mor me- us ad te pervé-ni-at:

Ÿ. 1. Ne avér- tas fá- ci-em tu- am

ne avér- tas fá- ci- em tu- am a me.

¶ 2. Qui- a o-blí-tus sum manducá- re pa- nem

me- um.

¶ 3. Tu exsúrgens mi-se-ré- be-ris Si- on: qui-

a tem- pus mi-se-rén- di e- ius, qui- a

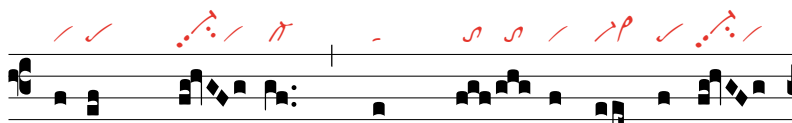
ve- nit tem- pus.

_____ *Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. * Neodvracaj svoju tvár, neodvracaj svoju tvár odo mňa. * Pretože zabúdam jesť svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval, lebo už je tu ten čas.* _____

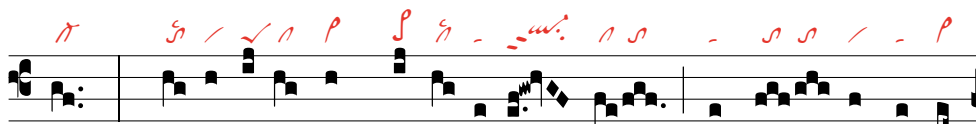
Communio

II

P

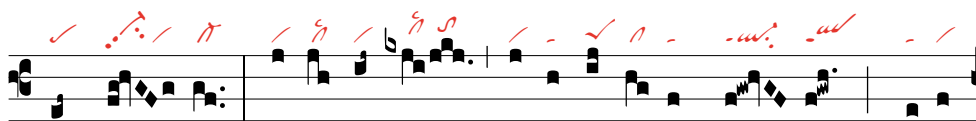
Otum me- um * cum fle- tu tempe-rá-

bam: qui- a é-le-vans al-li-sísti me: et e- go si-cut

fenum á- ru- i: tu autem, Dómi- ne, in ae-tér- num

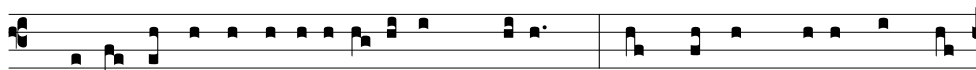
pérma- nes: tu exsúrgens mi-se-ré-be-ris Si- on, qui- a

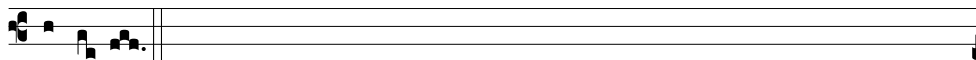
venit tempus mi-se-ré-ndi e- jus.

— Svoj nápoj miešam so slzami: lebo ty si ma najprv vyzdvihol a potom odsotil a ja schnem sť a tráva. Ale ty, Pane, trváš večne, vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval.

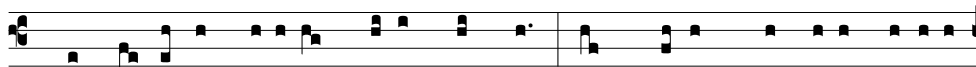
Psalmus 101

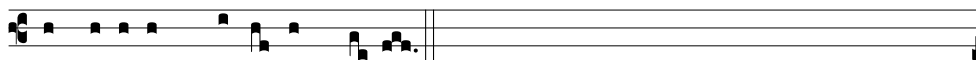
1. Dó-mi-ne, exáudi ora-ti-ónem me-am: * et clamor me-us ad te

vé-ni- at.

2. Non a-vértas fáci-em tu-am a me: * in quacúmque di-e tríbulor,

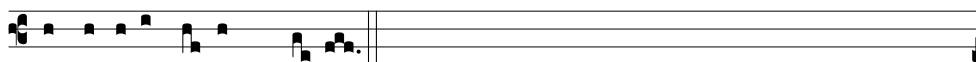
inclína ad me aurem tu-am.

3. In qua-cúmque di-e invo-cávero te: * ve-lóci-ter exáudi me.

4. Percússus sum ut fœnum, et á-ru-it cor me-um: * qui-a oblí-tus sum

comédere panem me-um.

5. Respé-xit in ora-ti-ó-nem humí-li-um: * et non spre-vit pre-cem

e-ó-rum.

_____ Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. * Neskrývaj svoju tvár predou mnou; v deň môjho súženia nakloň ku mne svoj sluch. * Kedykoľvek ťa budem vzývať, čím skôr ma vypočuj. * Moje srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jesť svoj chlieb. * Zhliadne na modlitbu núdznych a nepohrdne ich prosbami. —

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Hym.

II

T

ernis ter ho- ris númerus nobis sacrá- tus

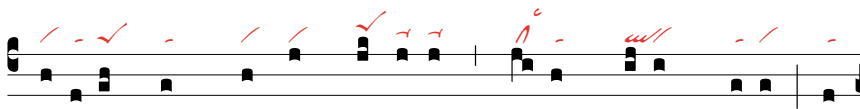
pándi-tur, sanctóque Iesu nómine munus pre-cémur véni-æ.

2. Latrónis, en, conféssio Christi merétur grátiam ;
laus nostra vel devótio mercétur indulgéntiam.

3. Mors per crucem nunc íterit et post tenébras lux redit ;
horror dehíscat críminum, splendor nítéscat méntium.

4. Christum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spíritum ;
unum potens per ómnia, fove precántes, Trínitas. Amen.

Ant.
VIII G

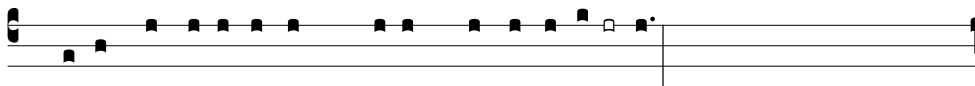

L íbera me * de sanguí-nibus, De-us De-us me-us: et

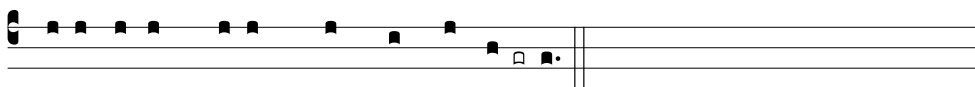

exsultábit lingua me-a justí-ti-am tu-am.

Psalmus 118 - XX

1. Vide humi-li-tá-tem me-am, et é-ripe me: *

qui-a legem tu-am non *sum* oblí- tus.

2. Júdica judícium meum, et rédime me: *
propter elóquium tuum vivífica me.

3. Longe a peccatóribus **salus**: *
quia justificatiónes tuas non *exquisiérunt*.

4. Misericórdiæ tuæ multæ, **Dómine**: *
secúndum judícium tuum vivífica me.

5. Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: *
a testimóniis tuis non *declinávi*.

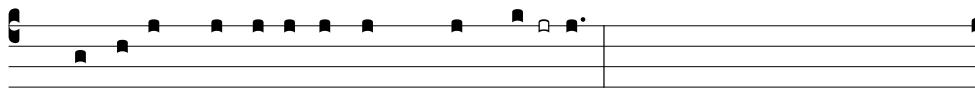
6. Vidi prævadicantes, et tabescébam: *
quia elóquia tua non *custodiérunt*.

7. Vide quóniam mandáta tua diléxi, **Dómine**: *
in misericórdia tua vivífica me.

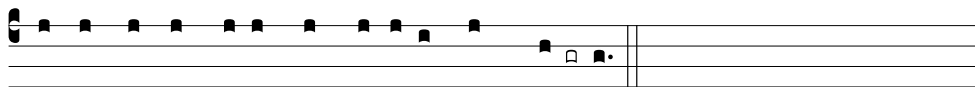
8. Princípium verbórum tuórum, **véritas**: *
in aetérnum ómnia judícia **justítiae tuæ**.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

_____ Pozri na moje poníženie a vyslobod' ma; ved' nezabudol som na
tvoj zákon. * Ujmi sa môjho sporu a zachráň ma; daj mi žit', ved' si to prisľúbil. * Spása je
ďaleko od hriešnikov, lebo tí na tvoje ustanovenia nedbajú. * Tvoje milosrdenstvo, Pane, je
nesmierne, nuž oživ ma podľa svojich rozhodnutí. * Mnohí ma prenasledujú a sužujú, no
ja sa neodkláňam od tvojich prikázaní. * S odporom pozerám na odpadlíkov, lebo nedbajú
na tvoje výroky. * Pozri, Pane, tvoje príkazy milujem; oživ ma pre svoje milosrdenstvo.
* Pravda je podstatou tvojich slov a všetky rozsudky tvojej spravodlivosti sú večné. _____

Psalmus 118 - XXI

1. Príncipes persecú-ti sunt me **gra-** tis: *

et a verbis tu-is **formidávit cor me-** um.

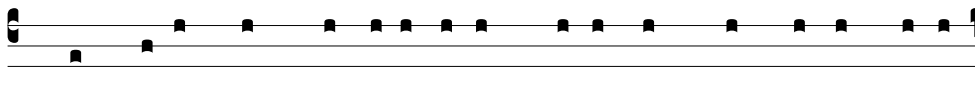
2. Lætábor ego super elóquia **tua**: * sicut qui invénit spólia **multa**.
3. Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: *
legem autem tuam **diléxi**.
4. Sépties in die laudem dixi **tibi**, * super judícia **justítiae tuæ**.
5. Pax multa diligéntibus legem **tuam**: * et non est *illis* **scándalum**.
6. Exspectábam salutáre tuum, **Dómine**: * et mandáta tua **diléxi**.
7. Custodívit ánima mea testimónia **tua**: * et diléxit ea **veheménter**.
8. Servávi mandáta tua, et testimónia **tua**: *
quia omnes viæ meæ in conspéctu **tuo**.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

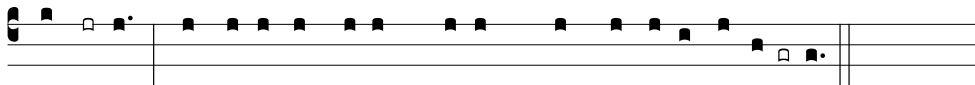
10. Sicut erat in princípípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

_____ Hoci ma kniežatá prenasledujú pre nič za nič, moje srdce si tvoje
slová ctí. * Z tvojich výrokov sa radujem ako ten, čo získal korist' bohatú. * Nenávidím
klamstvo, proti ti sa mi; ale tvoj zákon milujem. * Cez deň ťa chválím sedemkrát pre tvoje
spravodlivé rozsudky. * Trvalý pokoj požívajú tí, čo milujú tvoj zákon; a nemajú sa na čom
potknúť. * Pane, vyčkávam tvoju pomoc a plním tvoje predpisy. * Moja duša uchováva
tvoje ustanovenia a ja ich veľmi milujem. * Zachovávam tvoje prikázania a ustanovenia:
lebo pred tebou sú všetky moje cesty. _____

Psalmus 118 - XXII

1. Appropínquet deprecá-ti-o me-a in conspéctu tu-o,

Dómine: * juxta e-lóqui-um tu-um da mi-hi *intellé*-ctum.

2. Intret postulátio mea in conspéctu tuo: *
secúndum elóquium tuum **éripe** me.

3. Eructábunt lábia mea **hymnum**, *
cum docúeris me justificatiónes **tuas**.

4. Pronuntiábit lingua mea elóquium **tuum**: *
quia ómnia mandáta *tua æ*quitas.

5. Fiat manus tua ut **salvet** me: * quóniam mandáta *tua elé*gi.

6. Concupívi salutáre tuum, **Dómine**: * et lex tua meditátio **mea** est.

7. Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua *adjuvábunt* me.

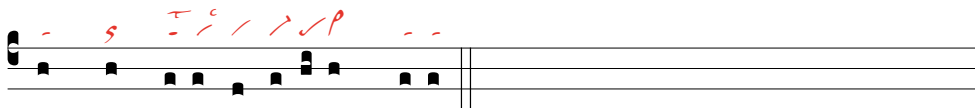
8. Errávi, sicut ovis, quæ **périit**: *
quæ re servum tuum, quia mandáta tua non *sum oblítus*.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Líbera me de sanguí-nibus, De-us De-us me-us: et exsultábit

lingua me-a justí-ti-am tu-am.

_____ K tebe, Pane, nech prenikne moja úpenlivá prosba; podľ'a tvojho slova daj mi chápaivosť. * Nech dôjde k tebe moja žiadosť; vyslobod' ma, ako si prisľúbil. * Z perí mi vytryskne chválospev, že si ma naučil svoje ustanovenia. * Môj jazyk nech spieva o tvojich výrokoch, lebo spravodlivé sú všetky tvoje príkazy. * Tvoja ruka nech mi pomáha, veď som si vyvolil tvoje príkazy. * Pane, túžim za tvojou pomocou a tvoj zákon je mi slasťou. * Ja budem žiť a teba chváliť a tvoje rozhodnutia mi pomôžu. * Blúdím ako ovca, čo sa stratila; hľadaj svojho sluhu, lebo nezabúdam na tvoje predpisy. _____

Capítulum (Ier 17:13):

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: quoniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

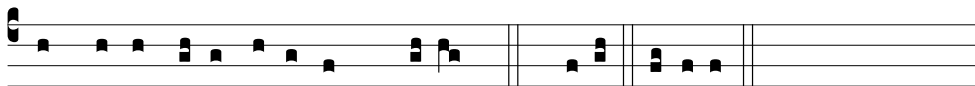
R. Deo grátias.

R. br.
V

E

-ru-e a fráme-a * De-us á-nimam me-am. **R.** Éru-e. **V.** Et

de manu canis úni-cam me-am. *R.* De-us. Éru-e.

Ps. De ore leónis líbera me, Dómine.

R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Oratio:

Ps. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ps. Orémus

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánte affligimur, * per unigéniti Fílii tui passióem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ps. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ps.
Benedi-cámus Dómino. *R.* De-o grá-ti-as.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

1. Ant.

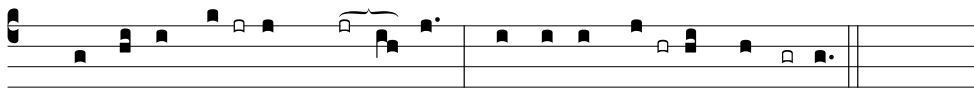
III g

O

mni-a * quæcúmque vó-lu-it, Dómi-nus fe-cit.

Psalmus 134

1. Laudá-te **no**-men **Dómi**-ni, * laudá-te, **ser**-vi **Dó**minum.
2. Qui statis in **domo** **Dómini**, * in átriis domus **Dei nostri**.
3. Laudáte Dóminum, quia **bonus Dóminus**: *
psállite nómini ejus, quóniam suáve.
4. Quóniam Jacob elégit **sibi Dóminus**, * Israël in possessiónem **sibi**.
5. Quia ego cognóvi quod **magnus est Dóminus**, *
et Deus noster præ **ómnibus diis**.
6. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, **et in terra**, *
in mari, et in **ómnibus abýssis**.

-
7. Edúcens nubes ab **extrémo terræ**: * fúlgura in **plúviam fecit**.
 8. Qui prodúcit ventos de thesáuris **suis**: *
qui percússit primogénita **Ægypti** ab hómine **usque ad pecus**.
 9. Et misit signa, et prodígia in médio **tui, Ægypte**: *
in Pharaónem, et in omnes **servos ejus**.
 10. Qui percússit **gentes multas**: * et occídít **reges fortes**:
 11. Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, **regem Basan**, *
et ómnia **regna Chánaan**.
 12. Et dedit terram eórum **hereditátem**, *
hereditátem Israël, pópulo suo.
 13. Dómine, nomen tuum **in ætérnum**: *
Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.
 14. Quia judicábit Dóminus **pópulum suum**: *
et in servis suis **deprecábitur**.
 15. Simulácra Géntium **argéntum et aurum**: *
ópera mánuum hóminum.
 16. Os habent, et **non loquéntur**: * óculos habent, et **non vidébunt**.
 17. Aures habent, **et non áudient**: *
neque enim est spíritus in ore **ipsórum**.
 18. Símiles illis fiant qui **fáciunt ea**: * et omnes qui **confídunt in eis**.
 19. Domus Israël, **benedícite Dómino**: *
domus Aaron, **benedícite Dómino**.
 20. Domus Levi, **benedícite Dómino**: *
qui timétis Dóminum, **benedícite Dómino**.
 21. **Benedíctus Dóminus ex Sion**, * qui hábitat **in Jerúsalem**.
 22. Glória **Patri, et Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

23. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Omni-a quæcúmque vó-lu-it, Dómi-nus fe-cit.

Chvál'te meno Pánovo, chvál'te ho, služobníci Pánovi, * ktorí ste v dome Pánovom a na nádvoiriach domu nášho Boha. * Chvál'te Pána, lebo Pán je dobrý; ospevujte jeho meno, lebo je ľúbезný; * ved' si Pán vyvolil Jakuba, Izraela za svoje vlastníctvo. * Ja viem, že Pán je veľký, že náš Boh je nad všetkými bohmi. * Čokoľvek Pán chce, urobí na nebi i na zemi, v mori a vo všetkých priepastiach. * Od kraja zeme privádza oblaky, bleskami vyvoláva dážď, * zo svojich komôr vypúšťa vetry. On pobil prvorodených Egypta, ľudí aj zvieratá. * Uprostred teba, Egypt, urobil znamenía a zázraky proti faraónovi i proti všetkým jeho sluhom. * On porazil mnohé národy a pozabíjal mocných kráľov: * Sehona, kráľa amorejského, a Oga, kráľa Bášanu, a všetkých kráľov kanaánskych. * A ich krajinu dal do dedičstva, do dedičstva Izraelu, svojmu ľudu. * Pane, tvoje meno trvá večne; tvoja pamiatka, Pane, z pokolenia na pokolenie. * Lebo Pán prisúdi pravdu svojmu ľudu a zmiluje sa nad svojimi služobníkmi. * Pohanské modly, hoc zo striebra a zo zlata, sú dielom ľudských rúk. * Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, a nevidia. * Majú uši, ale nepočujú, nie sú schopné ani dýchať ústami. * Nech sú im podobní ich tvorcovia a všetci, čo v ne veria. * Dom Izraelov, zvelebuj Pána; dom Áronov, zvelebuj Pána. * Dom Léviho, zvelebuj Pána; všetci bohoboční, zvelebujte Pána. * Nech je zvelebený Pán zo Siona, čo sídli v Jeruzaleme.

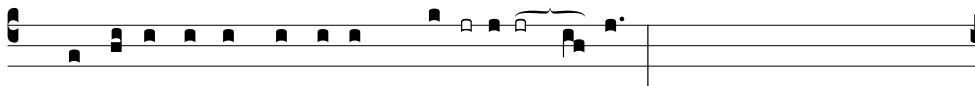
2. Ant.

III g

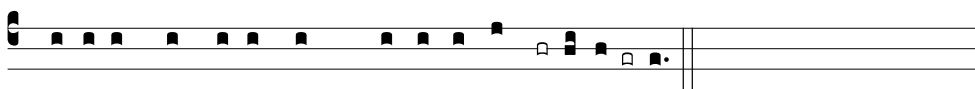
Q

uóni-am * in ætérnum mi-se-ri-córdi-a e-ius.

Psalmus 135

1. Confi-témi-ni Dómino, **quóni-am bonus**: *

quóni-am in ætérnum mi-se-ri-córdi-a e- jus.

2. Confitémini **Deo** deórum: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

3. Confitémini Dómino **dominórum**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

4. Qui facit mirabília **magna solus**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

5. Qui fecit cælos in **intelléctu**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

6. Qui firmávit terram **super aquas**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

7. Qui fecit luminária **magna**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

8. Solem in potestátem diéi: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

9. Lunam et stellas in potestátem **noctis**: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

-
10. Qui percússit **Ægyptum** cum **primogénitis** eórum: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 11. Qui edúxit **Israël** de **médio** eórum: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 12. In manu **poténti**, et bráchio **excélso**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 13. Qui **divísit** **Mare Rubrum** in **divisiónes**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 14. Et edúxit **Israël** per **médium** ejus: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 15. Et excússit **Pharaónem**, et virtútem ejus in **Mari Rubro**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 16. Qui tradúxit **pópulum** suum **per** **desértum**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 17. Qui percússit **reges magnos**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 18. Et occídít **reges fortes**: * quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 19. **Sehon**, regem **Amorrhæórum**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 20. Et **Og**, regem **Basan**: * quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 21. Et dedit terram eórum **hereditátem**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 22. **Hereditátem** **Israël**, **servo suo**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.
 23. Quia in humilitáte nostra memor **fuit nostri**: *
quóniam in ætérnum **misericórdia** ejus.

24. Et redēmit nos ab inimícis **nostris**: *
quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
25. Qui dat escam **omni carni**: *
quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
26. Confitémini **Deo cæli**: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
27. Confitémini **Dómino dominórum**: *
quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
29. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Quóni-am in ætérnum mi-se-ri-córdi-a e-ius.

Oslavujte Pána, lebo
je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * Oslavujte Boha nad bohmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * Oslavujte Pána nad pánmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On jediný koná veľké zázraky, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On múdro stvoril nebesia, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On rozprestrel zem nad vodami, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On stvoril veľké svetlá, lebo jeho milosrdenstvo je večné: * slnko, aby panovalo vo dne, lebo jeho milosrdenstvo je večné, * mesiac a hviezdy, aby panovali v noci, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On pobil egyptských prvorodencov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On vyviedol Izraela spomedzi nich, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * mocnou rukou a vystretým ramenom, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On rozdelil Červené more na dve časti, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * A Izraela previedol jeho stredom, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * V Červenom mori zatopil faraóna i jeho vojsko, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On previedol svoj ľud cez púšť, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On pobil význačných kráľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * A pozabíjal mocných kráľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * Sehona, kráľ a amorejského, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * a Oga, kráľ a Bášanu, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * a ich krajinu dal za dedičstvo, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * za dedičstvo Izraelovi, svojmu služobníkovi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On pamätal na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * A oslobodil nás od našich nepriateľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On dáva pokrm každému stvoreniu, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * Oslavujte Boha nebies, lebo jeho milosrdenstvo je večné.

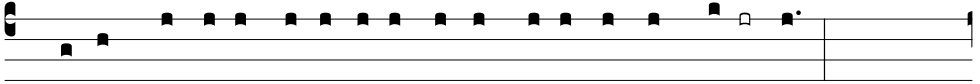
3. Ant.
VIII G

H

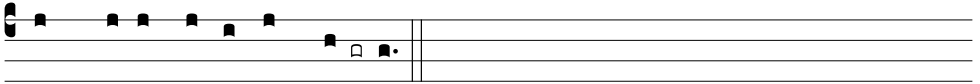

ymnum * cantá-te nobis de cánti- cis Si- on.

Psalmus 136

1. Super flúmina Baby-lónis, il-lic sédimus et **flévimus**: *

cum recorda-rémur **Si-** on:

2. In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana **nostra**.

3. Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, *
verba *cantiónum*.

4. Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis **Sion**.

5. Quómodo cantábimus cánticum **Dómini** * in terra *aliéna*?

6. Si oblítus fúero tui, **Jerúsalem**, * oblivióni detur délixtera **mea**.

7. Adháreat lingua mea fáucibus **meis**, * si non memínero **tui**.

8. Si non proposúero **Jerúsalem**, * in princípío lætítiæ **meæ**.

9. Memor esto, Dómine, filiórum **Edom**, * in die *Jerúsalem*.

10. Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum *in ea*.

11. Fília Baby-lónis **mísera**: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem
tuam, quam retribuísti **nobis**.

12. Beátus qui **tenébit**, * et allídet párvulos tuos *ad* **petram**.

13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

14. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Hymnum cantá-te nobis de cánti- cis Si- on.

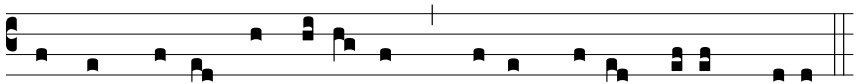
_____ Na brehu babylonských riek, tam sme sedávali a plakali,
keď sme si spomínali na Sion. * Na vrby tejto krajiny vešali sme svoje citary. * Lebo tí,
čo nás zajali, žiadali od nás spevy * a tí, čo nás trápili, žiadali veselost': „Zaspievajte nám
nejaké piesne sionské!“ * Akože môžeme spievať pieseň Pánovu v cudzej krajine? * Keby
som, Jeruzalem, zabudol na teba, nech mi odumrie pravica. * Nech sa mi prilepí jazyk na
podnebie, keby som nepamätal na teba, * keby som Jeruzalem nepovýšil za vrchol svojej
radosti. * Nezapadni, Pane, synom Edomu deň Jeruzalema, * keď volali: „Zbúrajte ho,
zbúrajte až po samy základy.“ * Babylonská dcéra, ty ničiteľka, blahoslavený, kto ti odplatí
zlo, čo si nám spôsobil; * blahoslavený, kto chyťí tvoje deti a hodí o skalu. _____

4. Ant.

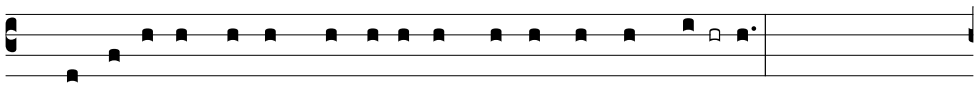
I a

I

N conspéctu * ange-ló-rum psallam ti-bi, De-us me-us.

Psalmus 137

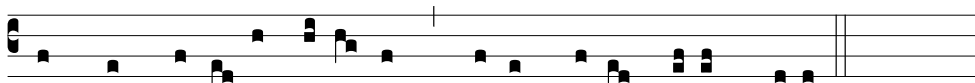
1. Confi-tébor ti-bi, Dómine, in to-to corde **me-** o: *

quóni-am audísti verba **o-** ris **me-** i.

2. In conspéctu Angelórum psallam **tibi**: * adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitébor **nómini tuo**.

3. Super misericórdia tua, et veritáte **tua**: *
quóniam magnificásti super omne, nomen **sanctum tuum**.
4. In quacúmque die invocávero te, **exáudi** me: *
multiplicábis in ánima **mea virtútem**.
5. Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges **terræ**: *
quia audiérunt ómnia verba **oris tui**.
6. Et cantent in viis **Dómini**: * quóniam magna est **glória Dómini**.
7. Quóniam excélsus Dóminus, et humília **réspicit**: *
et alta a **longe cognóscit**.
8. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super
iram inimicórum meórum extendísti manum **tuam**, *
et salvum me fecit **déxtera tua**.
9. Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in
sæculum: * ópera mánuum tuárum **ne despicias**.
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

IN conspéctu ange-ló-rum psallam ti-bi, De-us me-us.

_____ Chcem t'a, Pane, oslavovať celým srdcom, že si vypočul slová mojich úst. * Budem ti hrať pred tvárou anjelov, vrhnem sa na tvár pred tvojím svätým chrámom. Tvoje meno budem oslavovať, * pretože si milosrdný a verný a nadovšetko si zvelebil svoje meno a svoje prisľúbenia. * Vždy si ma vyslyšal, keď som t'a vzýval, a rozmnožil si vo mne odvalu. * Oslavovať t'a budú, Pane, všetci králi zeme, lebo počuli slová tvojich úst. * Budú ospevovať Pánove cesty, lebo veľká je Pánova sláva; * vznešený je Pán, a predsa zhliada na pokorného, pyšného však zd'aleka pozná. * Aj keby som mal prejsť súžením, ty ma pri živote zachováš a svoju ruku vystrieš proti hnevu mojich nepriateľov; zachráni ma tvoja pravica. * Pán za mňa dielo dokončí. Pane, tvoje milosrdenstvo je večné; neopust' dielo svojich rúk. _____

Capitulum (Ier 11:20):

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelavi causam meam, Dómine, Deus meus.

℞. Deo grátias.

R. br.
IV

D

E ore le-ó-nis * Líbe-ra me Dó-mine. De ore. ⁊. Et a cór-

nibus uni-córni-um humi-li-tá-tem me- am * Líbe-ra. De ore.

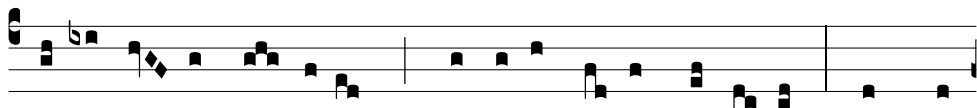
Hym.
I

V

Exíl-la Re- gis pró-de-unt: fulget cru-cis mysté-ri- um,

quo carne carnis cón-di-tor suspén- sus est pa-tí-bu-lo. 2. Quo

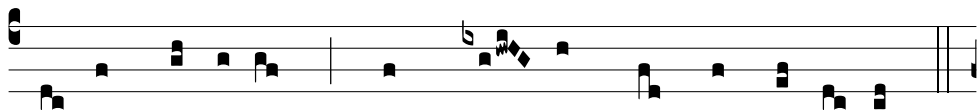
vulne-rá- tus ín-super mucróne di-ro, lánce- æ, ut nos

la-vá-ret crími-ne, ma-ná-vit un da et sángui-ne.

3. Arbor decó-ra et fúl-gi-da, orná-ta re-gis púrpu-ra, e-lécta

digno stí-pi-te tam san-cta membra tánge-re.

4. Be-á-ta, cu-jus brá-chi-is sæcli pe-péndit pré-ti-um: sta-té-ra-

fa-cta est córpo-ris, prædam tu-lítque tártá-ri.

5. Sal ve, a-ra, sal-ve, vi-ctima, de passi-ó-nis gló-ri-a, qua

vi-ta mortem pértu-lit et mor-te vi-tam réddi-dit.

Sequens strophæ dicitur flexis genibus.

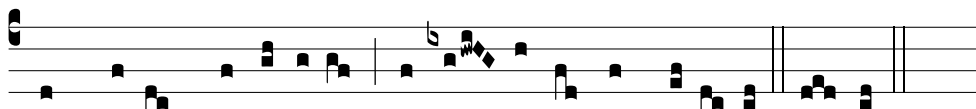
6. O crux ave, spes ú-ni-ca, hoc passi-ó-nis témpo-re: pi-is

adáuqe grá-ti-am, re-ís-que de-le crí-mi-na.

7. Te, fons sa-lú-tis Trí-ni-tas, colláudet omnis spí-ri-tus: quos

per cru-cis mysté-ri-um salvas, fo-ve per sœcu-la. A-men.

_____ Zástavy Kráľa vejú, hl'a, a kríž tajomstvom plápolá, keď telo Tvorcu človeka na kríži bolesť preniká. * Hrot ostrý prešiel srdcom až, aby zachránil život náš; krv s vodou z neho prúdila, by nás od hriechov obmyla. * Strom vzácny, krvou sfarbený, z teba Kráľ vládne zmučený; len tvoj kmeň má tú veľkú česť: smie také sväté údy niesť. * Strom šťastný, v tvojich konároch visela spása sveta, Boh; on nášmu telu večnosť dal, podsvetiu korisť odobral. * Oltár a Obet' pozdravme a umučenie oslávme: on umrel, aby človek žil; Kristus nad smrťou zvíťazil. * Zdrav buď, kríž, nádej jediná! V posvätnom čase mučenia nábožným milosť rozmnožuj, zdvihni tých, čo vstať nemôžu. * Ty žriedlo spásy, Trojica, nech všetko tebe korí sa; tajomstvo kríža víťazí, daj verným s tebou v sláve žiť. Amen. —

℣. Éripe me Dómine ab hómine malo.

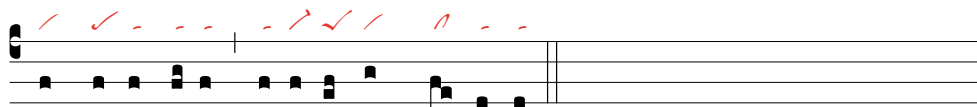
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif.

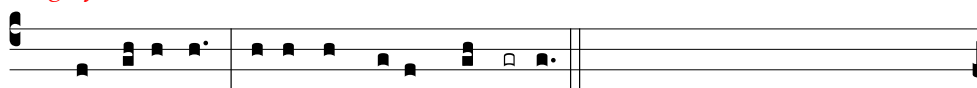
I g

A

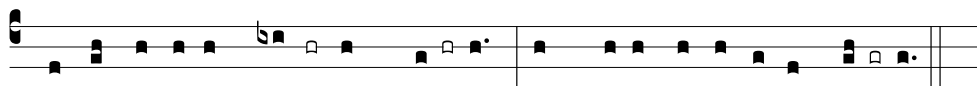

loque-la tu-a mani-festum te fa-cit.

Magnificat

1. Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

2. Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

2. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: *
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

3. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

4. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

5. Fecit poténtiam in bráchio suo: *
dispérsit supérbos mente cordis sui.

6. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

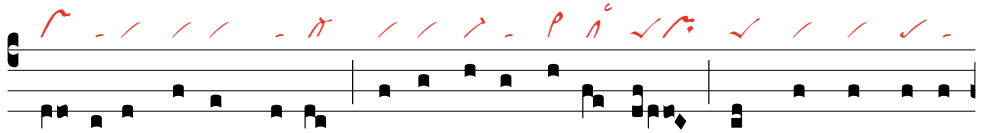
7. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

8. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

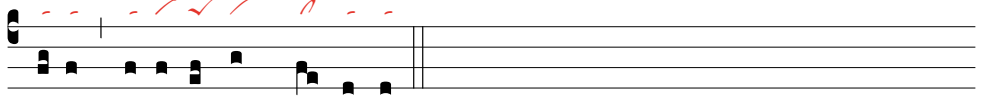
9. Sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini ejus in sáecula.

10. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*

11. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.*

Ancilla di-xit Petro: Ve-re tu ex il-lis es, nam et loque-la

tu-a mani-festum te fa-cit.

_____ Velebí moja duša Pána * a môj duch
jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, * lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hl'a, od
tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, * lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je
mocný, a sväté je jeho meno * a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho
boja. * Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. * Mocnárov
zosadil z trónov a povýšil ponížených. * Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil
naprázdno. * Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, * ako
sl'úbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, † pro qua
Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocén-
tium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat in uni-
táte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

V

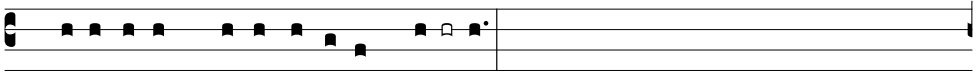

B enedi-cámus Dómino. R De-o grá-ti-as.

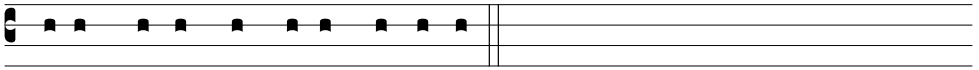

IN ULTIMO TRIDUO AD TERTIAM

Psalmus 118 - I

1. Be-á-ti immacu-lá-ti in vi- a: *

qui ámbu-lant in lege Dómi-ni.

2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírunť eum.

3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

5. Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes tuas!

6. Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

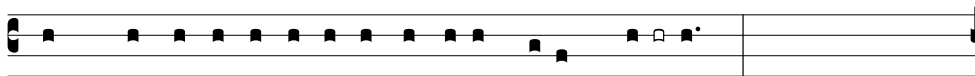
7. Confitébor tibi in directiÓne cordis: *
in eo quod dídici judícia justítiae tuæ.

8. JustificatiÓnes tuas custódiam: *
non me derelínquas usquequáque.

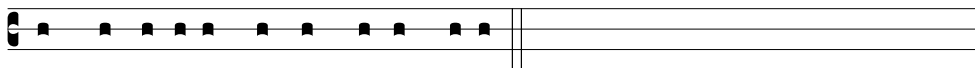
Blažený tí, čo idú cestou života bez poškorný, čo kráčajú podľ'a zákona Pánovho. ★ Blažený tí, čo zachovávajú jeho príkazy a celým srdcom ho vyhľadávať. ★ To sú tí, čo nepáchajú

neprávosť a idú jeho cestami. * Ty si dal príkazy, aby sa verne plnili. * Kiež by ma moje cesty viedli tak, žeby som zachovával tvoje ustanovenia. * Veru nebudem zahanbený, keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy. * S úprimným srdcom ti chcem ďakovať, že som poznal tvoje spravodlivé výroky. * Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len ty ma nikdy neopušť. _____

Psalmus 118 - II

1. In quo córri-git ado-lescénti-or vi-am su- am? *

in custodi-éndo sermónes tu-os.

2. In toto corde meo *exquisívi* te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

3. In corde meo abscondí elóquia tua: * ut non peccem tibi.

4. Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

5. In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

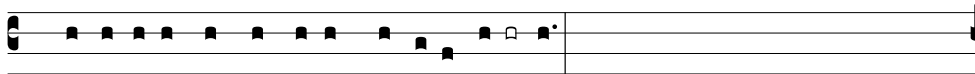
6. In via testimoniórum tuórum *delectátus* sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

7. In mandátis tuis *exercébor*: * et considerábo vias tuas.

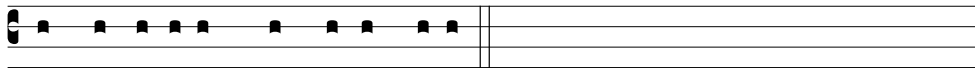
8. In justificatió nibus tuis *meditábor*: * non oblivíscar sermónes tuos.

. Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová. * Celým svojím srdcom ťa vyhľadávam; nedaj, aby som zabľúdil od tvojich príkazov. * V srdci si uchovávam tvoje výroky aby som proti tebe nezhrešil. * Pane, ty si velebený; nauč ma svoje ustanovenia. * Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. * Keď idem cestou tvojich zákonov, mám väčšiu radosť ako zo všetkého bohatstva. * Chcem sa cvičiť v tvojich predpisoch, rozjímať o tvojich cestách. * V tvojich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slová nechcem zabúdať. _____

Psalmus 118 - III

1. Retribu-e servo tu-o, vi-ví-fi-ca me: *

et custódi-am sermónes tu-os.

2. Revéla **óculos meos**: * et considerábo mirabília de lege tua.

3. Incola ego *sum in* **terra**: * non abscondas a me mandáta tua.

4. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes **tuas**, *
in omni témpore.

5. Increpásti **supérbos**: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

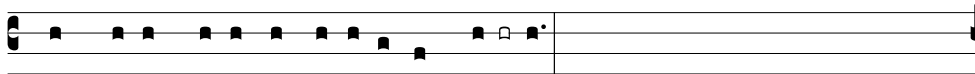
6. Aufer a me oppróbrium, *et contéptum*: *
quia testimónia tua exquisívi.

7. Etenim sedérunt príncipes, *et advérsum me loquebántur*: *
servus autem tuus exercebátur in justificatió nibus tuis.

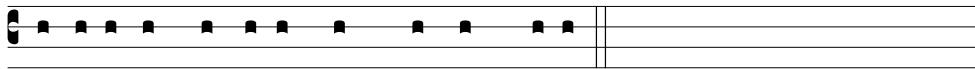
8. Nam et testimónia tua meditátio **mea** est: *
et consílium meum justificatiónes tuæ.

_____ Preukáž dobro svojmu služobníkovi a budem žiť
a tvoje slová zachovám. * Otvor mi oči, aby som pozoroval divy tvojho zákona. * Hoci som
na zemi iba hosť, neskrývaj pred mnou svoje predpisy. * Túžbou za tvojimi výrokmi sa mi
duša umára, umára jednotaj. * Pyšných zahriakuješ a tí, čo bočia od tvojich príkazov, sú
prekliati. * Oddiaľ odo mňa hanbu a potupu, lebo ja dodržiavam tvoje ustanovenia. * Hoci
mocnári zasadajú a radia sa proti mne, tvoj sluha rozjímam o tvojich predpisoch. * Ved' tvoje
ustanovenia sú mi rozkošou a tvoje príkazy radcami. _____

Psalmus 118 - IV

1. Adhæsit pavimento *ánima me-* a: *

vi-ví-fi-ca me secúndum verbum tu-um.

2. Vias meas enuntiávi et *exaudí*sti me: * doce me justificatiónes tuas.

3. Viam justificatiónum tuárum *ínstrue* me: *
et exercébor in mirabílibus tuis.

4. Dormitávit *ánima mea præ* tædio: * confírma me in verbis tuis.

5. Viam iniquitátis *ámove a* me: * et de lege tua miserére mei.

6. Viam veritátis *elégi*: * judícia tua non sum oblítus.

7. Adhæsi testimóniis tuis *Dómine*: * noli me confúndere.

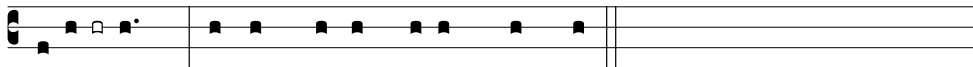
8. Viam mandatórum tuórum *cucúrri*: * cum dilatásti cor meum.

Uviazol som v prachu, oživ ma podľa svojho slova. * Tebe som vyjavil svoje cesty a ty si ma vypočul; pouč ma o svojich prikázaniach. * Daj, aby som pochopil cestu tvojich príkazov, a budem rozjímať o tvojich obdivuhodných skutkoch. * Od zármutku je moja duša plná slz; pozdvihni ma podľa svojho slova. * Odvráť ma od cesty lži a milostivo mi daj svoj zákon. * Cestu pravdy som si vyvolil, tvoje slová mám stále pred sebou. * Prilipol som, Pane, k tvojim príkazom; nezahanbi ma. * Pobežím po ceste tvojich príkazov, lebo ty dávaš môjmu srdcu odvahu.

Psalmus 118 - V

1. Legem pone mi-hi, Dómine, vi-am justi-fi-ca-ti-ónum

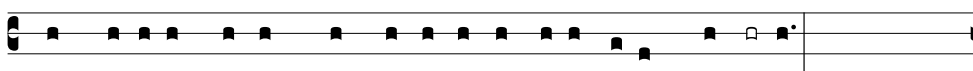

tu-á- rum: * et exquí-ram e-am semper.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor *legem* tuam: *
et custódiam illam in toto corde meo.
3. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
4. Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.
5. Avérte óculos meos ne vídeant *vanitátem*: * in via tua vivífica me.
6. Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
7. Amputa oppróbrium meum quod *suspiciátus* sum: *
quia iudícia tua jucúnda.
8. Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

_____ Pane, ukáž mi cestu svojich prikázaní a ja vždy pôjdem po nej. * Daj mi chápanosť a ja tvoj zákon zachovám a celým srdcom sa ho budem pridŕžať. * Prived' ma na chodník svojich príkazov, lebo som si ho obl'úbil. * Nakloň mi srdce k svojej náuke, a nie ku chamtivosti. * Odvráť mi oči, nech nepozerajú na márnosť; na tvojej ceste dopraj mi života. * Svojmu sluhovi splň svoj sl'ub, čo vedie k bázni pred tebou. * Odvráť odo mňa potupu, ktorej som vystavený; veď tvoja náuka je radostná. * Hľa, túžim za tvojimi príkazmi; nuž oživ ma v svojej spravodlivosti. _____

Psalmus 118 - VI

1. Et véni-at super me mi-se-ri-córdi-a tu-a, Dómine: *

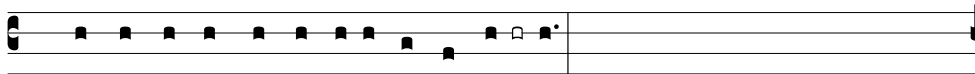

sa-lutá-re tu-um secúndum e-lóqui-um tu-um.

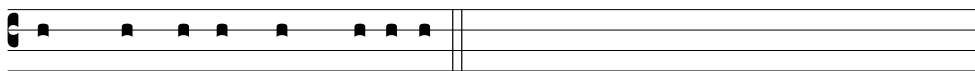
2. Et respondébo exprobrántibus *mihi* **verbum**: *
quia sperávi in sermónibus tuis.
3. Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis *usquequáque*: *
quia in judiciis tuis supersperávi.
4. Et custódiam legem *tuam* **semper**: *
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.
5. Et ambulábam in *latitú***dine**: * quia mandáta tua exquisívi.
6. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu **regum**: *
et non confundébar.
7. Et meditábar in *mandátis* **tuis**, * quæ diléxi.
8. Et levávi manus meas ad mandáta tua, *quæ* **diléxi**: *
et exercébar in justificatióibus tuis.

_____ *Pane, nech zostúpi na mňa tvoje zmlovanie, tvoja pomoc, ktorú si mi prisľúbil. ★ Potom odpoviem tým, čo ma potupujú, že dôverujem tvojim slovám. ★ Nikdy neodním slovo pravdy z mojich úst, veľmi dôverujem tvojim výrokom. ★ Tvojho zákona sa chcem stále pridržať, na večné veka. ★ Tak budem kráčať bezpečnou cestou, lebo dbám na tvoje príkazy. ★ O tvojej náuke budem svedčiť pred kráľmi a nebudem sa hanbiť. ★ Budem sa tešiť z tvojich predpisov, lebo som si ich obľúbil. ★ Svoje ruky budem dvíhať k tvojim predpisom, ktoré som si obľúbil; a cvičiť sa budem v tvojich príkazoch.* _____

Psalmus 118 - VII

1. Memor esto verbi tu-i *servo* **tu-** o, *

in quo mi-hi spem dedísti.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte **mea**: *
quia elóquium tuum vivificávit me.

3. Supérbi iníque agébant *usquequáque*: *
a lege autem tua non declinávi.
4. Memor fui judiciórum tuórum a *sæculo*, **Dómine**: *
et consolátus sum.
5. Deféctio *ténuit* me, *
pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
6. Cantábiles mihi erant justificatiónes **tuæ**, *
in loco peregrinatiónis meæ.
7. Memor fui nocte nóminis *tui*, **Dómine**: * et custodívi legem tuam.
8. Hæc *facta est* **mihi**: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pamätaj na slovo, čo si dal svojmu služobníkovi; lebo ním si mi dal nádej. ★ To ma utešuje v ponížení, že mi tvoje slovo vracia život. ★ Pyšní sa mi vysmievajú náramne; ale ja sa neodchyl'ujem od tvojho zákona. ★ Mám v pamäti tvoje pradávne rozhodnutia, Pane, a to je mi potechou. ★ Ovláda ma rozhorčenie voči hriešnikom, čo zrádzajú tvoj zákon. ★ Tvoje ustanovenia sa mi stali piesňou na mieste môjho putovania. ★ Na tvoje meno, Pane, v noci spomínam a chcem dodržať tvoj zákon. ★ To je môj údel: zachovať tvoje príkazy. _____

Psalmus 118 - VIII

1. Pórti-o *me-a*, **Dómine**, * di-xi custodí-re legem tu-am.
2. Deprecátus sum fáciem tuam in toto *corde* **meo**: *
miserére mei secúndum elóquium tuum.
3. Cogitávi *vias* **meas**: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
4. Parátus sum, et non sum *turbátus*: * ut custódiam mandáta tua.
5. Funes peccatórum circumpléxi **sunt** me: *
et legem tuam non sum oblítus.
6. Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**: *
super júdicia justificatiónis tuæ.

7. Párticeps ego sum ómnium **timéntium** te: *
et custodiéntium mandáta tua.

8. Misericórdia tua, Dómine, *plena est* **terra**: *
justificatiónes tuas doce me.

_____ Pane, ty si moje všetko; povedal som: Budem zachovávať tvoje slová. ✱ Celým srdcom ťa prosím; zmiluj sa nado mnou, ako si prisľúbil. ✱ O svojich cestách rozmýšľam a svoje kročaje riadim podľa tvojej náuky. ✱ Ponáhl'am sa a neváham zachovávať tvoje prikázania. ✱ Dostal som sa do osídel hriešnikov, no predsa som nezabudol na tvoj zákon. ✱ Uprostred noci vstávam a zvelebujem ťa za tvoje spravodlivé výroky. ✱ Pridávam sa ku všetkým tvojim ctiteľom, k tým, čo zachovávajú tvoje príkazy. ✱ Pane, zem je plná tvojej milosti; nauč ma tvojim ustanoveniam. _____

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatióem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocén-tium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

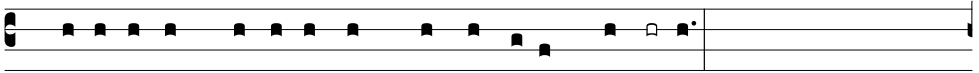
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

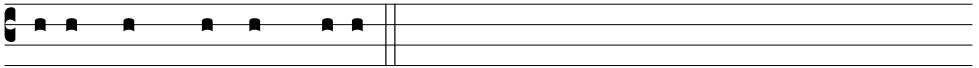

IN ULTIMO TRIDUO AD SEXTAM

Psalmus 118 - IX

1. Boni-tá-tem fe-císti cum servo *tu-o*, **Dómine**: *

secúndum verbum tu-um.

2. Bonitátem et disciplínam et sciéntiam **doce** me: *
quia mandátis tuis crédidi.

3. Priúsqvam humiliárer ego **delí**qui: *
proptérea elóquium tuum custodívi.

4. **Bonus es** tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

5. Multiplicáta est super me iníquitas **superbó**rum: *
ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

6. Coagulátum est sicut lac **cor eó**rum: *
ego vero legem tuam meditátus sum.

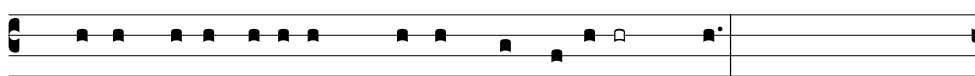
7. Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

8. Bonum mihi lex **oris tui**: * super míllia auri et argénti.

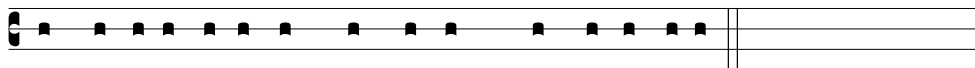
_____ Pane, svojmu služobníkovi si preukázal dobro, ako si prisl'úbil. ★ Nauč ma dobrotivosti, múdrosti a poznaniu, veď verím tvojej náuke. ★ Pred svojím pokorením som

blúdil, no teraz už dbám na tvoje výroky. ✱ Dobrotivý si a preukazuješ dobrodenia, daj mi poznať твою spravodlivosť. ✱ Pyšní vymýšľajú proti mne klamstvá, no ja z celého srdca zachovávam tvoje príkazy. ✱ Ich srdce stučnelo a otupelo, ja však mám radosť v tvojom zákone. ✱ Že som bol pokorený, dobre mi, aspoň som si tvoju spravodlivosť osvojil. ✱ Lepší je pre mňa zákon tvojich úst ako tisícky v zlate a striebre.

Psalmus 118 - X

1. Manus tu-æ fecérunt me, et *plasma*vérunt me: *

da mi-hi intelléctum, et discam mandá-ta tu-a.

2. Qui timent te vidébunt me et *læta***bú**ntur: *
quia in verba tua supersperávi.

3. Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia **tua**: *
et in veritáte tua humiliásti me.

4. Fiat misericórdia tua ut *consolétur* me: *
secúndum elóquium tuum servo tuo.

5. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et **vivam**: *
quia lex tua meditatio mea est.

6. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt **in** me: *
ego autem exercébor in mandátis tuis.

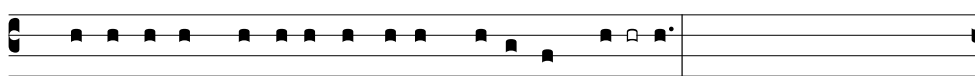
7. Convertántur mihi *timéntes* te: * et qui novérunt testimónia tua.

8. Fiat cor meum immaculátum in justificatió**nibus tuis**, *
ut non confúndar.

Tvoje ruky ma utvorili a stvárnili. Daj mi chápravosť a osvojím si tvoju náuku. ✱ Uzáru ma bohabojní a budú sa tešiť, že veľmi dôverujem tvojim slovám. ✱ Viem, Pane, že spravodlivé sú tvoje rozsudky a že si ma právom pokoril. ✱ Buď ku mne milosrdný a poteš ma, ako si

prisľúbil svojmu služobníkovi. ✱ Nech zostúpi na mňa tvoje zľutovanie a budem žiť, lebo tvoj zákon je mojím potešením. ✱ Nech sú zahanbení pyšní, čo ma úskočne sužujú, ja však neprestanem rozjímať o твоjich príkazoch. ✱ Nech sa pridajú ku mne tí, čo sa ťa boja a čo poznajú твоju náuku. ✱ Nech sa mi srdce nepoškvrní priestupkom proti твоjim príkazom, aby som sa hanbiť nemusel.

Psalmus 118 - XI

1. De-fé-cit in sa-lutá-re tu-um **ánima me-** a: *

et in verbum tu-um supersperávi.

2. Defecérunt óculi mei in **elóquium tuum:** *
dicéntes: Quando consoláberis me?

3. Quia factus sum sicut uter **in pruína:** *
justificatiónes tuas non sum oblítus.

4. Quot sunt dies **servi tui?** *
quando fácies de persecuéntibus me judícium?

5. Narravérunt mihi iníqui **fabulatiónes:** * sed non ut lex tua.

6. Omnia mandáta **tua véritas:** *
iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

7. Paulo minus consummavérunt **me in terra:** *
ego autem non derelíqui mandáta tua.

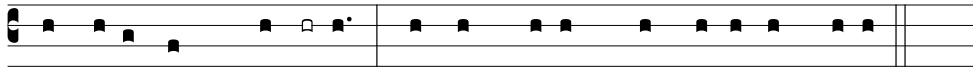
8. Secúndum misericórdiam tuam **vivífica me:** *
et custódiám testimónia oris tui.

Duša

mi omdlieva túžbou za tvojou spásou a твоjim slovám veľmi dôverujem. ✱ Oči mi slabnú túžbou za твоjím výrokom a hovoria: „Kedy ma potešíš?“ ✱ Hoci som ako mech v dyme, predsa nezabúdam na tvoje ustanovenia. ✱ Koľko dní ešte ostáva tvojemu sluhovi? Kedy už

mojich nepriateľov na súd predvoláš? ✱ Jamu mi vykopali namyslenci, tí, čo nežijú podľa tvojho zákona. ✱ Všetky tvoje predpisy sú pravdivé; prenasledujú ma úskočne: pomôž mi. ✱ Bezmála ma zahubili na zemi; no ja som ani tak neopustil tvoje príkazy. ✱ A preto, že ty si milosrdný, dožiť mi života i budem sa pridržať tvojej náuky.

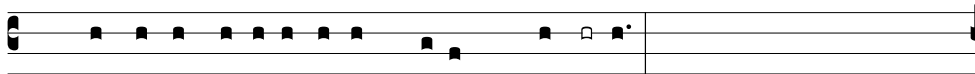
Psalmus 118 - XII

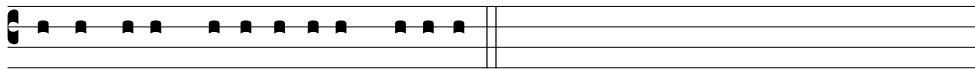
1. In ætérnum, **Dómine**, * verbum tu-um pérmanet in cælo.
2. In generatiónem et generatiónem véritas **tua**: * fundásti terram, et pérmanet.
3. Ordinatióne tua persevérat **dies**: * quóniam ómnia sérviant tibi.
4. Nisi quod lex tua meditatio **mea** est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
5. In ætérnum non oblivíscar justificatiónes **tuas**: * quia in ipsis vivificásti me.
6. Tuus sum ego, **salvum me** fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
7. Me expectavérunt peccatóres ut **pérderent me**: * testimónia tua intelléxi.
8. Omnis consummationis **vidi finem**: * latum mandátum tuum nimis.

Pane, tvoje slovo trvá naveky ako nebesia. ✱ Tvoja vernosť z pokolenia na pokolenie; upevnil si zem a ona trvá. ✱ Podľa tvojho rozhodnutia všetko trvá podnes, lebo všetko slúži tebe. ✱ Keby mi tvoj zákon nebol rozkošou, vari by som bol už zahynul vo svojom pokorení. ✱ Nikdy nezabudnem na tvoje príkazy, lebo nimi ma oživuješ. ✱ Tvoj som: zachráň ma, veď dbám na tvoje príkazy. ✱ Hriešnici striehnu na mňa a chcú ma zahubiť, ale ja rozjímam o tvojich príkazoch. ✱ Videl som, že každá dokonalosť má medze, iba tvoj príkaz platí neobmedzene.

Psalmus 118 - XIII

1. Quómodo di-léxi legem *tu-am*, **Dómine**? *

to-ta di-e medi-tá-ti-o me-a est.

2. Super inimícos meos prudéntem me fecísti **mandáto tuo**: *
quia in ætérnum mihi est.

3. Super omnes docéntes me *intelléxi*: *
quia testimónia tua meditátio mea est.

4. Super senes *intelléxi*: * quia mandáta tua quæsívi.

5. Ab omni via mala prohíbui **pedes meos**: * ut custódiam verba tua.

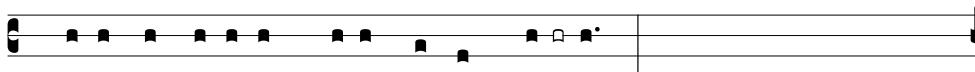
6. A judíciis tuis non *declinávi*: * quia tu legem posuísti mihi.

7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia **tua**, * super mel ori meo!

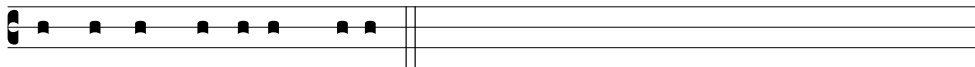
8. A mandátis tuis *intelléxi*: *
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

_____ Pane, tvoj zákon veľ mi milujem, rozjímam o ňom celý deň. * Tvoja náuka robí ma rozumnejším nad mojich nepriateľov, ustavične sa jej pridŕžam. * Múdrejší som nad všetkých mojich učiteľov, lebo o tvojich prikázaniach rozjímam. * Chápavejší som nad starcov, lebo zachovávam tvoje príkazy. * Svojim nohám nedovolím vykročiť na zlé cesty, chcem dodržiavať tvoje slová. * Neodkláňam sa od tvojich predpisov, lebo ty si mi zákon stanovil. * Aké sladké sú tvoje výroky môjmu podnebiu, mojím ústam sú sladšie ako med. * Zmúdrel som z tvojich príkazov, preto nenávidím cesty klamstva. _____

Psalmus 118 - XIV

1. Lucérna pédibus me-is *verbum tu-* um, *

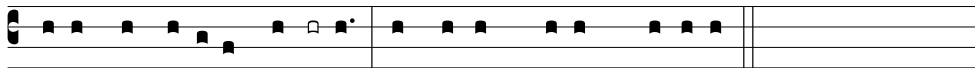

et lumen sémi-tis me-is.

2. Jurávi, et **státui** * custodíre iudícia justítiae tuæ.
3. Humiliátus sum usquequáque, **Dómine**: *
vivífica me secúndum verbum tuum.
4. Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dómine**: *
et iudícia tua doce me.
5. Anima mea in mánibus meis **semper**: *
et legem tuam non sum oblítus.
6. Posuérunt peccatóres láqueum **mihi**: *
et de mandátis tuis non errávi.
7. Hereditáte acquisívi testimónia tua in **ætérum**: *
quia exsultátio cordis mei sunt.
8. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in **ætérum**, *
propter retributiónem.

_____ Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. * Prisahal som a trvám na tom, že budem zachovávať tvoje spravodlivé výroky. * Pane, vždy a všade ma ponížujú, daj mi žit', ako si prisľúbil. * Pane, láskavo prijmi obeť chvály mojich úst a pouč ma o svojich zámeroch. * Môj život je stále v nebezpečenstve, ale ja nezabúdam na tvoj zákon. * Hriešnici mi kladú nástrahy, ale ja neopúšťam tvoje príkazy. * Tvoja náuka je mojím večným dedičstvom, lebo je slasťou môjmu srdcu. * Srdce som si upriamil tak, aby plnilo tvoje príkazy navždy a naveky. _____

Psalmus 118 - XV

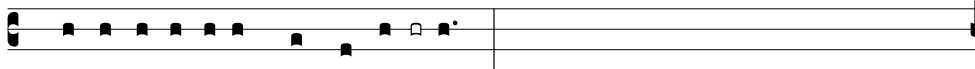
1. Iníquos ódi-o hábu-i: * et legem tu-am di-léxi.
2. Adjútor et suscéptor meus **es** tu: *
et in verbum tuum supersperávi.

3. Declináte a *me*, *malí*gni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
4. Súscepe me secúndum elóquium tuum, et **viv**am: *
et non confúndas me ab exspectatióne mea.
5. Adjuva me, et *salvus* ero: *
et meditábor in justificatió nibus tuis semper.
6. Sprevísti omnes discedéntes a judíciis **tuis**: *
quia injústa cogitá tio eórum.
7. Prævaricántes reputávi omnes peccatóres **terræ**: *
ideo diléxi testimónia tua.
8. Confíge timóre tuo *carnes meas*: * a judíciis enim tuis tímui.

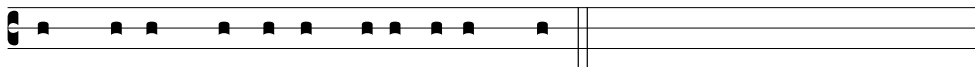
Nenávidím

*l'udí dvojtóvrnych, ale tvoj zákon milujem. * Ty si mi ochrana a záštita, na tvoje slovo sa najviac spolieham. * Odstúpte odo mňa, zlomyseľníci, ja chcem zachovať príkazy svojho Boha. * Ujmi sa ma podľa svojho prísľubu a budem žiť; a nezahanbi ma v mojej nádeji. * Podopri ma a to ma zachráni, vždy sa budem tešiť z tvojich ustanovení. * Zavrhuješ všetkých, čo opúšťajú tvoje ustanovenia, lebo ich zmýšľanie je klamné. * Ako odpad ničíš všetkých hriešnikov na zemi, preto tvoje prikázania milujem. * Telo sa mi chveje od strachu pred tebou, lebo sa bojím tvojich rozsudkov.*

Psalmus 118 - XVI

1. Fe-ci judí-ci-um et **justí**-ti-am: *

non tradas me ca-lumni-ántibus me.

2. Súscepe servum tuum in **bon**um: * non calumniéntur me supérbi.
3. Oculi mei defecérunt in salutáre **tuum**: *
et in elóquium justítiae tuæ.

4. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: *
et justificatiónes tuas doce me.
5. Servus tuus sum ego: *
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
6. Tempus faciéndi, Dómine: * díssipavérunt legem tuam.
7. Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
8. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: *
omnem viam iníquam ódio hábui.

Podľa práva a spravodlivosti som si počínal; nevydávaj ma do rúk krivých žalobcov. ✱ Zaruč sa za svojho služobníka, nech ma pyšní nehanobia. ✱ Oči mi mrú túžbou za tvojou pomocou a za tvojím spravodlivým výrokom. ✱ Nalož so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva a pouč ma o svojich ustanoveniach. ✱ Som tvojím služobníkom, daj mi chápaivosť, aby som poznal tvoje prikázania. ✱ Pane, už je čas, aby si zasiahol, lebo sa porušuje tvoj zákon. ✱ Milujem tvoje predpisy viac ako zlato, viac ako najrýdzejšie zlato. ✱ Preto sa správam tvojimi príkazmi a nenávidím cestu klamstva. -

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quáesumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua

Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocén-
tium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

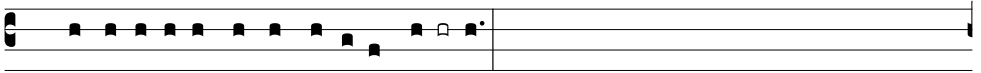
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia
sæcula sæculórum.

R. Amen.

IN ULTIMO TRIDUO AD NONAM

Psalmus 118 - XVII

1. Mi-rabí-li- a testimóni-*a* **tu-** a: *

íde-o scrutá-ta est e-a ánima me-a.

2. Declarátio sermónum tuórum *illú*minat: *
et intelléctum dat párvulis.

3. Os meum apérui, et attráxi **spí**ritum: *
quia mandáta tua desiderábam.

4. Aspice in me, et miserére **mei**: *
secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

5. Gressus meos dírige secúndum elóquium **tuum**: *
et non dominétur mei omnis injustítia.

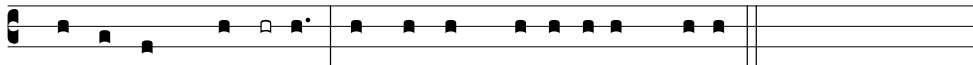
6. Rédime me a calúmniis **hó**minum: * ut custódiam mandáta tua.

7. Fáciem tuam illúmina super *servum* **tuum**: *
et doce me justificatiónes tuas.

8. Exitus aquárum deduxérunt **óculi mei**: *
quia non custodiérunt legem tuam.

_____ Tvoje príkazy sú obdivuhodné, preto ich zachovávam. * Výklad tvojich slov osvecuje, maličkým dáva chápavosť. * Otváram ústa a dych naberám, lebo túžim za tvojimi predpismi. * Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou, ako robievaš tým, čo tvoje meno milujú. * Riad' moje kroky podľ'a tvojho výroku; nech ma neovláda nijaká nepravosť. * Chráň ma pred ohováračmi a budem zachovávať tvoje príkazy. * Vyjasni tvár nad svojím služobníkom a nauč ma svojim ustanoveniam. * Potoky slz ronia moje oči, že sa nezachováva tvoj zákon. _____

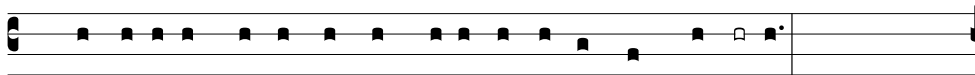
Psalmus 118 - XVIII

1. *Justus es, Dómine*: * et rectum judí-ci-um tu-um.
2. Mandásti justítiam testimónia **tua**: * et veritátem tuam nimis.
3. Tabéscere me fecit zelus **meus**: *
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
4. Ignítum elóquium tuum **veheménter**: * et servus tuus diléxit illud.
5. Adolescéntulus sum ego et **contéptus**: *
justificatiónes tuas non sum oblítus.
6. Justítia tua, justítia *in ætérum*: * et lex tua véritas.
7. Tribulátio, et angústia *invenérunt* me: *
mandáta tua meditátio mea est.
8. Æquitas testimónia tua *in ætérum*: *
intelléctum da mihi, et vivam.

_____ Pane, ty si spravodlivý a správne sú tvoje rozsudky. * V spravodlivosti si vyniesol svoje prikázania a v dokonalej pravdivosti. * Spaľ uje ma horlivosť, lebo moji nepriatelia zabúdajú na tvoje slová. * Tvoj výrok je dokonale vyskúšaný v ohni a tvoj sluha ho miluje. * Mladučký som a opovrhovaný, no nezabúdam na tvoje príkazy. * Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a tvoj zákon je číra pravda. * Keď ma postihne úzkosť a súženie, potešenie nájdem v tvojich prikazoch. * Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky, daj mi to pochopiť a budem žiť. _____

Psalmus 118 - XIX

1. Clamávi in to-to corde me-o, exáudi me, **Dómine**: *

justi-fi-ca-ti-ónes tu-as requí-ram.

2. Clamávi ad te, *salvum me* fac: * ut custódiam mandáta tua.

3. Prævéni in maturitáte, *et clamávi*: *
quia in verba tua supersperávi.

4. Prævenérunt óculi mei ad te *dilúculo*: * ut meditárer elóquia tua.

5. Vocem meam audi secúndum misericórdiam *tuam*, **Dómine**: *
et secúndum iudícium tuum vivífica me.

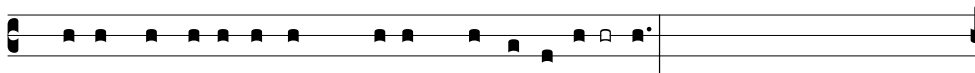
6. Appropinquavérunt persequéntes me *iniquitáti*: *
a lege autem tua longe facti sunt.

7. Prope es tu, **Dómine**: * et omnes viæ tuæ véritas.

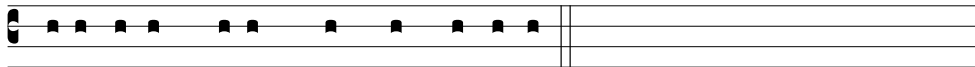
8. Inítio cognóvi de testimóniis **tuis**: * quia in ætérnum fundásti ea.

_____ Z celého srdca volám, Pane, vyslyš ma; chcem zachovať tvoje ustanovenia. * K tebe volám, zachráň ma; a budem plniť tvoje príkazy. * Ešte pred svitaním prichádzam a volám o pomoc, na tvoje slová sa veľmi spolieham. * Už pred odchodom nočnej stráže otvárajú sa mi oči, aby som rozjímal o твоjich výrokoch. * Pane, pre svoje milosrdenstvo čuj môj hlas a oživ ma podľa svojho rozhodnutia. * Blížia sa tí, čo ma zlostne prenasledujú, tí, čo sa vzdialili od тvojho zákona. * Pane, ty si blízko a všetky tvoje predpisy sú pravdivé. * Odprvoti viem z твоjich príkázaní, že si ich ustanovil naveky.

Psalmus 118 - XX

1. Vide humi-li-tá-tem me-am, et é-ripe me: *

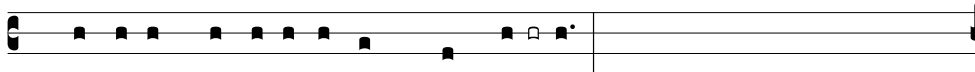

qui-a legem tu-am non sum oblí-tus.

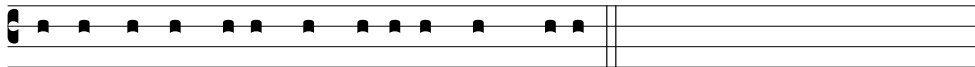
2. Júdica iudícium meum, et *rédi***me**: *
propter elóquium tuum vivífica me.
3. Longe a peccatór**ibus** **salus**: *
quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
4. Misericórdiae tuæ *multæ*, **Dómine**: *
secúndum iudícium tuum vivífica me.
5. Multi qui persequúntur me, et *tríbul***ant** me: *
a testimóniis tuis non declinávi.
6. Vidi prævaricántes, et *tabescé***bam**: *
quia elóquia tua non custodiérunt.
7. Vide quóniam mandáta tua *diléxi*, **Dómine**: *
in misericórdia tua vivífica me.
8. Princípium verbórum tuórum, **véritas**: *
in ætérnum ómnia iudícia justítiae tuæ.

_____ Pozri na moje pontíženie a vyslobod' ma; ved' nezabudol som na tvoj zákon. * Ujmi sa môjho sporu a zachráň ma; daj mi žit', ved' si to prisl'úbil. * Spása je d'aleko od hriešnikov, lebo tí na tvoje ustanovenia nedbajú. * Tvoje milosrdenstvo, Pane, je nesmierne, nuž oživ ma podľa svojich rozhodnutí. * Mnohí ma prenasledujú a sužujú, no ja sa neodkláňam od tvojich prikázaní. * S odporom pozerám na odpadlíkov, lebo nedbajú na tvoje výroky. * Pozri, Pane, tvoje príkazy milujem; oživ ma pre svoje milosrdenstvo. * Pravda je podstatou tvojich slov a všetky rozsudky tvojej spravodlivosti sú večné. _____

Psalmus 118 - XXI

1. Príncipes persecú-ti *sunt me* **gra-** tis: *

et a verbis tu-is formidávit cor me-um.

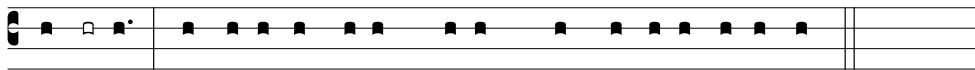
2. Lætábor ego super elóquia **tua**: * sicut qui invénit spólia multa.
3. Iniquitátem ódio hábui, et **abominátus** sum: *
legem autem tuam diléxi.
4. Sépties in die laudem **dixi tibi**, * super iudícia justítiae tuæ.
5. Pax multa diligéntibus **legem tuam**: * et non est illis scándalum.
6. Exspectábam salutáre **tuum**, **Dómine**: * et mandáta tua diléxi.
7. Custodívit ánima mea testimónia **tua**: * et diléxit ea veheménter.
8. Servávi mandáta tua, et testimónia **tua**: *
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

_____ *Hoci ma kniežatá prenasledujú pre nič za nič, moje srdce si tvoje slová ctí. * Z tvojich výrokov sa radujem ako ten, čo získal korist' bohatú. * Nenávidím klamstvo, protiví sa mi; ale tvoj zákon milujem. * Cez deň t'a chválím sedemkrát pre tvoje spravodlivé rozsudky. * Trvalý pokoj požtvajú tí, čo milujú tvoj zákon; a nemajú sa na čom potknúť. * Pane, vyčkávam tvoju pomoc a plním tvoje predpisy. * Moja duša uchováva tvoje ustanovenia a ja ich veľmi milujem. * Zachovávam tvoje prikázania a ustanovenia: lebo pred tebou sú všetky moje cesty.* _____

Psalmus 118 - XXII

1. Appropínquet deprecá- ti- o me- a in conspéctu *tu- o*,

Dómine: * juxta e-lóqui-um tu-um da mi-hi intelléctum.

-
2. Intret postulatio mea in conspectu tuo: *
secundum eloquium tuum eripe me.
 3. Eructabunt labia mea hymnum, *
cum docueris me justificationes tuas.
 4. Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: *
quia omnia mandata tua aequitas.
 5. Fiat manus tua ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.
 6. Concupivi salutare tuum, Domine: * et lex tua meditatio mea est.
 7. Vivet anima mea, et laudabit te: * et iudicia tua adjuvabunt me.
 8. Erravi, sicut ovis, quæ periit: *
quæ re servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

*K tebe, Pane, nech prenikne moja úpenlivá prosba; podľa tvojho slova daj mi chápavosť. * Nech dôjde k tebe moja žiadosť; vyslobod' ma, ako si prisľúbil. * Z perí mi vytryskne chválospev, že si ma naučil svoje ustanovenia. * Môj jazyk nech spieva o tvojich výrokoch, lebo spravodlivé sú všetky tvoje príkazy. * Tvoja ruka nech mi pomáha, veď som si vyvolil tvoje príkazy. * Pane, túžim za tvojou pomocou a tvoj zákon je mi slasťou. * Ja budem žiť a teba chváliť a tvoje rozhodnutia mi pomôžu. * Blúdím ako ovca, čo sa stratila; hľadáj svojho sluhu, lebo nezabúdam na tvoje predpisy.*

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris: et ne nos indúcas in tentatióem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

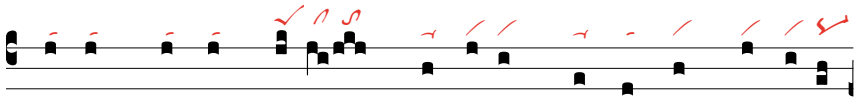
FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

1. Ant.

VIII c

Z

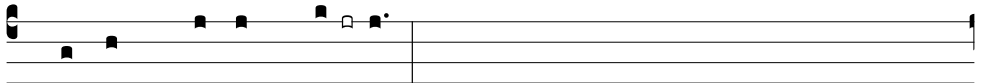

e-lus domus tu-æ * comédit me, et oppróbri- a

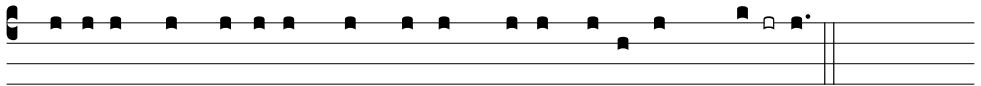

exprobránti-um ti-bi ce-cidérunt super me.

Psalmus 68

1. Salvum me fac, **De-** us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad *ánimam* **me-** am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est *substántia*.

3. Veni in altitúdinem **maris**: * et tempésta*s* demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**: *
defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum* **meum**.

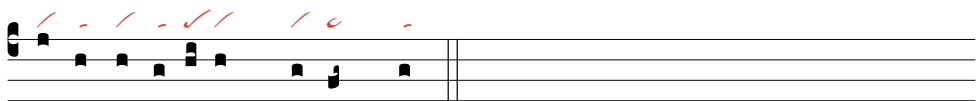
-
5. Multiplicáti sunt super capillos cápitis **mei**, *
qui odérunt *me* **gratis**.
 6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
 7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**: *
et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.
 8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, **Dómine**, *
Dómine virtútum
 9. Non confundántur **super me** * qui quærunt te, *Deus* **Israël**.
 10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: *
opérui confúsio *fáciem meam*.
 11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, *
et peregrínus fíliis *matris meæ*.
 12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt **super me**.
 13. Et opérui in jejúnio ánimam **meam**: *
et factum est in oppróbrium **mihi**.
 14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: *
et factus sum illis *in parábolam*.
 15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in **porta**: *
et in me psallébant qui bibébant **vinum**.
 16. Ego vero oratiónem meam ad te, **Dómine**: *
tempus benepláciti, **Deus**.
 17. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte *salútis tuæ*:
 18. Eripe me de luto, ut non infígar: *
libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis **aquárum**.

-
19. Non me demérgat tempéſtas aquæ, † neque absórbeat me
profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.
20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: *
secúndum multitudínem miseratiónum tuárum *réspice in* me.
21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: *
quóniam tríbuloſ, *velóciter exáudi* me.
22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: *
propter inimícos meos *éripe* me.
23. Tu ſcis impropérium meum, et confusióneſ **meam**, *
et reveréntiam **meam**.
24. In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbuloſ me: *
impropérium exſpectávit cor meum, *et misériam*.
25. Et ſustínui qui ſimul contriſtarétur, et non fuit: *
et qui conſolarétur, et *non invéni*.
26. Et dedérunt in eſcam **meam** fel: *
et in ſiti mea potavérunt *me acéto*.
27. Fiat menſa eórum coram ipsis in láqueum, *
et in retributióneſ, *et in ſcándalum*.
28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: *
et dorſum eórum ſemper *incúrva*.
29. Effúnde ſuper eos iram tuam: * et furor iræ tuæ *comprehéndat* eos.
30. Fiat habitátio eórum **deſérta**: *
et in tabernáculis eórum non ſit *qui inhábitet*.
31. Quóniam quem tu percussiſti, perſecúti ſunt: *
et ſuper dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.
32. Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum: *
et non intrent in *juſtítiam tuam*.

33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis *non scribántur*.
34. Ego sum pauper et **dolens**: * salus tua, Deus, *suscépit* me.
35. Laudábo nomen Dei cum **cántico**: * et magnificábo *eum in laude*:
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: *
córnuā producéntem et **úngulas**.
37. Vídeant páuperes et læténtur: *
quáerite Deum, et vivet **ánima vestra**.
38. Quóniam exaudívit páuperes **Dóminus**: *
et vinctos suos *non despéxit*.
39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare et ómnia reptília *in eis*.
40. Quóniam Deus salvam faciet **Sion**: *
et ædificabúntur civitátes **Juda**.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte *acquírent eam*.
42. Et semen servórum ejus possidébit **eam**: *
et qui díligunt nomen ejus, *habitábunt in ea*.

Ze-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri-a exprobránti-um

ti-bi ce-cidérunt super me.

_____ Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezod-
nom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, * dostal som sa do hlbín vôd a za-
lieva ma prival. * Ustatý som od volania, hrdlo mi zachríplo. Unavili sa mi oči, čo tak vy-
zerám svojho Boha. * Viac než mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávi-
dia. * Mocnejší sú tí, čo ma prenasledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo

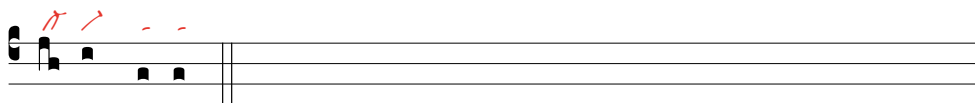
som neulúpil. * Bože, ty poznáš moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté. * Nech sa nemusí pýriť pre mňa tí, čo dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov. * Nech sa nemusí hanbiť pre mňa tí, čo ťa hľadajú, Bože Izraela. * Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. * Svojim bratom som sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom, padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú. * V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu. * I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal. * Utlhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. * Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. * Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. * Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávisníkov i z hlbokých vôd. * Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohlť hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. * Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotvivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. * Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. * Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. * Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. * Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. * Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. * Do jedla mi dali žľe a keď som bol smädný, napojili ma octom. * Nech sa im ich stôl stane nástrahou, odplatou a pohoršením. * Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. * Vylej na nich svoje rozhorčenie, nech ich zachváti páľava tvojho hnevu. * Nech spustne ich táborisko a v ich stanoch nech nemá kto bývať. * Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel, a množia bolesti tomu, koho si zranil. * K ich nepravosti pridaj nepravosť, nech nevojdú do tvojej spravodlivosti. * Nech sú vytretí z knihy žijúcich a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými. * Som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne. * Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. * A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka, ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. * Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám oživne. * Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohŕda svojimi, keď sú v zajatí. * Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. * Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; * usadia sa tam a budú ich majetkom. * A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať'. —————

2. Ant.
VIII c

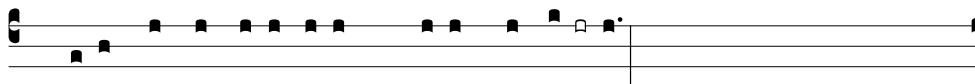
A

-vertántur retrórsum, * et e-ru-bé-scant, qui có- gi-tant

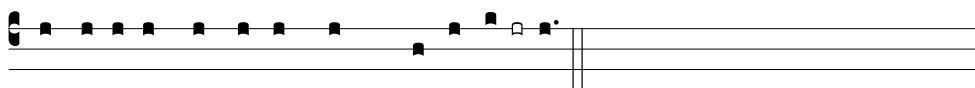

mi-hi ma-la.

Psalmus 69

1. De-us, in adjutó-ri-um me-um inténde: *

Dómine ad adjuvándum *me festí-* na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunť *ánimam meam*.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi mala*.

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.

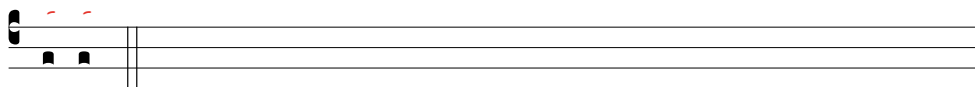
5. Exsúl-
tent et
lætén-
tur in te omnes qui **quærunť** te, *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.

6. Ego vero egénus, et **pauper** sum: * Deus, *ádjua* me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus **es** tu: * Dómine, *ne moréris*.

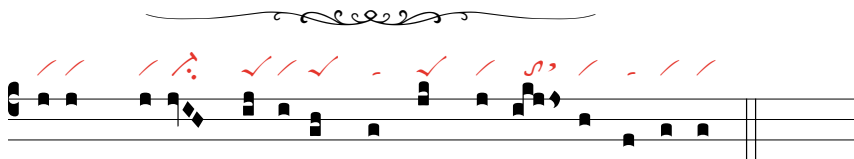
Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có- gi-tant mi-hi

ma-la.

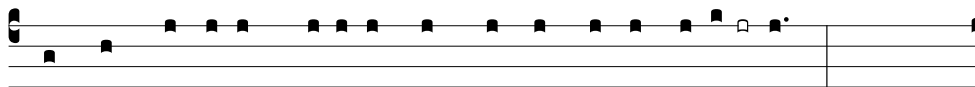
Bože, príd' mi na pomoc; Pane, ponáhľaj sa mi pomáhať. * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech ustúpia a zapýria sa tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“ * No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hľadajú, a nech ustavične volajú: „Nech je zvelebený Boh“ tí, čo tvoju spásu milujú. * No ja som úbožiak a bedár; Bože, ponáhľaj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Pane, nemeškaj.

3. Ant.
VIII c

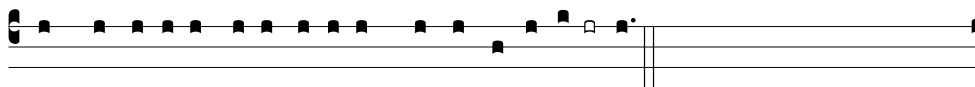

De-us me-us, * é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 70

1. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætér-num: *

in justí-ti-a tu-a líbera me, et é-ripe me.

2. Inclína ad me aurem **tu-** am, * et **salva** me.

2. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: *
ut **salvum me fácias**.

3. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium **meum es** tu.

4. Deus meus, éripe me de manu peccatōris, *
et de manu contra legem agēntis *et iníqui*:
5. Quóniam tu es patiéntia mea, **Dómine**: *
Dómine, spes mea a *juventúte mea*.
6. In te confirmátus sum ex **útero**: *
de ventre matris meæ tu es *protéctor meus*.
7. In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum
multis: * et tu *adjútor fortis*.
8. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam**: *
tota die *magnitúdinem tuam*.
9. Ne projicias me in témpore senectútis: *
cum defécerit virtus mea, ne *derelínquas* me.
10. Quia dixerunt inimíci mei **mihi**: * et qui custodiébant ánimam
meam, consílium fecérunt *in unum*.
11. Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite
eum: * quia non est *qui erípiat*.
12. Deus ne elongéris **a** me: * Deus meus, in auxílium *meum respice*.
13. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ **meæ**: *
operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala mihi*.
14. Ego autem semper **sperábo**: *
et adjíciam super omnem *laudem tuam*.
15. Os meum annuntiábit justítiam **tuam**: * tota die *salutáre tuum*.
16. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias
Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ *solíus*.
17. Deus, docuísti me a *juventúte mea*: *
et usque nunc pronuntiábo *mirabília tua*.
18. Et usque in senéctam et **sénium**: * Deus, ne *derelínquas* me,

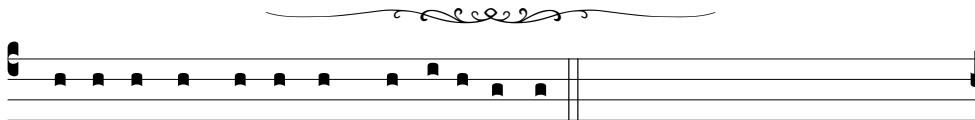
19. Donec annúntiem bráchium **tuum** *
generatióni omni, *quæ ventúra* est:
20. Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima,
quæ fecísti magnália: * Deus, quis *símilis tibi*?
21. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: †
et convérsus vivificásti me: *
et de abýssis terræ íterum *reduxísti* me:
22. Multiplicásti magnificéntiam **tuam**: *
et convérsus *consolátus es* me.
23. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem **tuam**: *
Deus, psallam tibi in cíthara, *Sanctus Israél*.
24. Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi**: *
et ánima mea, quam *redemísti*.
25. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam **tuam**: *
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mala mihi*.

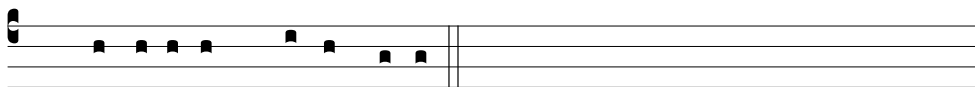
De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

_____ V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky. Vo svojej spravodlivosti ma vyslobod' a zachráň, * nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi. * Bud' mi ochrannou skalou a opevneným hradom na moju záchranu; * ved' ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika, z ruky svojvoľníka a ničomníka. * Lebo ja, Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. * Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom; * tebe vždy patrí môj chválospev. Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš. * Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou a nech ťa velebím deň čo deň. * Neodožeň ma v čase staroby, neopust' ma, keď mi sily ochabnú. * Moji nepriatelia hovoria o mne a tí, čo číhajú na môj život, radia sa spoločne * a vravia: „Boh ho opustil. Prenasledujte ho a chyťte ho, ved' ho nemá kto zachrániť.“ * Nevzd'al'uj sa, Bože, odo mňa, Bože môj, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci, hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú. * Ja však budem úfat' neprestajne a všade budem šíriť tvoju chválu. * Moje ústa budú hlásať tvoju

spravodlivosť a tvoju spásu deň čo deň, ✱ hoci ju ani neviem vyjadriť. Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových; Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť. ✱ Bože, ty si ma poučal od mojej mladosti a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné. ✱ Až do staroby a do rokov šedivých, Bože, neopúšťaj ma, ✱ kým nezvestujem silu tvojho ramena všetkým pokoleniam budúcim. ✱ Tvoja moc tvoja spravodlivosť, Bože, siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela: Bože, kto sa ti vyrovná? ✱ Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa; ale znova si ma oživil a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol. ✱ Zveľadiš moju česť, prídeš a mňa potešíš. ✱ Lebo i ja teba oslávim, tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj, na citare ti zahrám, Svätý Izraela. ✱ Jasat' budú moje pery, keď ti zaspievam, i moja duša, ktorú si vykúpil. ✱ Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti deň čo deň, keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo.

Ÿ. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

℞. Qui cógi-tant mi-hi ma-la.

Lectio 1 (Lam 1:1-5)

Incipit Lamentatio Jeremíæ Prophetæ

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vidua domina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tributo.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit requiem: omnes persecutores ejus apprehendérunt eam inter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitudínem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulantis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Alef. Ach,

*ako sedí osamelé mesto (kedysi) plné ľudu, postihol osud vdovy paniu národov, kňazná medzi krajinami ostala poplatnicou. * Bet Prehorko plače v noci, líca má zaslzené, niet, kto by ju potešil zo všetkých jej milencov; priatelia, tí ju opustili, prešli k jej nepriateľom. * Gimel Pod nátlakom sa sťahoval Júda, vo veľkom nevoľníctve; uprostred národov býva, spočinku nenachodí. Dochytili ho stíhači zbitého útrapami. * Dalet Cesty Siona smútiť, že niet pútnikov na sviatky: brány má všetky spustnuté. Žalostia jeho kňazi, jeho panny sú skl'účené a on? – ach, trpkó mu je! * He Jeho odporci triumfujú, jeho nepriatelia sú šťastní, pretože Pán ho skl'účil pre množstvo jeho hriechov. Dietky mu ženie do zajatia pred sebou utláčateľ. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.*

Resp. 1

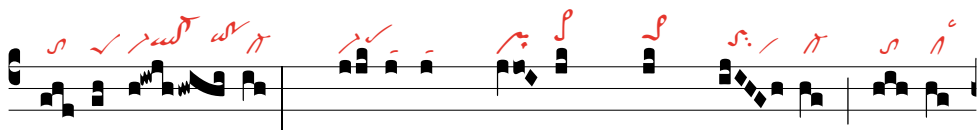
VIII

I

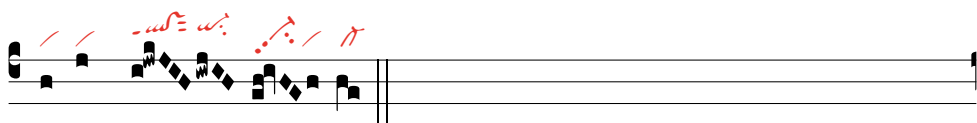
N món- te O-li- vé- ti o-rá- vit ad

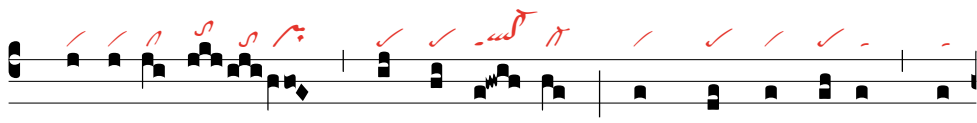
Pá- trem: Pá- ter, si fí- e-ri po- tést, tránse-at a me

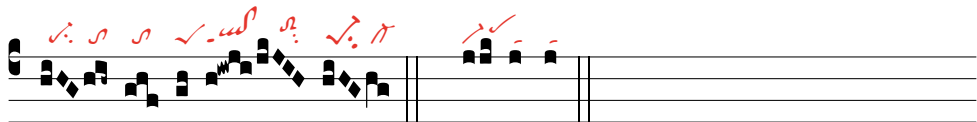
cá- lix í- ste: * Spí- ri-tus qui- dem prómptus est, cá- ro

autem in- fír- ma.

Ÿ. Vi-gi-lá-te, et o-rá- te, ut non intré-tis in

ten- ta- ti-ó- nem. * Spí- ri-tus.

_____ Na olivovej hore sa modlil k Otcovi: Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich.

* Duch je síce ochotný, ale telo slabé. * Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!

Lectio 2 (Lam 1:6-9)

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascua: et abiērunt absque fortitudine ante faciē subsequēntis.

Zain. Recordāta est Jerúsalem diērum afflictiónis suæ, et prævaricatiōnis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diēbus antíquis, cum caderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliator: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, propterea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordāta est finis sui: depósita est vehemēter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus.

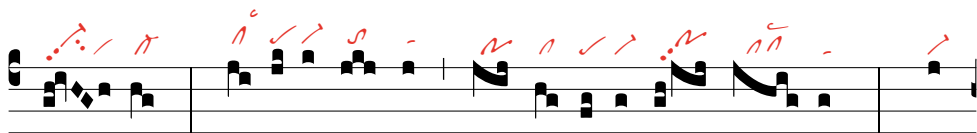
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Vau. Sionskú dcéru opustila všetka jej nádhera, jej kniežatá sú st'a jelene, čo pastvou nenachodia, čo bezvládne sa vlečú pred tvárou stíhača. * Zain. Jeruzalem spomína na dni plaču a biedy, (na všetky svoje skvosty, ktoré mal od dávnych dní); keď mu ľud padal rukou nepriateľa a nemal pomocníka, nepriateľ sa naň díval, smial sa jeho záhube. * Chet. Pochybil Jeruzalem veľmi, preto sa stal odporným, opovrhli ním všetci ctitelia, keď uzreli jeho hanbu, on sám však vzdychá, odvracia sa preč. * Tet. Škvrny sú na jeho vlečkách, na následky si nespomenul a poklesol úžasne, nemá tešiteľa. „Na moju biedu pozri, Pane, nepriateľ ma, hľa, premohol!“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 2
VIII

T ristis est á-nima mé- a us- que ad

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation is a mix of square and diamond-shaped notes, with some notes beamed together. Above the staff, there are red markings: a checkmark, a dash, a tilde (~), and several red squiggly lines. Below the staff, the text 'T ristis est á-nima mé- a us- que ad' is written in a serif font. The 'T' is a large, bold initial letter.

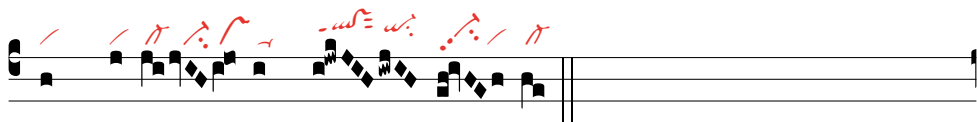
mór- tem: sustiné-te hic, et vi-gi-lá-te mé- cum: nunc

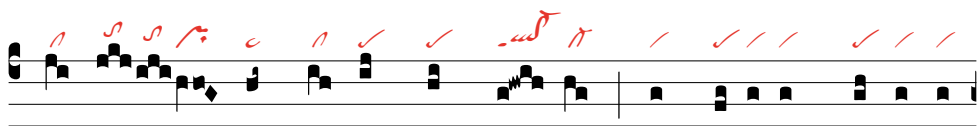
vidébi- tis túrbam, quæ circúmda-bit me:

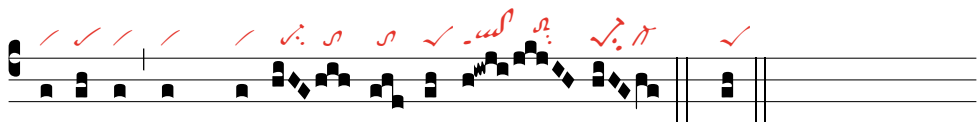
* Vos fú- gam capi-é- tis, et é- go vá- dam

immo-lá- ri pro vó- bis.

¶. Ecce appro-pínquat hó- ra, et Fí-li- us hómi-nis

tradé-tur in mánus pec-ca-tó- rum. * Vos.

_____ Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte so mnou! Čoskoro uvidíte

zástup, ktorý ma obkľúči. ✱ Vy sa rozutekáte a ja sa pôjdem za vás obetovať. ✱ Hl'a, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov.

Lectio 3 (Lam 1:10-14)

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabilia ejus: quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrarent in ecclésiám tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósá quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolatam, tota die mærore confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cæperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdemque passiónem malórum hóminum exercitatióem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Give ear to my prayer, O God, and despise not my supplication: attend unto me and hear me. These are the words of a man travailing, anxious, and troubled. He prayeth in the

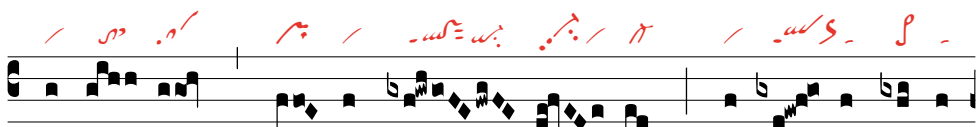
midst of much suffering, longing to be rid of his affliction. Our part is to see what that his affliction was, and when he hath told us, to acknowledge that we also suffer therefrom; that so, partaking in his trouble, we may take part also in his exercise, and am troubled. Wherein mourned he? Wherein was he troubled? He saith: In my exercise. In the next words he giveth us to know that his affliction was the oppression of the wicked, because of the voice of the enemy, and because of the oppression of the wicked, and this suffering which came upon him at the hands of wicked men, he hath called his exercise. Think not that wicked men are in this world for nothing, or that God doth no good with them. Every wicked man liveth, either to repent, or to exercise the righteous.

Resp. 3

V

E

Cce ví-dimus é- um non habéntem

spé-ci- em, ne-que de- có- rem: aspé- ctus é-jus

in é- o non est: hic peccá-ta nóstra

portá- vit, et pro nóbis dó- let: ípse au- tem

vulne-rá- tus est propter i-niqui-tá- tes nó- stras:

* Cú-jus li-vó- re sa-ná- ti sú- mus.

¶. Ve-re languó-res nóstros ípse tú- lit, et do-ló-res

nóstros í- pse portá- vit. * Cú-jus. R. Ecce.

— Hľa, vidíme ho - nemá podoby ani krásy a nemá výzoru. On niesol naše hriechy a za nás trpel, strýznený bol pre naše neprávosti. * Jeho ranami sme uzdravení. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obť ažil, _____

IN II NOCTURNO

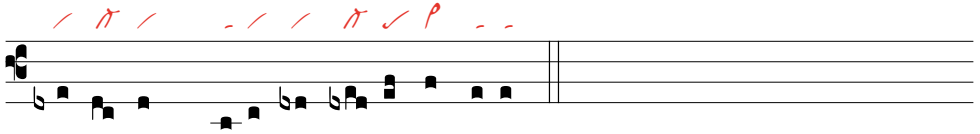
4. Ant.

VII c

L

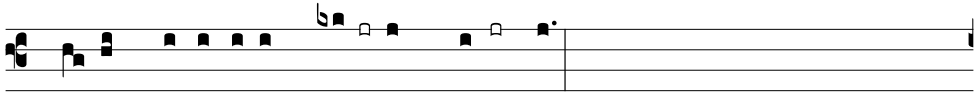

iberá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te, et

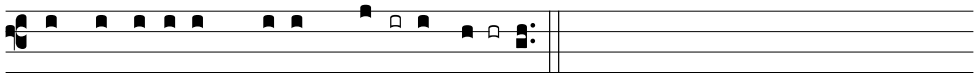

ín-o-pem, cu-i non e-rat adiútor.

Psalmus 71

1. De- us, judí-ci-um **tu-** um regi da: *

et justí-ti-am tu-am **fí-li-o re-** gis.

2. Judicáre pópulum tuum **in** justítia, * et páuperes tuos **in** judício.

3. Suscípiant montes **pacem** pópulo: * et **colles** justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet **fílios** páuperum: *
et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et **ante** lunam, *
in generatióne et generatióne.

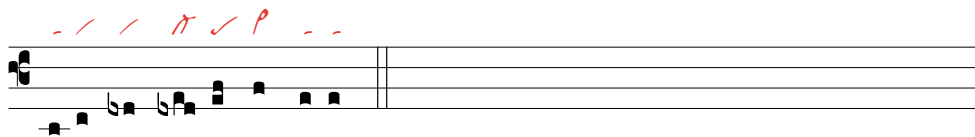
6. Descéndet sicut plúvia in **vellus**: *
et sicut stillicídia stillántia **super** terram.

7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia **pacis**: *
donec auferátur **luna**.

8. Et dominábitur a mari **usque** ad **mare**: *
et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.
9. Coram illo prócident **Æthíopes**: * et inimíci ejus **terram lingent**.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ **múnera ófferent**: *
reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
11. Et adorábunt eum omnes **reges terræ**: * omnes Gentes **sérvient ei**:
12. Quia liberábit páuperem **a potén**te: *
et páuperem, cui non **erat adjútor**.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánnimas páuperum **salvas fáci**et.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánnimas **eórum**: *
et honorábile nomen eórum **coram illo**.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro **Arábiæ**, † et adorábunt de ipso **semper**: * tota die **benedícent ei**.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis **móntium**, †
superextollétur super Líbanum **fructus ejus**: *
et florébunt de civitáte sicut **fenum terræ**.
17. Sit nomen ejus **benedíctum** in **sæcula**: *
ante solem pérmanet **nomen ejus**.
18. Et **benedicéntur** in ipso omnes **tribus terræ**: *
omnes Gentes **magnificábunt eum**.
19. **Benedíctus Dóminus, Deus Israël**, * qui facit **mirabília solus**.
20. Et **benedíctum** nomen **majestátis ejus** in **ætérnum**: † et replébitur
majestáte ejus **omnis terra**: * **fiat, fiat**.

Liberá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a po-tén-te, et ín-o-pem,

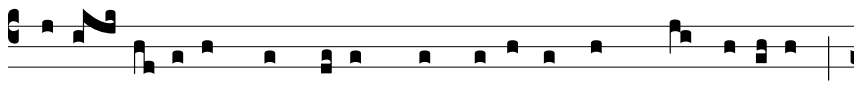
cu-i non e-rat adiútor.

Bože, zver svoju právomoc kráľovi,
kráľovmu synovi svoju spravodlivosť, * aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom a podľa
práva nad tvojimi chudobnými. * Vrchy nech ľudu prinesú pokoj a pahorky spravodlivosť.
* Prisúdi právo ľudom úbohým, poskytnie pomoc deťom bedára a krivditeľ a pokorí. * Dlhé
ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať z pokolenia na pokolenie. * Ako dážď spadne na
trávu a ako voda, čo zem zavlažuje. * V jeho dňoch bude prekviatať spravodlivosť a plnosť
pokoja, kým mesiac nezhasne. * A bude panovať od mora až k moru a od Rieky až na kraj
zeme. * Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú a jeho nepriatelia budú lízať prach. * Králi
Taršišu a ostrovoov prinesú mu dary, oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sáby. * Budú sa
mu klaňať všetci králi, slúžiť mu budú všetky národy. * On vyslobodí bedára, čo volá
k nemu, i chudobného, ktorému nik nepomáha. * Zmiluje sa nad chudobným a bedárom,
zachráni život úbožiakom. * A vyslobodí ich z útlaku a násilia, lebo v jeho očiach je vzácna
ich krv. * Bude žiť a z Arábie zlato dostávať, stále sa budú modliť za neho a dobrorečiť
mu každý deň. * Na zemi bude hojnosť obilia, bude sa vlniť až po temená hôr. Jeho ovocie
bude ako Libanon a mestá rozkvitnú ako poľná tráva. * Jeho meno nech je velebené naveky;
kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá. * V ňom budú požehnané všetky kmene zeme,
zvelebovať ho budú všetky národy. * Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, čo jediný koná
zázraky. * Jeho vznešené meno nech je velebené naveky a jeho velebou nech sa naplní celá
zem. Staň sa! Amen!

5. Ant.

VIII c

C

ogi- tavérunt ímpi-i, * et locú-ti sunt nequí-ti-am:

in-iqui-tá-tem in excélso locú-ti sunt.

Psalmus 72

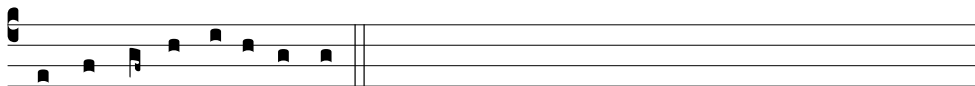

1. Quam bonus Isra-ël **De-** us, * his, qui *recto sunt* **cor-de**!
2. Mei autem pene moti sunt **pedes**: * pene effúsi sunt *gressus* **mei**.
3. Quia zelávi super **iníquos**, * pacem *peccatórum* **videns**.
4. Quia non est respéctus morti **eórum**: *
et firmaméntum in *plaga* **eórum**.
5. In labóre hóminum **non** sunt: *
et cum homínibus non **flagellabúntur**:
6. Ideo ténuít eos **supérbia**, * opérti sunt iniquitáte et impietáte **sua**.
7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas **eórum**: *
transiérunt in *afféctum* **cordis**.
8. Cogitavérunt, et locúti sunt **nequítiám**: *
iniquitátem in excélso **locúti** sunt.
9. Posuérunt in cælum os **suum**: * et lingua eórum *transívit in* **terra**.
10. Ideo convertétur pópulus **meus** hic: *
et dies pleni *inveniéntur in* **eis**.
11. Et dixerunt: Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia *in excélso*?
12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in **sáeculo**, *
obtinuérunt **divítias**.
13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor **meum**, *
et lavi inter innocéntes *manus* **meas**.
14. Et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*.
15. Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce natiónem filiórum tuórum **reprobávi**.

16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *labor est ante* me.
17. Donec intrem in Sanctuárium **Dei**: *
et intélligam in novíssimis *eórum*.
18. Verúmtamen propter dolos posuísti **eis**: *
dejecísti eos dum *alleva***rén**tur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: *
periérunt propter iniquitátem **suam**.
20. Velut sómnum surgéntium, **Dómine**, *
in civitáte tua imáginem ipsórum ad *níhilum* **rédiges**.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: *
et ego ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut juméntum factus sum **apud** te: * et ego *semper* **tecum**.
23. Tenuísti manum dexteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti
me, * et cum glória *suscep***pí**sti me.
24. Quid enim mihi est in **cælo**? * et a te quid vólui *super* **terram**?
25. Defécit caro mea, et cor **meum**: *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ætérnum*.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, **períbunt**: *
perdidísti omnes, qui fornicántur **abs** te.
27. Mihi autem adhærére Deo **bonum** est: *
pónere in Dómino Deo *spem* **meam**:
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes **tuas**, * in portis *fília* **Sion**.

Cogi- tavérunt ímpi- i, et locú-ti sunt nequí-ti-am: in-iqui-tá-tem

in excélsó locú-ti sunt.

_____ Aký dobrý je Boh voči statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. * No mne sa temer nohy podlomili, takmer som sa zapotácal. * Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. * Neprekáža im zhola nič, sú zdraví a vypasení, * nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. * Preto ich pýcha ovíja sť a náhrdelník a násilnosť ich zahalí uje ako rúcho. * Akoby zuku sa ľahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. * Posmievať sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastráňajú. * Ústa doŕhajú proti nebu a jazyk sa im vládí po zemi. * Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. * Vravia si: „Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?“ * Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. * Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval; * šľahaný som deň čo deň a trestaný už od rána.“ * Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“ to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov. * Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil; zrejme to bolo nad moje sily, * kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyně, kde som pochopil, aký bude ich koniec. * Naozaj ich staviaš na pôdu šmykľavú a vrháš ich do záhuby. * Ako vychádzajú navnívoč! Náhle je po nich, hynú od hrôzy. * Ako sen prebúdajúceho sa človeka, tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane. * Moje srdce je plné trpkosti a celévnuťro doráňané. Hlúpy som bol a nechápavý * a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe * a ty mi držiš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy. * Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. * Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý. * Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzdal'ujú od teba, zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní. * Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať * a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.

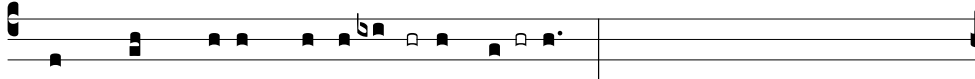
6. Ant.

I g

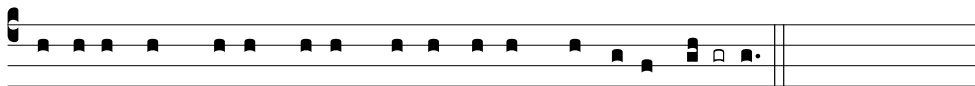
E

xsúrge, Dómine, * et júdi-ca causam me-am.

Psalmus 73

1. Ut quid, De-us, repu-lísti in fi- nem: *

i-rátus est furor tu-us super oves páscu-æ **tu-** æ?

2. Memor esto congregatiónis **tuæ**: * quam possedísti *ab inítio*.
3. Redemísti virgam hereditátis **tuæ**: *
mons Sion, in quo habitásti *in eo*.
4. Leva manus tuas in supérbias eórum in **finem**: *
quanta malignátus est inimícus *in sancto*!
5. Et gloriáti sunt **qui odérunt** te: * in médio solemnitátis **tuæ**.
6. Posuérunt signa **sua**, **signa**: *
et non cognovérunt sicut in éxitu *super summum*.
7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus **in**
idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt **eam**.
8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum**: *
in terra polluérunt tabernáculum nóminis **tui**.
9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul**: *
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei *a terra*.
10. Signa nostra non vídimus, jam non **est prophéta**: *
et nos non cognóscet **ámplius**.
11. Usquequo, Deus, impropérabit **inimícus**: *
irrátat adversárius nomen tuum *in finem*?
12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram tuam**, *
de médio sinu tuo *in finem*?
13. Deus autem Rex noster **ante sáecula**: *
operátus est salútem in médio **terræ**.

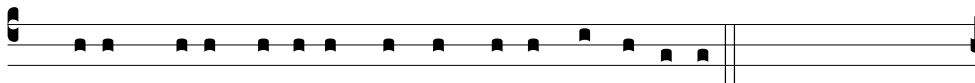
14. Tu confirmásti in virtúte **tua mare**: *
contribulásti cápita dracónum in aquis.
15. Tu confregísti cápita dracónis: *
dedísti eum escam pópulis *Æthíopum*.
16. Tu dirupísti fontes, **et torréntes** * tu siccásti flúvios **Ethan**.
17. Tuus est dies, **et tua est** nox: * tu fabricátus es auróram *et solem*.
18. Tu fecísti omnes **términos terræ**: * æstátem et ver tu plasmásti *ea*.
19. Memor esto hujus, inimícus improperávit **Dómino**: *
et pópulus insípiens incitávit *nomen tuum*.
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes **tibi**, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in **finem**.
21. Réspice in testaméntum **tuum**: *
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.
22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus**: *
pauper et inops laudábunt *nomen tuum*.
23. Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: † memor esto
improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiente sunt *tota die*.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te odérunt, **ascéndit semper**.

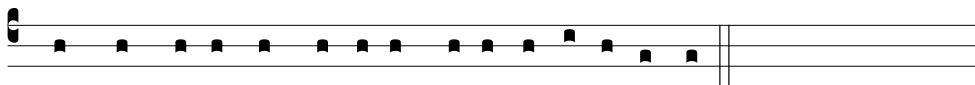
Exsúrge, Dómine, et júdi-ca causam me-am.

Prečo
si nás, Bože, tak celkom zavrhol a prečo si hnevom zahorel proti ovciam tvojej pastviny?
* Pamätaj na svoj ľud, ktorý je tvoj odprvoti. * Vykúpil si výhonok svojho dedičstva, vrch
Sion, na ktorom prebývaš. * Namier svoje kroky k večným zrúcaninám: nepriateľ spustožil
celú svätyňu. * Tí, čo ťa nenávidia, ryčia uprostred tvojho miesta svätého, * vztyčujú svoje
zástavy na znak víťazstva. Podobajú sa tým, čo sa veľmi rozháňajú sekerou * v hustom lese.

Tak vylamujú brány chrámové a stŕhajú ich sekerou i hákom. ✱ Podpálili tvoju svätyňu, príbytok tvojho mena až do základu zneuctili. ✱ V srdci si povedali: „Zničme ich všetkých odrazu,“ a vypálili tvoje sväté miesta v krajine. ✱ Nevidíme naše zástavy, niet už proroka a nik z nás nevie, dokedy to potrvá. ✱ Bože, dokedy sa bude rúhať nepriateľ? Vari naveky bude protivník urážať tvoje meno? ✱ Prečo odťahuješ svoju ruku a prečo v lone držíš pravicu? ✱ Veď predsa Boh je naším kráľom od vekov a spásne skutky konal na zemi. ✱ More si svojou mocou rozdvojil a rozdrvil si hlavy drakom vo vodách. ✱ Leviatanovi si hlavy roztlkol, za pokrm si ho dal morským obludám. ✱ Ty si dal vyvrieť žriedlam i potokom a vyschnúť riekam nevysychajúcim. ✱ Tvoj je deň, tvoja je aj noc, ty si utvoril nebeské svetlá i slnko. ✱ Ty si zemi ustanovil hranice; že je leto a zima, to si ty zariadil. ✱ Pamätaj, Pane, na to, že sa to tebe rúha nepriateľ a nerozumný ľud tvoje meno uráža. ✱ Nevydaj divéj zveri tých, čo ťa oslavujú, a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov. ✱ Zhliadni na svoju zmluvu, veď násilníci si rozložili stany po celej krajine. ✱ Pokorný nech sa s hanbou nevracia, chudák a bedár budú tvoje meno velebiť. ✱ Vstaň, Bože, a ujmi sa svojej veci, maj na pamäti urážky, ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň. ✱ Nezabúdaj na krik svojich nepriateľov, veď hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje.

℣. De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

℞. Et de manu contra legem agéntis et i-níqui.

Lectio 4 (In Psalmum 54. ad 1. versum)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecatióem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et

conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitati-
 óne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est:
 eamdemque passióem malórum hóminum exercitatióem suam di-
 xit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de il-
 lis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vi-
 vit, ut per illum bonus exerceátur.

Z traktátu sv. Augustína, biskupa, o žalmoch. Čuj, Bože, moju
 modlitbu a pred mojou úpenlivou prosbou sa neskrývaj: pohliadni na mňa a vyslyš ma. Toto
 sú slová človeka ustarosteného, úzkostlivého a znepokojeného. Modlí sa uprostred trápenia,
 túži aby sa skončilo. Našou úlohou je prísť na to, čo bolo tým trápením a kedy nám o ňom
 povedal, aby sme uznali, že aj my tým trpíme. Tým, že budeme mať účasť na jeho utrpení,
 môžeme mať účasť aj na jeho skúške. Čím bol znepokojený? Z čoho bol smutný? Hovorí o
 svojej skúške. V nasledujúcich slovách nám prezrádza, že jeho utrpenie pochádza z útlaku
 hriešnika a nepriateľa. A tento útlak a utrpenie nazýva svojou skúškou. Nemyslíme si, že
 zlo v tomto svete nemá žiaden význam. Každý zlý človek žije buď preto, aby sa napravil,
 alebo aby bol skúškou pre tých dobrých.

Resp. 4

VIII

A

-mí- cus mé-us óscu-li me trádi-dit

sí- gno: Quem oscu- lá-tus fú-e- ro, ípse est, te-né-

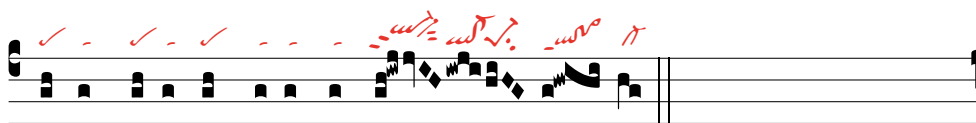
te é- um: hoc má- lum fé-cit sí- gnum, qui

per óscu-lum adimplévit ho-mo-cí-di-um.

* Infé-lix præ-termí-sit pré-ti-um sánguini-,

et in fíne láque-o se sus-pén-dit.

¶ Bónum é-rat é-i, si ná-tus non fu-ísset hó-mo

íl-le. * Infé-lix.

_____ Môj priateľ ma zradil bozkom ako znamením: Koho pobožkám, to je on, toho chyt' te. Toto bolo zradcovským znamením - bozkom spôsobil vraždu. * Nešťastník prelial prevráznu krv a nakoniec sa obesil. * Takému človeku by bolo lepšie, keby sa nebol narodil. _____

Lectio 5

Utinam ergo qui nos modo exercent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destinati. Ipsórum tantum desperanda est correctio, contra quos habémus occultam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos videtis, sed advérsus príncipes, et potestates, et rectores mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intelligéres dæmones esse rectores cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

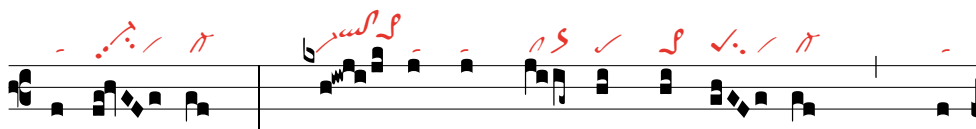
Teraz, keď vieme, akým spôsobom sme skúšaní, nesmieme nenávidieť tých, ktorí sú nástrojmi nášho skúšania, lebo nevieme, či vo svojom hriechu pretrvajú. Niekedy ten, čo sa ti zdá byť nepriateľom, je v skutočnosti tvojim bratom a ty o tom nevieš. Sväté písmo nás učí, že diabol a jeho anjeli sú odsúdení do večného ohňa. Im už niet pomoci a oni sú protivníci v našom súboji. Aj apoštol nás učí, že nás nečaká zápas s krvou a telom, teda nezapasíme s ľuďmi, ktorých vidíme, ale zápasíme s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Hovorí o temnom svete, aby sme si nemysleli, že démoni ovládajú náš svet i nebo, Hovorí o svete pôžitkárov, o svete hriešnych a nespravodlivých, o svete, o ktorom sa v evanjeliu píše: a svet ho nepoznal.

Resp. 5

II
J

U-das mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-ti-it

Dómi- num: íl- le ut á- gnus ínno- cens non

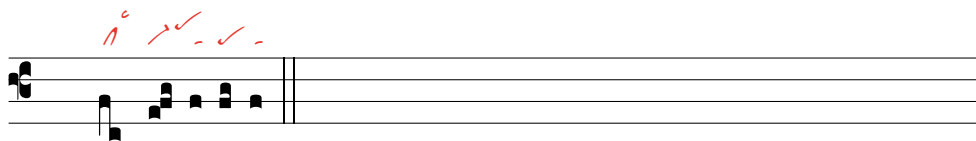
negávit Jú- dæ ós- cu- lum: * De- na- ri- órum

núme- ro Chrístum Judaé- is trádi- dit.

¶ Mé- li- us íl- li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

* De- na- ri- órum.

— Judáš - najneschopnejší z obchodníkov - bozkom zradil Pána. On, ako nevinný baránok, Judášov bozk neodmietol. * Za denáre predal Krista židom. * Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil.

Lectio 6

Quóniam vidi iniquitátem, et contradicţiónem in civitatē. Attende glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effectus probávit virtútem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stántes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiam intéllige. Videbat ergo Dóminus in civitatē iniquitátem et contradicţiónem, et extendebat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nésciunt quid faciunt.

„Lebo v meste vidím neprávost' a hádky,“(verš 10) Všimnime si slávu samotného křížu. Ku křížu, ktorý bol predmetom opovrhnutia nepriateľ'ov Boha, k tomuto křížu teraz vzhliadajú králi. Dokázal svoju silu - podmanil si svet, nie železom, ale drevom. Nepriatel'ia Boha si mysleli, že je to pre nich objekt opovrhnutia a zábavy - stáli pred ním a hovorili: ak si boží syn, zostúp z křížu (Mat. XXVII-39,40). Vystieral teda ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému (Rim. X, 21). Ak spravodlivý žije z viery (Rim I,17), kto nemá vieru, nie je spravodlivý. Preto ak je napísané "neprávost'", môžeme rozumieť "neviera". Ak teda Pán videl v meste neprávost' a hádky, a vystieral ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému, zatúžil po ich spasení a povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia (Lukáš XXIII, 34).

Resp. 6

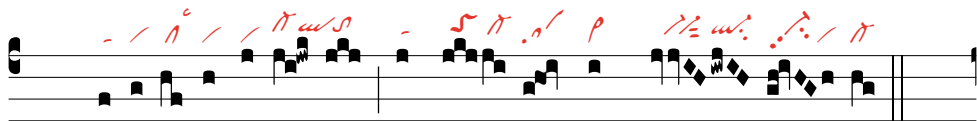
VIII

U

-nus ex discípu-lis mé- is trádet me

hódi- e: Væ íl- li per quem trá- dar é- go:

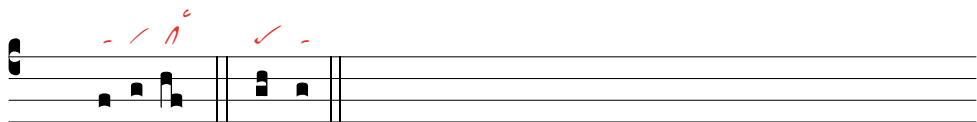
* Mé-li-us íl-li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

¶ Qui intíngit mécum mánum in pa-rópsi- de, hic

me tradi-túrus est in mánus pec-ca-tó- rum.

* Mé-li-us. R. Unus.

— Jeden z učeníkov ma dnes zradí; beda tomu, kto to spôsobí. ★ Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil. ★ Kto so mnou namáča ruku v mise, ten ma zradí do rúk hriešnikov. —

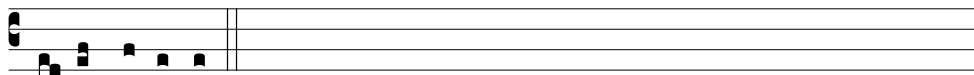
IN III NOCTURNO

7. Ant.
VII c

D

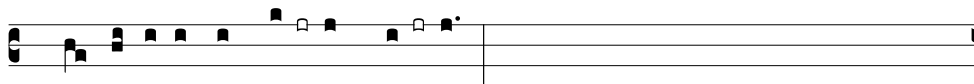

i-xi in-í-quis: * No-lí-te loqui advérsus De-um

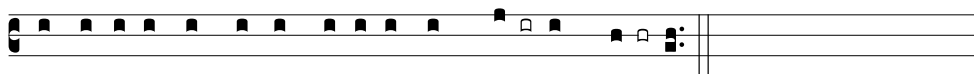

in-iqui-tá-tem.

Psalmus 74

1. Confi-tébimur **ti-** bi, **De-** us: *

confi-tébimur, et invocábimus **no-**men **tu-** um.

2. Narrábimus mirabília **tua:** *

cum accépero tempus, ego justítias **j**udicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: *
ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: *
et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: *
nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

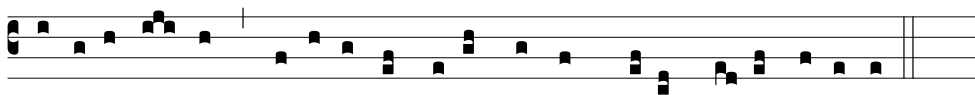
6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis
móntibus: * quóniam **Deus** judex est.

7. Hunc humíliat, et **hunc** exáltat: *
quia calix in manu Dómini vini meri **plenus** misto.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est
exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in **sæ**culum: * cantábo **Deo** Jacob.

10. Et ómnia cónua peccatórum confríngam: *
et exaltabúntur cónua justí.

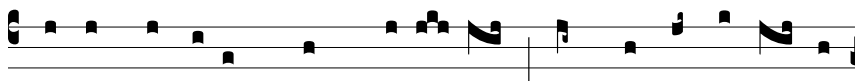
Di-xi in-í-quis: No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-tá-tem.

— Oslavujeme Ťa, Bože, oslavujeme Ťa a tvoje meno vzývame, * rozhlasujeme tvoje skutky zázračné. Ja sám určím čas a vykonám spravodlivý súd. * Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú, ja pevne držím jej stĺpy. * Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“ A prevínilcom: „Nedvíhajte hlavy! * Nedvíhajte hlavy vysoko, proti Bohu nehovorte bezočivosti.“ * Ved’ ani od východu, ani od západu, ani z púšte neprichádza povýšenie. Ale sudcom je sám Boh: * jedného ponízuje, druhého povyšuje. Lebo v Pánovej ruke je kalich plný čistého vína s korením. * On z neho nalieva, až po kvasnice ho musia vyprázdniť, všetci hriešnici zeme budú z neho piť. * Lež ja naveky chcem ohlasovať a ospevovať Boha Jakubovho. * Pozrážam všetku pýchu hriešnikov, no spravodliví vztýčia svoje hlavy. —

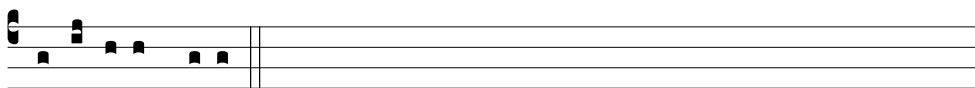

8. Ant.

VIII c

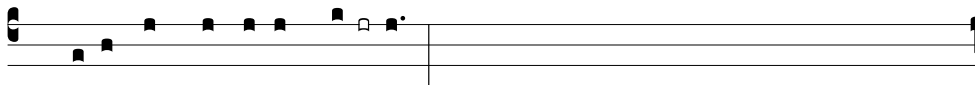

Terra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in

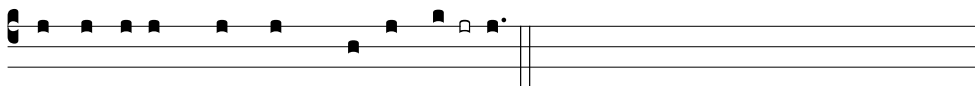

judí-ci-o De-us.

Psalmus 75

1. Notus in Judáe-a De- us: *

in Isra-ël magnum nomen e- jus.

340/ 630 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA V- Ad Matutinum

2. Et factus est in pace locus **ejus**: * et habitatio **ejus** in **Sion**.
3. Ibi confrégit poténtias **árcuum**: * scutum, gládium, et **bellum**.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus **ætérnis**: *
turbáti sunt omnes insipiéntes **corde**.
5. Dormiérunt somnum **suum**: *
et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in **mánibus suis**.
6. Ab increpatióne tua, Deus **Jacob**, *
dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.
7. Tu terríbilis es, et quis resistet **tibi**? * ex tunc **ira tua**.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et **quíévit**.
9. Cum exsúrgeret in judícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur **tibi**: *
et reliquiae cogitatiónis diem festum **agent tibi**.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo **vestro**: *
omnes, qui in circúitu ejus affértis **múnera**.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum **príncipum**, *
terríbili apud **reges terræ**.

Terra trému-it et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-o De-us.

Známy je Boh v Judei a v Izraeli je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé luky aj štít, aj meč a zbroj vojnóvú. * Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia; olúpení boli chrabrí bojovníci. * A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. * Bože Jakubov, keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. * Si hrozný; kto sa môže vzoprieť proti tebe, keď sa rozhneváš? * Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, * keď povstal Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. * Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí,

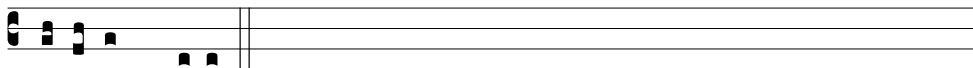
čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň. * Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sl'uby a plňte ich; všetci, čo vďak neho stojíte, prineste dary Hroznému. * Tomu, čo kniežatám smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom.

9. Ant.

VII a

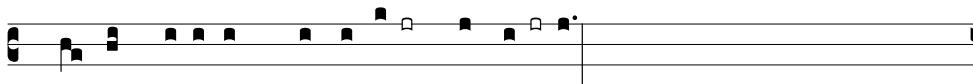
I

n di- e * tri-bu-la-ti- ónis me-æ De-um exqui-sí-vi

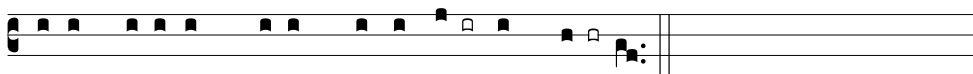

mánibus me- is.

Psalmus 76

1. Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- vi: *

voce me-a ad De-um, et intén-dit **mi-** hi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte **contra** eum: * et non **sum** decéptus.

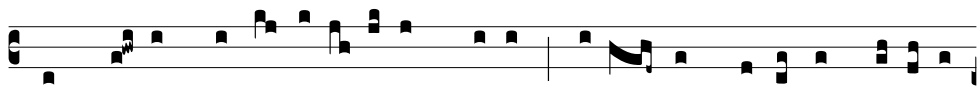
3. Rénuít consolári ánima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et **exercitátus** sum: * et defécit **spíritus meus**.

4. Anticipavérunt vigílias **óculi mei**: * turbátus sum, et non **sum** locútus.

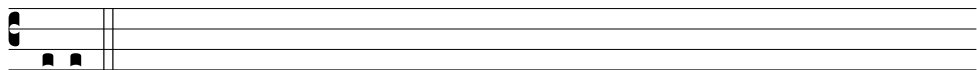
5. Cogitávi **dies antíquos**: * et annos ætéernos in **mente hábui**.

6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, * et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.

-
7. Numquid in ætérnum projíciet **Deus**: *
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
 8. Aut in finem misericórdiam **suam** abscíndet, *
a generatióne in generatiónem?
 9. Aut obliviscétur miseréri **Deus**: *
aut continébit in ira sua misericórdias **suas**?
 10. Et **dixi**: Nunc **cœpi**: * hæc mutátio dèxteræ Excélsi.
 11. Memor fui óperum **Dómini**: *
quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
 12. Et meditábor in ómnibus opéribus **tuis**: *
et in adinventiúnibus tuis exercébor.
 13. Deus, in sancto via tuæ: † quis Deus magnus sicut **Deus noster**? *
tu es Deus qui facis mirabília.
 14. Notam fecísti in pópulis virtútem **tuam**: *
redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios **Jacob** et **Joseph**.
 15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: *
et timuérunt et turbátæ **sunt abyssi**.
 16. Multitúdo sónitus **aquárum**: * vocem dedérunt **nubes**.
 17. Etenim sagíttæ **tuæ** tránseunt: * vox tonítrui **tui** in **rota**.
 18. Illuxérunt coruscationes tuæ **orbi terræ**: *
commóta est, et contrémuit **terra**.
 19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in **aquis multis**: *
et vestígia tua non cognoscéntur.
 20. Deduxísti sicut oves **pópulum tuum**, * in manu **Móysi** et **Aaron**.

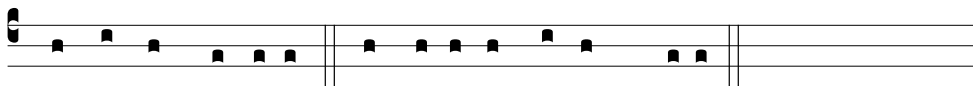
In di- e tri-bu-la-ti-ónis me-æ De-um exqui-sí-vi mánibus

me-is.

_____ Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.
* Boha hľadáme v deň svojho súženia, vystieram svoje ruky za noci neúnavne. * Moja duša sa nechce dať potešiť, na Boha myslím a vzdychám, uvažujem a klesám na duchu. * Viečka mi držíš v bdelosti, som rozrušený a nevládzem hovoriť. * Premýšľam o dňoch minulých a dávne roky mám na mysli. * Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam: * Vari Boh zavrhuje naveky a viac sa nezmiluje? * Vari je navždy koniec jeho dobrote, prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie? * Či Boh zabúda na zmluvu, či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie? * Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja, že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“ * Pamätám, Pane, na tvoje skutky, pamätám na dávne zázraky. * O všetkých tvojich dielach rozmýšľam a uvažujem o tvojich činoch. * Bože, tvoja cesta je svätá. Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh? Ty si Boh, ty konáš zázraky, * národom si dal poznať svoju moc. Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud, synov Jakubových a Jozefových. * Bože, uzreli ťa vody, uzreli ťa vody a robili sa i zvirili sa hlbiny. * Oblaky vychrlili prúdy vôd, v mračnách hrom zadunel * a zôkol-vôkol tvoje šípy šľahali. Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom, * blýskavica ožiarila zemekruh, zem sa zachvela a zatriasla. * Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadáť. * Ako ovce si viedol svoj ľud rukou Mojžiša a Árona. _____

℣. Exsúrge, Dómine. ℞. Et júdi-ca causam me-am.

Lectio 7 (1 Cor 11:17-22)

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Hoc autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in dete-
rius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám,
áudio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hære-
ses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Convenién-
tibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam mandu-
cáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum.
Et alius quidem ésurit, alius autem ébrius est. Numquid domos non
habetis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contém-
nitís, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laúdo
vos? In hoc non laudo.

*Keď vás už napomínam, nechválím vás, že sa neschádzate na
lepšie, ale na horšie. Predovšetkým počúvam, že sú medzi vami roztržky, keď sa schádzate v
cirkvi. A sčasti tomu aj verím. Lebo musia byť medzi vami aj rozkoly, aby sa ukázalo, kto z
vás sa osvedčí. Keď sa teda schádzate, nie je to požívanie Pánovej večere, lebo každý si hneď
vezme a zje svoju večeru a potom jeden je hladný a druhý opitý. Nemáte vari domy, kde
môžete jesť a piť? Alebo opovrhujete Božou cirkvou a chcete zahanbiť tých, čo nič nemajú?
Čo vám mám povedať? Mám vás chváliť? Za toto vás nepochválím.*

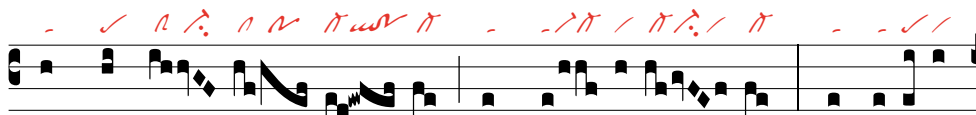
Resp. 7

VII

E

- ram qua- si a- gnus ínno- cens: du-ctus

sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam: consí-li- um

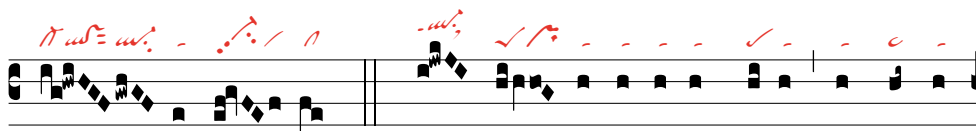
fe- cé- runt i- nimí- ci me- i advérsum me,

di- céntes: * Vení- te, mittámus lignum in panem

e- jus, et e-radá- mus e- um de ter- ra

vi- vénti- um. V. O-mnes i- nimí- ci me- i advérsum

me cogi-tábant ma-la mi- hi: ver- bum i-níquum mandavérunt

advérsum me, di- cén- tes. * Vení-te.

_____ Bol som ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: * „Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“ * Moji nepriatelia si šušajú proti mne a zmýšľajú zle o mne: neprávosti. Neprávosti proti mne rozširujú, hovoriac: _____

Lectio 8 (1 Cor 11:23-26)

Ego enim accepi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, Et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibetis, in meam commemoratiónem. Quótiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

_____ Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. _____

Resp. 8

VII

U

- na hó- ra non po-tu- í- stis vi-gi-lá-

re mé- cum, qui exhortabá-mi- ni mó-ri pro me? *

Vel Jú- dam non vi-dé- tis, quómodo non dór- mit, sed

festí- nat tráde-re me Ju- dæ- is?

¶. Quid dormí- tis? súrgi-te, et o-rá- te, ne intré-tis in

ten- ta-ti- ó- nem. * Vel Jú- dam.

Nemohli ste ani hodinu so mnou bdieť? Tordili ste, že ste ochotní za mňa zomrieť! * Alebo nevidíte Judáša, ktorý nespí, ale ponáhl'a sa zradit'

ma židom? ✱ *Prečo spíte? Vstaňte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.* _____

Lectio 9 (1 Cor 11:27-34)

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Dómini indigne, reus erit corporis et ságuinis Dómini. Probet autem se ípsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judícium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecíles, et dormiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi manducet: ut non in judícium convéníatis. Cetera autem, cum vénero, disponam.

_____ *Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú. Keby sme súdili sami seba, neboli by sme súdení. Ale keď sme súdení, Pán nás napráva, aby sme neboli odsúdení s týmto svetom. A tak, bratia moji, keď sa schádzate jesť, čakajte jeden na druhého. Ak je niekto hladný, nech sa naje doma, aby ste sa neschádzali na odsúdenie. Ostatné zariadim, keď prídem.* _____

Resp. 9

I

S

E- ni- ó- res pó- pu- li consí- li- um fe- cé-

runt, * Ut Jé-sum dó-lo tené- rent, et oc- cí- de- rent: cum

gládi- is et fústi-bus ex-i- é- runt tamquam ad latró- nem.

¶ Collegérunt pontí-fi- ces et pha- ri- saé- i concí- li- um.

* Ut Jé-sum. R. Se- ni- ó- res.

– Starší ľudu sa zhromaždili, * aby Ježiša podvodne chytali a zabili; vyšli naňho s mečmi a kyjmi ako na zločinca. * Veľkňazi a farizeji sa zhromaždili.

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

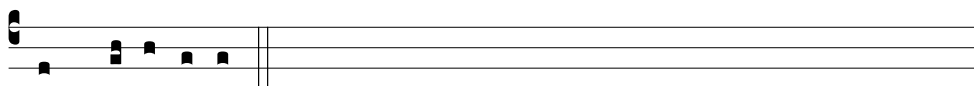
Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

1. Ant.

VIII G

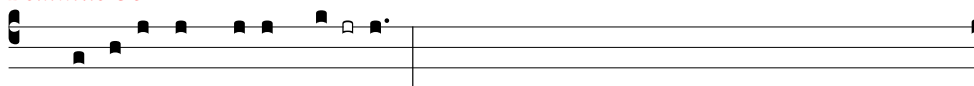
I

usti-fi-cé-ris, Dómi-ne, * in sermónibus tu-is, et vincas

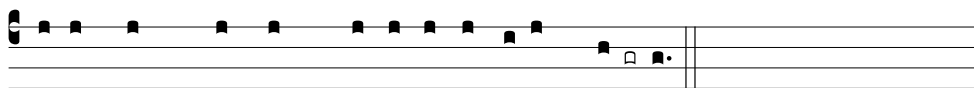

cum iudi-cá-ris.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me-i De- us, *

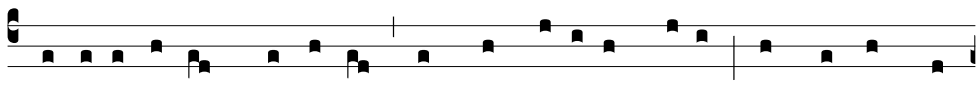
secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, *

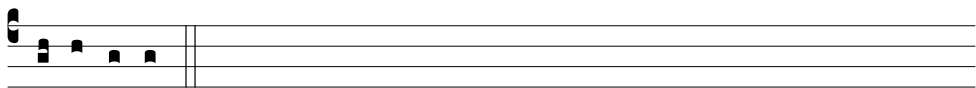
dele iniquitátem **meam**.

3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.
4. Quóniam iniquitátem meam ego **cognó**sco: *
et peccátum meum contra *me est* **semper**.
5. Tibi soli peccávi, et malum coram te **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *judicá*ris.
6. Ecce enim in iniquitátibus **concé**ptus sum: *
et in peccátis concépit me *mater* **mea**.
7. Ecce enim veritátem dilexísti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: *
lavábis me, et super nivem *deal*bábor.
9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: *
et exsultábunt ossa *humiliá*ta.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**.
11. Cor mundum crea in me, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno^vva in viscéribus **meis**.
12. Ne projícias me a fácie **tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne áu^feras **a** me.
13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spírítu principáli *confír*ma me.
14. Docébo iníquos vías **tuas**: * et ímpii ad te *converténtur*.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea justítiam **tuam**.
16. Dómine, lábia mea **apéri**es: *
et os meum annuntiábit *laudem* **tuam**.

17. Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem útique: *
holocáustis non *delectáberis*.
18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non *despícies*.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: *
ut ædificéntur muri *Jerúsalem*.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocáusta: *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

Iusti-fi-cé-ris, Dómi-ne, in sermónibus tu-is, et vincas cum

iudi-cá-ris.

_____ Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej nepravosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný
vo svojom súde. * Naozaj som sa v nepravosti narodil a hriešneho ma počala moja mať.
Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma
yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť
a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha
pevného. * Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť
mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich
cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny kvoiprelatia
a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú
ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou
Bohu milou je duch skrušený; Bože, ty nepohrdaš srdcom skrušeným a poníženým. * Buď
dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité
obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá. _____

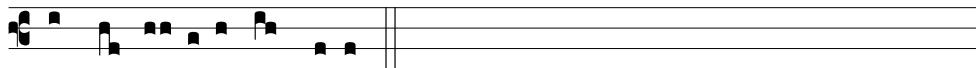
2. Ant.

II D

D

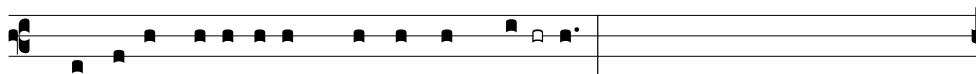

ominus * tamquam ovis ad víctimam ductus est, et

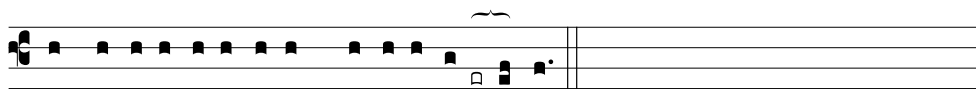

non a-pé-ru-it os su-um.

Psalmus 89

1. Dómine, refúgi-um factus es **no-** bis: *

a genera-ti-óne in genera-ti- ónem.

2. Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et **orbis**: *
a sáculo et usque in sáculum tu *es*, **Deus**.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem: *
et dixísti: Convertímini, filii **hóminum**.

4. Quóniam mille anni ante óculos **tuos**, *
tamquam dies hestérna, quæ *præté*riit.

5. Et custódia in **nocte**, * quæ pro níhilo habéntur, eórum *anni* erunt.

6. Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et **trán**seat: *
véspere décidat, indúret et *aré*scat.

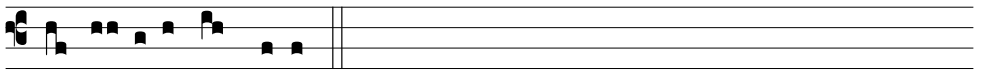
7. Quia defécimus in ira **tua**, * et in furóre tuo turbáti **sumus**.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuo**: *
sáculum nostrum in illuminatióne vultus **tui**.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.
10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur: *
dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
11. Si autem in potentátibus, octogínta anni: *
et ámplius eórum, labor et dolor.
12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.
13. Quis novit potestátem iræ tuæ: *
et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
14. Déxteram tuam sic notam fac: * et eruditós corde in sapiéntia.
15. Convértere, Dómine, úsquequo? *
et deprecábilis esto super servos tuos.
16. Repléti sumus mane misericórdia tua: *
et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: *
annis, quibus vídimus mala.
18. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.
19. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum
nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Dominus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non

a-pé-ru-it os su-um.

_____ Pane, stal si sa nám útočišťom z pokolenia na pokolenie. * Pro než sa vrchy zodili
a povstali zem i svet, ty, Bože, si od vekov až naveky. * Človeka vraciaš do prachu a hovoríš:

„Vráťte sa, synovia človeka!“ * Ved' tisíc rokov je u teba ako deň včerajší, čo sa pominul, * a ako jedna nočná stráž. Uchvacuješ ich: sú ako ranný sen; * sú ako bylina v rozpuku: ráno kvitne a rastie, večer vädne a usychá. * Hynieme v skutku pre tvoj hnev a desí nás tvoje rozhorčenie. * Naše nepravosti si postavil pred svoj zrak a pred jas svojej tváre naše tajné chyby. * V tvojom hneve sa nám mihajú všetky dni * a naše roky plynú ako vzdych. Vek nášho života je sedemdesiat rokov * a ak sme pri sile, osemdesiat. No zväčša sú len trápením a trýznou, * ubiehajú rýchlo a my odlietame. * Kto pozná silu tvojho hnevu a s bážňou prijme tvoje rozhorčenie? * A tak nás nauč rátať naše dni, aby smenašli múdrosť srdca. * Obráť sa k nám, Pane; dokedy budeš meškať? Zl'utuj sa nad svojimi služobníkmi. * Hneď zrána nás naplň svojou milosťou a budeme jasať a radovať sa po všetky dni života. * Rozveseľ nás za dni, keď si nás ponížil, za roky, keď sme okusovali nešťastie. * Nech sa tvoje dielo zjaví tvojim služobníkom a ich deťom tvoja nádhera. * Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha; upevňuj dielo našich rúk, dielo našich rúk upevňuj! —

3. Ant.

VIII G

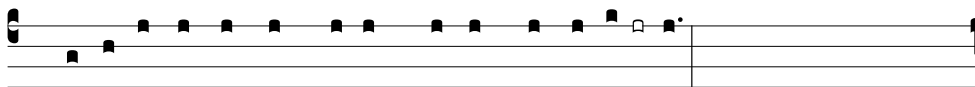
C

ontrí- tum est * cor me- um in médi- o

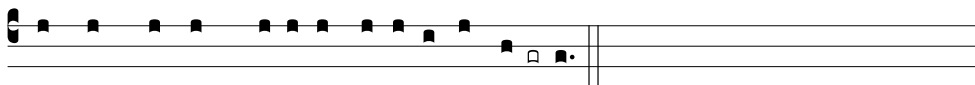

me- i, contremu-érunt ómni- a ossa me-a.

Psalmus 35

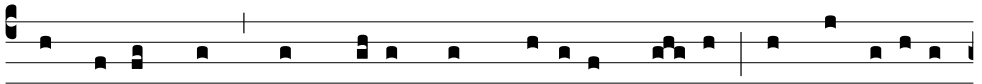
1. Di-xit injústus ut de-línquat in seme-tí-pso: *

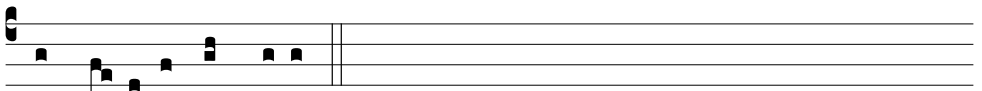
non est timor De-i ante ócu-los e- jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: *
ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

3. Verba oris ejus iníquitas, et **dolus**: *
nóluit intelligere ut *bene ágeret*.
4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni **viæ** non
bonæ, * malítiam autem *non odívit*.
5. Dómine, in cælo misericórdia **tua**: * et véritas tua *usque ad nubes*.
6. Justítia tua sicut montes **Dei**: * judícia tua *abýssus multa*.
7. Hómines, et juménta salvábis, **Dómine**: *
quemádmódum multiplicásti misericórdiam *tuam, Deus,*
8. Fílii autem **hóminum**, * in tégmine alárum tuárum *sperábunt*.
9. Inebriabúntur ab ubertáte domus **tuæ**: *
et torrén-te voluptátis tuæ *potábis eos*.
10. Quóniam apud te est fons **vitæ**: *
et in lúmine tuo *vidébimus lumen*.
11. Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, *
et justítiam tuam his, qui *recto sunt corde*.
12. Non véniat mihi pes **supérbiæ**: *
et manus peccatóris non *móveat* me.
13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: *
expúl-si sunt, nec *potuérunt stare*.

Contrí-tum est cor me-um in médi-o me- i, contremu-érunt

ómní- a ossa me-a.

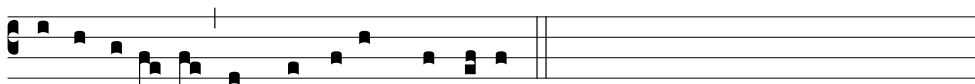
Neprávosť našepkáva hriešnikovi v hĺbke jeho srdca; pred jeho očami nieťo bázne Božej. * Sám sebe lichotí do vlastných očí, aby nemusel poznať svoju neprávosť a zanevrieť na ňu. Slová jeho úst sú neprávosť a klam; prestal už myslieť rozvážne a robiť dobre. Na svojom lôžku premýšľa o neprávosti, dáva sa na cesty nedobré, nijakej zloby sa neštíti. * Pane, tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia a tvoja vernosť až k oblakom. Tvoja spravodlivosť je ako Božie výšiny, tvoje súdy ako morská hlbina: ty, Pane, ľuďom i zveri pomáhaš. * Bože, aké vzácne je tvoje milosrdenstvo! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Opájajú sa blahobyťom tvojho domu a pijú z potoka tvojich rozkoší. Veď u teba je zdroj života a v tvojom svetle uvidíme svetlo. * Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť tým, čo majú srdce úprimné. Nech ma nezasiahne noha pyšného, nech mnou nepohne ruka hriešnika. Hľa, padli tí, čo páchali neprávosť, zrútili sa a viac nevstanú.

4. Ant.

IV A*

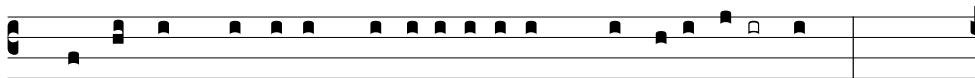
E

xhortátus es * in virtú- te tu- a, et in

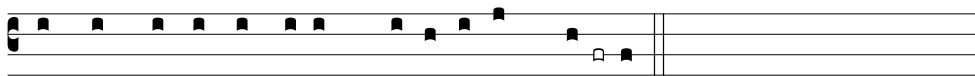

re-fecti-ó-ne sancta tu-a, Dómine.

Canticum Moysi (Exodi 15, 1-19)

1. Cantémus Dómino: glo-ri-óse enim magni-fi-cátus est, *

equum et ascensórem de-jé-cit in **ma-** re.

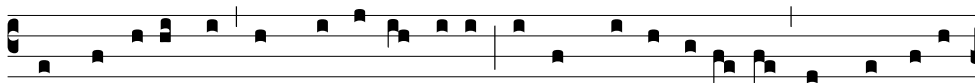
2. Fortitúdo mea, et laus *mea* **Dó**minus, *
et factus est mihi in *salú*tem.

3. Iste Deus meus, et glorificábo **eum**: *
Deus patris mei, et exaltábo **eum**.

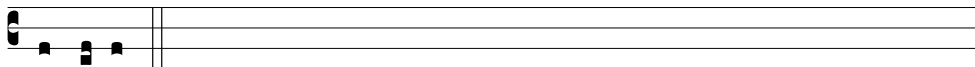
4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens *nomen* **eius**. *
Currus Pharaónis et ejército **eius** projécit in **mare**.

5. Elécti príncipes ejus submérsi sunt in *Mari* **Rubro**: *
abyssi operuérunt eos, descendérunt in *profúndum quasi lapis*.
6. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † d́xtera tua,
Dómine, percússit *inimícum*. *
Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti *adversários tuos*:
7. Misísti iram tuam, quæ devorávit eos *sicut stípulam*. *
Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt *aquæ*:
8. Stetit *unda fluens*, * congregátæ sunt abyssi in *médio mari*.
9. Dixit inimícus: Pérsequar et *comprehéndam*, *
dívidam spólia, implébitur *ánima mea*:
10. Evaginábo gládium *meum*, * interficiet eos *manus mea*.
11. Flavit spíritus tuus, et opéruit eos *mare*: *
submérsi sunt quasi plumbum in *aquis veheméntibus*.
12. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus
in *sanctitáte*, * terríbilis atque laudábilis, fáciens *mirabília*?
13. Extendísti manum tuam, et devorávit eos *terra*. *
Dux fuísti in misericórdia tua pópulo *quem redemísti*:
14. Et portásti eum in fortitúdine *tua*, * ad habitáculum sanctum *tuum*.
15. Ascendérunt pópuli, *et iráti* sunt: *
dolóres obtinuérunt habitatóres *Philístiim*.
16. Tunc conturbáti sunt príncipes *Edom*, † robústos Moab obtínuit
tremor: * obriguérunt omnes habitatóres *Chánaan*.
17. Irruat super eos *formído et pavor*, * in magnitúdine *bráchii tui*:
18. Fiant immóbiles quasi *lapis*, † donec pertránseat pópulus *tuus*,
Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, *quem possedísti*.
19. Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis *tuæ*, *
firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt *manus tuæ*. *
Dóminus regnábit in *ætérum et ultra*.
21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus *ejus in mare*: *
et redúxit super eos Dóminus *aquas maris*:
22. Fílii autem Israël ambulavérunt *per siccum* * in *médio* *ejus*.

Exhortátus es in virtú-te tu-a, et in re-fecti-ó-ne sancta tu-a,

Dómine.

Spievajme Pánovi, lebo sa preslávil: koňa i jazdca zmietol do mora. * Pán je moja sila a moja udatnosť, on ma zachránil. * On je môj Boh, chcem ho velebiť; Boh môjho otca, budem ho chváliť. * Pán je ako bojovník; Pán je jeho meno. Faraónove vozy a jeho vojsko zmietol do mora. * Jeho najlepší bojovníci utonuli v Červenom mori. Vlny ich pokryli; sť'a kameň klesli do hlbín. * Tvoja pravica, Pane, vyniká mocou, tvoja pravica, Pane, zasiahla nepriateľa. * Pod dychom tvojho rozhorčenia sa nahromadili vody; * pohyblivé vlny ako hrádza postáli, hlbiny stuhli uprostred mora. * Nepriateľ si povedal: „Budem ich prenasledovať, chytím ich; rozdelím korisť a moja duša sa nasýti. * Vytasím svoj meč, moja ruka ich pozabíja!“ * Zavial tvoj vietor a prikrylo ich more; utonuli sť'a olovo v mohutných vodách. * Kto sa ti, Pane, spomedzi bohov vyrovná? Kto sa ti vo velebe a svätosti podobá? Ty hrozný a chvályhodný, ty robíš zázraky. * Vystrel si svoju ruku a pohltila ich zem. Vo svojom milosrdenstve si viedol ľud, ktorý si vykúpil, * svojou silou si ho niesol k svojmu svätému príbytku. * Vovedieš ich a zasaďiš na vrchu svojho dedičstva, v svojom bezpečnom príbytku, ktorý si ty, Pane, urobil; * vo svätyni, ktorej základy kladli tvoje ruky, Pane. Pán bude kral'ovať naveky a navždy.

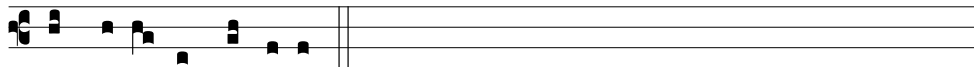
5. Ant.

I g2

O

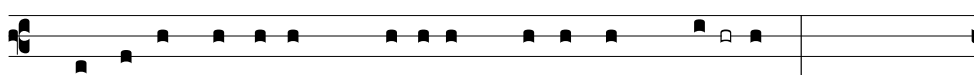

-blá-tus est, * qui-a ipse vó-lu- it, et peccá-ta

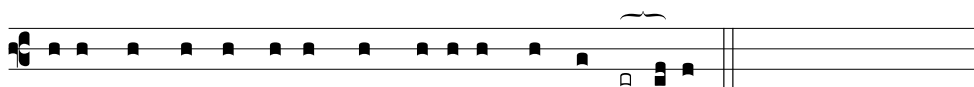

nostra ipse portávit.

Psalmus 146

1. Laudá-te Dóminum quóni-am bonus est **psalmus**: *

De-o nostro sit jucúnda, decóraque **laudá-ti-o**.

2. Ædíficans Jerúsalem **Dóminus**: * dispersiónes Israélis congregábit.

3. Qui sanat contrítos **corde**: * et álligat contritiónes **eórum**.

4. Qui númerat multitudinem stellárum: *
et ómnibus eis **nómina** **vocat**.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus **ejus**: *
et sapiéntiæ ejus non *est* **númerus**.

6. Suscípiens mansuétos **Dóminus**: *
humílians autem peccatóres usque *ad* **terram**.

7. Præcínite Dómino in confessiône: * psállite Deo nostro *in* **cíthara**.

8. Qui óperit cælum **núbibus**: * et parat terræ **plúviam**.

9. Qui prodúcit in móntibus **fenum**: * et herbam servitúti **hóminum**.

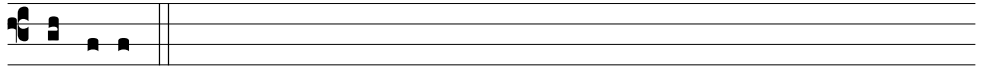
10. Qui dat juméntis escam **ipsórum**: *
et pullis corvórum invocántibus **eum**.

11. Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: *
nec in tibiis viri beneplácitum erit **ei**.

12. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: *
et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Oblá-tus est, qui-a ipse vó-lu- it, et peccá-ta nostra ipse

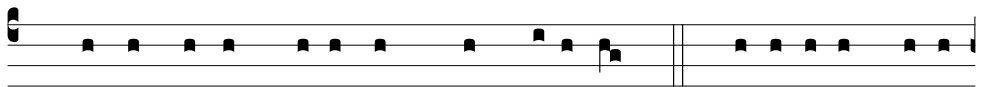

portávit.

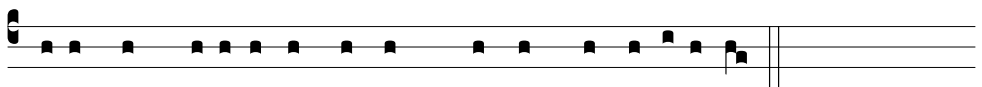
Chváľte Pána, lebo je dobré ospevovať nášho Boha, lebo je milé hlásať jeho slávu. * Pán stavia Jeruzalem a zhromažďuje roztratených Izraelitov. * Uzdravuje skl'účených srdcom a obväzuje ich rany. * On pozná počet hviezd a každú volá po mene. * Veľký je náš Pán a veľmi mocný, jeho múdrosť je nesmierna. * Tichých sa Pán ujíma, ale hriešnikov ponizuje až po zem. * Prespevujte Pánovi piesne oslavné, na citare hrajte nášmu Bohu. * On zaťahuje nebo oblakmi a zemi pripravuje dážď. * Na vrchoch dáva pučať tráve aj bylinám pre tvory, čo slúžia človeku. * Potravu dáva ľažnému dobytku i mladým havranom, čo k nemu krákajú. * V sile koňa nemá potechu ani zál'ubu v mužovi svalnatom. * Pánovi sa páčia tí, čo sa ho boja, a tí, čo dúfajú v jeho milosrdenstvo.

Versus (In loco Capituli)

℣. Homo pa-cis me-æ, in quo sperá-vi. ℟. Qui edébat panes

me-os, ampli-ávit advérsum me supplanta-ti-ónem.

Ad Bened.

I g solemn.

T

rádi-tor autem * dedit é-is signum, dí-cens: Quem

oscu-látus fú-ero, ipse est, tené-te e-um.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: **

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- æ:*

2. *Et eréxit cornu salútis nobis: ** in domo David, *púeri sui.*

3. *Sicut locútus est per os sanctórum, **
qui a sáeculo sunt, prophetárum *ejus:*

4. *Salútem ex inimícis nostris, **
et de manu ómnium, *qui odérunt nos.*

5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: **
et memorári testaménti *sui sancti.*

6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, **
datúrum se *nobis:*

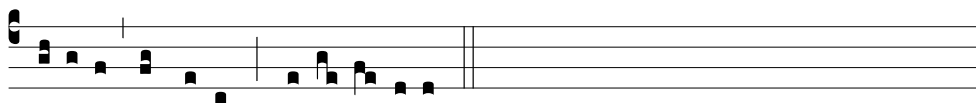
7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus *illi.*

8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, ** ómnibus diébus *nostris.*

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum eórum:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Trá-di-tor autem dedit é-is signum, dí-cens: Quem oscu-látus

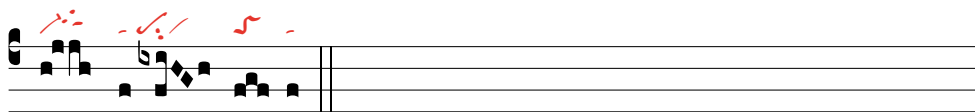

fú-ero, ipse est, tené-te e-um.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
 * a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
 hovoril ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
 všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
 svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
 z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
 tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
 pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
 Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
 * a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

V

C Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens

us-que ad mor-tem.

Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť.

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MISSAM

Introitus

IV

N

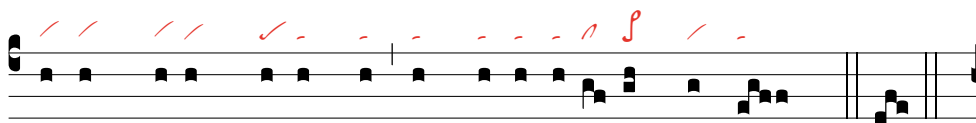
OS au- tem * glo-ri-á-ri opór- tet, in cruce

Dó-mi-ni nostri Je- su Chris- ti: in quo est sa-lus, vi- ta,

et re- surre-cti- o no- stra: per quem salvá-ti, et li-be-rá- ti

su- mus.

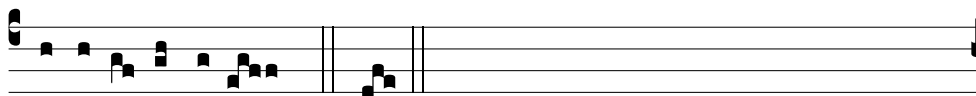
Ps. De- us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: * illúminet

vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri. *℣.* Nos.

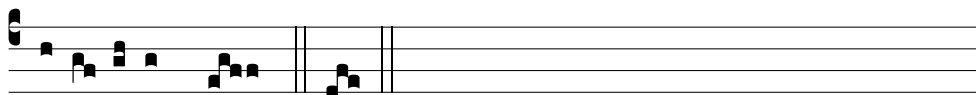
2. Ut cognoscámus in terra vi-am tu-am: * in ómnibus géntibus

sa-lu-tá-re tu-um. *℣.* Nos.

3. Confi-te-ántur ti-bi pópu-li, De-us: * confi-te-ántur ti-bi

pópu-li omnes. *℣.* Nos.

— My sa môžeme chváliť krížom nášho Pána Ježiša Krista, v ktorom je naša spása, život a vzkriesenie. Skrze neho sme spasení a oslobodení. * Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. * Aby sa tvoja cesta stala známou na zemi a tvoja spása medzi všetkými národmi. * Bože, nech ťa velebia národy, nech ťa velebia všetky národy. —

Lectio 1 (Ex 12, 1-8. 11-14)

Léctio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: «Mensis iste vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel et dícite eis:

Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad ves-céndum agnum, assúmet vicínus suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem vobis agnus absque mácula, másculus, annículus; quem de ag-nis vel hædis tollétis et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa congregátio filiór-um Israel ad vésperam.

Et sument de ságuine eius ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum; et edent car-nes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis amáris.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, calceaménta ha-bébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festi-nánte; est enim Pascha (id est Tránsitus) Dómini!

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa percutiámque omne primo-génitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus; et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in sig-num in díbus, in quibus éritis; et vidébo ságuinem et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hanc diem in monuméntum et celebrábitis eam sol-lémnem Dómino in generatió nibus vestris cultu sempitérno».

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Pán povedal Mojžišovi a Áronovi v egyptskej krajine: „Tento mesiac bude pre vás počiatočným mesiacom. Bude vám prvým mesiacom v roku. Celej izraelskej pospolitosti oznámte: ✱ »Desiateho tohoto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre svoju rodinu, pre každý dom! Ak je však rodina málo na jedného baránka, potom nech si zaobstará spolu so svojím susedom, ktorého rodina býva najbližšie, podľa počtu osôb; podľa toho si máte zadovážiť baránka, koľko kto z vás zje. ✱ Baránok musí byť bezchybný, ročný samček. Vyberte si ho spomedzi oviec alebo kôz. A bude vo vašej opatere do štrnásteho dňa tohto mesiaca, keď ho celá izraelská pospolitosť v podvečer zabije. ✱ I vezme sa z jeho krvi a namažú sa ňou obe veraje a vrchný prah dverí na domoch, v ktorých ho budú jesť. A v tú noc budú jesť mäso upečené na ohni; budete ho jesť

s nekvaseným chlebom a s horkými zelinami. ✱ A budete ho jesť takto: Bedrá budete mať opásané, obuv na nohách a palicu v ruke. Budete jesť narýchlo, lebo je to Pánov prechod (Pesach). ✱ Lebo v tú noc prejdem celou egyptskou krajinou a usmrtím všetko prvorodené v egyptskej krajine od človeka až po dobytok a nad všetkými bohmi Egypta vykonám súd ja, Pán! Krv na vašich domoch, v ktorých bývate, bude znamením na vašu záchranu. Keď uvidím krv, prejdem popri vás a nezastihne vás nijaký zhubný úder, keď budem biť Egypt. ✱ Tento deň bude pre vás pamätným dňom a budete ho sláviť ako Pánov sviatok: z pokolenia na pokolenie ho budete sláviť ako večité ustanovenie!

Graduale

VII

O

- cu- li ó-mni- um in te spe- rant,

Dómine:

et tu das il- lis e-

scam

in témpo-

re

oportú- no

¶. Ape-

ris tu

ma-

num tu-

am:

et imples

omne áni- mal be-ne-di- cti- óne.

— Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba a ty im dávaš pokrm v pravý čas. * Otváraš svoju ruku a dobrotivo nasycuješ všetko živé. —

Lectio 2 (1Cor. 11, 23-26)

Léctio Epístolæ primæ beāti Pauli apóstoli ad Corínthios

Fratres: Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: «Hoc est corpus meum, quod pro vobis est; hoc fácite in meam commemoratióem»;

Simíliter et cálicem, postquam cenátum est, dicens: «Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vd'aky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.

Graduale

V

C

Hris-tus factus est pro no- bis o-bé- di- ens

us-que ad mor-tem, mor- tem au-tem cru- cis.

℣. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de- dit il-li no- men, quod est

super om-ne no- men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. * Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

Evangelium (Io. 13, 1-15)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum Diábolus iam misísset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua et, cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvem et cœpit laváre pedes discipulórum et extérgere línteo, quo erat præcínctus.

Venit ergo ad Simónem Petrum. Dicit ei: «Dómine, tu mihi lavas pedes?». Respóndit Iesus et dixit ei: «Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea». Dicit ei Petrus: «Non lavábis mihi pedes in ætérnum!». Respóndit Iesus ei: «Si non lávero te, non habes partem mecum». Dicit ei Simon Petrus: «Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput!». Dicit ei Iesus: «Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus; et vos mundi estis, sed non omnes». Sciébat enim quisnam esset, qui tráderet eum; proptérea dixit: «Non estis mundi omnes».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuíssset íterum, dixit eis: «Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me: “Magíster”, et: “Dómine”, et bene dícitis; sum étenim. Si ergo ego lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, et vos faciátis».

℣. Verbum Dómini. **℟.** Deo grátias.

Bolo pred veľ'konočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. ✱ Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zobliekol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom naliať vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. ✱ Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so

mnou.“ Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu na to: „Kto sa okúpал, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, – preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ * Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápете, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: »Učiteľ« a: »Pane« a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. —

AD LOTIONEM PEDUM

Ant.
III

M Andátum novum do vobis: * ut di-ligá-tis

invi-cem, sicut di-léxi vos, di-cit Dóminus.

— Nové prikázanie vám dávam: aby ste sa navzájom milovali, tak ako som ja miloval vás, hovorí Pán. —

Psalmus 118-I,II

1. Be-á-ti immaculá-ti in vi- a: * qui ámbu-lant in le-ge Dómi-ni.
2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírunť eum.
3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

-
5. Utinam dirigántur **viæ meæ**, *
ad custodiéndas justificatiónes **tuas**!
 6. Tunc **non** confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis **tuis**.
 7. Confitébor tibi in directiÓne **cordis**: *
in eo quod dídici judícia justítiae **tuæ**.
 8. JustificatiÓnes **tuas** custódiam: *
non me derelínquas *usquequáque*.
 9. In quo córrigit adolescéntior **viam suam**? *
in custodiéndo **sermónes tuos**.
 10. In toto corde meo **exquisívi** te: * ne repéllas me a mandátis **tuis**.
 11. In corde meo abscondi **elóquia tua**: * ut non *peccem tibi*.
 12. Benedíctus es, **Dómine**: * doce me justificatiÓnes **tuas**.
 13. In **lábii meis**, * pronuntiávi ómnia judícia **oris tui**.
 14. In via testimoniórum tuórum **delectátus** sum, *
sicut in *ómnibus divítiis*.
 15. In mandátis tuis **exercébor**: * et considerábo **vias tuas**.
 16. In justificatiÓnibus tuis **meditábor**: * non oblivíscar **sermónes tuos**.
 17. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
 18. Sicut erat in princípíio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sácula sæculórum**. **Amen**.

Blažení tí, čo idú cestou života bez poškvrny, čo kráčajú podľa zákona Pánovho. * Blažení tí, čo zachovávali jeho príkazy a celým srdcom ho vyhl'adávajú. * To sú tí, čo nepáchajú neprávosť a idú jeho cestami. * Ty si dal príkazy, aby sa verne plnili. * Kiež by ma moje cesty viedli tak, žeby som zachovával tvoje ustanovenia. * Veru nebudem zahanbený, keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy. * S úprimným srdcom ti chcem ďakovať, že som poznal tvoje spravodlivé výroky. * Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len ty ma nikdy neopust'. * Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová. * Celým svojím srdcom ťa vyhl'adávam; nedaj, aby som zabľúdl od tvojich príkazov. * V srdci si uchovávam tvoje výroky

aby som proti tebe nezhrešil. ✱ Pane, ty si velebený; nauč ma svoje ustanovenia. ✱ Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. ✱ Keď idem cestou tvojich zákonov, mám väčšiu radosť ako zo všetkého bohatstva. ✱ Chcem sa cvičiť v tvojich predpisoch, rozjímať o tvojich cestách. ✱ V tvojich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slová nechcem zabúdať.

Ant.
V

D

Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,

et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis

partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i

Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es

autem póste-a. A. Dómi-ne.

— Pane, ty mi chceš umývať nohy? Ježiš mu odpovedal: Ak ti neumyjem nohy, nebudeš mať so mnou podiel. * Pristúpil teda k Šimonovi Petrovi a Peter mu povedal: * Teraz ešte nechápeš, čo robám, ale neskôr pochopíš. —

Melodia altera

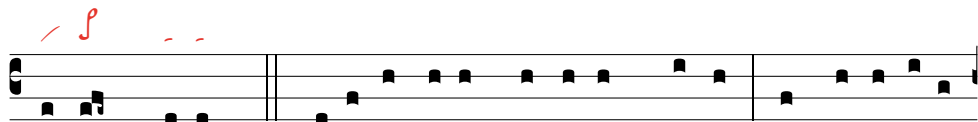
Ant.
V

D

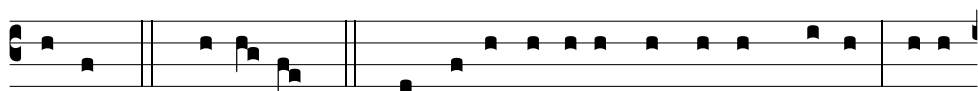
Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,

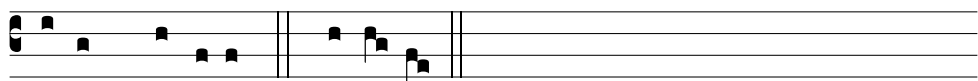
et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis

partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i

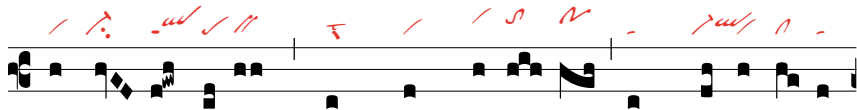
Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es

autem póste-a. A. Dómi-ne.

Ant.

II

D

Omi-nus Jesus, * postquam cená-vit cum discí-pu-lis,

su-is, lavit pe-des e-órum, et a-it il-lis: Sci-tis quid

fé-ce-rim vo- bis, e-go Dómi- nus et Magíster? Exémplum

de-di vo- bis, ut et vos i- ta fa-ci- á-tis.

— Pán Ježiš, potom čo večeral so svojimi učeníkmi, umyl im nohy a povedal im: Vidíte, čo som vám urobil ja - Pán a učiteľ? Dal som vám príklad, aby ste si aj navzájom takto robili.

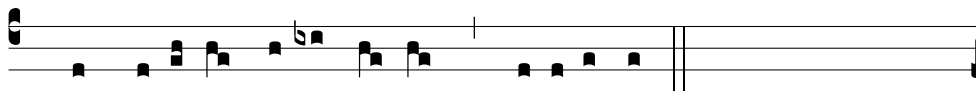

Offert.

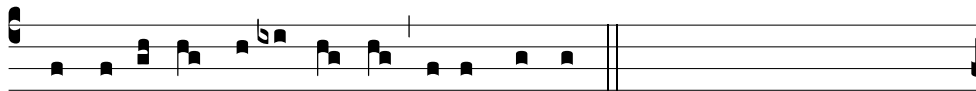
VI

U

-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

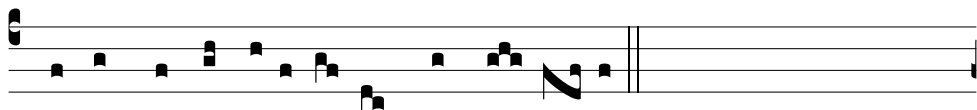
℣. Congregá-vit nos in u-num Christi amor.

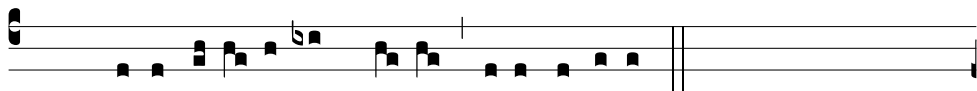
℣. Exsultémus, et in i-pso iucundémur.

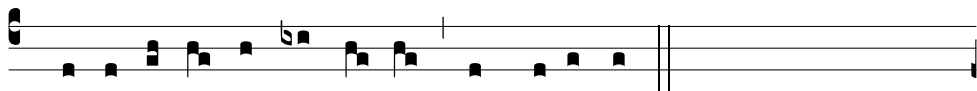
℣. Time-ámus, et amémus De-um vivum.

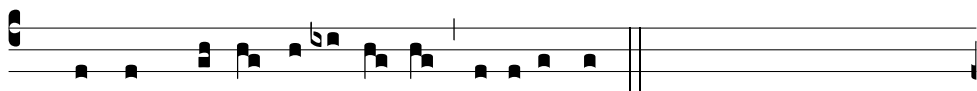
℣. Et ex corde di-li-gámus nos sin-cé- ro.

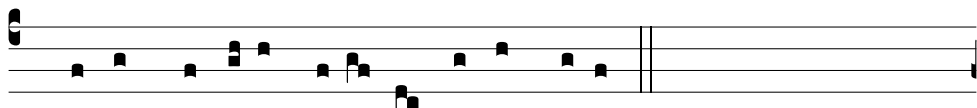
Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

℣. Simul ergo cum in u-num congregámur:

℣. Ne nos mente di-vi-dámur cave-ámus.

℣. Cessent iúrgi-a ma-lígna, cessent li-tes.

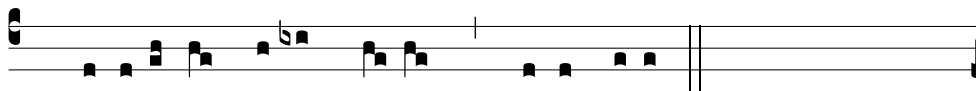
℣. Et in médi-o nostri sit Christus De- us.

Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

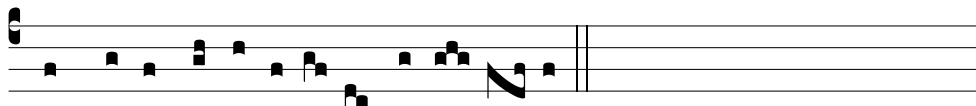
V. Simul quoque cum be-á- tis vide-ámus.

V. Glo-ri- ánter vultum tu-um, Christe De-us:

V. Gáudi-um, quod est imménsum, atque probum.

V. Sáecu-la per infi-ní- ta sæcu- ló- rum.

_____ Kde je láska opravdivá, tam Boh prebýva. * Láska Kristova nás zhromažďuje k stolu. V ňom sa všetci tešme, radujme sa spolu. Vrúčne ctíme Boha, nech je puto tuhšie. Milujme sa bratsky z otvorenej duše. * Keď nás teda láska spája pri oltári, hľad' me, by nás nikdy nedelili sváry. Nech sa od nás vzdialia nezhody a spory, medzi nami Kristus večné bratstvo tvorí. * Kriste, Bože, daj nám s blaženými raja obdivovať krásu tvojho obličaja. Ty náš nesmierny zdroj čistej blaženosti, ktorá kľučí v čase, zreje vo večnosti. _____

Communio
VIII

H

OC cor- pus, quod pro vobis tra- dé- tur: hic

ca- lix no-vi testaménti est in me- o sánguine, di- cit

Dómi- nus: hoc fá- ci-te, quo-ti- escúmque súmi- tis, in

me- am commemo-ra-ti- ó- nem.

— Toto je telo, ktoré sa obetuje za vás; tento kalich je nová zmluva, uzavretá mojou krvou.
Kedykoľvek budete prijímať, robte to na moju pamiatku. —

Psalmus 115

1. Cré-di-di, propter quod locútus sum: * e-go autem humi-li-á- tus sum

ni-mis.

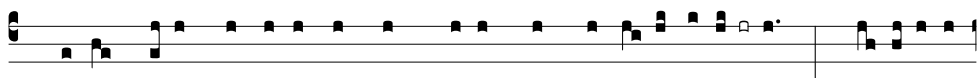
2. Ego di-xi in *excéssu* **me-** o: * Omnis *homo* **mendax.**

3. Quid retrí- *bu-am* **Dómino,** * pro ómnibus, quæ retrí- *bu-it* **mi-** hi?

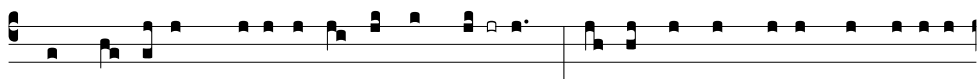
4. Cá-li-cem salu-tá-ris accípi-am: * et nomen *Dómini* *invo-cá-* bo.

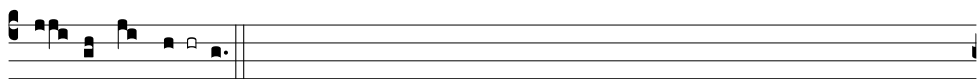
5. Vo-ta me-a *Dómino* reddam coram omni *pópu-lo* **e-** jus: * pre-ti-ósa

in conspéctu *Dómini* mors *sanctórum* **e-** jus:

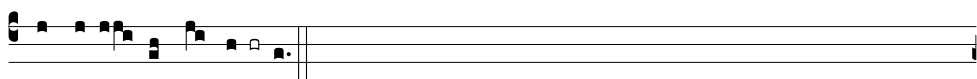
6. O *Dómine,* qui-a e-go *servus* **tu-** us: * e-go servus tu-us, et fí-li-us

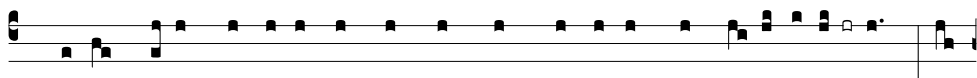
an-cíl-læ **tu-** æ.

7. Di-rupísti víncula me-a: † tibi sacri-ficábo *hósti-am* **lau-**dis, * et nomen

Dómini *invo-cá-* bo.

8. Vo-ta me-a Dómino reddam in conspéctu omnis pópu-li e- jus: * in

átri-is domus Dómini, in médi-o tu- i, Je-rúsa-lem.

*Dôveroval som, aj keď som povedal: „Som veľmi pokorený.“ * V rozrušení som vyriekol: „Všetci ľudia klamú.“ * Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? * Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo. * Pánovi splním svoje sľuby pred všetkým jeho ľudom. V Pánových očiach má veľkú cenu smrť jeho svätých. * Pane, som tvoj sluha, som tvoj sluha a syn tvojej služobnice. * Ty si mi putá rozviazal: obeť chvály ti prinesiem a budem vzývať meno Pánovo. * Splním svoje sľuby Pánovi pred všetkým jeho ľudom v nádvooriach domu Pánovho, uprostred teba, Jeruzalem.*

Hymn.

III

P

ANge lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um,

Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. 2. Nobis da-tus, nobis

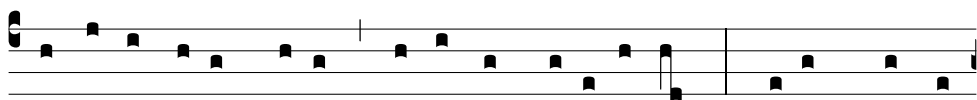
na-tus Ex intácta Vírgine, Et in mundo conversá-tus, Sparso

verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clausit ór-dine.

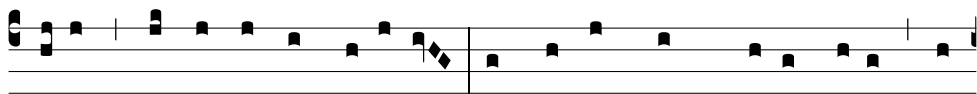
3. In sup-rémæ nocte cœ-næ Recúmbens cum frá-tribus, Ob-

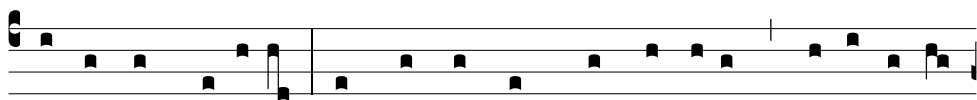
servá-ta lege plene Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ

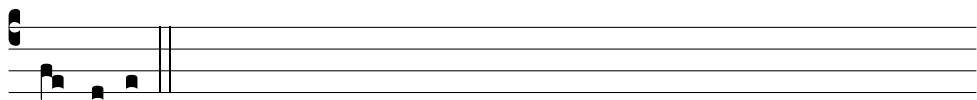
du-odénæ Sedat su-is má-nibus. 4. Verbum ca-ro, pánem

verum Verbo carnem éffi-cit: Fitque sanguis Christi merum, Et

si sensus dé-fi-cit, Ad firmándum cor sincérum So-la fi-des

súf-fi-cit.

Sviatosť tela tajomného velen, jazyk, vďačne chváľ! Veleb predrahu krov jeho, ktorú za nás vylieva; on plod lona panenského slávný, dobrý, večný Pán.

✱ *Nám je daný, narodený z čistej Panny Boh a Kráľ, chodieval po tejto zemi, slovo pravdy rozsieval, deň pred svojím umučením zjavil, jak nás miloval. ✱ Keď si sadol večer k stolu, s učeníkmi večeral a baránka jedli spolu, jak zákon predpisoval; poslednú im zjavil vôľu: za pokrm sa všetkým dal. ✱ Slovo v tele slovu dáva moc chlieb v telo premeniť, z vína sa krv Krista stáva, akože to pochopit? Čisté srdce viera pravá sama stačí presvedčiť.*

Hymn.

III

T

ANtum ergo sacraméntum Vene-rémur cérnú-i: Et

antíquum documéntum Novo cedat rí-tu-i: Præstet fides

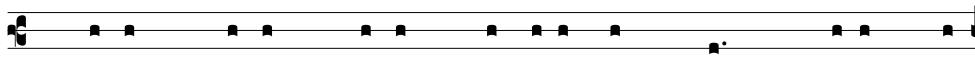
supplémentum Sénsu-um de-féctu-i. 6. Geni-tó-ri, Geni-tóque

Laus et jubi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-

dícti-o: Procedénti ab utróque Compar sit laudá-ti-o. A-men.

Ctime túto Sviatosť slávu, zbožne skloňme kolená, bohoslužbu starodávnu náhrad nová, vznešená; pomôž zmyslom, ktoré slabnú, viera s láskou spojená. ✱ Otcu, Synu jedinému chvála buď a plesanie, sláva, moc a česť ich menu, tak aj dobrorečenie; od obidvoch Poslanému rovnaké buď uctenie.

Psalmus 21

1. De- us, De- us me- us, réspice in me: † quare me

dere-**liquí**-sti? * longe a salúte me-a verba de-lictórum me-órum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et *non exáudies*: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in *sancto* **hábitas**: * laus Israël.

4. In te speravérunt *patres* **nostri**: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et *salvi* **facti** sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et *non* **homo**: *
oppróbrum hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me *deris***érunt** me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat **eum**: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti *me de* **ventre**: *
spes mea ab ubéribus matris meæ.

10. In te projectus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus *meus* **es**
tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio *próxima* est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdederunt me *vítuli* **multi**: * tauri pingues obsederunt me.

13. Aperuérunt super *me* os **suum**: * sicut leo rápiens et rúgiens.

-
14. Sicut *aqua effúsus* sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
 15. Factum est cor meum tamquam *cera liquéscens*: *
in médio ventris mei.
 16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
 17. Quóniam circumdedérunt me *canes multi*: *
concílium malignántium obsédit me.
 18. Fodérunt manus meas et *pedes meos*: *
dinumeravérunt ómnia ossa mea.
 19. Ipsi vero consíderavérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi
vestiménta **mea**, * et super vestem meam misérunt sortem.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium *tuum a* me: *
ad defensióem meam cónspice.
 21. Erue a frámea, Deus, *ánimam meam*: *
et de manu canis únicam meam.
 22. Salva me ex ore *leónis*: *
et a cór nibus unicór nium humilitátem meam.
 23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: *
in médio Ecclésiæ laudábo te.
 24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: *
univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
 25. Tímeat eum omne *semen Israël*: *
quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatióem páuperis:
 26. Nec avértit fáciem *suam a* me: *
et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
 27. Apud te laus mea in ecclésia **magna**: *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sáculum sáculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chvóľach Izraela. * V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie. * Vysmieľajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. * „Úľal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ * Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. * Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, * lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieto, kto by mi pomohol. * Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. * Otvárajú na mňa svoje papule ako ľev, čo plieni a reve. * Rozlievam sa sť a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. * Srdce mi mákne ako vosk a topí sa mi v útrobach. * Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. * Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. * Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. * Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. * Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. * Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. * Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred roľmi byvolov. * Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť. * Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. * Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; * ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. * Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. * Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hl'adajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ * Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny,

✱ jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. ✱ Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. ✱ Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. ✱ Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. ✱ Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

FERIA SEXTA IN PARASCEVE
AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

1. Ant.
VIII G

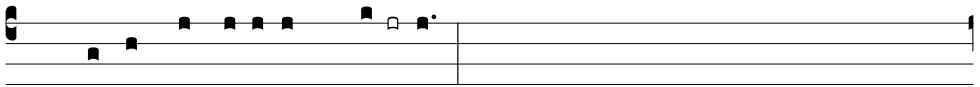
A

s-ti-térunt reges terrae * et príncipes convenérunt in

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

1. Qua-re fremu-érunt **gen**-tes: *

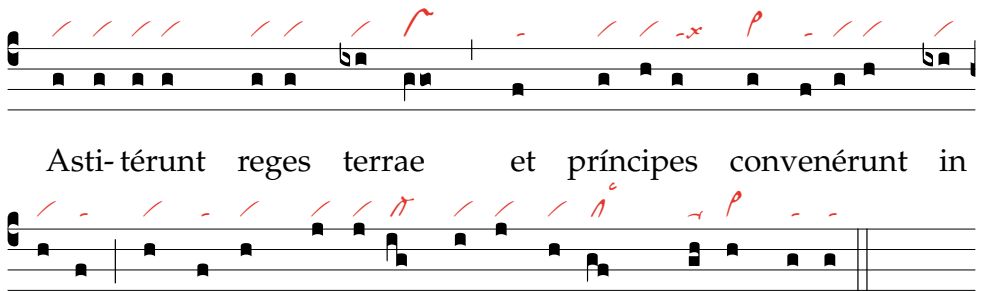
et pópu-li medi-tá-ti *sunt* **in**áni-a?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **unum** *
advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* ejus.

3. Dirumpámus víncula **eórum**: *
et projiciámus a nobis jugum **ipsórum**.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.
6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum **ejus**, * prædicans præcéptum **ejus**.
7. Dóminus dixit **ad** me: * Fílius meus es tu, ego hódie **génui** te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tuam**, * et possessiónem tuam **términos terræ**.
9. Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli confrínges eos.
10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímmini, qui judicátis **terram**.
11. Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de *via* **iusta**.
13. Cum exárserit in brevi ira **ejus**: * beáti omnes qui confídunt *in eo*.

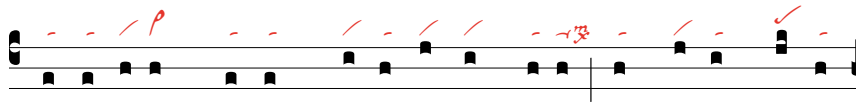

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Prečo sa búria pohania? Prečo národy snujú plány daromné? * Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú proti Pánovi a proti jeho pomazanému: * „Rozbíme ich okovy a ich, jarmo zhoď me zo seba!“ * Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva; Pán ich privedie na posmech. * Raz na nich rozhorčene zavolá a svojím hnevom ich vydesí: * „Veď ja som ustanovil svojho kráľa na svojom svätom vrchu Sione!“ Zvestujem Pánovo rozhodnutie: * Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som t’a dnes splodil.“ * Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem. * Budeš nad nimi panovať žezlom železným a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“ * A teraz, králi, pochopte; dajte si povedať, pozemskí vladári. * V bázni slúžte Pánovi a s chvením sa mu klaňajte. * Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval a vy by ste zahynuli na ceste, * lebo sa rýchlo rozhorčí. Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

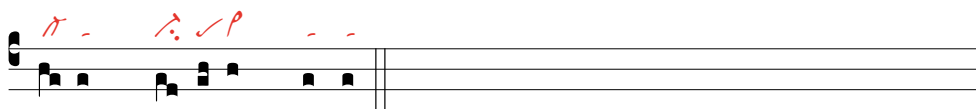

2. Ant.
VIII G

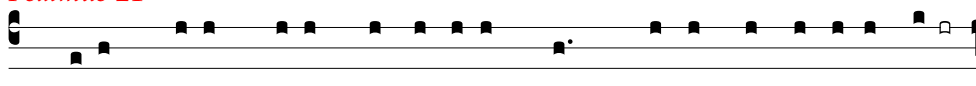
D

i-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a, et super vestem

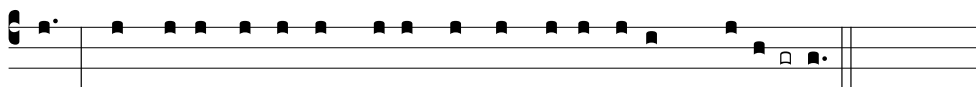

me- am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspi-ce in me: † qua-re me de-re-liquí-

sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictórum me-ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas: * *laus* Israél.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: *
in te speravérunt, et non *sunt confúsi*.

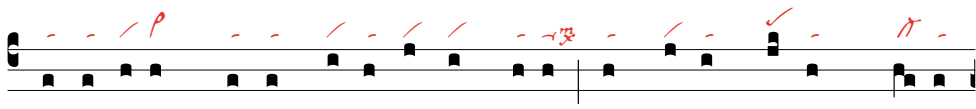
6. Ego autem sum vermis, et non homo: *
oppróbrum hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me derisérunt me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

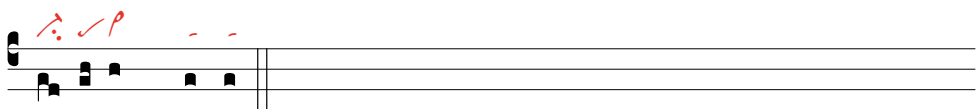
8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam *vult* eum.

-
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de **ventre**: *
spes mea ab ubéribus *matris meæ*.
 10. In te projectus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus
es tu, * ne discésseris **a** me:
 11. Quóniam tribulátio próxíma est: * quóniam non *est qui ádjuvet*.
 12. Circumdedérunt me vítuli **multi**: * tauri pingues *obse***dérunt** me.
 13. Aperuérunt super me os **suum**: * sicut leo rápiens et **rúgiens**.
 14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia *ossa mea*.
 15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens: *
in médio *ventris mei*.
 16. Aruit tamquam testa virtus meá, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis *deduxísti* me.
 17. Quóniam circumdedérunt me canes **multi**: *
concílium malignántium *obsédit* me.
 18. Fodérunt manus meas et pedes **meos**: *
dinumeravérunt ómnia *ossa mea*.
 19. Ipsi vero consíderavérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem meam misérunt **sortem**.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum **a** me: *
ad defensióem *meam cónspice*.
 21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam**: *
et de manu canis *únicam meam*.
 22. Salva me ex ore leónis: *
et a córnibus unicórniū humilitátem **meam**.
 23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: *
in médio Ecclésiæ *laudábo* te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: *
univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
25. Tímeat eum omne semen **Israël**: *
quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatió*nem* páuperis:
26. Nec avértit fáciem suam a me: *
et cum clamárem ad eum, *exaud*ívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésia **magna**: *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui
requírun*t* eum: * vivent corda eórum in *sáeculum* **sáeculi**.
29. Reminiscéntur et converténtur ad **Dóminum** * univér*si* *fines* **terræ**:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univér*sæ* famíliæ **Géntium**.
31. Quóniam Dómini est **regnum**: * et ipse dominábitur **Géntium**.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues **terræ**: *
in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in **terram**.
33. Et ánima mea illi **vivet**: * et semen meum *sér*viet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem *fecit* **Dóminus**.

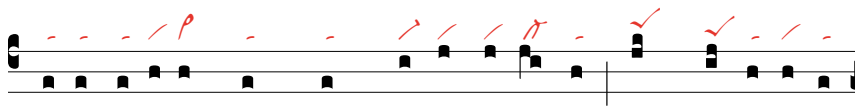
Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am

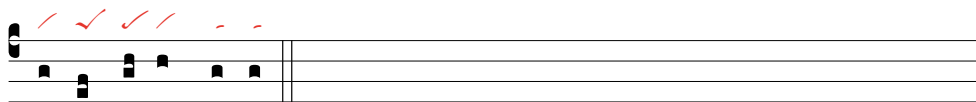
mi-sérunt sortem.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chvóľach Izraela. * V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie. * Vysmieľajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. * „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ * Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. * Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, * lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol. * Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. * Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. * Rozlievam sa sť'a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. * Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobach. * Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. * Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. * Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. * Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. * Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. * Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred roľmi byvolov. * Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem t'a velebiť. * Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. * Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; * ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. * Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. * Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hl'adajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ * Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, * jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. * Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. * Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. * Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. * Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

3. Ant.
VIII G

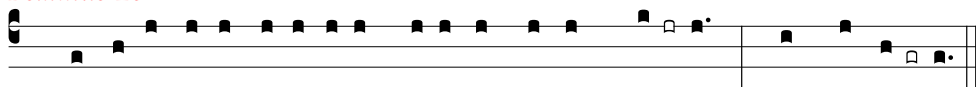

I nsurrexérunt in me * testes i-níqui, et mentí-ta est

i-níqui-tas si-bi.

Psalmus 26

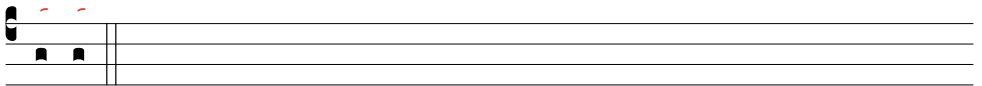

1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, * *quem timé-* bo?
2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo?*
3. Dum apprópíant super me *nocéntes*, * ut edant *carnes meas*:
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsum me **castra**, * non timébit *cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsum me **prælium**, * in hoc ego *sperábo*.
7. Unam pétii a Dómino, hanc **requíram**, *
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ*:
8. Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et vísitem *templum ejus*.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: *
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi **sui**.
10. In petra exaltávit me: *
et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: *
cantábo et psalmum *dicam* **Dómino**.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te: *
miserére mei, *et exáudi* me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies **mea**: *
fáciem tuam, Dómine, *requíram*.
14. Ne avértas fáciem tuam **a** me, * ne declínes in ira a *servo tuo*.
15. Adjútor meus **esto**: *
ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, *salutáris meus*.
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: *
Dóminus *autem assúmpsit* me.
17. Legem pone mihi, Dómine, in via **tua**: *
et dírige me in sémitam rectam propter inimícos **meos**.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam
insurrexérunt in me testes **iníqui**, * et mentíta est *iníquitas sibi*.
19. Credo vidére bona **Dómini** * in terra *vivéntium*.
20. Exspécta Dóminum, viríliter **age**: *
et confortétur cor tuum, et sústine **Dóminum**.

Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníqui-tas

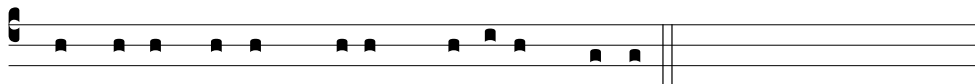
si-bi.

_____ Pán je
moje svetlo a moja spása, koho sa mám bát? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa
mám strachovať? * Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, * vtedy moji
utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šíky, moje

srdce sa nezľakne. ✱ Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotrviám v dôvere. ✱ O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, ✱ aby som pociťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. ✱ A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku ✱ a postaví ma vysoko na skalú. A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obklúčujú. ✱ V jeho stánku mu prinesiem obetu chvály, budem spievať a hrať Pánovi. ✱ Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. ✱ V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadám tvoju tvár. ✱ Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. ✱ Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. ✱ Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme. ✱ Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. ✱ Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtívi po násilí. ✱ Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. ✱ Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.

Ÿ. Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

℞. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum filíæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditíone: luxitque ántemurale, et murus páriter díssipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filíæ Sion: conspersérunt

cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritíone filíæ pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

— Vau. Akoby bol sad, strhol mu plot, zničil jeho zbor, zabudnúť dal Pán na Sione sobotu a zbor, zavrhol v prudkom hneve kráľ'a i kňaza. * Zain. Odvrhol Pán svoj oltár, svätyňu si znesvätil, nepriateľovi vydal do rúk pevnosti jej palácov. Robili krik v dome Pánovom ako v deň zhromaždenia. * Chet. Rozváľat' zamýšľal Pán hradby dcéry sionskej, rozťahal povraz, neodťahal si ruky od ničenia; vrhol do žiaľ'u hradby aj múr, čo hynuli spolu. * Tet. Brány mu padli na zem, zničil a zlámal jeho závory, jeho kráľ' aj kniežatá sú medzi národmi. Zákona nieto, prorokom tiež sa nedostalo videnie Pánovo. * Jod Na zemi sedeli a zamĺkli sionské dcéry i starci. Na hlavu sypali si popol, odiali si vrecoviny; k zemi si ovesili hlavy panny Jeruzalema. * Kaf „Oči mám zoslabnuté od slz, vnútro mám rozbúrené, pečeň sa mi na zem rozteká pre skazu dcéry môjho ľudu, že nemluví a dojča hynú na uliciach mesta.“
* Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

III

O

-mnes amí-ci mé- i de-re- liqué-

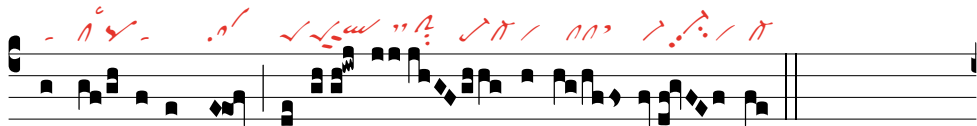
runt me, et præ- va-lu-é- runt insi-di- án- tes

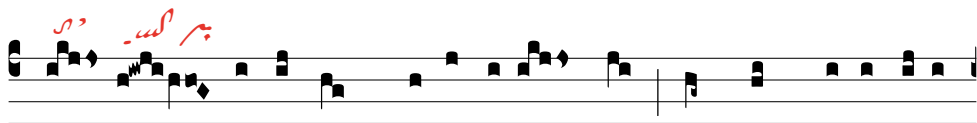
mí- hi: trá-di-dit me quem di-li-gé- bam:

* Et terri- bí- li- bus ó- cu- lis plá- ga crudé- li

percu- ti- éntes, acé- to po- tá- bant me.

¶ In- ter i- níquos pro- je- cérunt me, et non pepercérunt

á- nimæ mé- æ. * Et terri- bí- li- bus.

_____ Všetci moji priatel'ia ma opustili a moji nepriatel'ia ma premohli. Ten, ktorého som miloval, ma zradil. * Hroznými očami na mňa hádzali odporné pliahy, octom ma napájali.

* Započítaný som medzi nepriateľ'ov, môj život nebude ušetrený. _____

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defí- cerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exaequábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut

mare contrítio tua: quis medébitur tui ?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

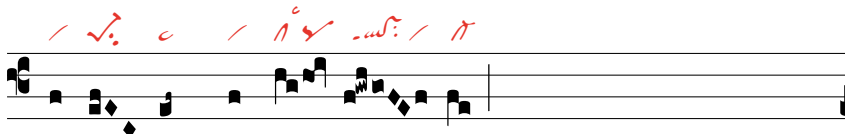
Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæc-cine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

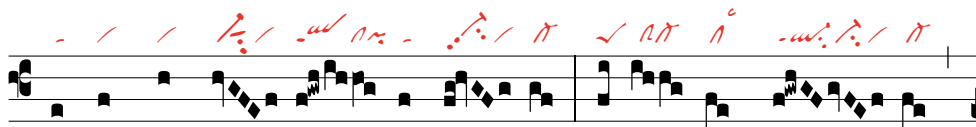
_____ Lamed. Vraveli svojim matkám: „Kdeže je obilie a víno?“ , keď ako prebodnuté mrelí na uliciach mesta, keď si dušu vydýchli do lona svojich matiek. * Mem. K čomu ťa pripodobnám? K čomu prirovnám, dcéra jeruzalemská? K čomu ťa primeriam? Ako ťa poteším, sionská dcéra, panna? Tvoja zlomenosť je veľká ako more, ktože ju zhojí? * Nun. Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zreli ti zrenia daromné, klamné. * Samech. Tlieskajú nad tebou do dlaní všetci, čo idú cestou, kývajú hlavou, vypiskujú jeruzalemskú dcéru: „Toto je mesto vrcholnej vraj krásy a rozkoš celej zeme?“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu. _____

Resp. 2

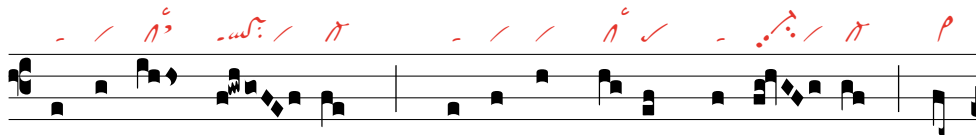
II
V

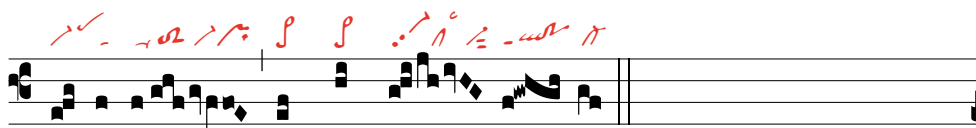
E-lum témpli scís- sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it: látro de crú- ce

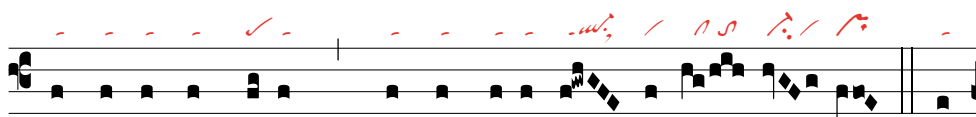
clamá-bat, dí- cens: Meménto mé- i, Dómi- ne, dum

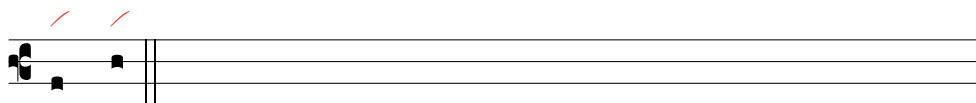
vé-ne-ris in régnum tú- um.

V. Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta

córpo-ra sanctórum, qui dormí-e-rant, surre- xé- runt. * Et

ómnis.

_____ Chrátová opona sa roztrhla * Zem sa triasla; lotor z kríža volal: Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva. * Skaly pukali, otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. _____

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

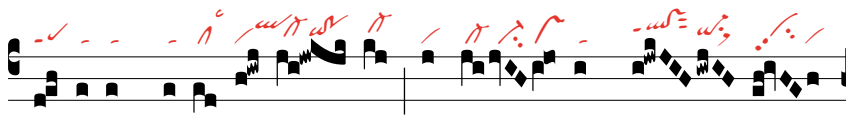
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Alef. Som muž, čo skúsil biedu pod prútom jeho hnevu. * Alef. Vohnal a voviedol ma do temnôt, kde svetla niet. * Alef. Na mňa len dvíha zase celý deň svoju ruku. * Bet. Zосуšil na mne telo, kožu, dolámal moje kosti. * Bet. Obklopil, obkl'účil ma jedom a útrapami. * Bet. V temnotách ma usadil ako večne mŕtvych. * Gimel. Ohradil ma, že neuniknem, re'aze mi zaťažil; * Gimel. hoc by som volal, kričal, udusí moju prosbu. * Gimel. Na cesty mi dal hradby z kvádrov, moje chodníky porozvracal. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 3

VIII

V

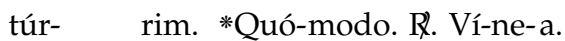
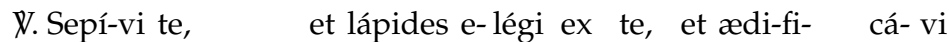
I-ne-a mé-a e- lé- cta, é-go te plan- tá-

vi: *Quó-modo convér-sa es in ama- ri- tú-di- nem,

ut me cru- ci- fí- ge-res, et Ba- rábbam di- mítte- res?

– Vinica moja vyvolená, ja som ťa vysadil ✱ ako si sa zmenila na vinič spotvorený, cudzí - mňa chceš ukrižovať? a Barabáša prepustiť? ✱ Oplotil som ťa, kamene som z teba vyzbieral, vežu som postavil. _____

IN II NOCTURNO

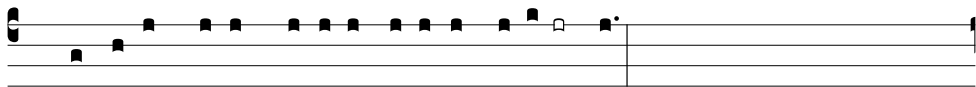
4. Ant.
VIII G

V

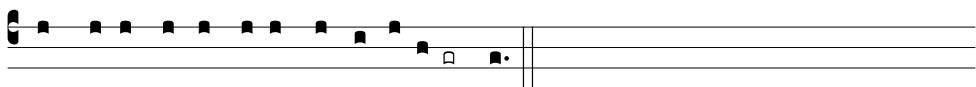

im fa-ci-ébant * qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, *

neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi**: *
et confirmásti super me *manum tuam*.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum**: *
et sicut onus grave gravátæ sunt **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne mea*.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis mei*.

-
9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est absconditus*.
 10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.
 11. Amíci mei, et próximi **mei** *
advérsum me appropinquavérunt, *et steterunt*.
 12. Et qui juxta me erant, de longe steterunt: *
et vim faciébant qui quærébant *ánimam meam*.
 13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die *meditabántur*.
 14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *
et sicut mutus non apériens os **suum**.
 15. Et factus sum sicut homo non áudiens: *
et non habens in ore suo redargutiónes.
 16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *
tu exáudies me, Dómine, *Deus meus*.
 17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: *
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
 18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *
et dolor meus in conspéctu *meo semper*.
 19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto **meo**.
 20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super me**: *
et multiplicáti sunt qui odérunt *me inique*.
 21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar *bonitátem*.
 22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a me**.

23. Inténde in adiutórium **meum**, * Dómine, Deus, *salútis* **meæ**.

Vim fa-ci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

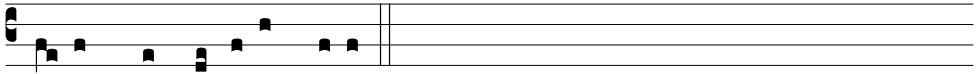

5. Ant.
IV A*

C

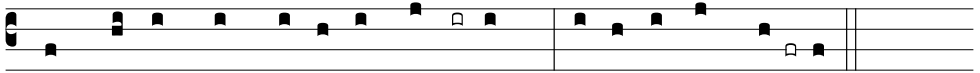

onfundántur * et reve-re-ántur, qui quærunt ánimam

me-am, ut áuferant e-am.

Psalmus 39

1. Exspéctans *expectá-vi* **Dóminum**, * et *inténdit* **mi-** hi.
2. Et exaudivit *preces* **meas**: *
et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto* **fæcis**.
3. Et státuit super petram *pedes* **meos**: * et diréxit *gressus* **meos**.
4. Et immísit in os meum cánticum **novum** * *carmen* Deo **nostro**.
5. Vidébunt multi, et *timébunt*: * et *sperábunt in* **Dómino**.
6. Beátus vir, cujus est nomen *Dómini spes* **ejus** *
et non respéxit in vanitátes et *insánias* **falsas**.
7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, *mirábilia* **tua**: *
et cogitátiónibus tuis non est qui *símilis sit* **tibi**.

-
8. Annuntiávi *et locútus* sum: * multiplicátí *sunt super* **númerum**.
 9. Sacrificíum *et oblatiónem* *noluísti*: * aures autem *perfecísti* **mihi**.
 10. Holocáustum *et pro peccáto* non *postulásti*: * tunc dixi: *Ecce* **vénio**.
 11. In cápíte libri scriptum est de me ut fácerem *voluntátem* **tuam**: *
Deus meus, *vólui*, *et legem tuam in médio cordis* **mei**.
 12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia **magna**, *
ecce lábia mea non prohibébo: *Dómine, tu scísti*.
 13. Justítiam tuam non abscóndi in *corde* **meo**: *
veritátem tuam et salutáre tuum **dixi**.
 14. Non abscóndi misericórdiam tuam *et veritátem* **tuam** *
a concílio **multo**.
 15. Tu autem, *Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas* **a** me: *
misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
 16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: †
comprehendérunt me iniquitátes **meæ**, * *et non pótui ut vidérem*.
 17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápítis **mei**: *
et cor meum derelíquit me.
 18. Compláceat tibi, *Dómine, ut éruas* me: *
Dómine, ad adjuvándum me **réspice**.
 19. Confundántur *et revereántur simul*, qui quærunt *ánimam* **meam**, *
ut áuferant **eam**.
 20. Convertántur retrórsum *et revereántur*: * *qui volunt mihi* **mala**.
 21. Ferant conféstim *confusiónem* **suam**: * *qui dicunt mihi*: *Euge, euge*.
 22. Exsúl-
tent et
lætén-
tur

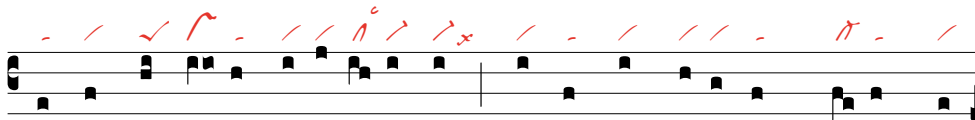
su-

per te omnes *quærentes* te: *

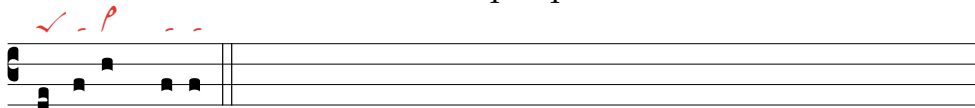
et dicant semper: *Magnificetur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.*

23. Ego autem mendícus *sum*, et **pauper**: * Dóminus *sollícitus est mei.*

24. Adjútor meus et protéctor *meus tu es*: * Deus meus, *ne tardáveris.*

Confundántur et reve-re-ántur, qui quærunť *ánimam me-am*, ut

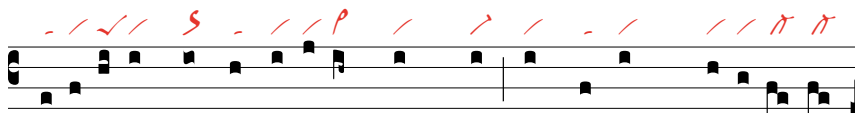
áuferant e-am.

_____ Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil. * Vyslyšal môj nárek a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu. * Nohy mi postavil na skalu a kroky mi upevnil. * Do úst mi vložil pieseň novú, chválospev nášmu Bohu. * Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní a budú dúfať v Pána. * Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať. * Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj; a v tvojich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná? * Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich je, že sa nedajú spočítať. * Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. * Nežiadaš žertvou ani obeť zmierenia, preto som povedal: „Hľ'a, prichádzam. * Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť tvoju vôľu. * A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon.“ * Ohlasujem tvoju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení; svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš. * Tvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam, rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spáse. * Neskrývam tvoju milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením. * Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo, tvoja milosť a tvoja pravda nech, mi vždy pomáhajú. * Zo všetkých strán sa na mňa kopia nespočetné pohromy, * opantalo ma toľko hriechov, že nemám o nich prehľadu. * A je ich viac, než mám vlasov na hlave, až mi z toho srdce zamiera. * Pane, ráč ma zachrániť, príď mi čím skôr na pomoc. * Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech zmeravejú hanbou tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba!“ * No nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú. A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán!“ * Ja som síce biedny a úbohý, no Pán sa stará o mňa. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Bože môj, nemeškaj.

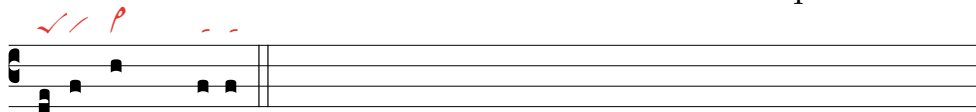
6. Ant.

IV A*

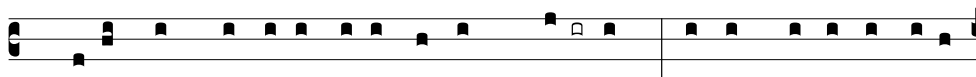
A

-li-éni * insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt

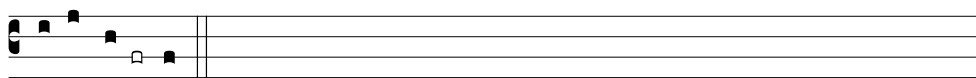

ánimam me-am.

Psalmus 53

1. De-us, in nómine tu-o *salvum* **me** fac: * et in virtú-te tu-a

júdi-ca me.

2. Deus, exáudi oratió**nem** **meam**: * áuribus pércipe verba oris **mei**.

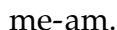
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes
quæsiérunt *ánimam* **meam**: *
et non proposuérunt Deum ante *conspéctum* **suum**.

4. Ecce enim Deus *ádjuvat* me: *
et Dóminus suscep**tor** est *ánimæ* **meæ**.

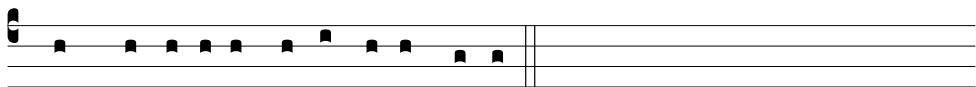
5. Avérte mala inimícis **meis**: * et in veritáte tua *dispérde* illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini *tuo*, **Dómine**: *
quóniam **bonum** est:

7. Quóniam ex omni tribulatióne *eripuísti* me: *
et super inimícos meos despéxit *óculus* **meus**.

¶. Insurrexérunt in me testes i-níqui.

R. Et mentí-ta est i-níqui-tas si-bi.

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multítudine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártýrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multítudine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hómínis est, et Fí-

lius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimící? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártýres verbo, nisi firmaret exemplo.

Bráň ma

pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. (Žalm 64, verš 2) Upríme teraz náš pohľad na nášho Pána. Mnoho mučeníkov trpelo, ale nie tak ako najväčší z nich. A práve na ňom vidíme, ako sa im to podarilo. Bol ochraňovaný od zberby ničomníkov, ochraňovaný Bohom. Ochraňuje seba samého vo svojom Synovi a človeka, ktorý ho prosí; pretože je synom človeka a synom Božím. Je synom Božím, pretože má prirodzenosť Boha, je synom človeka, pretože má prirodzenosť sluhu (Filipanom 2;6-7). V jeho moci bolo ponechať si život, ale on ho dal dobrovoľne. Čo mu mohli spraviť jeho nepriatelia? Mohli zabiť jeho telo, nie však jeho dušu. Dobré to zvážte. Bolo by nedostatočné, ak by Pán iba hovoril o mučeníctve, ak by toto slovo neposilnil príkladom.

Resp. 4

VIII

T

Amquam ad latrónem e-xístis cum gládi- is et

fú- sti-bus

comprehén- de-

re

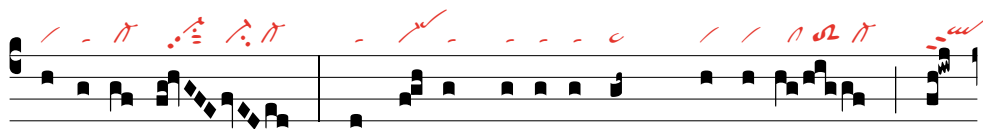
me: * Quo-tí- di- e

apud vos é-

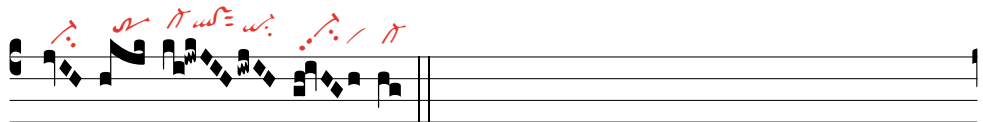
ram in témplo

dó- cens,

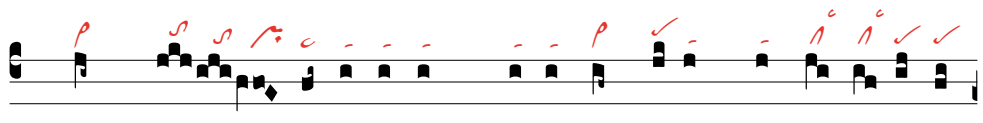
et non me

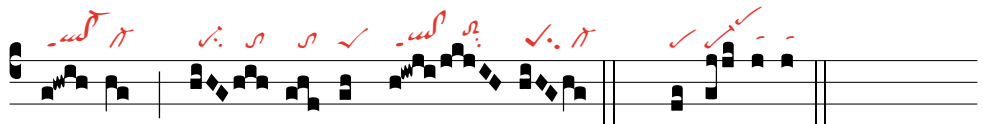
tenu- í-stis: et ecce flagellá-tum dú-ci- tis ad

cru- ci- fi- gén- dum.

¶ Cumque inje- císsent mánus in Jésum, et te- nu- íssent

é- um, dí- xit ad é- os. * Quo- tí- di- e.

_____ Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. * Deň čo deň som sedával a učil v chráme, a nezajali ste ma; a hľa: zbičovaného ma teraz idete ukrižovať. * Keď na Ježiša položili ruky a zajali ho, povedal im: _____

Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi- túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia volué- runt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicá-

vit regnum cælórum, non tácilit vítia eórum, ut ipsa potius eis disp-
lícerent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatíonibus
ejus ingrati, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medi-
cum, qui venerat curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum:
tamquam ibi voléntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit,
an aliquid super hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsó-
rum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquit,
condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermó-
nibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Vieme, kto

bol tou zberbou ničomníkov a tlupou zločincov. Aký zločin plánovali? Usmrtiť nášho Pána Ježiša Krista. Vykonal som mnoho dobrých skutkov, hovorí, za ktorý z nich ma chcete zabiť? On niesol všetky ich slabosti, liečil všetky ich choroby, rozprával im o nebeskom kráľovstve. Ich neprávosti pred nimi nezatajil, aby ich mohli nenávidieť, skôr ako lekár, ktorý by ich liečil. A teraz, ignorujúc všetku jeho uzdravujúcu lásku, ako muži zúriaci v delíriu, radia sa ako ho zabiť, aby zistili, či je obyčajný smrteľný človek, alebo je nadčlovek, ktorého zabiť nemožno. Tieto slová poznáme zo Šalamúnovej knihy múdrosti (II:18-20): Odsúd' me ho na smrť najpotupnejšiu, Skúšajme ho, či je naozaj pravda, čo hovoril. Ak je totiž v skutku Božím synom, oslobodí ho.

Resp. 5

VII

T

Enebræ fáctæ sunt, dum cru-ci-fi-xíssent Jésum

Ju- dæ- i: et cir- ca hó- ram nó- mam excla- má-

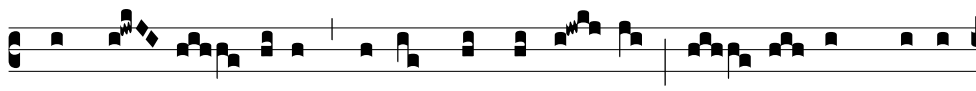
vit Jé- sus vó- ce má- gna: Dé- us mé- us,

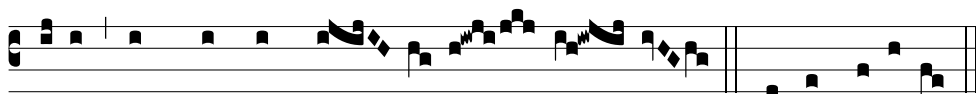
ut quid me de-re- li-quí- sti?

* Et incliná-to cá- pi-te, emí- sit spí-ri- tum.

℣. Exclá- mans Jé- sus vó-ce má-gna, á- it: Pá- ter, in má-nus

tú-as comméndo spí- ri-tum mé- um. * Et incliná-to.

_____ *Tma nastala po celej zemi, keď židia ukrižovali Ježiša. Okolo tretej hodiny popoludní zvolal Ježiš mocným hlasom: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? * Naklonil hlavu a odovzdal ducha. * Ježiš zvolal mocným hlasom: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.* _____

Lectio 6

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pi-látus: Vos eum occídite: responderunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in judicem hóminem refúndere vo-lébant: sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in

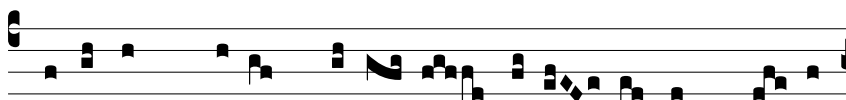
eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam proptérea flagellátum produxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít: et vos, o Judæi, occídístis. Unde occídístis? Gladio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percússístis, nisi quando clamastis: Crucifíge, crucifíge?

– Svoje jazyky chceli očistiť ako meče. Nemôžu povedať: my sme nezabili Krista. Vydali ho Pilátovi, aby sa zdalo, že na jeho smrti nemajú vinu. Ale keď im Pilát povedal: Vezmite si ho a ukrižujte, odpovedali, že im to zákon neumožňuje. Možno zvalili vinu svojho hriechu z ľudského pohľadu, ale oklamali božského sudcu? To, čo spravil, robí z Piláta spoluvinníka, ale v porovnaní s nimi je jeho vina omnoho menšia. Pokúšal sa oslobodiť ho ako len mohol, preto ho nechal pred nimi bičovať. Nedal ho zbičovať zo surovosti, ale dúfal, že tým utlmí ich smäd po krvi a možno pocítia súcit, keď ho uvidia zbičovaného. Aj o to sa pokúsil! Keď videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, umyl si pred nimi ruky a povedal, že nemá vinu na jeho smrti. Keď bol vinný on, ktorý konal z donútenia, o čo väčšiu vinu majú tí, čo ho donútili? Ale on vyniesol rozsudok a prikázal ho ukrižovať. Ale aj vy, židia, ste ho zabili. Čím ste ho zabili? Mečom jazyka! Kedy ste ho zabili? Vtedy, keď ste volali: Ukrižuj ho!

Resp. 6

VIII

A

-nimam mé-am di-lé-ctam trá-di in má-nus

i-niquó-rum, et fácta est mí-hi he-ré-di-tas

mé- a si- cut lé- o in sílva: dédit contra me vó-ces

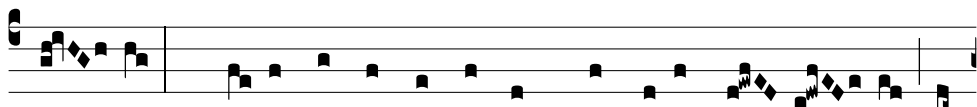
adver-sá- ri- us, dí-cens: Congregá- mi-ni, et

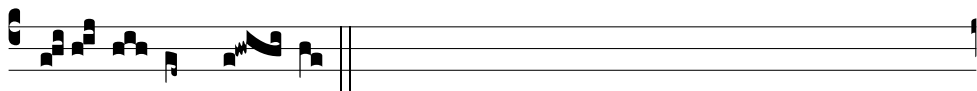
prope-rá- te ad devo-rán-dum íllum: po-su-érunt me

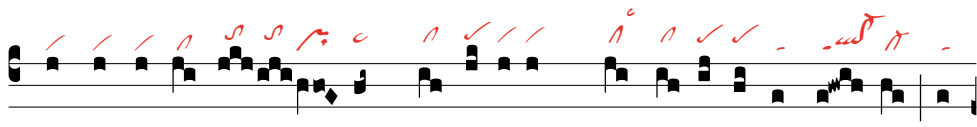
in de- sérto so-li- túdi- nis, et lú- xit super me ómnis

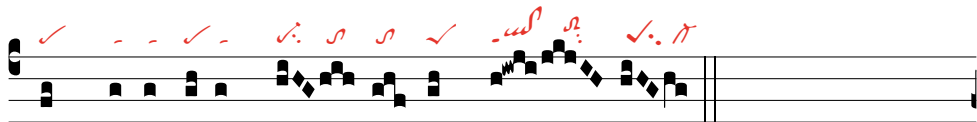
tér- ra: * Qui- a non est invéntus qui me agnó- sce- ret, et

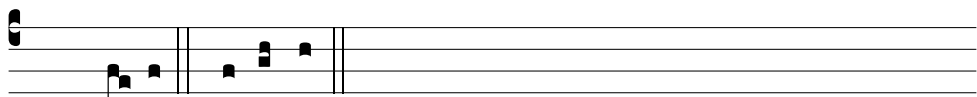
fá- ce- ret be- ne.

V. Insurre-xé-runt in me ví-ri absque mi-se-ri-córdi- a, et

non pepercerunt á- ni-mæ mé- æ.

* Qui- a. R. Animam.

— Svojho miláčika som vydal do rúk jeho nepriateľov; moje dedičstvo je teraz ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, hovoriac: zhromaždíme sa a ponáhl'ajme sa zožrať ho! Do púšte samoty ma umiestnili a celý svet za mnou žiaval. * Pretože sa nenašiel žiaden, ktorý by ma spoznal a urobil mi dobre. * Povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí a moju dušu neušetřili.

IN III NOCTURNO

7. Ant.

I f

A

b insurgéntibus in me * líbera me, Dómi-ne, qui-a

occupavérunt ánimam me-am.

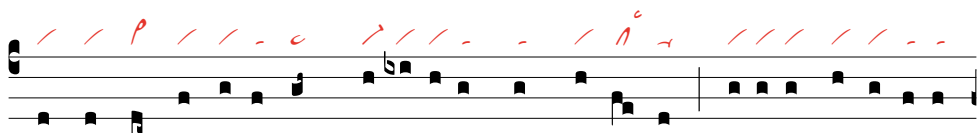
Psalmus 58

1. E-ripe me de i-nimí-cis me-is, De- us me- us: * et ab

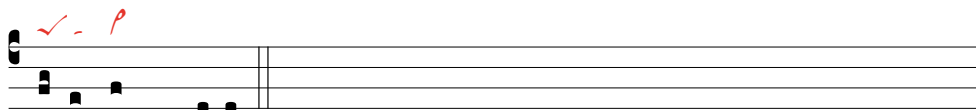
insurgéntibus in me *lí-be-ra* me.

2. Eripe me de operántibus **iniquitátem**: *
et de viris *sánguínus* **salva** me.
3. Quia ecce cepérunt **ánimam meam**: * irruérunt *in me* **fortes**.
4. Neque iníquitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine**: *
sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.
5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide**: *
et tu, Dómine, Deus virtútum, *Deus Israél*.
6. Inténde ad visitándas **omnes Gentes**: *
non misereáris ómnibus, qui operántur **iniquitátem**.
7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**: *
et circuibunt **civitátem**.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: *
quóniam *quis audívit?*
9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces *omnes Gentes.*
10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor
meus es: * Deus meus, misericórdia ejus *præveniet* me.
11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: *
nequándo obliviscántur *pópuli mei.*
12. Dispérge illos in virtúte tua: *
et depóne eos, protéctor *meus, Dómine:*
13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum **ipsórum:** *
et comprehendántur in *supérbia sua.*
14. Et de exsecrátióne et mendácio annuntiabúntur in
consummátióne: * in ira consummationis, *et non erunt.*
15. Et scient quia Deus dominábitur **Jacob:** * et *fínium terræ.*
16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes,** *
et circuibunt *civitátem.*
17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum:** *
si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt.*
18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam:** *
et exsultábo mane misericórdiam **tuam.**
19. Quia factus es suscéptor **meus,** *
et refúgium meum, in die tribulatiónis **meæ.**
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es: *
Deus meus, misericórdia **mea.**

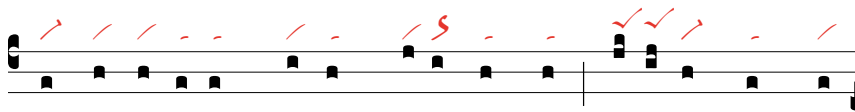
Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt

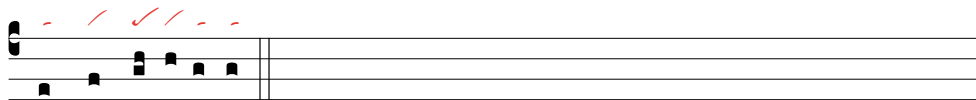
animam me-am.

_____ Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľov, chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mne. ✱ Vytrhni ma z rúk zločincov a zachráň pred krvilačnými. ✱ Pozri, úklady robia na môj život a surovo sa vrhajú na mňa. ✱ Pane, neťaží ma ani priestupok, ani hriech; nedopustil som sa neprávosti, a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú. ✱ Hor' sa, pod' mi v ústrety a pozri. Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela ✱ precitni a potrestaj všetkých pohanov, nemaj zľutovanie nad tými, čo, vierolomne konajú. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Hl'a, čo chrlia ich ústa, meč majú na perách: „Ktože to počuje?“ ✱ Ty sa im však smeješ, Pane; vysmievaš sa všetkým pohanom. ✱ Záštitu moja, čakám na teba; lebo ty, Bože, si moja ochrana. So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. ✱ Boh dá, že svojimi nepriateľmi budem môcť pohrdnúť. Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol; ✱ rozožen ich svojou mocou a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca. ✱ Pre hriech ich úst, pre reč ich perí nech sa chytia do svojej pýchy; ✱ pre kľatbu a lož, ktorú vyriekli. Skoncuje s nimi v rozhorčení, skoncuje a nebude ich; ✱ a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Túľajú sa za pokrmom a ak sa nenasýtia, skuvíňajú. ✱ Ja však budem oslavovať tvoju moc a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána, ✱ lebo ty si sa mi stal oporou a útočišťom v deň môjho súženia. ✱ Tebe, záštita moja, chcem spievať, lebo ty, Bože, si môj ochranca, môj Boh, moje milosrdenstvo. _____

8. Ant.
VIII G

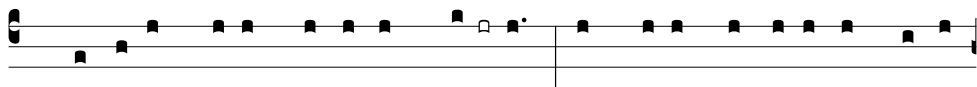

Longe fe-císti ✱ no-tos me-os a me: trádi-tus sum, et

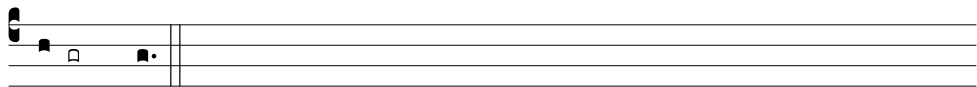

non egredi-ébar.

Psalmus 87

1. Dómine, De-us sa-lú-tis **me-** æ: * in di-e clamávi, et *nocte*

coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea:** *
inclína aurem tuam ad *precem meam:*

3. Quia repléta est malis ánima **mea:** *
et vita mea inférno *appropinquávit.*

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum:** *
factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos **liber.**

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua *repúlsi* sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* **mortis.**

7. Super me confirmátus est furor **tuus:** *
et omnes fluctus tuos *induxísti* **super** me.

8. Longe fecísti notos meos **a me:** *
posuérunt me abominatió*nem* **sibi.**

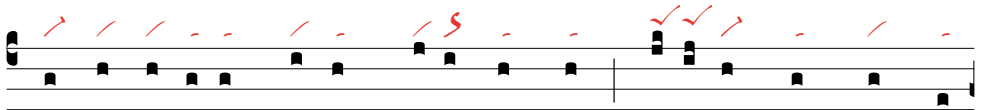
9. Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt *præ* **inó**pi*a.*

10. Clamávi ad te, Dómine, tota **die:** * expándi ad te *manus* **meas.**

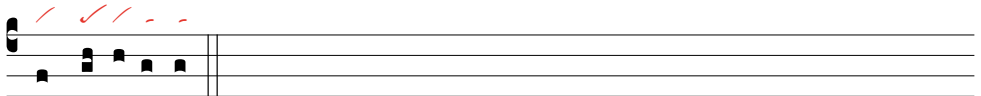
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: *
aut médici suscitábunt, et confitebú*ntur* **tibi?**

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam,** *
et veritátem tuam in *perditión*e?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
et justítia tua in terra **oblivió**nis?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **meam**: *
avértis fáciem **tuam a me**?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte **mea**: *
exaltátus autem, humiliátus sum et **conturbátus**.
17. In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui **conturbavérunt** me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota **die**: *
circumdedérunt **me simul**.
19. Elongásti a me amícum et **próxim**um: * et notos meos **a miséria**.

Longe fe-císti no-tos me-os a me: trá-di-tus sum, et non

egredi-ébar.

Pane, ty Boh mojej spásy,
dňom i nocou volám k tebe. * Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej
prosbe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Už ma počítajú
k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. * Moje lôžko je
medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, * na ktorých už nepamätáš,
lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hľbokej priepasti, do temravy a tône
smrti. * Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prívalmi si ma zaplavil. * Odohnal
si mi známych a zošklivil si ma pred nimi. * Uväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak
mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či
mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú t'a chváliť? * Či v hrobe bude
dakto rozprávať o tvojej добрôte a na mieste zániku o tvojej vernosti? * Či sa v ríši tmy bude
hovoriť o твоjich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane,

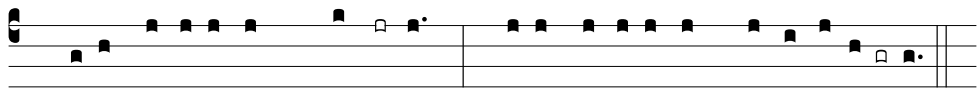
volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. ✱ Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predou mnou skrývaš svoju tvár? ✱ Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. ✱ Cezo mňa sa tvoj hnev prevalil a zlomili ma tvoje hrozby. ✱ Deň čo deň ma obkľúčujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. ✱ Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa, len tma je mi dôverníkom.

9. Ant.
VIII G

condemnábunt.

Psalmus 93

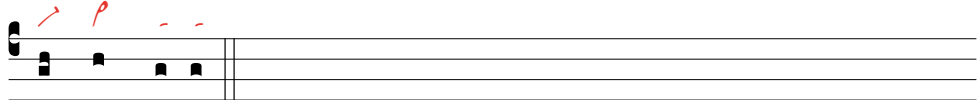

1. De-us ul-ti-ónum **Dóminus**: ✱ De-us ul-ti-ónum lí-be-re e- git.
2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: ✱ redde retributió-nem **supérbis**.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**: ✱
úsquequo peccatóres **gloriabúntur**:
4. Effabúntur et loquéntur iniquitátem: ✱
loquéntur omnes, qui operántur **injustítiam**?
5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: ✱
et hereditátem tuam **vexavérunt**.
6. Víduam et ádvenam interfecérunt: ✱ et pupíllos **occidérunt**.
7. Et dixérunt: Non vidébit **Dóminus**: ✱ nec intélliget **Deus Jacob**.
8. Intellígite, insipientes in **pópulo**: ✱ et stulti, aliquándo **sápíte**.

-
9. Qui plantávit aurem, non **á**udiet? *
aut qui finxit óculum, *non consíderat?*
10. Qui córripit Gentes, non **á**rguet: * qui docet hóminem *sciéntiam?*
11. Dóminus scit cogitatiónes **h**óminum, * *quóniam* **vanæ** sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudíeris, **D**ómine, *
et de lege tua docúeris **eum**.
13. Ut mítiges ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **f**óvea.
14. Quia non repéllet Dóminus plebem **suam**: *
et hereditátem suam non *dere***lín**quet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in judíciū: *
et qui iuxta illam omnes qui *recto sunt* **corde**.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum advérsus operántes *iniquitátem?*
17. Nisi quia Dóminus **adjúvit** me: *
paulo minus habitáset in inférno *ánima* **mea**.
18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: *
misericórdia tua, Dómine, *adjuv***ábat** me.
19. Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde **meo**: *
consolatiónes tuæ lætificavérunt *ánimam* **meam**.
20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: *
qui fingis labórem *in præc***épto?**
21. Captábunt in *ánimam* **justi**: *
et sánguinem innocéntem *condem***nábunt**.
22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: *
et Deus meus in adjutórium *spei* **meæ**.
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum
dispérdet **eos**: * dispérdet illos Dóminus *Deus* **noster**.

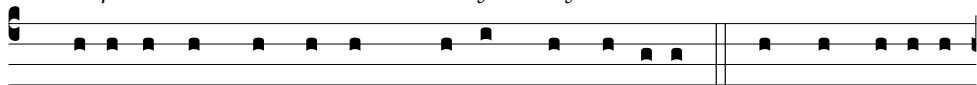

Captábunt in ánimam justí, et sánguinem innocéntem

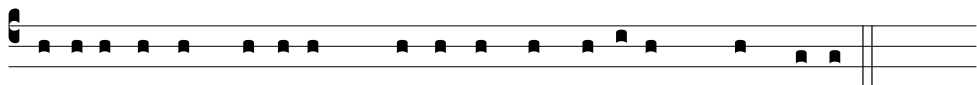

condemnábunt.

Bože odpłaty, Pane, Bože odpłaty, zjav sa. * Povstaň, ty, ktorý súdiš zem, odplat' pyšným, čo si zaslúžili. * Dokedy ešte hriešnici, Pane, dokedy ešte budú hriešnici jasat'? * Dokedy budú rečniť a opovážlivo hovoriť a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny? * Pane, šliapu po tvojom ľude a tvoje dedičstvo týrajú. * Vraždia vdovy a cudzincov a zabíjajú siroty. * A hovoria si: „Pán to nevidí, nevie o tom Boh Jakubov.“ * Pochopť to, vy, nerozumní v národe, kedy to porozumiete, hlupáci? * Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul, alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel? * Že by netrestal ten, čo vychováva národy, čo učí ľud múdrosti? * Pán pozná ľudské myšlienky a vie, aké sú márne. * Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš a poučáš o svojom zákone, * aby si mu ul'avil v dňoch nešťastných, kým pre hriešnika nevykopú jamu. * Lebo Pán neodvrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo. * Súd sa zasa navráti k spravodlivosti a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční. * Proti ničomníkom ktože mi pomôže a kto sa ma zastane proti páchatel'om zla? * Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. * Ledva poviem: „Noha sa mi potkýna,“ hneď ma, Pane, podopiera tvoja dobrota. * A keď sa v mojom srdci kopia starosti, vzpružuje ma tvoja potecha. * Ved' či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia, čo vysluhuje násilie, a nie zákon? * Na život spravodlivého sa vrhajú a odsudzujú krv nevinnú. * Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočišť a môj Boh. * On im odplatí za ich nepravosť a ich vlastnou zlobou ich vyhubí, vyhubí ich Pán, Boh náš.

¶. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-lósa. R̃. Et sermónibus

ódi-i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Lectio 7 (Heb 4:11-15)

De Epistola beāti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Festinémus íngredi in illam requiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiόnum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiόnem. Non enim habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Usilujme sa teda vojst' do onoho pokoja, aby nik nepadol podľ'a toho istého príkladu neposlušnosti. Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kľbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať. Keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. 15Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.

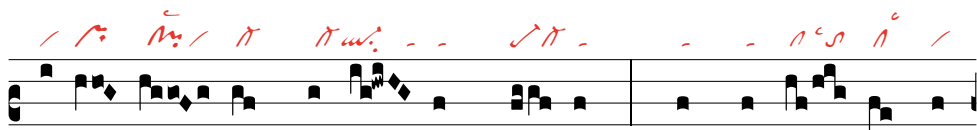
Resp. 7

VI

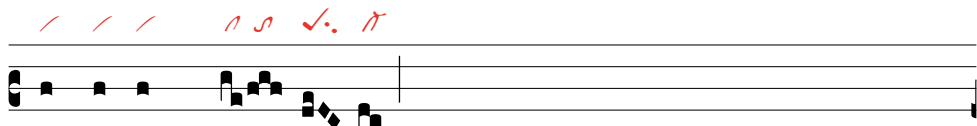
T

Radidé- runt me in mánus impi- ó- rum, et

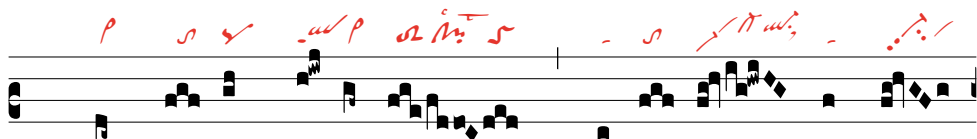
inter i- ní- quos pro- je- cérunt me, et non

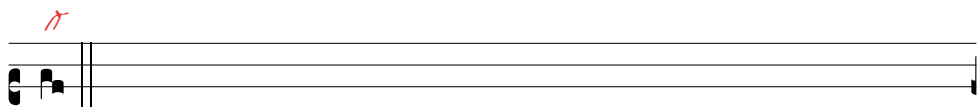
peper- cé- runt á-ni- mæ mé- æ: congre-gá- ti sunt

advérsum me fór- tes:

* Et si- cut gi- gántes ste- té- runt contra

me.

¶ A-li- é- ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fórtes

quæsi-érunt á- nimam mé- am. * Et si- cut

Vydali ma do rúk bezbožníkov a medzi zločincov

ma započítali; moju dušu neušetřili, mocní sa zhromaždili proti mne. ✱ Stáli proti mne ako obrovia. ✱ Cudzinci proti mne povstávajú a mocní idú po mojej duši. —

Lectio 8 (Heb 4:16; 5:1-3)

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericórdiam consequamur, et grátiam inveníámus in auxílio opportúno. Omnis namque Pontifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: Qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúmdátus est infirmitáte: Et proptérea debet quemádmódum pro pópulo, ita etiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. Lebo každý veľkňaz, vybratý spomedzi ľudí, je ustanovený pre ľudí, aby ich zastupoval pred Bohom, aby prinášal dary a obety za hriechy a mohol mať súcit s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha slabosti. A kvôli nej musí prinášať obety za hriechy, ako za ľud, tak aj za seba samého. —

Resp. 8

VIII

J

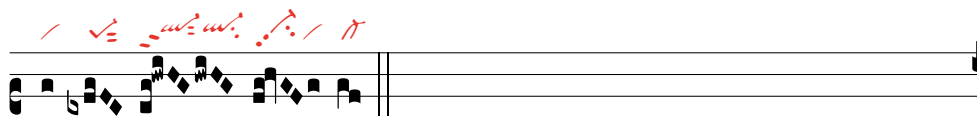
Esum trá-di-dit ímpi-us súmmis princí-

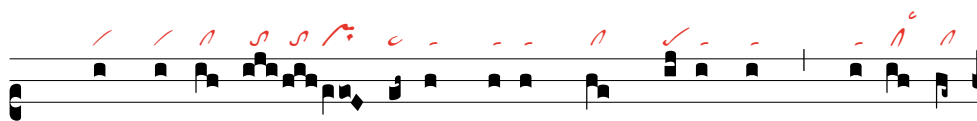
pibus sacerdó-tum, et seni-ó-ri-bus pópu-li:

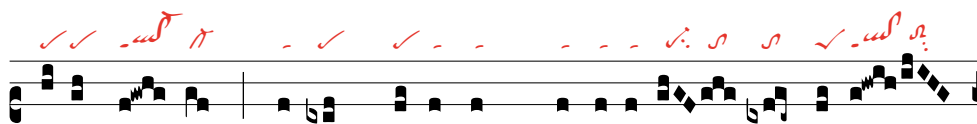
* Pétrus au-tem sequebá-tur é-um a lon-ge, ut

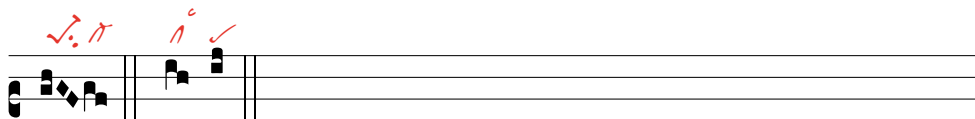
vi-dé-ret fí-nem.

Ÿ. Addu-xé-runt autem é-um ad Cá-ipham prínci-pem

sacerdó-tum, u-bi scríbæ et pha-risæ-i convéne-

rant. * Pétrus

Bezbožník vydal Ježiša veľ'kňazom a starším ľ'udu. * Peter šiel zd'aleka za ním; chcel vidieť, ako sa to skončí. * Odviedli ho k veľ'kňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a farizeji.

Lectio 9 (Heb 5:4-10)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pontifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie genui te. Qu- emádmódu et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secún- dum ordinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supp- licationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamore valido et lácrimis ófferens, exáuditus est pro sua reverén- tia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obe- diéntiam: Et consummatus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, Appellátus a Deo Pontifex, juxta ordinem Mel- chisedech.

Ale túto hodnosť si nik nemôže prisvojiť sám, len ten, koho povoláva Boh tak ako Árona. Tak ani Kristus sa neoslávil sám, keď sa stal veľ'kňazom, ale ten, ktorý mu povedal: „Ty si môj syn, ja som t'a dnes splodil;“ ako aj na inom mieste hovorí: „Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho.“ On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľ'kňaza podľa radu Melchizedechovho.

Resp. 9

I

C

A-ligavé- runt ócu-li mé- i a flé- tu mé-

o: qui-a e-longá-tus est a me, qui conso- la-bá- tur

me: Vidé-te, ómnes pó-pu- li,

* Si est dó- lor sí- mi- lis si-cut dó-lor mé- us.

¶ O vos ómnes, qui transí-tis per ví- am, atténdi-te

et vi-dé- te. * Si est R. Ca-ligavé- runt

_ Zaslepené sú moje oči od plaču, pretože je ďaleko ten, čo by ma zachránil. Hľaďte, všetky národy, * či je bôľ ako môj bôľ. * Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a vid'te. _____

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD LAUDES

1. Ant.
VII c transp

P

rópri-o * fí-li-o su-o non pepér-cit De-us, sed pro

nobis ómnibus tradídít illum.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me- i De- us, *

secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, *
dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: *
et a peccáto meo munda me.

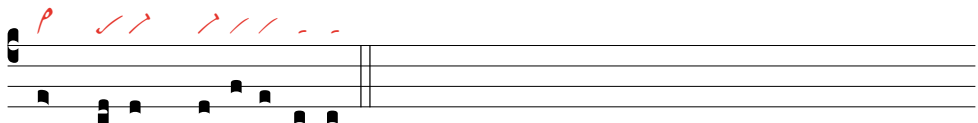
4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: *
et peccátum meum contra me est semper.

-
5. Tibi soli peccávi, et malum **coram te feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **judicáris**.
 6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: *
et in peccátis concépit me **mater mea**.
 7. Ecce enim veritátem **dilexísti**: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
 8. Aspérges me hyssópo, **et mundábor**: *
lavábis me, et super nivem **dealbábor**.
 9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: *
et exsultábunt ossa **humiliáta**.
 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes **meas dele**.
 11. Cor mundum crea **in me, Deus**: *
et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.
 12. Ne projícias me a **fácie tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne **áuferas a me**.
 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spírítu principáli **confírma me**.
 14. Docébo iníquos **vías tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea **justítiam tuam**.
 16. Dómine, lábia **mea apéries**: *
et os meum annuntiábit **laudem tuam**.
 17. Quóniam si voluísse sacrificíum, **dedíssem útique**: *
holocáustis non **delectáberis**.
 18. Sacrificíum Deo spíritus **contribulátus**: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et **holocáusta**: *
tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.

Própri-o fí-li-o su-o non pepér-cit De-us, sed pro nobis

ómnibus tradídít illum.

Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. ✱ Vedomý som si svojej nepravosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. ✱ Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný
vo svojom súde. ✱ Naozaj som sa v nepravosti narodil a hriešneho ma počala moja mať.
Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. ✱ Pokrop ma
yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť
a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. ✱ Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha
pevného. ✱ Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť
mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. ✱ Poučím blúdiacich o твоjich
cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krivpreliatia
a môj jazyk zajasá nad твоjou spravodlivosťou. ✱ Pane, otvor moje pery a moje ústa budú
ohlasovať твоju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou
Bohu milou je duch skrušený; Bože, ty nepohrdaš srdcom skrušeným a poníženým. ✱ Buď
dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité
obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

2. Ant.

IV E

A

nxi-átus est in me * spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum

est cor me-um.

Psalmus 142

1. Dómine, exáudi ora-ti-ónem me-am: † áuribus pércipe

obsecre-ti-ónem me-am in ve-ri-tá-te tu- a: *

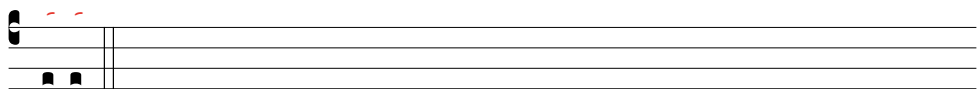
exáudi me in tu-a justí-ti-a.

2. Et non intres in iudícium cum *servo tuo*: *
quia non justificábitur in conspéctu tuo *omnis vivens*.
3. Quia persecútus est inimícus *ánimam meam*: *
humiliávit in terra *vitam meam*.
4. Collocávit me in obsúris sicut mórtuos *sáeculi*: † et anxiátus est
super me *spíritus meus*, * in me turbátum est cor *meum*.
5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus
opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum *meditábar*.
6. Expándi manus *meas ad te*: * ánima mea sicut terra *sine aqua tibi*.

7. Velóriter exáudi me, **Dómine**: * defécit *spíritus meus*.
8. Non avértas fáciem *tuam* a me: *
et símilis ero descendéntibus in **lacum**.
9. Audítam fac mihi mane misericórdiam **tuam**: * quia *in te sperávi*.
10. Notam fac mihi viam, *in qua ámbulem*: *
quia ad te levávi *ánimam meam*.
11. Eripe me de inimícis meis, **Dómine**, ad te **confúgi**: *
doce me fácere voluntátem tuam, quia *Deus meus es tu*.
12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram rectam*: *
propter nomen tuum, **Dómine**, vivificábis me, in *æquitáte tua*.
13. Edúces de tribulatióne *ánimam meam*: *
et in misericórdia tua dispérdes *inimícos meos*.
14. Et perdes omnes, qui tribulant *ánimam meam*, *
quóniam ego *servus tuus* sum.

Anxi-átus est in me spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum est cor

me-um.

Pane, vyslyš moju modlitbu, pre svoju vernosť vypočuj moju úpenlivú prosbu, pre svoju spravodlivosť ma vyslyš. ★ A svojho služobníka na súd nevolaj, veď nik, kým žije, nie je spravodlivý pred tebou. ★ Nepriateľ ma prenasleduje, zráža ma k zemi, ★ do temnôt ma vrhá ako dávno mŕtveho. Duch sa mi zmieta v úzkostiach; v hrudi mi srdce meravie. ★ Spomínam si na uplynulé dni, o všetkých tvojich skutkoch rozmýšľam a uvažujem o dielach tvojich rúk. ★ Vystieram k tebe ruky, za tebou dychtím ako vyprahnutá zem. ★ Rýchle ma vyslyš, Pane, lebo už klesám na duchu. ★ Neskrývaj predou mnou svoju tvár, aby som nebol ako tí, čo zostupujú do hrobu. ★ Včasráno mi daj pocítiť, že si sa

zmiľoval nado mnou, lebo sa spolieham na teba. ✱ Ukáž mi cestu, po ktorej mám kráčať, ved' svoju dušu dvíham k tebe. ✱ Pred nepriateľmi ma zachráň; Pane, k tebe sa utiekam. Nauč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh; ✱ na správnu cestu nech ma vedie tvoj dobrý duch. Pre svoje meno, Pane, zachováš ma nažive; ✱ pretože si spravodlivý, vyved' ma z úzkosti. Vo svojom milosrdenstve znič mojich nepriateľov, ✱ zahub všetkých, čo ma sužujú, ved' ja som tvoj slušobník.

3. Ant.

I f

A

- it latro ad latrónem: ✱ Nos quidem digna factis

re-cípmus, hic autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómine, dum

véne-ris in regnum tu-um.

Psalmus 84

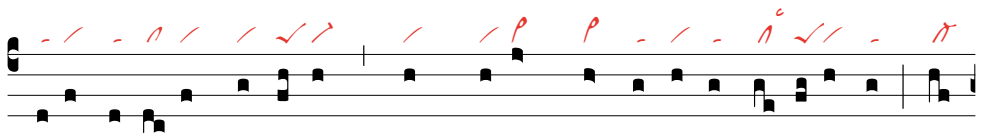
1. Benedi-xísti, Dómine, **ter-ram tu-** am: ✱

avertísti capti-vi-tá-tem **Ja-** cob.

2. Remisísti iniquitátem **plebis tuæ:** ✱
operuísti ómnia peccáta **eórum.**

3. Mitigásti omnem iram **tuam:** ✱ avertísti ab ira indignatiónis **tuæ.**

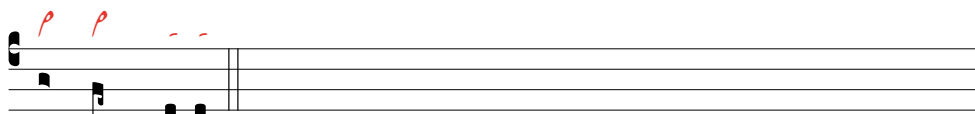
4. Convérte nos, Deus, salutáris **noster**: *
et avérte iram tuam a **nobis**.
5. Numquid in ætérnum irascéris **nobis**? *
aut exténder iram tuam a generatióne in generatióne?
6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur **in** te.
7. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam**: *
et salutáre tuum da **nobis**.
8. Audiam quid loquátur in me **Dóminus Deus**: *
quóniam loquétur pacem in *plebem suam*.
9. Et super **sanctos suos**: * et in eos, qui convertúntur **ad** cor.
10. Verúmtamen prope timéntes eum salutáre **ipsíus**: *
ut inhábitet glória in *terra nostra*.
11. Misericórdia, et véritas obviavérunt **sibi**: *
justítia, et pax *osculátæ* sunt.
12. Véritas de **terra orta** est: * et justítia de *cælo prospéxit*.
13. Etenim Dóminus dabit **benignitátem**: *
et terra nostra dabit *fructum suum*.
14. Justítia ante eum **ambulábit**: * et ponet in via *gressus suos*.

A-it latro ad latrónem: Nos quidem digna factis re-cípi-mus, hic

autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómine, dum véne-ris in

regnum tu-um.

_____ Pane, svojej krajine si preukázal milosť, Jakuba si zbavil poroby. * Svojmu ľudu si odpustil vinu a zakryl si všetky jeho hriechy. * Všetok hnev si v sebe potlačil a zmiernil svoje rozhorčenie. * Obnov nás, Bože, naša spása, a odvráť od nás svoj hnev. * Vari sa chceš hnevať na nás naveky a z pokolenia na pokolenie svoj hnev prenášať? * Či sa k nám nevrátiš a neoživoíš nás, aby sa tvoj ľud mohol v tebe radowať? * Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu. * Budem počúvať, čo povie Pán, Boh; on ohlási pokoj svojmu ľudu * a svojim svätým a tým, čo sa k nemu obracajú úprimne. * Naozaj: blízko je spása tým, čo sa ho boja, a jeho sláva bude prebývať v našej krajine. * Milosrdenstvo a vernosť sa stretnú navzájom, spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú. * Vernosť vyrastie zo zeme, spravodlivosť zhliadne z neba. * Ved' Pán dá požehnanie a svoje plody vydá naša zem. * Pred ním bude kráčať spravodlivosť a po stopách jeho krokov spása. _____

4. Ant.

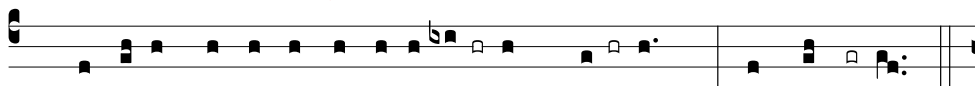
I f

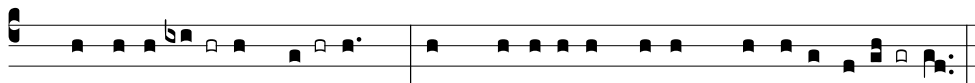
Dum conturbá-ta fú-e-rit * ánima me-a,

Dómi-ne, mi-se-ri-córdi-ae memor e-ris.

Canticum Habacuc (Hab. 3, 2-19)

1. Dómine, audí-vi audi-ti-ó-nem tu-am, * et tímu-i.

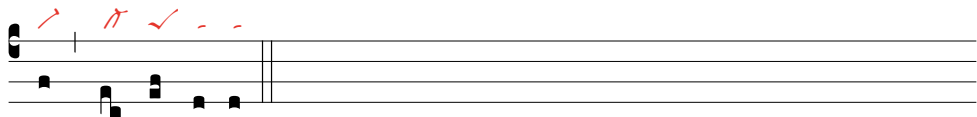
2. Dómine, o-pus tu-um, * in médi-o annórum vi-ví-fi-ca il-lud:

3. In médio annórum **notum fácies**: *
cum irátus fúeris, misericórdiæ *recordáberis*.
4. Deus ab **Austro véniet**, * et sanctus de *monte Pharan*:
5. Opéruiť cælos **glória ejus**: * et laudis ejus *plena est terra*.
6. Splendor ejus **ut lux erit**: * cónua in *mánibus ejus*:
7. Ibi abscóndita est fortitúdo **ejus**: * ante fáciem *ejus* ibit mors.
8. Et egrediétur diábolus ante **pedes ejus**. *
Stetit, et *mensur est terram*.
9. Aspéxit, et dissólvit **gentes**: * et contríti sunt *montes sǽculi*.
10. Incurváti sunt **colles mundi**, * ab itinéribus æternitátis **ejus**.
11. Pro iniquitáte vidi tentória *Æthiópiæ*, *
turbabúntur pelles *terræ Má dian*.
12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus
furor tuus? * vel in mari indignátio **tua**?
13. Qui ascédes super **equos tuos**: * et quadrígæ tuæ *salvátio*.
14. Súscitans suscitábis **arcum tuum**: *
juraménta tríbubus *quæ locútus es*.
15. Flúvios scindes *terræ*: † vidérunt te, et doliúerunt **montes**: *
gurges *aquárum tránsiit*.
16. Dedit abyssus **vocem suam**: * altitúdo manus suas *levávit*.
17. Sol, et luna stetérunt in *habitáculo suo*, * in luce sagittárum
tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ tuæ*.
18. In frémitu conculcábis **terram**: * et in furóre obstupefácies **gentes**.
19. Egréssus es in salútem **pópuli tui**: * in salútem cum *Christo tuo*.

20. Percussísti caput de **domo ímpii**: *
denudásti fundaméntum ejus usque *ad* **collum**.
21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, *
veniéntibus ut turbo *ad* **dispergéndum** me.
22. Exsultátio eórum *
sicut ejus, qui dévorat páuperem *in* **abscóndito**.
23. Viam fecísti in mari **equis tuis**, * in luto aquárum **multárum**.
24. Audívi, et conturbátus est **venter meus**: *
a voce contremuérunt **lábia mea**.
25. Ingrediátur putrédo in **óssibus meis**, * et subter *me* **scáteat**.
26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: *
ut ascéndam ad pópulum **accínctum nostrum**.
27. Ficus enim **non florébit**: * et non erit germen *in* **víneis**.
28. Mentiétur **opus olívæ**: * et arva non áfferent **cibum**.
29. Abscindétur de ovíli **pecus**: * et non erit arméntum *in* **præsepibus**.
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo *Jesu* **meo**.
31. Deus Dóminus fortitúdo **mea**: *
et ponet pedes meos quasi *cervórum*.
32. Et super excélsa mea dedúcet me **victor** * in psalmis **canéntem**.

Dum conturbá-ta fú-e-rit ánima me-a, Dómi-ne, mi-se-ri-córdi-

ae memor e-ris.

Pane, počul som o tebe rozprávať a zmocnil sa ma úžas pred твоjím dielom. * Oživ ho v týchto rokoch, v týchto rokoch ho urob známym a keď sa rozhorčíš, spomeň si na milosrdenstvo. * Boh prichádza z Temanu a Svätý z vrchu Faran. * Jeho sláva pokrýva nebesia a zem je plná jeho chvály. * Jeho lesk je ako svetlo, lúče vychádzajú z jeho rúk; v nich je utajená jeho sila. * Vyšiel si zachrániť svoj ľud, zachrániť ho, svojho pomazaného. * Svojimi koňmi si prešiel po mori cez bahno veľkých vôd. * Počul som ich a pohlo sa mi vnútro, pri ich hlase sa mi chveli pery. * Rozklad mi vnikal do kostí a podlamovali sa podo mnou nohy. * Pokojne očakávam deň súženia, ktorý príde na národ, čo nás napadol. * Lebo figovník nebude kvitnúť a nebude hrozna vo viniciach. * Sklame úroda olivy a polia nedajú pokrm. * Stratia sa ovce z košiara a v maštaliach nebude dobytko. * Ale ja sa budem tešiť v Pánovi, jasat' budem v Bohu, svojej spáse. * Pán, Boh, je moja sila, dá mi nohy, ako majú jelene, a povedie ma po svojich výšinách.

5. Ant.
VIII G

M

eménto me-i, * Dómine De-us, dum véne- ris in

regnum tu-um.

Psalmus 147

1. Lauda, Jerúsa-lem, Dóminum: * lauda De-um tu-um, Si- on.
3. Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.
4. Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
5. Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
6. Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínere[m] spargit.

7. Mittit crystállum suam sicut buccéllas: *
ante fáciem frígoris ejus quis *sustiné*bit?
8. Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: *
flabit spíritus ejus, et *fluent* aquæ.
9. Qui annúntiat verbum suum **Jacob**: * justítias, et judícia *sua* **Israël**.
10. Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

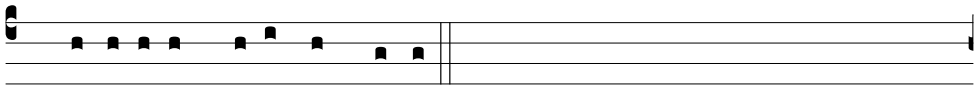

Meménto me-i, Dómine De-us, dum véne- ris in regnum tu-um.

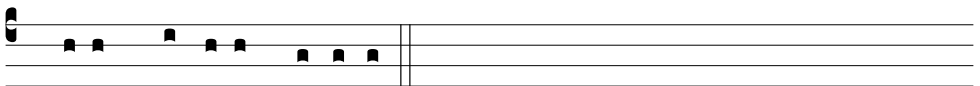
_____ Chvál', Jeruzalem,
Pána, oslavuj, Sion, svojho Boha. * Lebo upevníl závary tvojich brán a požehnal tvojich synov v tebe. * Zaist' uje pokoj tvojím hraniciam, sýti t'a najlepšou pšenickou. * Svoj rozkaz na zem zosiela, rýchlo sa šíri jeho slovo. * Sneh dáva ako vlnu, rozsýpasrieň ako popol. * Kamenec spúšťa ako omrvinky; ktože vydrží v jeho mraze? * Ale keď zošle svoje slovo, roztopí sa, čo zamrzlo; keď zavanie jeho dych, vody sa rozprúdia. * On svoje slovo zvestuje Jakubovi, svoje zákony a prikázania Izraelovi. * Neurobil tak iným národom, nezjavil im svoje zámery.

Versus (In loco Capituli)

℣. Collocávit me in obscú-ris.

℣. Sicut mórtu-os sácu-li.

Ad Bened.
I g solemn.

P

osu-é-runt * super caput e-ius causam ipsí-us

scriptam: Jesus Naza-rénus, rex Iudae-órum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: *

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, *
et de manu ómnium, qui odérunt nos.

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: *
et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis:

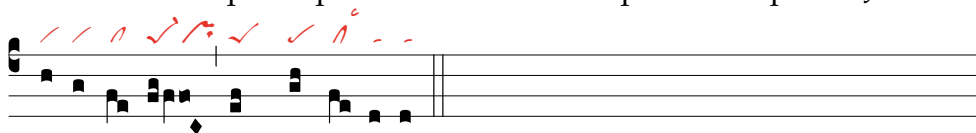
7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi.

8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum *eórum*:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex **alto**:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.

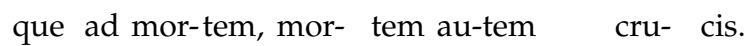
Posu-é-runt super caput e-ius causam ipsí-us scriptam: Jesus

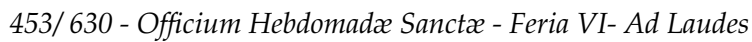
Naza-rénus, rex Iudae-órum.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
* a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
hovoral ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
* a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD LITURGIAM VERBI

Lectio 1 (Is 52:13–53:12)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Ecce prospere aget servus meus; exaltábitur et elevábitur et sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super eum multi, sic defórmis erat, quasi non esset hóminis spécies eius, filiórum hóminis aspéctus eius, sic dispérget gentes multas. Super ipsum continébunt reges os suum, quia, quæ non sunt narráta eis, vidérunt et, quæ non audiérunt, contempláti sunt. «Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndit sicut virgúltum coram eo et sicut radix de terra sitiénti. Non erat spécies ei neque decor, ut aspicerémus eum, et non erat aspéctus, ut desiderarémus eum. Despéctus erat et novíssimus virórum, vir dolórum et sciens infirmitátem, et quasi abscondebámus vultum coram eo; despéctus, unde nec reputabámus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi plagátum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum». Afflíctus est et ipse subiécit se et non apérui os suum; sicut agnus, qui ad occisiónem dúcitur, et quasi ovis, quæ coram tondéntibus se obmútuít et non apérui os suum.

Angústia et iudício sublátus est. De generatióne eius quis curábit?

Quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússus est ad mortem. Et posuérunť sepúlcrum eius cum ímpiis, cum divítibus túmulum eius, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum infirmitáte. Si posúerit in piáculum ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius prosperábitur. Propter labórem ánimæ eius vidébit lucem, saturábitur in sciéntia sua. Iustificábit iustus servus meus multos et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei multos, et cum fórtibus dívidet spólia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccátum multórum tulit et pro transgressóribus rogat.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi. Ako sa nad ním zhrozili mnohí, – veď neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku – tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvoria ústa. Veď uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo nesľachali! Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? ✱ Veď vzišiel pred ním sťa ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. ✱ Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obtážil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. ✱ Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). ✱ Z úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Veď bol vytatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. ✱ Pánovi sa však páčilo zdrievť ho utrpením... Ak dá svoj život na obeť za hriech, uvidí dlhoveké potomstvo a podarí sa skrze neho vôľa Pánova. Po útrapách sa jeho duša nahladí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on ponesie ich hriechy. ✱ Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korisť, lebo vyliat svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihovárал sa za zločincov.

Tractus
II

D

Omi- ne, * exáu-di o-ra-ti- ónem

me- am, et cla- mor me- us ad

te vé- ni- at. V. Ne avér-

tas fá-ci- em tu- am a me: in quacúmque

di- e trí- bu- lor, inclí- na ad me aurem

tu- am. V. In quacúmque di- e invo-cá- ve-

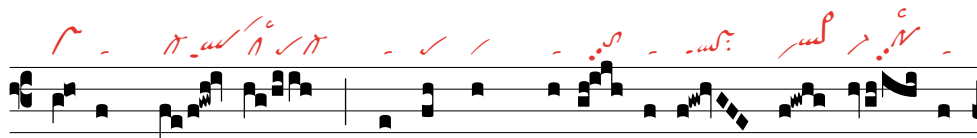
ro te, ve-ló-ci-ter exáudi me.

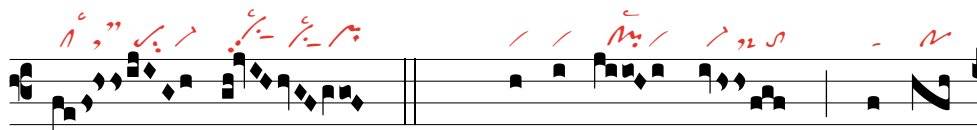
Qui- a de- fe-cé-runt si-cut

fu- mus di- es me- i: et

ossa me- a si-cut in frixó- ri- o con-frí- xa

sunt. Percússus sum si-cut

fe- num, et áru- it cor me- um: qui- a oblí- tus

sum man- du-cá- re panem me-um.

Ÿ. Tu

exsúrgens Dómi- ne, mi-se- ré- be-ris Si- on:

qui- a ve-nit tem- pus mi- se-rén-di

e- jus.

_____ Pane,
vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. Neskrývaj svoju tvár predô mnou;
v deň môjho súženia nakloň ku mne svoj sluch. * Kedykoľvek ťa budem vzývať, čím skôr
ma vypočuj. * Lebo moje dni sa tratia ako dym a kosti mám rozpálené sťa pahreba. * Moje
srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jesť svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa
nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval. _____

Lectio 1 (Hebr 4:14-16; 5:7-9)

Léctio Epístolæ ad Hebræos

Fratres: Habéntes pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum
Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem,

qui non possit cōmpati infirmitatibus nostris, tentatū autem per ómnia secūndum similitūdinem absque peccāto; adeāmus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxiliū opportunū.

Christus enim in diēbus carnis suae, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens et exaudítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his, quae passus est, obcēdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obcēdiéntibus sibi auctor salútis aetérnae.

¶. Verbum Dómini. R̃. Deo grátias.

Ked'že

*teda máme vznešeného veľ'kňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. Ved' nemáme veľ'kňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. * On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.*

~~~~~

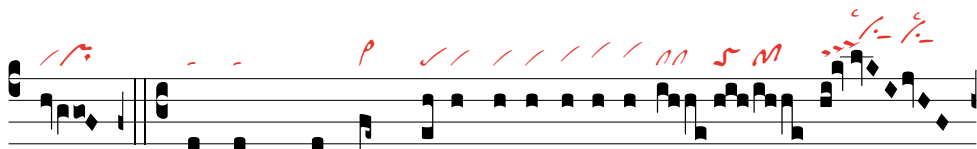
Graduale

V

C

Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens

us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis.

V. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de- dit il-li no- men, quod est

super om-ne no- men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. ★ Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

Lectio 1 (Io 18:1–19:42)

Passio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem

In illo témpore: Egréssus est Iesus cum discipulis suis trans torrénthem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discipuli eius...

Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záhrada. Vošiel do nej on i jeho učenici. O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Ježiš sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášmi, faklami a zbraňami. Ale Ježiš, keď že vedel všetko, čo malo naňho prísť, popodišiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“ Odpovedali mu: „Ježiša Nazaretského.“ Povedal im: „Ja som.“ Bol s nimi aj zradca Judáš. Ako im povedal: „Ja som,“ cúvli a popadali na zem. Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“ Oni povedali: „Ježiša Nazaretského.“ Ježiš odvetil: „Povedal som vám: Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť!“ Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“ Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho

sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus. Ale Ježiš Petrovi povedal: „Scho-
vaj meč do pošvy! Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?!“ ✱ Kohorta, veliteľ a ži-
dovskí sluhovia Ježiša chytili, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi; bol totiž test'om
Kajfáša, ktorý bol veľ'kňazom toho roka. A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zo-
mríe jeden človek za ľud.“ Za Ježišom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s
veľ'kňazom a vošiel s Ježišom do veľ'kňazovho dvora, Peter však ostal vonku pri dverách. Po-
tom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľ'kňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a vovie-
dol ta Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On vra-
vel: „Nie som.“ Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zo-
hrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrievал sa. Veľ'kňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učení-
kov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v sy-
nagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Prečo sa pýtaš
mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril.“ Ako
to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Tak odpovedáš
veľ'kňazovi?“ Ježiš mu odvetil: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo
ma biješ?!“ A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľ'kňazovi Kajfášovi. Šimon Peter tam
stál a zohrievал sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“ On zaprel: „Nie som.“ Je-
den z veľ'kňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vravel: „A nevidel
som ťa s ním v záhrade?!“ Peter znova zaprel – a vtom zaspieval kohút. ✱ Od Kajfáša viedli
Ježiša do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvr-
nili a mohli jesť veľ'konočného baránka. Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú
žalobu podávate proti tomuto človeku?“ Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, ne-
boli by sme ti ho vydali.“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súd'te podľa svojho zá-
kona!“ Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ Tak sa malo splniť Ježišovo
slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie. Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvo-
lal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba,
alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľ'kňazi mi
ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje
kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Le-
nže moje kráľovstvo nie je stadiaľ to.“ Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš od-
povedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet,
aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu po-
vedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom ne-
nachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Veľ'kú noc prepúšť'am jedného
vážna. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Oni znova kričali: „Toho
nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník. ✱ Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať. Vo-
jaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. Pri-
chádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári. Pilát
znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom ni-
jakú vinu nenachádzam.“ Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pi-
lát im povedal: „Hľa, človek!“ Len čo ho zazreli veľ'kňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukri-
žuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam
vinu.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vy-

dával za Božieho Syna.“ Keď to Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Ježiša: „Odkiaľ si?“ Ale Ježiš mu neodpovedal. Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“ Ježiš odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“ ✱ Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustiš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“ Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša von a sadol si na súdnu stolicu na mieste zvanom Lithostrotus, po hebrejsky Gabbatha. Bol Prípravný deň pred Veľkou nocou, okolo poludnia. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?!“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. ✱ Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: »Som židovský kráľ.«“ Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“ ✱ Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošitvaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili los.“ A vojaci to tak urobili. ✱ Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. ✱ Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žižnim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. ✱ Keď že bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“ ✱ Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo. Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.

ORATIO UNIVERSALIS

I. ZA SVÄTÚ CIRKEV

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, za svätú Božiu Cirkev: nech jej náš Boh a Pán láskavo udelí pokoj, jednotu a ochranu na celom svete, aby sme mohli pokojne a nerušene oslavovať Boha Otca všemohúceho.

Všemohúci a večný Bože, ty si v Kristovi zjavil svoju slávu všetkým národom; ochraňuj dielo svojej lásky, aby Cirkev, rozšírená po celom svete, vytrvala v pevnej viere a neohrozene ťa vyznávala. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

II. ZA PÁPEŽA

Modlime sa za nášho Svätého Otca, ktorého si náš Boh a Pán vyvolil spomedzi biskupov: nech ho chráni a zachová pre svoju Cirkev, aby mohol spravovať svätý ľud Boží.

Všemohúci a večný Bože, od tvojej vôle závisí všetko; láskavo vypočuj naše prosby a ochraňuj nášho najvyššieho pastiera, aby kresťanský ľud, ktorý si mu zveril, pod jeho vedením rástol vo viere a láske. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

III. ZA BISKUPOV, KŇAZOV, DIAKONOV A VŠETOK VERIACI LUD

Modlime sa za nášho biskupa, za všetkých biskupov, kňazov a diakonov svätej Cirkvi za všetok veriaci ľud.

Všemohúci a večný Bože, tvoj Duch posväcuje a spravuje celú Cirkev; vypočuj naše prosby za tvojich služobníkov a udeľ im milosť, aby ti všetci verne slúžili. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

IV. ZA KATECHUMENOV

Modlime sa za tých, čo sa pripravujú na krst: nech náš Boh a Pán pripraví ich srdcia a otvorí im náruč svojho milosrdenstva, aby v prameni znovuzrodenia dosiahli odpustenie hriechov a nový život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Všemohúci a večný Bože, ty stále požehnávaš svoju Cirkev novým potomstvom; zveľad'uj dar viery a poznania v tých, čo sa pripravujú na krst, aby sa znovuzrodili v krstnom prameni a stali sa tvojimi deťmi. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

V. ZA JEDNOTU KREŠŤANOV

Modlime sa za všetkých bratov, čo veria v Krista a úprimne žijú podľa pravdy: nech ich náš Boh a Pán zjednotí a zachová vo svojej jedinej Cirkvi.

Všemohúci a večný Bože, ty zjednocuješ rozdelených a zjednotených zachovávaš vo svornosti láskavo zhliadni na všetkých, ktorí veria v tvojho Syna, a keďže nás posvätil ten istý krst, nech nás spája aj pravá viera a vzájomná láska. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VI. ZA ŽIDOV

Modlime sa aj za synov židovského národa, lebo oni boli prví, ku ktorým Pán prehovoril: nech vzrastajú v láske k Bohu a vo vernosti k jeho zákonu.

Všemohúci a večný Bože, ty si dal svoje prisľúbenia Abrahámovi a jeho potomkom; milostivo vypočuj prosby svojej Cirkvi za národ, ktorý bol tvojím vyvolaným ľuďom, aby dosiahol plné vykúpenie. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V KRISTA

Modlime sa za tých, čo neveria v Krista, aby ich Duch Svätý osvietil a priviedol na cestu spásy.

Všemohúci a večný Bože, daj, aby tí, čo nevyznávajú Krista, žili pred tvojou tvárou statočným životom, a tak došli k pravde; nám však pomôž vždy hlbšie vnikať do tajomstiev tvojho života a rásť vo vzájomnej láske, aby sme boli vo svete vždy dokonalejšími svedkami tvojej dobroty. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VIII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V BOHA

Modlime sa za tých, čo neveria v Boha, aby úprimne žili podľa svedomia, a tak došli k poznaniu pravého Boha.

Všemohúci a večný Bože, ty si vložil do srdca človeka takú silnú túžbu po tebe, že sa uspokojí len vtedy, keď ťa nájde; prosíme ťa, daj, nech všetci pocítia prejavy tvojej lásky a povzbudia sa na príkladnom živote tvojich veriacich, aby napriek všetkým prekážkam a ťažkostiam uznali, že ty jediný si pravý Boh a Otec všetkých ľudí. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

IX. ZA TÝCH, ČO SPRAVUJÚ ŠTÁT

Modlime sa za tých, čo spravujú štát: nech náš Boh a Pán vedie ich mysle a srdcia, aby podľa jeho vôle pracovali za pravý pokoj a slobodu pre všetkých.

Všemohúci a večný Bože, v tvojich rukách sú ľudské srdcia i práva národov; dobrotoivo pomáhaj tým, čo nás zákonite spravujú, aby všade presadzovali pravý pokoj, blahobyť ľudu a náboženskú slobodu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

X. ZA TÝCH, ČO ZNÁŠAJÚ ÚTRAPY

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, k Bohu Otcu všemohúcemu, aby oslobodil svet od všetkých neporiadkov, odvrátil choroby, zahnal hlad, oslobodil nevinne väznených, ujal sa utláčaných, cestujúcim doprial bezpečnosť, vzdialeným z domova šťastný návrat, chorým zdravie a umierajúcim večnú spásu.

Všemohúci a večný Bože, útecha zarmútených a posila trpiacich, vypočuj prosby tých, čo ťa vzývajú vo svojich súženiach, a poteš ich v každej núdzi svojou láskavou pomocou. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

ADORATIO SANCTÆ CRUCIS

INVITATIO IN OSTENDENDA SANCTA CRUCE

VI

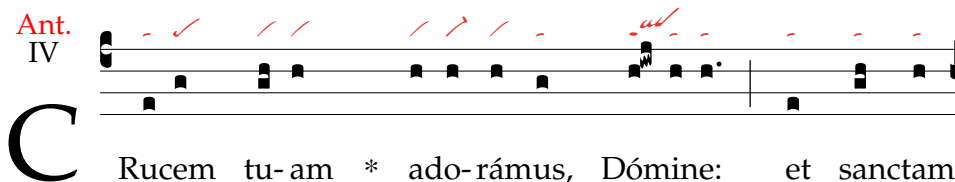
E c-ce li-gnum Cru-cis, in quo sa-lus-mun-di pe-pén-dit.

Omnes: Ve-ní-te, a-do-ré-mus.

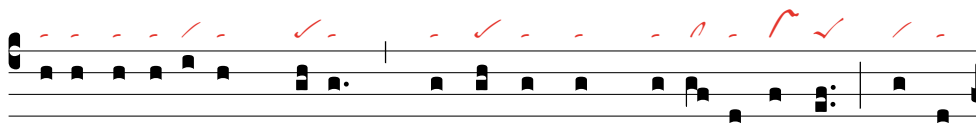
Hl'a, drevo kríža, na ktorom zomrel spasiteľ sveta - pod'te, pokloňme sa! _____

CANTUS IN ADORATIONE S. CRUCIS PERAGENDI

Ant.
IV

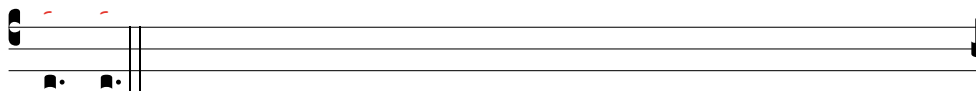
C Rucem tu-am * ado-rá-mus, Dómine: et sanctam

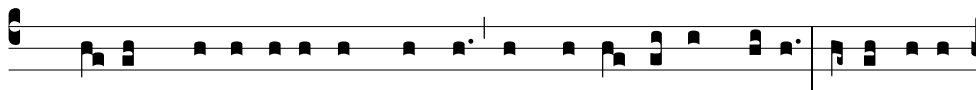
resurrecti-ónem tu-am laudámus et glo-ri-fi-cámus: ecce

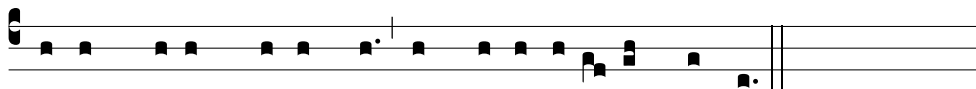
enim propter lignum ve- nit gáudi-um in u-ni-vérso

mundo.

Ps. De- us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: illúminet

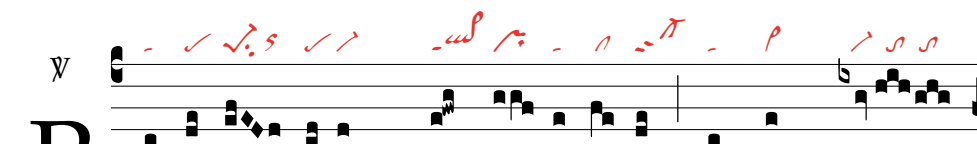
vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri.

Et repetitur antiphona Crucem tuam.

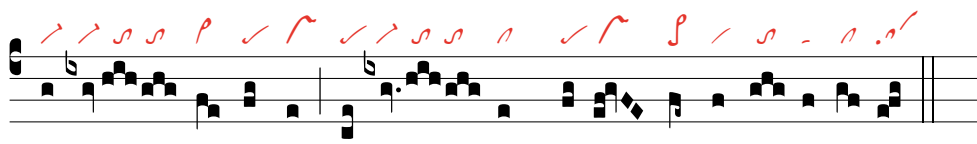
_____ Pane, vzdávame úctu tvojemu krížu, velebíme a oslavujeme tvoje zmŕtvychvstanie, lebo drevo kríža prinieslo radosť celému svetu. ✱ Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. _____

IMPROPERIA

I

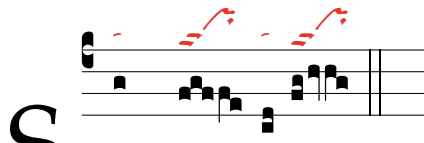

P Opu-le mé-us, quid fé-ci tí-bi? Aut in quo

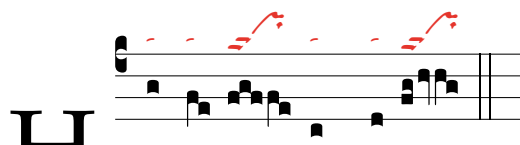

 contristávi te? Respón-de mi-hi. V. Qui-a e-dú-xi te de

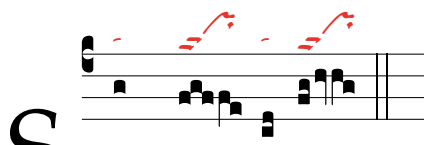

 terra Ægýpti: pa-rá-sti Crucem Salva-tó-ri tu-o.

— Ó l'ud môj, čo som ti urobil? Alebo čím som t'a zarmútil? Odpovedz mi! * Ja som t'a vyviedol z egyptskej krajiny, a ty si pripravil kríž svojmu Spasiteľovi.

H A-gi- os o The-os.

S Anctus De-us.

H A-gi- os Ischyrós.

S Anctus Fortis.

H Agi- os Athána-tos, e-lé-i-son hymás.

S

Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

— Svätý Bože, * svätý silný, * svätý nesmrteľný, zmiluj sa nad nami. —

Q

Ui- a e-dú- xi te per de-sér- tum quadraginta

annis, et manna ci-bávi te, et introdú-xi in ter-ram sa-tis

óptimam: pa-rá- sti crucem Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

— Ja som t'a štyridsať rokov viedol púšťou, krmil som t'a mannou a priviedol do úrodnej krajiny, a ty si pripraviť kríž svojmu Spasiteľovi. —

Q

Uid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci? E- go qui-

dem plan-tá-vi te víne-am me-am spe-ci- o-síssimam: et tu fac-

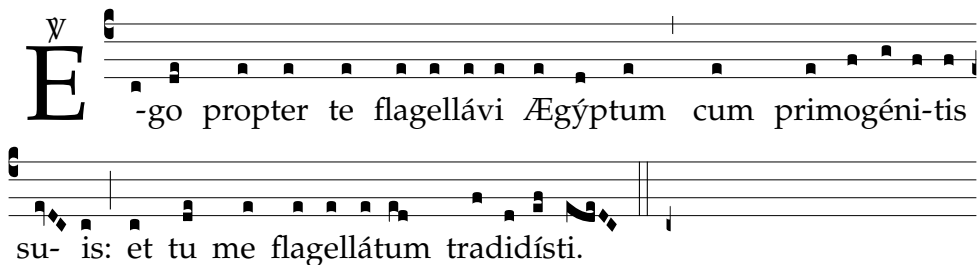
ta es mi-hi nimis amá-ra: acé-to namque si-tim me-am po-tás-

ti: et lánce-a perfo-rásti la-tus Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

_____ Čo som mal ešte pre teba urobiť? Ved' som ťa vysadil
ako svoju najkrajšiu vinicu, ale ty si mi priniesol iba trpkosti, lebo octom si mi hasil smäd a
kopijou si prebodol srdce svojho Spasiteľ'a. _____

II

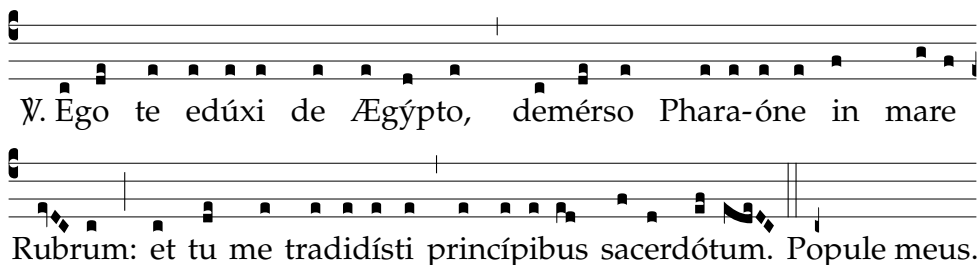

E -go propter te flagellávi Ægýptum cum primogéni-tis
 su- is: et tu me flagellátum tradidísti.

— *Pre teba som tordo stíhal Egypt a pobil jeho prvorođených, a ty si ma zbičoval a hnál na smrť.* —

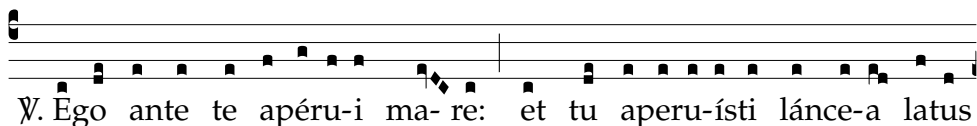
Chorus repetit:

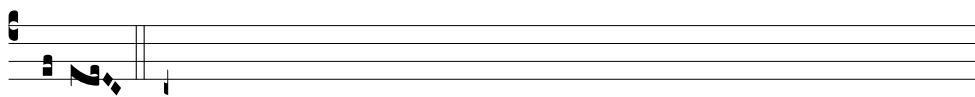

P Opu-le mé-us, quid fé- ci tí-bi? Aut in quo
 contristávi te? Respón-de mi-hi.

— *Ó ľud môj, čo som ti urobil? Alebo čím som ťa zarmútil? Odpovedz mi!* —

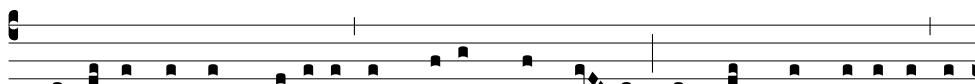

¶ Ego te edúxi de Ægýpto, demérso Phara-óne in mare
 Rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdotum. Popule meus.

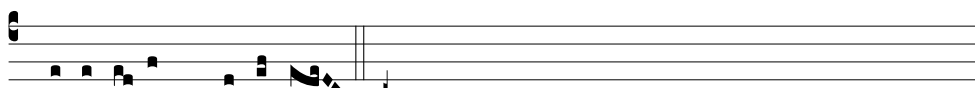
— *Ja som ťa vyviedol z egyptskej krajiny a faraóna som nechal utonúť v Červenom mori, a ty si ma za to priviedol pred veľradu.* —

¶ Ego ante te apéru-i ma- re: et tu aperu-ísti lánce-a latus

me-um. Popule meus.

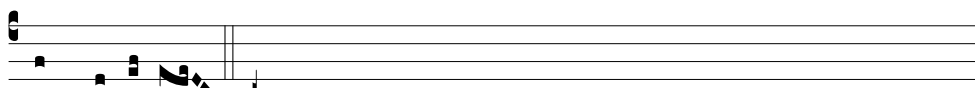
— *Ja som ti otvoril cestu cez Červené more, a ty si mi kopijou otvoril srdce.* —

V. Ego ante te præ-ívi in colúmna nu-bis: et tu me duxísti ad

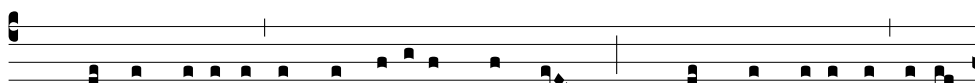

prætó-ri-um Pi-lá-ti. Popule meus.

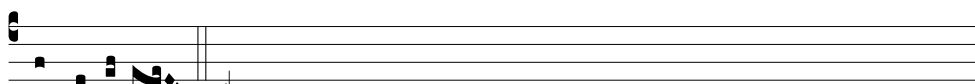
— *Ja som šiel pred tebou v oblačnom stĺpe, a ty si ma priviedol pred Pilátov súd.* —

V. Ego te pavi manna per desér-tum: et tu me cecidísti álapis

et flagéllis. Popule meus.

— *Ja som ťa krmil mannou na púšti, a ty si ma bičoval a potupoval.* —

V. Ego te potávi aqua salútis de pe-tra: et tu me potásti felle

et acéto. Popule meus.

— *Ja som ťa zázračne občerstvoval vodou zo skaly, a ty si ma napájal žľou a octom.* —

V. Ego propter te Chananæ-órum reges percús-si: et tu

percussisti arúndine caput me-um. Popule meus.

_____ *Ja som za teba bil kanaánskych kráľov, a ty si ma bil trstinou po hlave.* _____

Ÿ. Ego dedi tibi sceptrum regá- le: et tu dedísti cápi-ti

me-o spíne-am corónam. Popule meus.

_____ *Ja som ti daroval kráľovské žezlo, a ty si mi dal na hlavu trňovú korunu.* _____

Ÿ. Ego te exaltávi magna virtú- te: et tu me suspendísti in

pa-tíbulo crucis. Popule meus.

_____ *Ja som t'a preslávil veľkými skutkami, a ty si ma za to všetko ukrižoval.* _____

Hymn.

I

C

Rux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla

ta-lem silva pro-fert, Fronde, fló-re, gérmi-ne: * Dulce lignum,

dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

I

P

Ange, lingua, glo-ri-ó-si Praé-li-um certámi-nis, Et

su-per Cru-cis trophaé-o Dic tri-úmphum nó-bi-lem:

Quá-li-ter Redémptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.

Repetitur Crux fidelis usque ad * Dulce lignum.

℣. De pa-réntis pro-toplá-sti Fráude Fáctor cóndo-lens, Quando

pómi no-xi- á-lis In né-cem mórsu rú- it: Ipse lígnum tunc

no-távit, Dámna lígni ut sólve-ret. * Dúlce

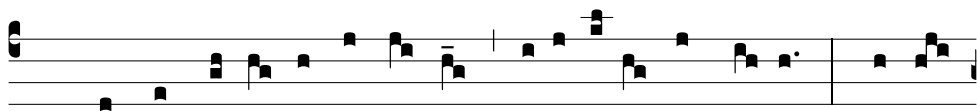
℣. Hoc opus nostrae sa-lú-tis Ordo depopósce-rat: Multi- fórmis

pro-di-tó-ris Ars ut artem fál-le-ret: Et me-dé-lam ferret

inde, Hostis unde laése-rat. * Crux fidélis

℣. Quando ve-nit ergo sa-cri Pleni-túdo témpo-ris, Missus

est ab arce Patris Na-tus, orbis Cón-di-tor: Atque ventre

vir-gi-ná-li Carne factus pró-di-it. * Dulce lignum

℣. Vagit infans inter arcta Cón-di-tus praese-pi-a: Membra

pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter ál-li-gat: Et ma-nus pedésque

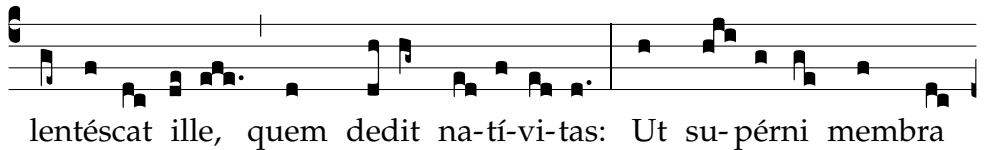
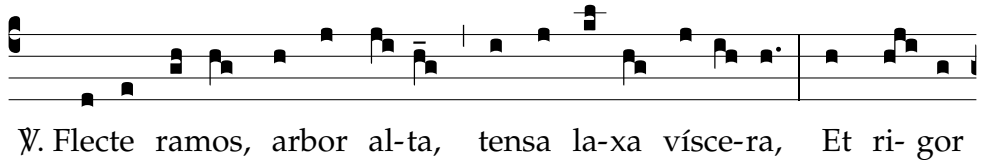
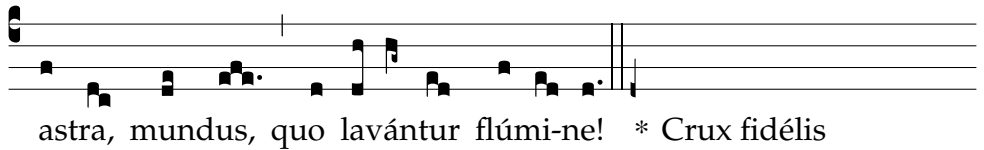
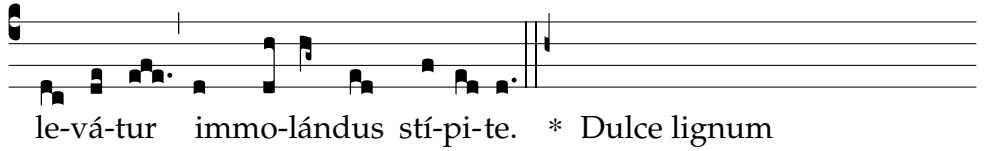
et crura Stricta cingit fásci-a. * Crux fidélis

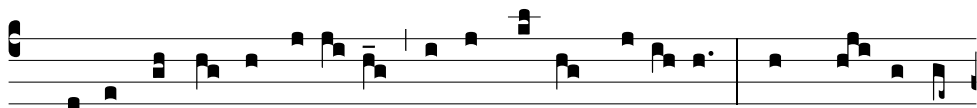

℣. Lustris sex qui iam pe-rá-ctis, tempus implens córpo-ris, Se

vo-lén-te na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus: Agnus in Cru-cis

¶ So-la digna tu fu-í-sti ferre saeculi pré-ti-um: Atque portum

praepa-rá-re nauta mundo náufra-go: Quem sa- cer cru- or

pe-rúnxit, fusus Agni córpo-re. * Crux fidélis

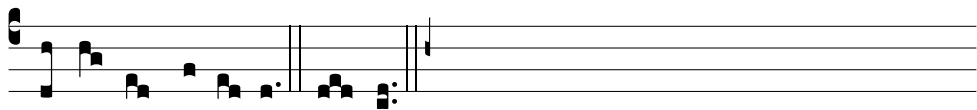
Conclúsiso numquam omittenda.

¶ Gló-ri-a et honor De-o usquequá *que* al-tíssimo, Una Patri

Fi-li-ó-que, inclí-to Pa-rácli-to: Cu-i laus est et po-téstas per

ae-térna saécu-la. A-men. * Dulce lignum

SABBATO SANCTO AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

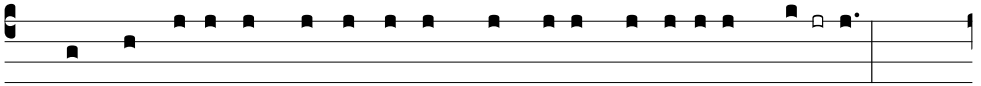
1. Ant.
VIII G

I

n pa-ce * in i-dípsum, dórmi-am et requi-éscam.

Psalmus 4

1. Cum invocá-rem exaudí-vit me De-us justí-ti-æ **me-** æ: *

in tribu-la-ti-óne di-la-tásti **mi-** hi.

2. Miserére **mei**, * et exáudi oratió**nem meam**.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? *
ut quid dilígitis vanitátem et quæritis **mendácium**?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum**: *
Dóminus exáudiet me cum clamávero **ad eum**.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus **vestris**, *
in cubílibus vestris **compungímini**.

6. Sacrificáte sacrificium justít**iae**, † et speráte in **Dómino**. *
Multi dicunt: quis osténdit **nobis bona**?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, **Dómine**: *
dedísti lætítiam in corde **meo**.
8. A fructu fruménti, vini et ólei **sui** * multiplicátí sunt.
9. In pace in **idípsum** * dórmiam et requi-éscam;
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

In pa-ce in i-dípsum, dórmiam et requi-éscam.

_____ Bože, ty spravodlivosť moja, vyslyš ma, keď volám o pomoc. V súžení si mi uľavil. * Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu. * Ľudia, dokedy ešte budete mať srdcia tvrdé? Prečo máte záľubu v márnosti a vyhľadávate klamstvo? * Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého; Pán ma vyslyší, keď k nemu zavolám. * Hneváte sa, ale nehrešte; uvažujte vo svojom srdci, rozjímajte na svojich lôžkach a upokojte sa. * Obetujte pravú obeť a dôverujte Pánovi. * Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“ Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie. * Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu, než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím. * V pokoji sa ukladám a usínam, * lebo len ty, Pane, ma necháš odpočívať v bezpečí. _____

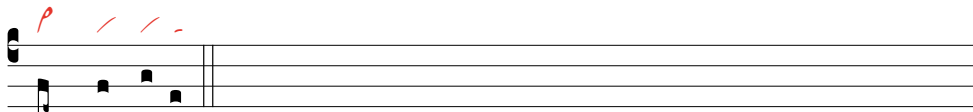

2. Ant.

IV E

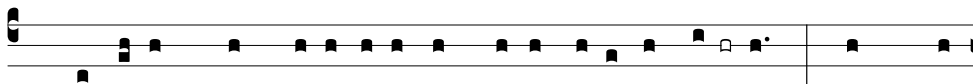
H

a-bi-tábit * in tabernácu-lo tu-o, requi-éscet in monte

sancto tu-o.

Psalmus 14

1. Dómine, quis habi-tábit in tabernácu-lo tu- o? * aut quis

requi-éscet in monte *sancto* **tu-o?**

2. Qui ingréditur *sine* **mácula**, * et operátur *justítiam*:

3. Qui lóquitur veritátem in *corde* **suo**, *
qui non egit dolum in *lingua* **sua**:

4. Nec fecit próximo *suo* **malum**, *
et oppróbrium non accépit advérsus *próximos* **suos**.

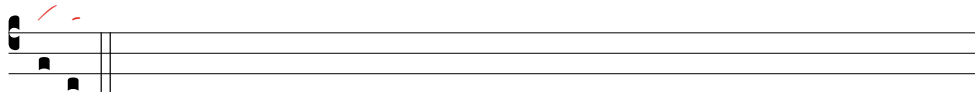
5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu *ejus* **malígnus**: *
timéntes autem Dóminum *gloríficat*:

6. Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non
dedit *ad usúram*, * et múnera super *innocéntem* non accépit.

7. *Qui facit* hæc: * non movébitur in **ætérum**.

Ha-bi-tábit in tabernácu-lo **tu-o**, requi-éscet in monte *sancto*

tu-o.

_____ Pane, kto smie bývať v tvojom stánku? Kto môže nájsť odpočinok na tvojom svätom vrchu? * Ten, čo kráča bez poškvrny a koná spravodlivo, * čo z úprimného srdca pravdu hovorí, čo nepodvádza svojím jazykom, * nekrivdí svojmu blížnemu, ani ho nepotupuje. * Čo ničomníka nemá za nič, ale ctí si ľudí bohobojných. * Čo nemení prísahu, aj keď mu vyjde na škodu. Čo nepožičiava peniaze na úrok a proti nevinnému sa nedá podplácať. * Kto si tak počína, ten sa nikdy neskláti. _

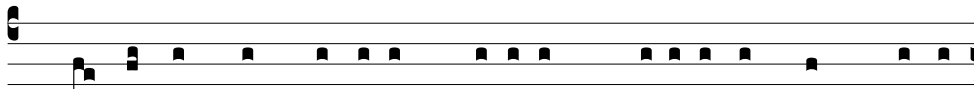
3. Ant.
VII c transp

C

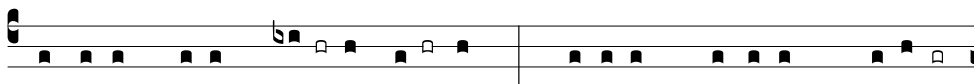

aro me- a * requi-éscet in spe.

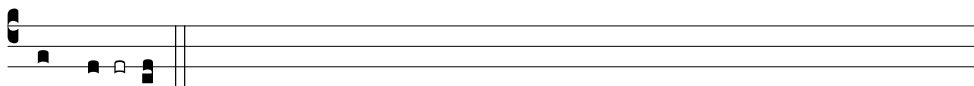
Psalmus 15

1. Consérva me, Dómine, quóni- am sperávi in te: † Di- xi

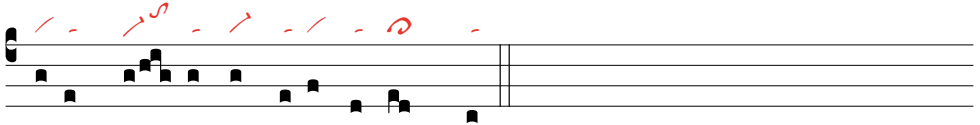
Dómino: De- us **me-** us **es** tu, * quóni- am bonórum me-órum

non **e-** ges.

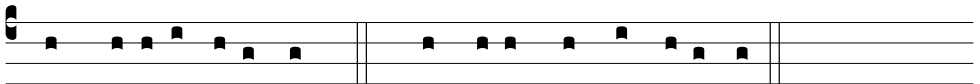
2. Sanctis, qui sunt in **terra ejus**, *
mirificávit omnes voluntátes **meas** in eis.
3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea **acceleravérunt**.
4. Non congregábo conventícula eórum **de sanguínibus**, *
nec memor ero nóminum eórum per **lábia mea**.
5. Dóminus pars hereditátis meæ, et **cálicis mei**: *
tu es, qui restítues hereditátem **meam mihi**.
6. Funes cecidérunt mihi **in præcláris**: *
étenim heréditas mea **præclára est mihi**.
7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi **intelléctum**: *
ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me **renes mei**.
8. Providébam Dóminum in conspéctu **meo semper**: *
quóniam a dextris est mihi, **ne commóvear**.

9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit **lingua mea**: *
ínsuper et caro mea requiészet **in spe**.
10. Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno**: *
nec dabis sanctum tuum vidére **corruptiónem**.
11. Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum **vultu tuo**: * delectatiónes in délixtera tua **usque in finem**.

Caro me- a requi-észet in spe.

_____ Ochráň ma, Bože, k tebe sa utiekam. Hovorím Pánovi: „Ty si môj Pán. Pre mňa niet šťastia bez teba.“ * Svätým a slávnym mužom v krajine patrí moja plná priazeň. * Rozmnožujú sa útrapy tých, čo sa ženú za cudzími bôžikmi. * Nebudem vylievať krv na ich obeť, ani ich mená nevezmem na pery. * Ty, Pane, si môj podiel na dedičstve a na kalichu, v tvojich rukách je môj osud. * Pripadol mi diel v kraji krásnom: a je to pre mňa znamenité dedičstvo. * Velebím Pána, čo ma múdrosťou obdaril; v noci ma k tomu moje srdce vyzýva. * Pána mám vždy pred očami; a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa. * Preto sa raduje moje srdce a moja duša plesá aj moje telo odpočíva v nádeji. * Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí a nedovolíš, aby tvoj svätý videl porušenie. * Ukážeš mi cestu života. U teba je plnosť radosti, po tvojej pravici večná slasť. _____

V. In pace in idipsum. R. Dormi-am et requi-észcam.

Lectio 1 (Lam 3:22-30)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Misericordiæ Dómini quia non sumus consúpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro cum portáverit jugum ab adulescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

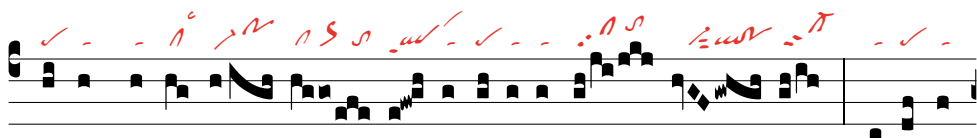
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

. Chet. Láskevost' Pána, že nám nie je koniec, ved' jeho milost' nepomíňa, * Chet. obnovuje sa každým ránom; veľká je tvoja vernosť. * Chet. „Pán je môj údel, vraví moja duša, nuž v neho dúfam.“ * Tet. Dobrý je Pán k tým, čo dúfajú v neho, k duši, ktorá ho hľadá. * Tet. Dobre je ticho čakať Pánovo spasenie. * Tet. Pre muža je dobre, keď nesie svoje jarmo od mladí. * Jod. Nech sedí mlčky osamelý, ved' mu ho on položil! * Jod. Nech si až po prach skloní ústa, ešte je azda nádej. * Jod. Ponúknuť má líce, keď ho bije, potupou sa nasýtiť. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

IV

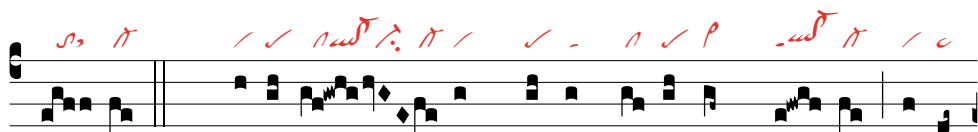
S

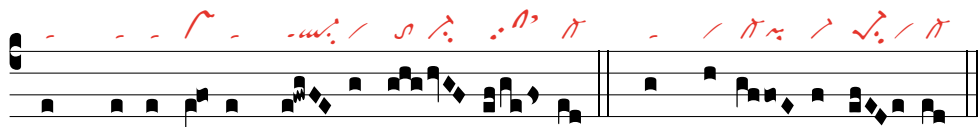
ma-le tracta-ré- tur, non apéru-it os sú- um: trádi-tus

est ad mór- tem, * Ut vi-vi- fi-cá- ret pó- pu- lum

sú- um. V. Trá-di-dit in mórtem á-nimam sú- am, et in-

ter sce-le-rá-tos re- pu-tá- tus est. * Ut vi-vi- fi-cá- ret.

____ Ako baránka viedli ho na zabitie a hoci ho týrali, neotvoril ústa; bol vydaný na smrť,
* aby oživil svoj ľud * Vydal na smrť svoj život a započítali ho medzi zločincov. _____

Lectio 2 (Lam 4:1-6)

Aleph. Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion íncliti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiae nudavérunt mammam, lactavérunt cáculos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérta est in mométo, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

____ Alef. Ako sa zatemnilo zlato, zmenil sa šľachtený kov! Sväté kamene ležia roztratené po rohoch všetkých ulíc. * Bet. Siona synov vzácných, odvažovaných zlatom, pokladali za nádoby z hlíny, dielo hrnčiarových rúk! * Gimel. Ešte

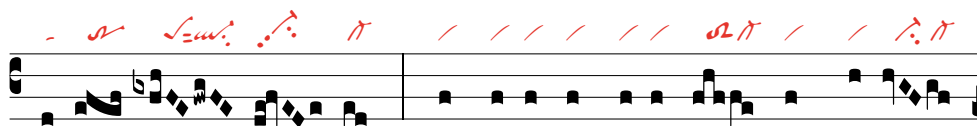
aj šakal podá prsia, pridoj svoje štence: len dcéra môjho ľudu je ukrutná ako pštros v púšti.
 * Dalet. Dojčať u prischol jazyk k d'asnám od smädu; deti si prosili chlieb, a nebolo, kto by im ho lálal. * He. Čo rozkošníčky jedávali, klesali na uliciach. Tí, čo si hovievali na purpure, objímali hnoj. * Vau. Väčší bol zločin dcéry môjho ľudu než hriech Sodomy. Tá bola vyvrátená razom, ruky neustali v nej. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 2

V
J

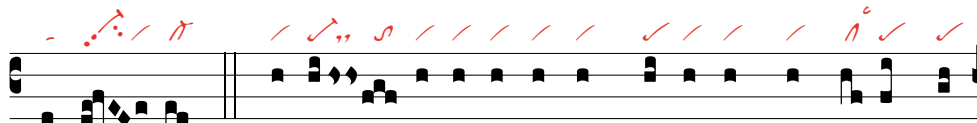
Erúsa-lem, súr-ge, et éxu-e te vé-sti-bus

jucun-di-tá-tis: indú-e-re cí-ne-re et ci-lí-

ci-o, * Qui-a in te oc-cí-sus est Salvá-tor

Isra-ël. V. Déduc qua-si torrémentem lácrimas per dí-em et

nó-ctem, et non táce-at pupílla ó-cu-li tú-i. * Qui-a.

Vstaň Jeruzalem a vyzleč si rúcho radosti; odej sa do popola a vrecoviny * pretože v tebe bol usmrtený Spasiteľ Izraela. * st'a potok nech ti tečú slzy vo dne i v noci; nech ti neustáva zrenica!

Lectio 3 (Lam 5:1-11)

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, et réspice opprób-
rium nostrum.

Heréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minábamur, lassis non dabátur réquies.

Ægýpto dédimus manum, et Assýriis, ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum por-
távimus.

Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum.

In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in de-
séрто.

Pellis nostra quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis.

Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitatibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Spomeň si, Pane, čo sa s nami stalo, zhliadni a pozri na našu hanbu. * Dedičstvo naše prešlo k cudzím, naše domy k nenašským. * Nemáme otca, sme siroty, naše matky sú vdovy. * Vodu sme pili za peniaze, drevo sme dostali za plácu. * Na krku máme stíhateľov, uštvaní, bez odpočinku sme. * K Egyptu sme dvíhali ruku a k Asýrsku, aby sme sa nasýtili chleba. * Naši otcovia zhrešili a niet ich, my vlečieme ich vinu. * Otroci panujú nad nami, z ich ruky nás nevytrhne nik. * Životom sme platili za chlieb pred mečom púšte. * Ako dopraskaná pec je naša koža od páľčivosti hladu. * Zhanobili ženy na Sione a panny v júdskych mestách. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 3

V

P

Lánge qua-si vírgo, plebs mé- a: u-lu-lá-

te, pa- stó- res, in cí-ne-re et ci-lí- ci- o:

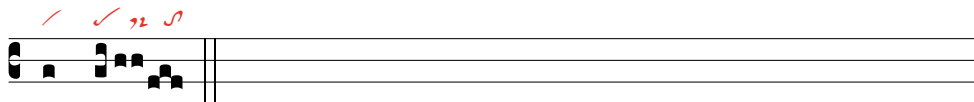
* Qui- a vé- nit dí- es Dó-mi-ni má- gna, et

amá- ra val- de.

Ÿ. Accíngi-te vos, sacer dó- tes, et plángi-te, mi- nístri

altá- ris, aspérgi-te vos cí-ne- re. * Qui- a. R.

Pláuge.

— Plač ako panna, ľud môj, kvíľte, pastieri, v popole a vrecovine * pretože prichádza deň Pánov, veľký a trpký nesmierne. * Opášte sa, kňazi, a plačte, služobníci oltára, posypte sa popolom. —

IN II NOCTURNO

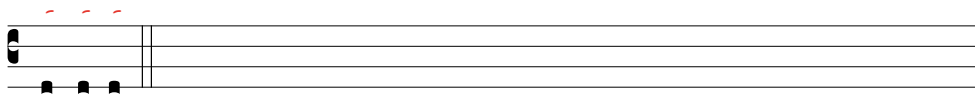
4. Ant.

V a

E

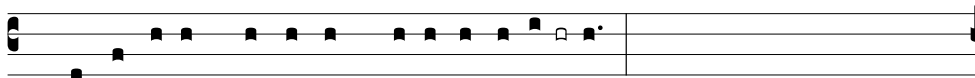

-levámi-ni, * portae aeterná-les, et intro-í- bit Rex

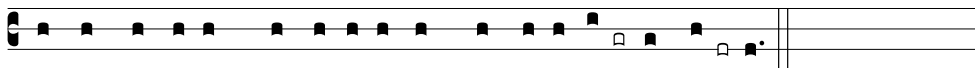

gló-ri-ae.

Psalmus 23

1. Dómi-ni est terra, et pleni-túdo e- jus: *

orbis terrárum, et univérsi qui hábi-tant in e- o.

2. Quia ipse super mária fundávit eum: *
et super flúmina præparávit eum.
3. Quis ascéndet in montem Dómini? *
aut quis stabit in loco sancto ejus?
4. Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano
ánimam suam, * nec jurávit in dolo próxímo suo.
5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: *
et misericórdiam a Deo, salutári suo.
6. Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.
7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ
aeternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

8. Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: *
Dóminus potens in prælio.
9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ
aeternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

E-levámi-ni, portae aeterná-les, et intro-í- bit Rex gló-ri-ae.

_____ Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa, okruh zeme aj tí,
čo bývajú na ňom. * Ved' on sám položil jeho základy na moriach a upevnil ho na vodách.
* Kto smie vystúpiť na vrch Pánov, kto smie stáť na jeho mieste posvätnom? * Ten, čo má
ruky nevinné a srdce čisté, čo nedvíha svoju dušu k márnosti a neprisahá falošne. * Taký
dostane požehnanie od Pána a odmenu od Boha, svojho spasiteľa. * To je pokolenie tých, čo
ho hľadajú, čo hľadajú tvár Boha Jakubovho. * Zdvihnite, brány, svoje hlavice a vyvýšte
sa, brány prastaré, lebo má vstúpiť kráľ slávy. * Kto je ten kráľ slávy? Pán silný a mocný,
Pán mocný v boji. * Zdvihnite, brány, svoje hlavice a vyvýšte sa, brány prastaré, lebo má
vstúpiť kráľ slávy. * Kto je ten kráľ slávy? Pán zástupov, to je ten kráľ slávy. _____

5. Ant.

IV E

C

redo vi-dé-re * bona Dómi-ni in terra vivénti-um.

Psalmus 26

1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus me- a, * quem ti- mé-

bo? 2. Dóminus pro-téctor vi-tæ me- æ, * a quo tre-pi- dábo?

3. Dum appropiant super *me nocentes*, * *ut edant carnes meas*:
4. Qui tribulant me inimici **mei**, * ipsi infirmati sunt *et ceciderunt*.
5. Si consistant adversum *me castra*, * *non timebit cor meum*.
6. Si exsurgat adversum *me praelium*, * *in hoc ego sperabo*.
7. Unam petii a Domino, *hanc requiram*, *
ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus *vita mea*:
8. Ut videam voluptatem Domini, * *et visitem templum ejus*.
9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: *
in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.
10. In petra exaltavit me: *
et nunc exaltavit caput meum super inimicos **meos**.
11. Circuvi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: *
cantabo et psalmum dicam Domino.
12. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: *
miserere mei, *et exaudi me*.
13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies **mea**: *
faciem tuam, Domine, *requiram*.
14. Ne avertas faciem tuam a me, * *ne declines in ira a servo tuo*.
15. Adjutor meus esto: *
ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris **meus**.
16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: *
Dominus autem assumpsit me.
17. Legem pone mihi, Domine, in via tua: *
et dirige me in semitam rectam propter inimicos **meos**.
18. Ne tradideris me in animas tribulantium me: † quoniam
insurrexerunt in me testes iniqui, * *et mentita est iniquitas sibi*.

19. Credo vidére bona **Dómini** * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: *
et confortétur cor tuum, et sústine **Dóminum**.

Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? * Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, * vtedy moji utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šíky, moje srdce sa nezľakne. * Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotrám v dôvere. * O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, * aby som pociťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. * A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku * a postaví ma vysoko na skalú. A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obklúčujú. * V jeho stánku mu prinesiem obetu chvály, budem spievať a hrať Pánovi. * Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. * V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadám tvoju tvár. * Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. * Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. * Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme. * Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. * Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtívi po násilí. * Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. * Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.

Credo vi-dé-re bona Dómi-ni in terra vivénti-um.

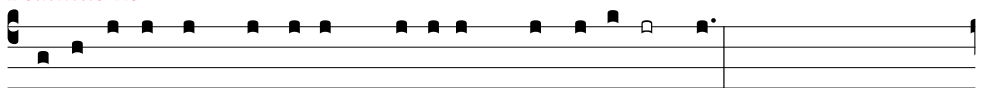
6. Ant.

VIII G

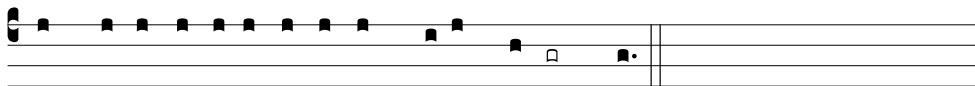
D

omine, * abstraxí-sti ab ínfe-ris ánimam me-am.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóni-am suscepísti me: *

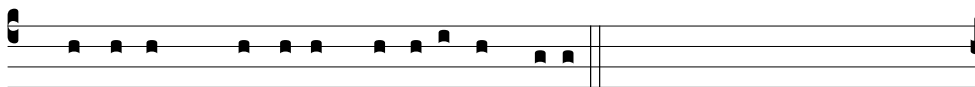
nec de-lectásti i-nimí-cos *me-os* **super** me.

2. Dómine, Deus meus, clamávi **ad** te, * *et sanásti* me.
3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam**: *
salvásti me a descendéntibus *in lacum*.
4. Psállite Dómino, sancti **ejus**: *
et confitémini memóriæ sanctitátis **ejus**.
5. Quóniam ira in indignatióne **ejus**: * et vita in voluntáte **ejus**.
6. Ad vésperum demorábitur **fletus**: * et ad matutínium *lætitia*.
7. Ego autem dixi in abundántia **mea**: * Non movébor *in ætérnum*.
8. Dómine, in voluntáte **tua**, * præstitísti decóri meo *virtútem*.
9. Avertísti fáciem tuam **a** me, * et factus sum *conturbátus*.
10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum *deprecábor*.
11. Quæ utilitas in ságuine **meo**, * dum descéndo in corruptiόνem?
12. Numquid confitébitur tibi **pulvis**, *
aut annuntiábit veritátem **tuam**?
13. Audívit Dóminus, et misértus est **mei**: *
Dóminus factus est adjútor **meus**.
14. Convertísti planctum meum in gáudium **mihi**: *
conscidísti saccum meum, et circumdedísti *me lætitia*:
15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: *
Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor **tibi**.

Domine, abstraxí-sti ab ínfé-ris ánimam me-am.

Pane, odsúď tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. * Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc. * Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“ * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život; * nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech sú ako prach pred vetrom a nech ich ženie Pánov anjel; * nech je ich cesta tmavá a klzká a Pánov anjel nech ich prenasleduje. * Lebo bez príčiny mi nastavili sieť, bez dôvodu mi vykopali jamu. * Nech ho znenazdania stihne pohroma a nech sa sám chyť do siete, ktorú nastavil, nech sám padne do tej istej pohromy. * Lež moja duša bude plesať v Pánovi a bude sa tešiť z jeho pomoci. * Všetko vo mne bude hovoriť: „Pane, kto sa ti vyrovná? * Úbožiaka zachraňuješ z rúk tých, čo sú silnejší od neho chudáka a bedára pred lúpežníkmi.“ * Vystúpili kriví svedkovia a pýtali sa na to, o čom nemám ani tušenia. * Za dobré sa mi odplácali zlým; som celkom opustený. * Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúčne. * Umŕtvoval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. * Ako k priateľovi, ako k bratovi som sa správval k nim; zármutok ma zohol, akoby som oplakával vlastnú mat'. * Ale keď som klesol ja, oni sa zaradovali a hneď sa zhŕkli; zhŕkli sa proti mne a bili ma i tí, ktorých som ani nepoznal. * Bez prestania ma trhali, dráždili ma, posmievali sa mi a zubami škripali proti mne. * Pane, ako dlho sa budeš na to dívať? Zachráň ma pred ich zlobou a pred ľovmi život môj. * Budem ťa oslavovať vo veľkom zhromaždení a chváliť uprostred zástupov. * Nech sa netešia nado mnou falošní nepriatelia, čo ma nenávidia bez príčiny a prebodávajú očami. * Lebo nehovoria, čo je na pokoj, ale vymýšľajú úklady proti tichým zeme. * Naširoko rozďavujú ústa proti mne, hovoria: „Dobre, dobre, na vlastné oči vidíme.“ * Pane, ty to vidíš, nuž nemlč; Pane, nevzdáľuj sa odo mňa. * Prebud' sa, vstaň a zachráň ma, Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu. * Pane, Bože môj, súď ma podľa svojej spravodlivosti, nech sa netešia nado mnou. * Nech si v srdci nehovoria: „Dobre, ako sme si želali.“ A nech nehovoria: „Zhltni sme ho.“ * Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo sa tešia z môjho nešťastia, * nech hanba a potupa zaodeje tých, čo sa povyšujú nado mňa. * Nech sa tešia a radujú tí, čo aj mne žičia spravodlivosť, a nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán, čo svojho sluhu obdarúva pokojom.“ * Vtedy môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti a bude ťa oslavovať deň čo deň.

¶. Tu autem, Dómine, mi-seré-re me-i.

R. Et resúsci-ta me, et retríbu-am e-is.

Lectio 4 (In Psalmum 63 versum 7)

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos videbit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accessit homo ad ipsa consília, passus est se teneri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, objíciens aspéctibus humanis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æqualis est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

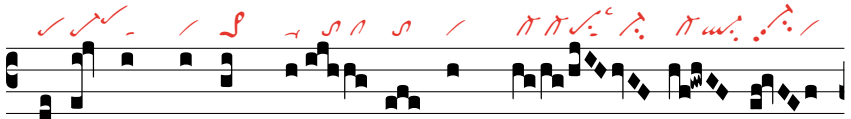
Z traktátu sv. Augustína, biskupa, o žalmoch. ✱ Hlbočina je človek a jeho srdce priepasť, ale Boh bude vyvýšený. Hovorili: Ktože nás zbadá? Vymýšľali nepravosť a čo vymysleli, aj dovŕšili. Človek teda pristúpil na všetky utrpenia, ktoré by nebol znášal keby nebol človekom. Ak by ale nebol človekom, nevykúpil by človeka. Srdce človeka je priepasť znamená, že srdce je tajomstvom, ktoré prevyšuje človeka a zachováva Boha vo svojom vnútri, ukrývajúc podobu Boha rovného Otcovi a prejavujúc sa v podobe sluhy, ktorý je menej ako Otec.

Resp. 4

VII

R

Ecés-sit pástor nó- ster, fons á- quæ ví-

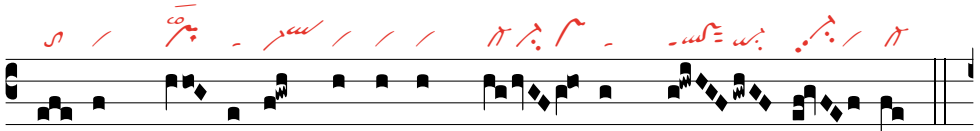
væ, ad cú- jus tránsi-tum sol ob-scu-rá- tus est:

*Nam et íl-le cáptus est, qui captívum tenébat prí-

mum hómi- nem: hó-di- e pó- tas mór- tis et

sé- ras pá- ri-ter Salvá-tor nó- ster dis- rú- pit.

V. Destrú- xit quidem cláustra infér- ni, et subvértit

po-ténti-as di-á- bo- li. * Nam et íl-le.

_____ Odišiel náš pastier, prameň živej vody; pri jeho odchode sa slnko zatmelo * lebo aj ten sa dostal do zajatia, čo držal prvého človeka v zajatí. Dnes náš Spasiteľ rozlámал brány a závoxy smrti. * Zbúral ohradu podsvetia a zničil moc diabla. _____

Lectio 5

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut etiam mortuo Dómino et sepúlto, custodes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Pilato: Seductor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solatium servórum suórum, quando dicúntur seductores: ergo illi Pilato: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepúlcrum usque in diem tertium, ne forte veniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor priore. Ait illis Pilátus: Habetis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeuntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custodibus.

_____ Až kam siahalo dovŕšenie ich výmyslov? Dokonca aj mŕtveho Pána a jeho hrob nechali strážiť. Povedali Pilátovi, že tento zvodca (tak nazvali Pána Ježiša Krista - spomeňme si na to, keď nás - jeho sluho - označujú za zvodcov), oni teda povedali Pilátovi, že tento zvodca o sebe povedal, že po troch dňoch vstane z mŕtvych. Preto treba nechať hrob strážiť až do tretieho dňa, by azda neprišli jeho učeníci a neukradli ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych, čím by bolo ostatné klamstvo horšie ako prvé. Pilát im povedal: „Máte stráž; choďte a strážte, ako viete!“ Oni šli a hrob zabezpečili: zapečatili kameň a postavili stráž. _____

Resp. 5

VIII

O

vos ómnes, qui transí-tis per ví-am, atténdi-te,

et vidé-te * Si est dó-lor sí-mi-lis si-cut dó-lor

mé-us. V. Atténdi-te, u-ni-vér-si pópu-li, et vidé-te

do-ló-rem mé-um. * Si est.

— Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a vid'te, * či je bôľ ako môj bôľ. * Počujže, každý národ, a pozri moju bolesť: _____

Lectio 6

Posuérunt custodes milites ad sepúlcrum. Concussa terra Dóminus resurréxit: miracula facta sunt talia circa sepúlcrum, ut et ipsi milites, qui custodes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discipulum cómitem Christi, captivávit et militem custodem sepulcri. Damus, inquit, vobis pecúniam: et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astutia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versutiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutando talia defecísti.

_____ *Postavili k hrobu vojakov, aby ho strážili. Zem sa zatriasla a Pán vstal z mŕtvych. Veľké zázraky sa stali okolo hrobu a vojaci, ktorí ho strážili, by to mohli dosvedčiť, ak by hovorili pravdu. Avšak lakomstvo, ktoré si podmanilo Kristovho učeníka, zotročilo aj týchto vojakov. "Dáme Vám peniaze", povedali im "a povedzte - V noci prišli jeho učeníci, a kým sme my spali, oni ho ukradli". Naozaj dovŕšili, čo si vymysleli. Čo to vravíte, nešťastníci? Úplne ste sa pomiatli a stratili v bezodnej jame vlastnej lži aby ste toto kázali: Povedzte, že kým ste spali, učeníci ho ukradli? Tí, čo spali majú dosvedčiť, čo videli? Iste je ten ospalý, čo obhajuje takýto výmysel.* _____

Resp. 6

IV

E

C- ce quómo- do mó-ri-tur jú- stus, et né- mo

pér- ci-pit cór- de: et ví-ri jústi tollún- tur, et

né-mo con- sí- de- rat: a fá-ci-e i-niqui-tá- tis

sublá- tus est jú- stus:

* Et é-rit in pá- ce memó- ri-a é- jus.

¶. Tamquam ágnus co-ram tondénte se obmútu-it, et non

apé-ru- it os sú- um: de angú-sti-a, et de judí-ci-o

sublá- tus est * Et é-rit. R. Ec- ce.

_____ Hľa, akým spôsobom umiera spravodlivý a nikto si to nepripustí k srdcu. Muža spravodlivého vlečú a nikto si to nevšíma. Pred tvárou neprávosti je vedený spravodlivý * a v mieri zostáva jeho pamiatka: * Ako baránok onemie pred strihačom a neotvorí svoje ústa, pre jeho pokoru bol súd nad ním zrušený. _____

IN III NOCTURNO

7. Ant.
VIII G

D

e-us áduvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ

me-æ.

Psalmus 53

1. De-us, in nómine tu-o saluum **me** fac: *

et in virtú-te tu-a *júdi*-ca me.

2. Deus, exáudi oratiónem **meam**: * áuribus pércipe verba *oris mei*.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes
quæsiérunt ánimam **meam**: *
et non proposuérunt Deum ante conspéctum **suum**.

4. Ecce enim Deus áduvat me: *
et Dóminus suscéptor est *ánimæ meæ*.

5. Avérte mala inimícis **meis**: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, **Dómine**: *
quóniam **bonum** est:

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: *
et super inimícos meos despéxit *óculus meus*.

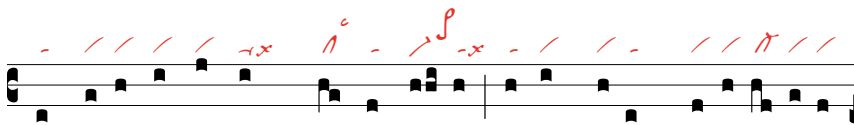
De-us adjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ me-æ.

Pane, zachráň ma pre svoje meno a svojou mocou obráň moje právo. * Bože, vyslyš moju modlitbu a vypočuj slová mojich úst. * Lebo pyšní povstávajú proti mne a násilníci mi striehnu na život, nechcú mať Boha na očiach. * Ale mne Boh pomáha a môj život udržiava Pán. * Na mojich protivníkov obráť nešťastie a rozpráš ich, veď si verný. * S radosťou ti prinesiem obeť; meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý; * lebo ma vyslobodzujes zo všetkých súžení a na svojich nepriateľov môžem hl'adiet' zvysoka.

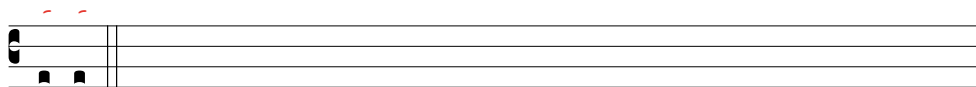
8. Ant.

VII a

I

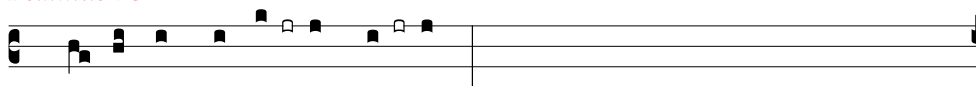

n pace fáctus est * lo-cus e- jus, et in Si-on habi-tá-ti-o

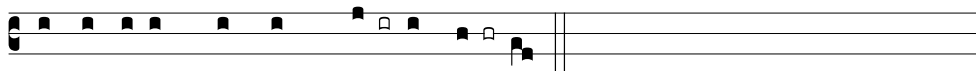

e-jus.

Psalmus 75

1. No-tus in Judæ- a De- us: *

in Isra-ël magnum **no**-men **e-** jus.

2. Et factus est in pace **locus ejus**: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit **poténtias árcuum**: * scutum, gládium, et **bellum**.

4. Illúminans tu mirabíliter a **móntibus ætérnis**: *
turbáti sunt omnes insipiéntes **corde**.

5. Dormiérunt **somnum suum**: *
et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in **mánibus suis**.
6. Ab increpatióne tua, **Deus Jacob**, *
dormitavérunt qui ascendérunt equos.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet **tibi**? * ex tunc **ira tua**.
8. De cælo audítum fecísti **judícium**: * terra trémuit **et** quiévit.
9. Cum exsúrgeret in **judícium Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur **tibi**: *
et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent **tibi**.
11. Vovéte, et réddite Dómino **Deo vestro**: *
omnes, qui in circúitu ejus affértis **múnera**.
12. Terríbili et ei qui aufert **spíritum princípum**, *
terríbili apud **reges terræ**.

In pace fáctus est lo-cus e-jus, et in Si-on habi-tá-ti-o e-jus.

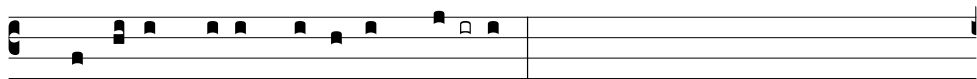
Známy je Boh v Judei a v Izraeli
je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé
luky aj štít, aj meč a zbroj vojnou. * Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia; olúpení boli
chrabrí bojovníci. * A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. * Bože Jakubov,
keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. * Si hrozný; kto sa môže vzoprieť proti tebe,
keď sa rozhneváš? * Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, * keď povstal
Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. * Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí,
čo vyhnú hnev, budú sláviť tvoj sviatočný deň. * Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby
a plňte ich; všetci, čo vôkol neho stojíte, prineste dary Hroznému. * Tomu, čo kniežatám
smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom.

IV d

IV d

Psalmus 87

2. Intret in conspéctu tuo *oratio mea*: *
inclína aurem tuam *ad prece[m] mea[m]*:

4. *Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum:* *
factus sum sicut homo sine adjutório, inter *mórtuos* **liber**.

6. Posuérunt me in lacu *inferióri*: * in tenebrósis, et in *umbra* **mortis**.

7. Super me confirmátus est *furor tuus*: *
et omnes fluctus tuos *induxísti* **super** me.

8. Longe fecísti notos *meos* a me: *posuérunt me abominatió*nem* sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt *præ inópia*.

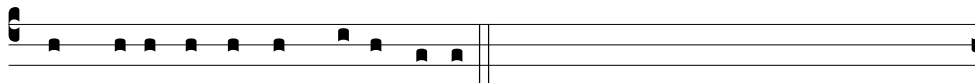
10. Clamávi ad te, Dómine, *tota* **die**: * expándi ad *te manus* **meas**.
11. Numquid mórtuis fácies *mirabília*: *
aut médici suscítábunt, et confitebúntur **tibi**?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam in *perdióne*?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
et justítia tua in terra *obliviónis*?
14. Et ego ad te, Dómine, *clamávi*: * et mane orátio mea *prævéni***et** te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratió**em** **meam**: *
avértis fáciem *tuam* **a** me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventú**te** **mea**: *
exaltátus autem, humiliátus sum *et conturbátus*.
17. In me transiérunt *iræ* **tuæ**: * et terróres tui *conturbavérunt* me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua *tota* **die**: *
circumdedérunt me **simul**.
19. Elongásti a me amícum *et* **próxim**um: * et notos meos *a* **miséria**.

Factus sum * si-cut homo sine adjutó-ri-o, inter mórtu-os liber.

_____ Pane, ty Boh mojej spásy,
dňom i nocou volám k tebe. * Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej
prosbe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Už ma počítajú
k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. * Moje lôžko je
medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, * na ktorých už nepamätáš,
lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hľbokej priepasti, do temravy a tône
smrti. * Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prívalmi si ma zaplavil. * Odohnal
si mi známych a zošklivil si ma pred nimi. * Uväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak
mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či
mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú ťa chváliť? * Či v hrobe bude

dakto rozprávať o tvojej добрote a na mieste zániku o tvojej vernosti? * Či sa v ríši tmy bude hovoriť o твоjich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane, volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. * Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predomnou skrývaš svoju tvár? * Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. * Cezomňa sa tvoj hnev prevalil a zlomili ma tvoje hrozby. * Deň čo deň ma obkľúčujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. * Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa, len tma je mi dôverníkom. _____

Ÿ. In pace factus est locus e-jus.

℞. Et in Si-on habi-tá-ti-o e-jus.

Lectio 7 (Heb 9:11-14)

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

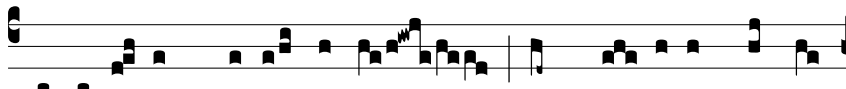
Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: Neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per proprium sánguinem introívit semel in Sancta, æterna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundatióem carnis: Quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

_____ Každý kňaz koná denne bohoslužbu a veľa ráz prináša tie isté obety, ktoré nikdy nemôžu odstrániť hriechy. No tento priniesol jediná obeť za hriechy a navždy zasadol po pravici Boha. A teraz už čaká, kým mu nebudú jeho nepriatelia položení ako podnožka pod nohy. Lebo jedinou obetou navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú. _____

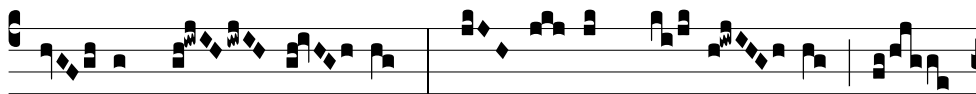
Resp. 7

VIII

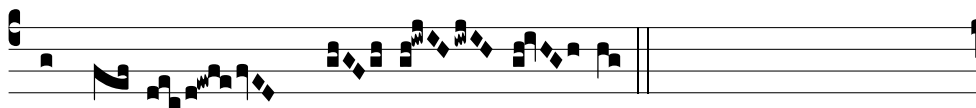
A

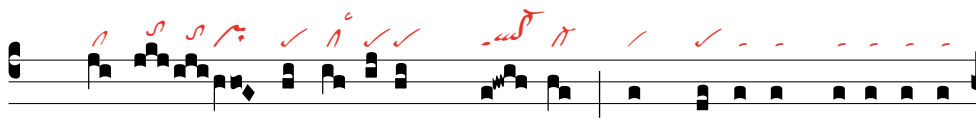
-sti-té-runt réges térræ, et prín-cipes conve-

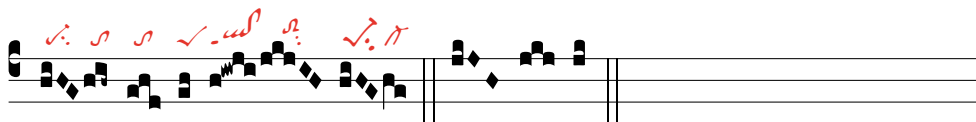
né- runt in ú- num, *Ad-vér-sus Dó-mi- num, et

advér-sus Chrí- stum é- jus.

¶. Qua-re fremu- é-runt gén- tes, et pópu-li medi-tá-ti

sunt in- áni- a? *Ad-vér-sus.

– Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú * proti Pánovi a proti jeho pomazanému:

* Prečo sa búria pohanovia? Prečo národy snujú plány daromné? _____

Lectio 8 (Heb 9:15-18)

Et ideo novi testaménti mediator est: ut, morte intercedente, in redemptionem eárum prævaricationum, quæ erant sub priori testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt æternæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necesse est intercédât testatóris.

Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alioquin nondum va-
let, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sángu-
ine dedicátum est.

_____ Dosvedčuje nám to i Duch Svätý, keď povedal: „Toto je zmluva, ktorú s
nimi uzavriem po tých dňoch, hovorí Pán: svoje zákony vložím do ich sŕdc a vpíšem im ich
do mysle; a na ich hriechy a neprávosti si už viac nespomeniem.“ A kde sú ony odpustené,
tam už niet obety za hriech. _____

Resp. 8
IV
AE

-stimá-tus sum cum de-scendéntibus in
la-cum: *Fa-ctus sum si-cut ho-mo si-ne ad-ju-tó-ri
o, inter mó-r-tu-os li-ber. V. Posu-érunt me
in lacu infe-ri-ó-ri, in tenebró-sis, et in umbra
mor-tis. *Fa-ctus.

Už ma počítajú k tým, čo zostupujú do hrobu, * majú ma za človeka, ktorému niet pomoci.
Moje lôžko je medzi mŕtvymi, * Hádžeš ma do hlbokéj priepasti, do temravy a tône smrti.

Lectio 9 (Heb 9:19-22)

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hys-sópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, Dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine simíliter aspersit: Et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur: et sine ságuinis ef-fúsióne non fit remíssio.

A keď máme, bratia, smelú dôveru, že vojdeme do Svätyne skrze Ježišovu krv, tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, a keď máme veľ'kňaza nad Božím domom, pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. _____

Resp. 9

II

S

Epúl-to Dó-mino, signá-tum est monumén-

tum, volvén-tes lápi- dem ad ósti-um monumén-

ti: *Ponén-tes mí-li- tes, qui custodí- rent

íl- lum. V. Accedén-tes príncipes sacer dó- tum ad

Pi-lá- tum, pe-ti- éru nt íl- lum. *Ponén-tes. R. Sepúl-to.

— Ked' Pána pochovali, privalili ku vchodu do hrobu kameň a hrob zapečatili. * Postavili vojakov, aby ho strážili. * Veľ'kňazi prišli k Pilátovi a prosili ho. —

SABBATO SANCTO AD LAUDES

1. Ant.

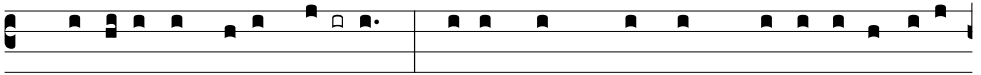
IV d

O

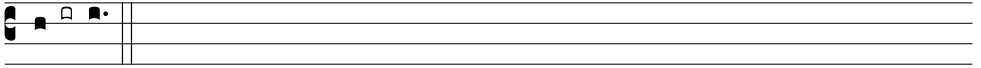

mors, * ero mors tu-a morsus tu-us ero, inférne.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re *me-i* **De-** us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am

tu- am.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum *tuárum*, *
dele iniquitátem **meam**.
3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.
4. Quóniam iniquitátem meam ego **cognó**sco: *
et peccátum meum contra *me* est **semper**.
5. Tibi soli peccávi, et malum coram *te* **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas *cum* **judicáris**.
6. Ecce enim in iniquitátibus **concéptus** sum: *
et in peccátis concépit *me* mater **mea**.
7. Ecce enim veritátem **dilexí**sti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ **manifestásti** **mihi**.

8. Aspérget me hyssópo, *et mundábor*: *
lavábis me, et super *nivem dealbábor*.
9. Audítui meo dabis gáudium *et lætítiam*: *
et exsultábunt ossa *humiliáta*.
10. Avérte fáciem tuam a peccáti*s meis*: *
et omnes iniquitá*tes meas dele*.
11. Cor mundum crea *in me*, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno*va in viscéribus meis*.
12. Ne projícias me a fácie **tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne *áuferas a me*.
13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spírítu principáli *confírma me*.
14. Docébo iníquos *vias tuas*: * et ímpii ad *te converténtur*.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea *justítiam tuam*.
16. Dómine, lábia mea **apéries**: * et os meum annuntiábit *laudem tuam*.
17. Quóniam si voluísses sacrificium, *dedíssem útique*: *
holocáustis non delectáberis.
18. Sacrificium Deo spíritus *contribulátus*: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte *tua Sion*: *
ut ædificéntur *muri Jerúsalem*.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et *holocáusta*: *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

O mors, ero mors tu-a morsus tu-us ero, inférne.

Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej nepravosti a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný vo svojom súde. * Naozaj som sa v nepravosti narodil a hriešneho ma počala moja mať. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma spreď svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliať a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať твоju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. * Bud' dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

2. Ant.

IV A*

P

langent e-um * qua-si u-ni-géni-tum, qui- a

innocens Dóminus occí-sus est.

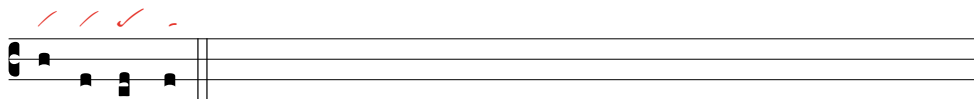
Psalmus 91

1. Bonum est confi-té-ri Dómino: *

et psálle-re nómi-ni tu-o, Altíssime.

-

518/ 630 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Sabbato- Ad Laudes

occí-sus est.

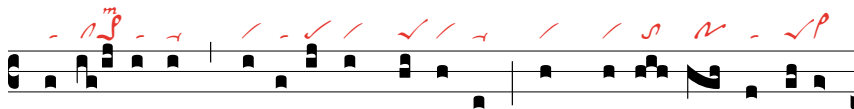
— Dobre je oslavovať Pána a ospevovať meno tvoje, Najvyšší; * za rána zvestovať твою добrotu a твою vernosť celú noc * na desaťstrunovej harfe a na lutne, spevom a gitarou. * Lebo tvoje počínanie, Pane, ma naplňuje radosťou a plesám nad dielami твоích rúk. * Aké veľké kolepy sú tvoje diela, Pane, a aké hlboké tvoje myšlienky! * Nerozumný človek to nevie a blázon to nechápe. * Hoci hriešnici rastú ako tráva a kadejakí zločinci prekvitajú, * večná záhuba ich predsa neminie; no ty, Pane, si najvyšší naveky. * Ved' to, Pane, твої protivníci, ved' to твої protivníci zahynú a rozprášení budú všetci zločinci. * Mne však dávaš silu, akú má byvol s rohami, mažeš ma žirným olejom. * Moje oko hľadá zvrchu na nepriateľov, moje ucho počúva o osude tých, čo zlomyseľne povstali proti mne. * Spravodlivý st' a palma zakvitne a vyrastie st' a céder z Libanonu. * Tí, čo vyrastajú v dome Pánovom, v nádvooriach nášho Boha budú prekvitať. * Ešte aj v starobe budú prinášať ovocie, úrodní budú a plní sviežosti; * a tak zvestujú, že Pán, moje útočisko, je spravodlivý a neprávosti v ňom niet. —

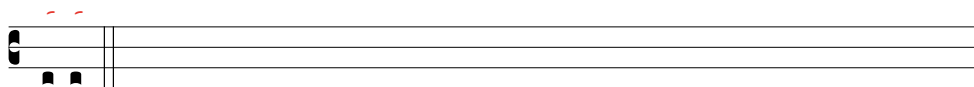
3. Ant.

VII d

A

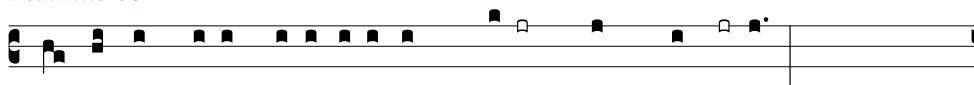

t-téndi-te * univérsi pópu-li, et vidé-te do-lórem

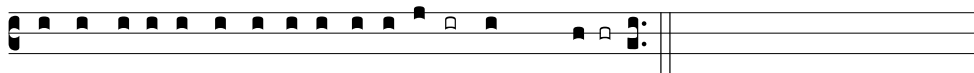

me-um.

Psalmus 63

1. Exáudi, De-us, ora-ti-ónem me-am cum déprecor: *

a timóre i-nimí-ci é-ripe ánimam me- am.

2. Protexísti me a convéntu **malignántium**: *
a multítudine operántium **iniquitátem**.
3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum
rem amáram, * ut sagíttent in occúltis **immaculátum**.
4. Súbito sagittábunt eum, et **non timébunt**: *
firmavérunt sibi **sermónem nequam**.
5. Narravérunt ut **abscónderent láqueos**: *
dixérunt: Quis **vidébit eos**?
6. Scrutáti sunt **iniquitátes**: * defecérunt **scrutántes scrutínio**.
7. Accédet homo **ad cor altum**: * et exaltábitur **Deus**.
8. Sagittæ parvulórum factæ sunt **plagæ eórum**: *
et infirmátæ sunt contra eos **linguæ eórum**.
9. Conturbáti sunt omnes qui **vidébant eos**: * et tímuit **omnis homo**.
10. Et annuntiavérunt **ópera Dei**, * et facta ejus **intellexérunt**.
11. Lætábitur justus in Dómino, et **sperábit in eo**: *
et laudabúntur omnes **recti corde**.

Atténdi-te univérsi pópu-li, et vidé- te do-lórem me-um.

_____ Počuj, Bože, môj hlasitý nárek; ochraňuj mi život pred strašným nepriateľom.
 * Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. * Jazyk si brúsia ako meč, ako šípky hádzu jedovaté slová, aby nevinného zasiahli z úkrytu. * Znezhady a smelo doňho strieľajú, utvrdzujú sa v zločinnom zámere. * Radia sa, ako zastrieť osídla, a vravia si: „Ktože ich zbadať?“ * Vymýšľajú nepravosť a čo vymyslia, aj doľšia. Hlbočina je človek a jeho srdce priepasť. * Lež Boh ich zasiahol svojimi šípmi; zrazu ich pokryli rany, vlastný jazyk sa im stal nešťastím. * Všetci, čo ich vidia, kývajú hlavou, strach zachváti každého človeka; * i budú hlásať Božie skutky a chápať jeho diela. * Spravodlivý sa teší v Pánovi a spolieha sa na neho a jasajú všetci, čo majú srdce úprimné. _____

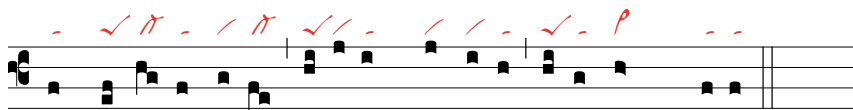

4. Ant.

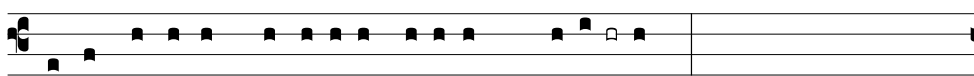
II d

A

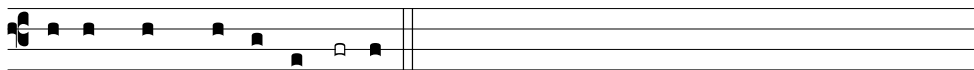

- porta ínfe-ri * éru-e, Dómine, ánimam me-am.

Canticum Ezechiae (Is. 38, 10-20)

1. Ego di-xi: In dimídi-o di-érum me-ó- rum *

vadam ad portas ínfe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. *

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra *vivéntium*.

3. Non aspíciam hóminem **ultra**, * et habitatórem *quíétis*.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est **a** me, *
quasi tabernáculum *pastórum*.

5. Præcísá est velut a texénte, víta mea: † dum adhuc ordírer,
succídít me: * de mane usque ad vésperam *fínies* me.

6. Sperábam usque ad **mane**, *
quasi leo sic contrívít ómnia *ossa mea*:

7. De mane usque ad vésperam *fínies me*: † sicut pullus hirúndinis
sic clamábo, * meditábor ut *colúmba*:

8. Attenuáti sunt óculi **mei**, * suspiciéntes in *excélsum*.

9. Dómine, vim pátiór, respónde **pro** me. *
Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum *ipse fécerit*?

10. Recogitábo tibi omnes annos **meos** * in amaritúdine *ánimæ meæ*.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus víta spíritus mei, † corrípíes
me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea *amaríssima*:

12. Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: *
projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
13. Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: *
non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: *
pater fíliis notam fáciat veritátem tuam.
15. Domine, salvum me fac * et psalmos nostros cantábimus cunctis
diébus vitae nostrae in domo Dómini.

A- porta íne-ri éru-e, Dómine, ánimam me-am.

_____ I povedal som: V polovici svojho života musím odísť
k bránam podsvetia; * ukrátený som o zvyšok mojich rokov. Povedal som: Nebudem vidieť
Pána, Boha, v krajine žijúcich, * už neuzriem človeka uprostred obyvateľov zeme. * Strhli
môj telesný príbytok a odniesli d'aleko odo mňa ako pastiersky stan; * ako tkáč si dopriadol
môj život, odstrihuješ ma z osnovy. Od rána k večeru si so mnou skoncoval. * Prosil som
o pomoc až do rána. Rozdrvil mi kosti ako lev; * od rána k večeru si so mnou skoncoval.
Pištím ako malá lastovička, ako holubica nariekam; * oči mi slabnú od toho, čo pozerám
k výšinám. * Ale ty si vyrval môj život z priepasti záhuby, všetky moje hriechy si za svoj
chrbát zahodil. * Lebo podsvetie t'a nebude velebiť, ani smrť t'a chváliť nebude, nebudú
očakávať tvoju vernosť tí, čo zostupujú do hrobu. * Živý, len živý t'a bude velebiť ako ja
dnes; otec bude synom hovoriť o tvojej vernosti. * Pane, zachráň ma a za sprievodu citary
budeme spievať po všetky dni svojho života v dome Pánovom. _____

5. Ant.
VIII a

O

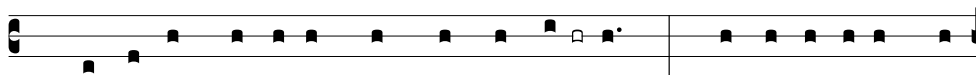

vos omnes, * qui transí-tis per vi-am, atténdi-te et

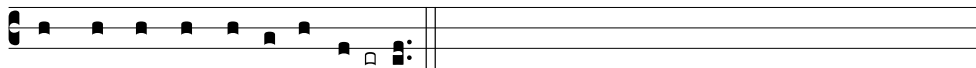

vidé-te si est do- lor sic-ut do-lor me-us.

Psalmus 150

1. Laudá-te Dóminum in sanctis **e-** jus: * laudá-te e-um in

firmaménto virtú-tis **e-** jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: *

laudáte eum secúndum multitudínem magnítúdinis **ejus**.

3. Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério, *et* cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, *et* **choro**: *

laudáte eum in chordis, *et* **órgano**.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in
cýmbalis jubilatíonis: * omnis spíritus *laudet* **Dóminum**.

O vos omnes, qui transí-tis per vi-am, atténdi-te et

vidé-te si est do-lor sic-ut do-lor me-us.

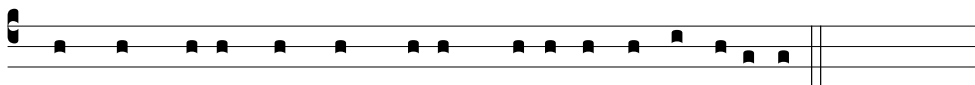
_____ Chvál'te Pána v jeho
svätyni, chvál'te ho na jeho vznešenej oblohe * Chvál'te ho za jeho činy mohutné chvál'te
ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chvál'te ho zvukom poľnice, chvál'te ho harfou a citarou
* Chvál'te ho bubnom a tancom, chvál'te ho lýrou a flautou. * Chvál'te ho ľubozvučnými
cimbalmi, chvál'te ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána. _____

Versus (In loco Capituli)

¶. Caro me-a requi-éscet in spe.

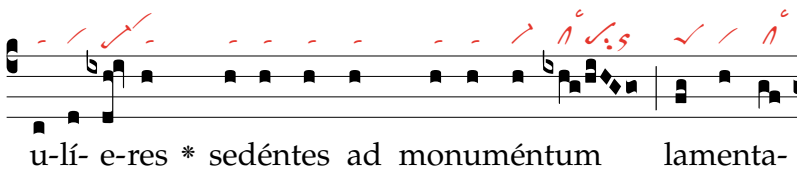
℞. Et non dabis Sanctum tu-um vidé-re corrupti-ónem.

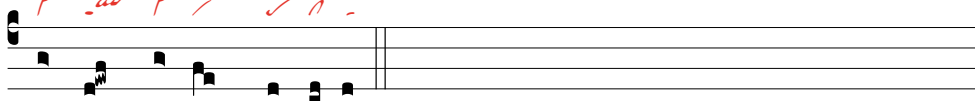
Ad Bened.

I g solemn.

M

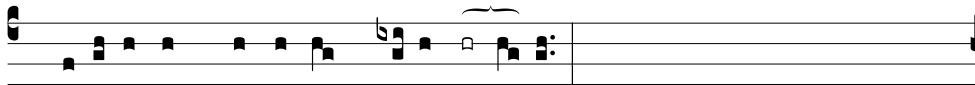

u-lí-e-res * sedéntes ad monuméntum lamenta-

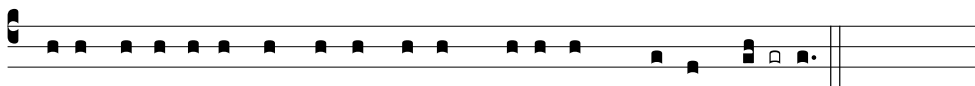

bántur, flentes Dóminum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: *

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- æ:*

2. Et eréxit cornu *salútis* nobis: * in domo David, púeri sui.

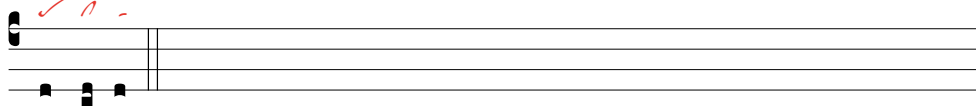
3. *Sicut* locútus est *per os sanctórum*, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. *Salútem* ex inimícis nostris, *
et de manu ómnium, *qui odérunt* nos.

5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: **
et memorári testaménti **sui sancti**.
6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, **
datúrum **se nobis**:
7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus illi.
8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.*
9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante faciém Dómini, paráre **vias ejus**:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum **eórum**:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, **óriens ex alto**:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in **viam pacis**.

Mu-lí- e-res sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes

Dóminum.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
 * a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradáva
 hovoril ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
 všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
 svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
 z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
 tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
 pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spásе, * že mu náš

Boh z hĺbkы svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
 * a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. —

V
 C Hris-tus factus est pro no- bis o-bé- di- ens

us-que ad mor-tem, mor- tem au-tem cru- cis.

℣. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de- dit il-li no- men, quod est

super om-ne no- men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. * Preto ho Boh nad
 všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

SABBATO SANCTO AD MISSAM

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et proutulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssset diéi, et lumináre minus, ut præéssset nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsent pískibus maris et volatílibus cæli et béstiiis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérsis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad ves-

céndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis exércitus eórum. Compleví-
tque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die sép-
timo ab univérso ópere, quod patrátat.

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

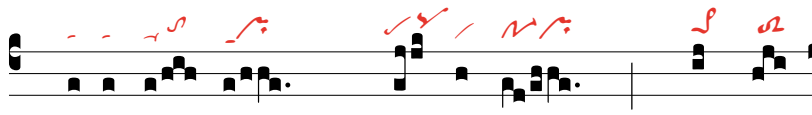
_____ Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepast'ou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. ✱ Tu povedal Boh: „Bud' svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. ✱ Potom Boh povedal: „Bud' obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. ✱ Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod nebom, zhromaždíte sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. ✱ Tu Boh povedal: „Bud'te svetlá na nebeskej oblohe na oddel'ovanie dňa od noci! A bud'te na znamenie pre obdobia, dni a roky! I bud'te svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetl'ovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvojce veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetl'ovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddel'ovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý. ✱ Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľkéorské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Plod'te a množte sa a naplňteorské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty. ✱ Potom Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. ✱ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. ✱ Boh ich požehnal a povedal im: „Plod'te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi, v čom je

dych života, (dávam) všetku zelenú trávú.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty. ✱ Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.

Canticum

VIII

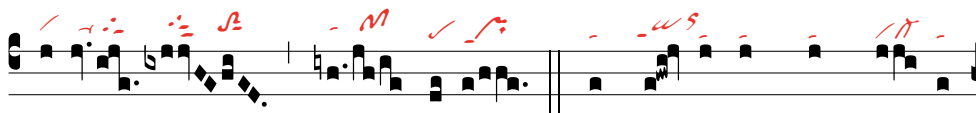
J

Ubi- lá- te * Dó- mi- no omnis

terra: serví- te Dómi- no in

laetí- ti- a. ¶. Intrá- te in conspéc- tu

e- jus, in exsul- ta- ti- ó- ne. ¶. Sci- tó- te

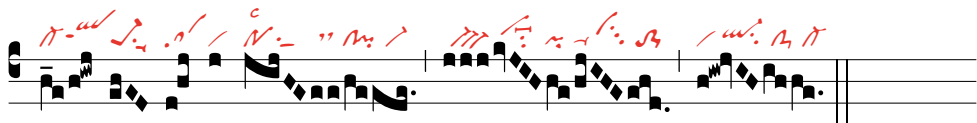
quod Dómi- nus i- pse est De-

us. V. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos:-

nos autem pó-pu-lus e- jus, et oves

pá- scu- ae e-jus.

– Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radosťou slúžte Pánovi. * S plesaním vstupujte pred jeho tvár. * Vedzte, že náš Pán je Boh; * on je náš stvoriteľ a jemu patríme, sme jeho ľuď a ovce z jeho stáda.

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Léctio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Exspectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque pro-perántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque Abraham manum et arrípuit cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque aríetem unum inter vepres hæréntem córnibus; quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appel-lavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie dicitur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ».

¶ Verbum Dómini. ¶ Deo grátias.

V tých dňoch Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny »Morja«! Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ * *Abrahám vstal včasnáno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a narúbal dreva na zápalnú obeť. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zďaleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaňte tu s oslom; ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátíme sa k vám.“* * *Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde však je baránok na zápalnú*

obetu?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť, syn môj.“ A išli obaja spolu ďalej. * Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazať svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Nevyšťieraj ruku na chlapca a neublížuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a nevyšťeril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uvidel barana, ktorý bol rohmi zachytený v kroví. Abrahám podošiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“, a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vršku Pán uvidí“. * Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: „Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si nevyšťeril predo mnou, zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslúchol môj hlas.“

Canticum
VIII

Q

UI confí- dunt * in Dó-mi-no, si- cut mons

Si- on:

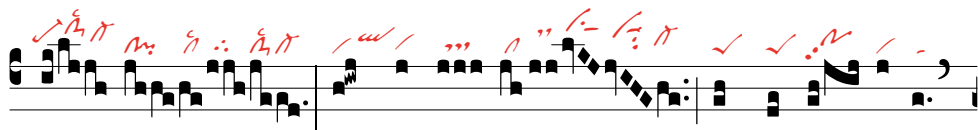
non commové-

bi- tur in aetér- num,

qui hábi- tat in Jerú- sa-

lem.   Ÿ. Mon-   tes   in circú-i-tu

e-   jus: et Dómi-   nus   in circú-   i-tu

pópu-li su-i,   ex   hoc nunc   et us-que

in saé-cu-lum.

_____ *Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion: nehýbe sa, trvá naveky. * Ako vrchy obklopujú Jeruzalem, tak je Pán okolo svojho ľudu odteraz až naveky.* _____

Lectio 3 (Ex 14:15–15:1)

Lectio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Ló-
quere filiis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et ex-
ténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur fílii Is-
rael in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptió-
rum, ut persecuántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exér-
citu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego

---

sum Dóminus, cum gloriátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos; et cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimíttens, post tergum. Stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in siccum; divisáque est aqua. Et ingrési sunt filii Israel per médium maris sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Persequentésque Ægyptii ingrési sunt post eos, omnis equitátus pharaónis, currus eius et équites per médium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis perturbávit exercitum eórum; et impedívit rotas cúrruum, ita ut difficile moveréntur. Dixérunt ergo Ægyptii: «Fugiámus Israélem! Dóminus enim pugnat pro eis contra nos».

Et ait Dóminus ad Móysen: «Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórum». Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exercitus pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare; ne unus quidem supérfit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illo Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuítque pópulus Dóminum et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

V tých dňoch povedal

Pán Mojžišovi: „Čo voláš ku mne? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Zdvihni svoju palicu a vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť stredom mora po suchu! Ja však zatvrdím srdce Egypt'anov, aby sa hnali za vami. A tak ukážem svoju moc na faraónovi a na celom jeho vojsku, na jeho vozoch a na jeho záprahoch, aby Egypt'ania poznali, že ja som Pán, keď ukážem na faraónovi, na jeho vozoch a na jeho záprahoch svoju moc.“ * Nato Boží anjel zmenil svoje miesto. Predtým šiel pred izraelskými vojnami a teraz sa odobral za ne. Aj oblačný stĺp zmenil svoje miesto spopred nich a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi egyptské vojsko a medzi izraelské vojsko. A oblak bol na jednej strane temný, na druhej osvetľoval noc, a tak sa celú noc nedalo k tamtým priblížiť. * Mojžiš však vystrel ruku nad more a Pán ho celú noc prudkým východným vetrom rozháňal a more vysušil. Takto sa voda rozdelila a Izraeliti prešli stredom mora po suchu, kým vody boli pre nich ako múr na ich pravici a ľavici. Egypt'ania ich však prenasledovali a všetky faraónove kone, vozy a záprahy pustili sa za nimi doprostred mora. * V čase rannej stráže Pán hľadel v ohňovom a oblačnom stĺpe na Egypt'anov a egyptské vojsko uviedol do zmätku. Spôsobil tiež, že im kolesá z vozov odpadávali a že len s ťažkosťou mohli napredovať. Tu Egypt'ania vraveli: „Utekajme pred Izraelitmi! Ved' Pán bojuje za nich proti Egypt'anom!“ * A Pán povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody zliali na Egypt'anov, na ich vozy a na ich záprahy!“ I vystrel Mojžiš ruku nad more a more sa za rána vrátilo na svoje pôvodné miesto, a pretože Egypt'ania utekali práve proti nemu, Pán tak zahnal Egypt'anov doprostred mora. Vody sa vrátili späť a zavalili vozy, záprahy a všetky faraónove vojská, ktoré sa za nimi pustili do mora. Nezostal z nich ani len jeden. Izraeliti však po suchu prešli stredom mora, kým vody po ich pravici a ľavici stáli ako múr. * Takto Pán v ten deň vyslobodil Izrael z rúk Egypt'anov a Izrael videl mŕtvych Egypt'anov ležať na morskom pobreží. Izrael teda videl veľký zázrak, ktorý Pán urobil na Egypt'anoch. Ľud sa bál Pána a dôveroval Pánovi i jeho služobníkovi Mojžišovi. * Vtedy Mojžiš a Izraeliti zaspievali Pánovi túto pieseň: —

~~~~~

Canticum
VIII

C

Anté- mus * Dó- mi- no: glo- ri- óse

e- nim hono-ri-fi- cá- tus est: equum et a-

scen- só-rem pro-jé-cit in ma- re: adjú-tor

et pro-téctor factus est mi-hi in sa- lú-tem. V. Hic

De-us me-us, et hono-rábo e- um: De-us patris

me- i, et exal- tá-bo e- um. V. Dó-minus

cón-te-rens bel- la: Dó- mi- nus no-men est

il-li.-

. Spievajme Pánovi, lebo vznešený, slávne vznešený je: koňa i povoz zmietol do mora. Moja sila a moja udatnosť je Pán a stal sa mi spásou. * Toto je môj Boh, budem ho velebiť, Boh môjho otca, budem ho chváliť. * Pán je bojovník, Pán je jeho meno. _____

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Lectio libri Isaíæ prophætæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redemptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelíctam et mæréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te et in miseratió nibus magnis congregábo te. In moménto indignatió nis abscondi fáciem meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redemptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non increpem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et foedus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupéracula, tempestáte convúlsa absque ulla consolatió ne, ecce ego sternam super carbúnculos lápides tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua et portas tuas in lápides pretiósos et omnes términos tuos in lápides desiderábiles. Univér si fílii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax fíliis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressió ne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

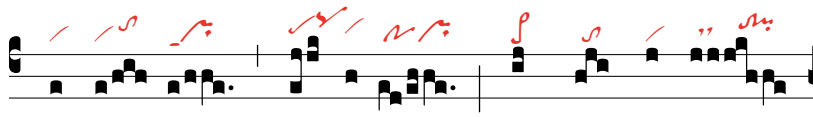
*Bo manželom ti bude tvoj stvoriteľ, Pán zástupov je jeho meno, vykupiteľom Svätý Izraelov, Bohom celej zeme sa nazýva. * Ved' ako opustenú ženu a duchom skleslú povolal ťa Pán. Nuž či môže byť zavrhnutá žena mladosti? – hovorí tvoj Boh. Na krátku chvíľu som ťa opustil a veľkým zľutovaním si ťa pritiahnem. V návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmlíovaním som sa nad tebou zľutoval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán. * Je mi to ako v dňoch Noema: ako som sa zaprisahal, že viac nezalejú zem vody Noema, tak som sa zaprisahal, že sa nebudem hnevať na teba a že ťa nebudem karhať. Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zľutovník. * Biedny, zmietaný, bezútešný! Hľa, ja ti položí z drahokamu základy a tvoju podstavbu zo zafíru. Tvoju obrubu urobím z rubínu, tvoje brány z karbunkulu a tvoje hranice zo vzácnych kameňov. Všetky tvoje detky budú učeníkmi Pána, vo veľkom pokoji budú tvoje*

dietky. Budeš upevnený v spravodlivosti, vzdialený od utláčania – báť sa nebudeš – aj od
hrôzy – ved' sa ťa nezmocní.

Canticum

VIII

L

audá- te * Dó-minum, omnes gentes :

et collau- dá- te e- um, om- nes

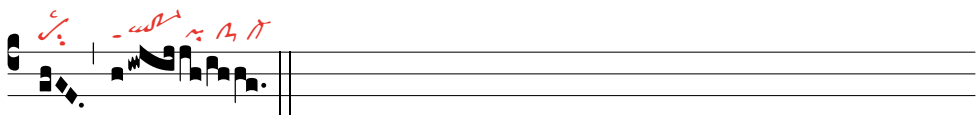
pó- pu-li. V. Quóni- am confirmá- ta est

su- per nos mi-se- ri-cór-di- a e- jus : et

vé-ri- tas Dómi- ni ma- net in aetér-

num.

Chváľte Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia; ✱ lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky.

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Lectio libri Isaíæ prophétæ

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in páni-bus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fideles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris.

Et quómodo descéndit imber et nix de cælo et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram et infúndit eam et germináre eam facit et dat semen serénti et panem comedénti, sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciét, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

¶ Verbum Dómini. ¶ Deo grátias.

Oj, všetci smädní, pod'te k vodám, a ktorí nemáte peňazí, pod'te, kupujte a jedzte, pod'te, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie

je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa bude kochať vaša duša. ✱ Nakloňte si ucho a poďte ku mne, poslúchajte, aby vaša duša žila; a uzavriem s vami večnú zmluvu, neklamnú milosť Dávidovu. Hľa, urobím ho svedkom pre národy, kniežaťom a vládcom kmeňov! Veď privolaš národ, ktorý nepoznáš, a národy, čo ťa nepoznajú, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo ťa oslávil. ✱ Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku! Nech opustí bezbožný svoju cestu, hriešny človek svoje zmýšľanie a vráti sa k Pánovi, on sa nad ním zmiluje, k svojmu Bohu, veď mnoho odpúšťa! Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok. ✱ Lebo ako spŕchne z neba dážď a sneh a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej klíčiť a dá semä na siatie a chlieb na jedlo: tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho poslal.

Canticum
VIII

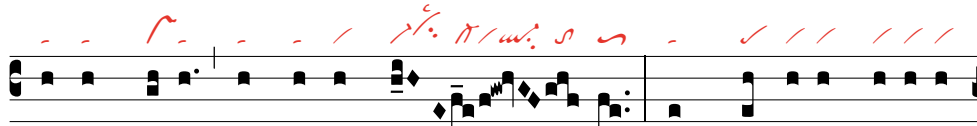
V

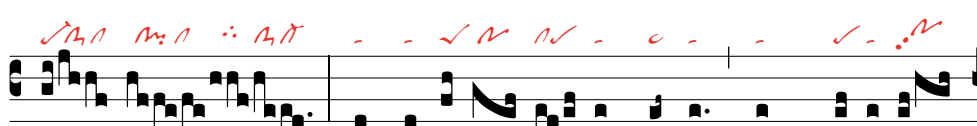
Ine- a * fa-cta est di- lé-cto in

cornu, in loco ú- be- ri. ¶. Et macé- ri- am

circúmdedit, et circumfó- dit: et plantávit víne-am

So- rec: et ædi-fi- cá- vit turrim in médi- o

e- ius. ¶. Et tórcu-lar fodit in e- a :

víne-a e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do-mus Is-ra-ël

est.

— Vinicu mal miláčik môj na úrodnom úbočí. * Okopal ju, skálie z nej vyzbieral, viničom ju vysadil, postavil uprostred nej vežu * a lisom ju vystrojil. Bo vinicou Pána zástupov je dom Izraela.

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32–4:4)

Léctio libri Baruch prophétæ

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud inferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulás-ses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi forti-túdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrnitas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui com-pósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupé-dibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obcédívit ei in tre-móre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vo-

cávit eas, et dixerunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel dilecto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómínes conversáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætérnum. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, moriéntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Počuj, Izrael, príkazy života, zachyt' uchom, nauč sa múdrosti! Čo je to, Izrael? Čo, že si v nepriateľskej krajine? Zostareš si v cudzej krajine, poškvrnený si mŕtvotami, prirátaný si k tým, čo klesli do podsvetia. Opustil si prameň múdrosti. Keby si bol kráčať cestou Boha, bol by si býval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť, tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vkročil do jej pokladníc? * Ten však, čo všetko vie, pozná ju, objavil ju svojou rozumnosťou; ten, čo pripravil pre večné časy zem a naplnil ju štvornohými zvieratami. Ak vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svetia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia: „Tu sme!“ a veselo svetia tomu, čo ich učinil. * Toto je náš Boh a iného popri ňom uznať nemožno. Objavil každú cestu múdrosti a dal ju svojmu sluhovi Jakubovi a svojmu miláčikovi Izraelovi. Potom sa zjavila na zemi a žila s ľuďmi. Ona je knihou Božích príkazov a zákonom, ktorý trvá naveky: všetci, čo sa jej chopia, dosiahnu život, čo ju však opustia, zomrú. * Obráť sa, Jakub, a chyt' sa jej, chod' k jej svetlu, v ústrety jej žiare. Neprepusť svoju slávu inému, ani čo cenného máš cudziemu národu. * Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu. —

Canticum
VIII

A

T-tén- de, * cæ- lum, et lo- quar : et

áudi- at terra verba ex o-re me- o. V. Exspecté- tur

sic-ut plúvi-a e-lóqui-um me- um : et descéndant

sic-ut ros verba me- a, sic-ut imber su-per

grámi-na. V. Et sic-ut nix super fe- num : qui-a

nomen Dó-mi-ni invo- cá-bo. V. Da- te magni-túdi-

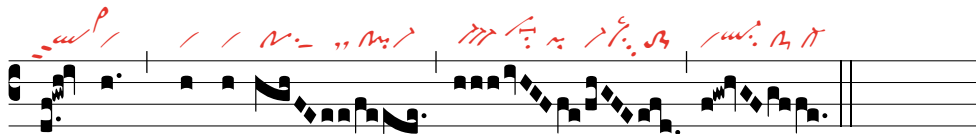
nem De-o no- stro : De-us, ve-ra ópe-ra e- jus,

et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a. V. De- us

fidé-lis, in quo non est in-íqui-tas : ju- stus et

sanctus Dóminus.

_____ Nebesá, čujte, rozpráváť budem, zem
nech načúva slovám mojich úst! * Nech spřcha ako dážd' moje učenie, nech kvapká sť'a rosa
moja výrečnosť; ako dážd' na zeleň, * sť'a kvapky na trávnik. Lebo budem hlásať Pánovo
meno: * pripravte oslavu nášmu Pánovi! Skalou je: dokonalé je jeho dielo, lebo všetky jeho
cesty sú spravodlivé. * Boh je verný a bez nepravosti, spravodlivý je a priamy. _____

Lectio 7 (Ez 36:16-17a,18-28)

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Israel habitavérunt in humo sua et polluérunť eam in viis suis et in opéribus suis. Et effúdi indignatiómem meam super eos pro ságuine, quem fuderunt super terram, et in idólis suis polluérunť eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et iuxta ópera eórum iudicávi eos. Et ingrési sunt ad gentes, ad quas introiérunt, et polluérunť nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: “Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt”. Et pepércki nómini meo sancto, quod polluérat domus Israel in géntibus, ad quas ingrési sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérſis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérſis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

Pán
prehovoril ku mne takto: „Syn človeka, Izraelov dom býval na svojej pôde, ale poškornil ju svojimi cestami a svojimi činmi. Vtedy som vyliat na nich svoj hnev pre krv, ktorú vylievali v krajine a poškornili ju svojimi modlami. I rozhádzal som ich medzi národy, rozosiali sa po krajinách; podľ'a ich ciest a podľ'a ich skutkov som ich súdil. Tak sa dostali k národom. Kde prišli, znesväcovali moje meno, lebo sa o nich hovorilo: »To je Pánov ľ'ud, ale vytiahli z jeho krajiny.« I zľ'utoval som sa pre svoje sväté meno, ktoré synovia Izraela znesväcovali u národov, ku ktorým prišli. ✱ Preto povedz Izraelovmu domu: Toto hovorí Pán, Jahve: Nie kvôli vám budem konať, dom Izraela, ale pre svoje sväté meno, ktoré ste znesväcovali u národov, ku ktorým ste prišli. Posväťím svoje veľké meno, znesväcované u národov, ktoré ste znesväcovali uprostred nich; i budú národy vedieť, že ja som Pán – hovorí Pán, Jahve –, keď na vás pred ich očami ukážem, že som svätý. ✱ I vezmem vás z národov a pozbieram vás zo všetkých krajín a zavediem vás na vlastnú pôdu. Potom budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škvrn a od všetkých vašich modiel vás očistím. ✱ A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľ'a mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich. Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom, a budete mojim ľ'udom a ja budem vaším Bohom.

Canticum

VIII

S

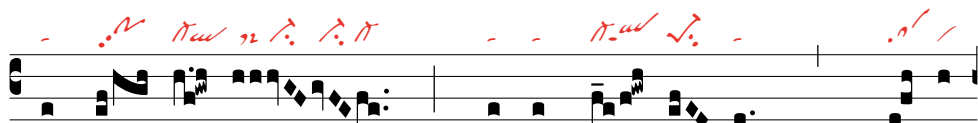
aquá- rum: i- ta de- síde- rat ánima me- a ad

te, De- us. ¶ Si- tí- vit ánima me- a ad

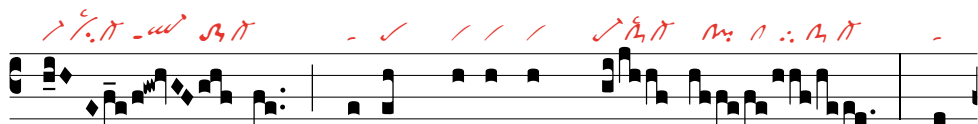
De- um vi- vum: quando véni- am, et

appa- ré- bo ante fá- ci- em De- i

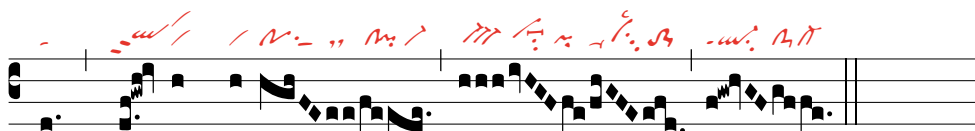
me- i? ¶ Fu- é- runt mi- hi lácrimae

me- ae panes di- e ac no- cte, dum

dí- ci- tur mi- hi per síngu- los di- es: U- bi

est De- us tu-us?

— Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. ✱ Po Bohu žitni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár? ✱ Slzy sú mojím chlebom vo dne i v noci, keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“ —

Epistola (Rom 6:3-11)

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicúmque baptizáti sumus in Christum Iesum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Bratia: nevíete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. ✱ Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychostaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu.

✱ Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi. _____

VIII

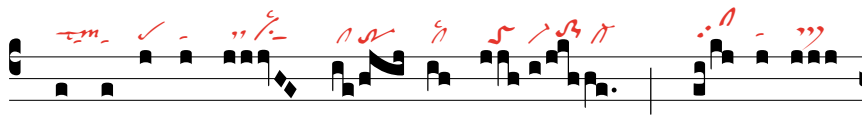
A

L le lu ia.

℣

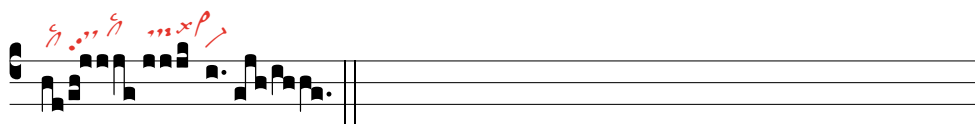
C

Onfi-témi-ni Dó- mi-no, quó- ni-am

bonus: quó- ni-am in saécu-lum mi-se-ri-cór-di-a

e- jus.

_____ Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. _____

Evangelium - Anno A (Mt 28:1-10)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit Maríá Magdaléne et áltera Maríá vidére sepúlcrum. Et ecce terræ

motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéribus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discíplis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galiléam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrerunt nuntiáre discíplis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galiléam et ibi me vidébunt».

℣. Verbum Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. ✱ Anjel sa prihovoral ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: »Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.« Hľa, povedal som vám to.“ ✱ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. ✱ A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spíritu tuo.

℣. Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: «Nolíte expavéscere! Iesum quáeritis Nazarénium crucifíxum. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro: “Præcédit vos in Galilæam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixérunt, timébant enim.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

Keď sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu. ✱ A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ✱ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. ✱ On sa im prihovoral: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľá, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ ✱ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.

Evangelium - Anno C (Lc 24:1-12)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingræssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitarent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mór-tuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifigi et die tértia resúr-gere”».

Et recordátæ sunt verbórum eius et regréssæ a monuménto nuntia-vérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem Ma-ría Magdaléne et Ioánnas et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

℣. Verbum Dómini. ℟. Laus tibi, Christe.

V

prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. ✱ Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ ✱ Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. ✱ No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

~~~~~

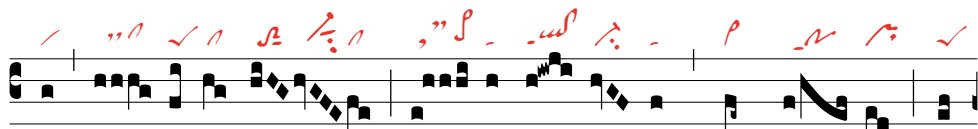
Ant.
VIII

V

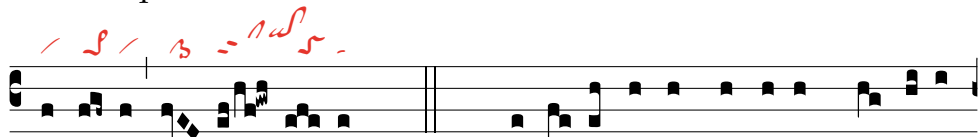
I-di aquam egre-di én-tem de tem-plo, a

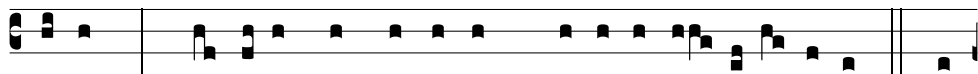
lá- te-re dex- tro, alle- lú- ia: et omnes, ad quos pervé-

nit a- qua i- sta, sal- vi fa- cti sunt, et di- cent, al-

le-lú-ia, al- le- lú- ia. Ps. 117. Confi-témi-ni Dómino quó-ni-am

bonus: * quó-ni-am in sæcu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-jus. Gló-

ri- a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Si-cut e-rat in prin-

cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu- lórum. Amen.

_____ Videl som vođu, ktoá tiekla z pravej strany svätyne, aleluja,
všetci, ktorí sú v nej pokrstení, sú spasení a volajú: aleluja, aleluja. * Oslavujte Pána, lebo
je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. _____

Offertorium

II

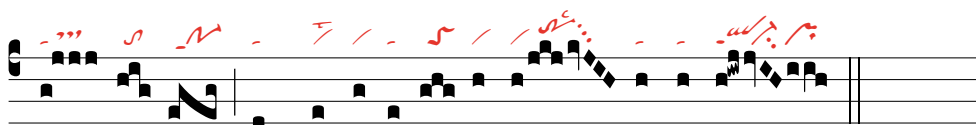
D

Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir- tú- tem,

déx-te-ra Dó-mi-ni exaltá- vit me: non mó-ri- ar,

sed vi- vam, et narrábo ó-pe-ra Dómi-ni.

— Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla. Ja nezmriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove. —

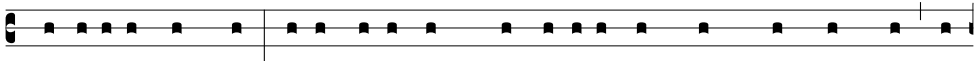
DOMINICA RESURRECTIONIS AD LAUDES

DE-us, in adjutóri-um me-um inténde.

℞ Dómine ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rítu-i Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et

in sácula sæculórum. Amen. Allelúia.

1. Ant.
VIII G

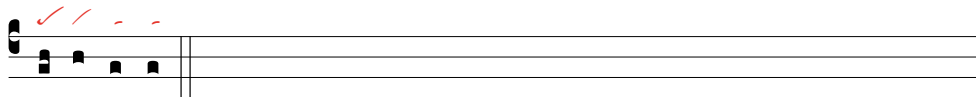
A

n-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cæ-lo, et

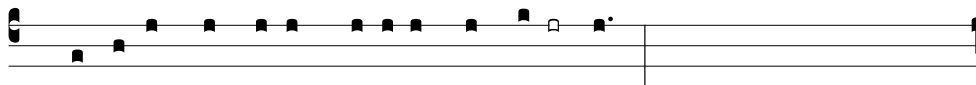

accé-dens revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia,

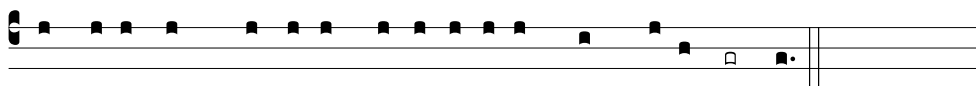

alle-lú-ia.

Psalmus 92

1. Dóminus regnávít, decórem **indú**tus est: *

indútus est Dóminus forti-túdinem, *et præcínxit* se.

2. Etenim firmávit orbem **terræ**, * qui non *commové*bitur.

3. Paráta sedes tua **ex** tunc: * a *sæculo* **tu** es.

4. Elevavérunt flúmina, **Dómine**: * elevavérunt flúmina *vocem* **suam**.

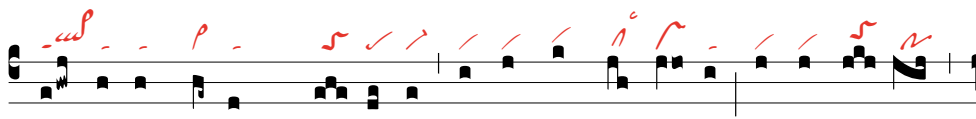
5. Elevavérunt flúmina fluctus **suos**, * a vóci**bus** aquárum *multá*rum.

6. Mirábiles elatió**nes** **maris**: * mirábilis in *altis* **Dóminus**.

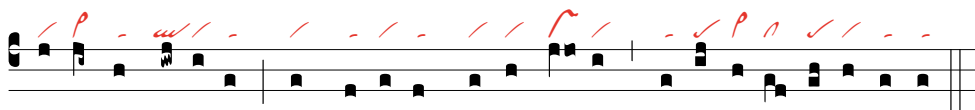
7. Testimónia tua credibília facta sunt **nimis**: *
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitudínem *dié*rum.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

9. Sicut erat in princíp*io*, et nunc, et **semper**, *
et in *sæcula* *sæculórum*. **Amen**.

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cáe-lo, et accé-dens

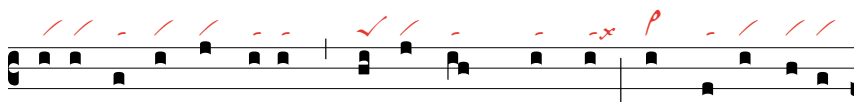
revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

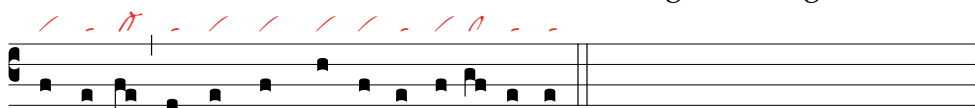
2. Ant.

VII a

E

t ecce terræmótus * factus est magnus: Ange-lus enim

Dómi-ni descéndit de célo, alle-lú-ia,

Psalmus 99

1. Ju-bi-lá-te De-o, **omnis ter-ra**: * serví-te Dómino in lætí-ti-a.

2. Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

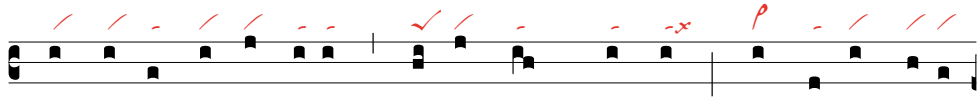
3. Scitóte quóniam Dóminus ipse est **Deus**: *
ipse fecit nos, et non ipsi nos.

4. Pópulus ejus, et oves páscae ejus: † introíte portas ejus in
confessióne, * átria ejus in hymnis: confitémini illi.

5. Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum
misericórdia ejus, *
et usque in generatióne et generatióne **vér**itas ejus.

6. Glória **P**atri, et **F**ílio, * et **S**pirítui **S**ancto.

7. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sáculórum. Amen.

Et ecce terræmótus factus est magnus: Ange-lus enim

Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia,

3. Ant.
VIII G

E

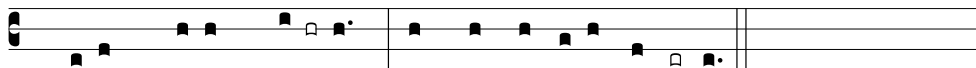

-rat au-tem * aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta

e-jus sicut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 62

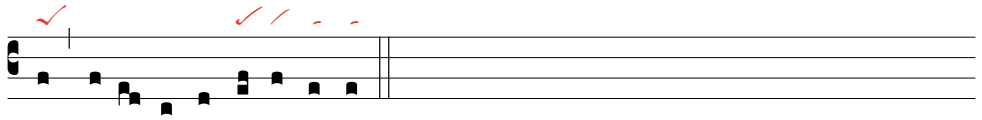
1. De-us, De-us **me-** us, * ad te de *luce ví-gi-lo*.
2. Sitívit in te ánima **mea**, * quam multiplíciter tibi *caro mea*.
3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam, et glóriam **tuam**.
4. Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**: *
lábía mea *laudábunt* te.
5. Sic benedícám te in vita **mea**: *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima **mea**: *
et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.
7. Si memor fui tui super stratum **meum**, † in matutínis meditábor
in te: * quia fuísti *adjútor meus*.
8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea
post te: * me suscepit *déxtera tua*.
9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam **meam**, † introíbunt in
inferióra **terræ**: * tradéntur in manus gládií, partes *vúlpium* erunt.
10. Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in **eo**: *
quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sǣcula sǣculórum. Amen.

Erat au-tem aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta e-jus sicut

nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

4. Ant.

II d

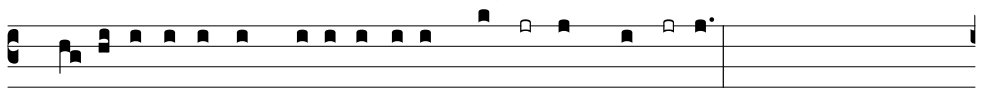
P

ræ timóre autem e-jus * extérri-ti sunt custódes, et

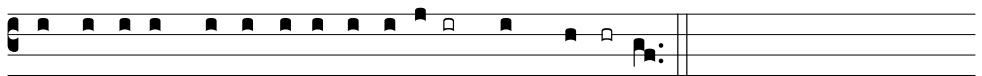

facti sunt ve-lut mórtu-i, alle-lú-ia.

Canticum Trium Puerorum (Dan 3:57-75,56)

1. Benedí-ci-te, ómni-a ópera Dómi-ni, Dómino: *

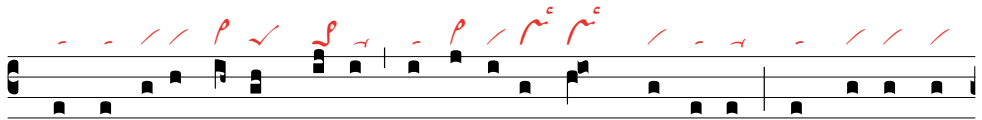

laudá-te et supe-rexaltá-te e-um in sǣcu-la.

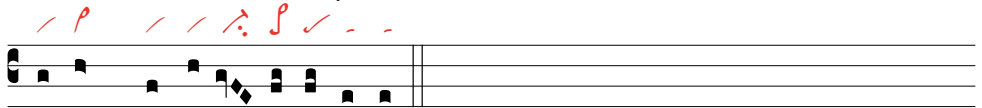
2. Benedícite, Ángeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

-
3. Benedícite, aquæ omnes, quæ super **cælos** sunt, **Dómino**: *
benedícite, omnes virtútes **Dómini**, **Dómino**.
  4. Benedícite, sol et **luna**, **Dómino**: * benedícite, stellæ **cæli**, **Dómino**.
  5. Benedícite, omnis imber **et** ros, **Dómino**: *
benedícite, omnes spíritus **Dei**, **Dómino**.
  6. Benedícite, ignis et **æstus**, **Dómino**: *
benedícite, frigus et **æstus**, **Dómino**.
  7. Benedícite, rores et pruína, **Dómino**: *
benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.
  8. Benedícite, glácies et **nives**, **Dómino**: *
benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
  9. Benedícite, lux et **ténebræ**, **Dómino**: *
benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.
  10. Benedícat **terra** **Dóminum**: * laudet et superexáltet **eum** in **sæcula**.
  11. Benedícite, montes et **colles**, **Dómino**: *
benedícite, univérsa germinántia in **terra**, **Dómino**.
  12. Benedícite, **fontes**, **Dómino**: *
benedícite, mária et **flúmina**, **Dómino**.
  13. Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, **Dómino**: *
benedícite, omnes vólucres **cæli**, **Dómino**.
  14. Benedícite, omnes béstia et **pécora**, **Dómino**: *
benedícite, fílii **hóminum**, **Dómino**.
  15. Benedícat **Israël** **Dóminum**: *
laudet et superexáltet **eum** in **sæcula**.
  16. Benedícite, sacerdótes **Dómini**, **Dómino**: *
benedícite, servi **Dómini**, **Dómino**.

17. Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, **Dómino**: *
benedícite, sancti, et húmiles corde, **Dómino**.
18. Benedícite, Ananía, Azaría, **Mísaël**, **Dómino**: *
laudáte et superexaltáte eum in **sæcula**.
19. Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**: *
laudémus et superexaltémus eum in **sæcula**.
20. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto **cæli**: *
et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in **sæcula**.
21. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
22. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Præ timóre autem e-jus extérri-ti sunt custódes, et facti sunt

ve-lut mórtu-i, alle-lú-ia.

5. Ant.
VIII G

R

espóndens autem Ange-lus * dix-it mu-li-é-ribus:

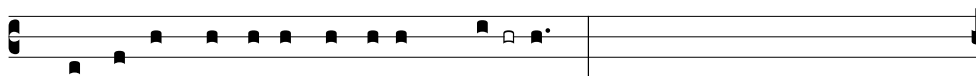
No-lí-te timé-re: sci-o enim quod Jesum quæri-tis, alle-lú-ia.

Psalmus 148

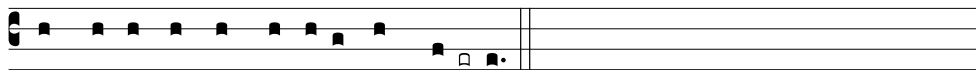

1. Laudá-te Dóminum de **cæ-** lis: * laudá-te e-um *in excél-* sis.
2. Laudáte eum, omnes Angeli **ejus**: *
laudáte eum, omnes *virtútes* **ejus**.
3. Laudáte eum, sol et **luna**: * laudáte eum, omnes *stellæ et* **lumen**.
4. Laudáte eum, cæli **cælórum**: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **Dómini**.
5. Quia ipse dixit, et **facta** sunt: * ipse mandávit, *et creáta* sunt.
6. Státuit ea in ætérnum, et in **sæculum** **sæculi**: *
præcéptum pósuit, et non *præterí*bit.
7. Laudáte Dóminum de **terra**, * *dracónes*, et omnes *abýssi*.
8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: *
quæ fáciunt *verbum* **ejus**:
9. Montes, et omnes **colles**: * *ligna fructífera*, et omnes *cedri*.
10. Béstiæ, et univér^sa **pécora**: * *serpéntes*, et *vólucres pennátæ*:
11. Reges terræ, et omnes **pópuli**: * *príncipes*, et omnes *júdictes* **terræ**.
12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen
Dómini: * *quia exáltátum est nomen* **ejus solíus**.
13. Conféssio **ejus** super cælum et **terram**: *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.
14. Hymnus ómnibus sanctis **ejus**: *
fíliis Israël, *pópulo appropinquánti* **sibi**.

Psalmus 149

1. Cantá-te Dómino cánticum **no-**vum: *

laus e-jus in ecclé-si-*a* **sanctó-**rum.

2. Lætétur Israël in eo, qui fecit **eum**: *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.

3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério *psallant ei*.

4. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: *
et exaltábit mansuétos *in salútem*.

5. Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

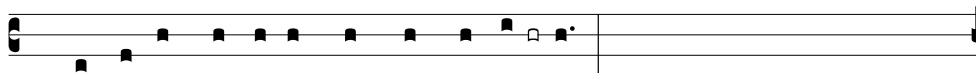
6. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: *
et gládii ancípites in *mánibus eórum*.

7. Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiões *in* **pópulis**.

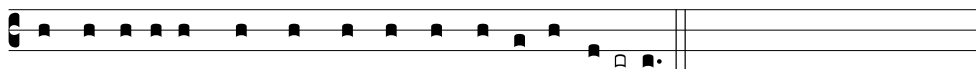
8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in *mánicis férreis*.

9. Ut fácient in eis judícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis ejus*.

Psalmus 150

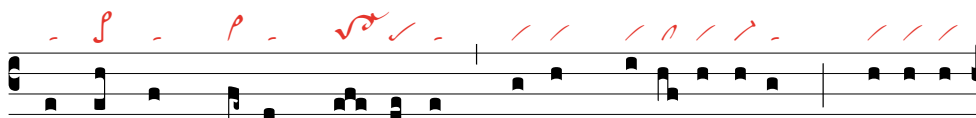

1. Laudá-te Dóminum in sanctis **e-**jus: *

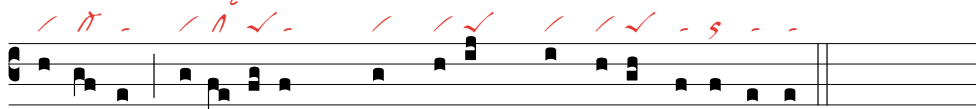

laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis **e-**jus.

2. Laudáte eum in virtútibus **ejus**: *
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis **ejus**.
3. Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério, et **cíthara**.
4. Laudáte eum in týmpano, et **choro**: *
laudáte eum in chordis, et **órgano**.
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in
cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus *laudet* **Dóminum**.
6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
7. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Respóndens autem Ange-lus dix-it mu-li- é-ribus: No-lí-te

timé-re: sci-o enim quod Jesum quáeri-tis, alle-lú-ia.

Capítulum (1 Cor 5:7)

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspér-sio, sicut
estis ázymi. * Étenim Pascha nostrum immolátus est **Christus**.

R. Deo grátias.

R. br.

VI

S

urréxit Dóminus de sepúlcro, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Surréxit. V. Qui pro nóbis pepéndit in lígno, * Alle-lú-ia, alle-lú-

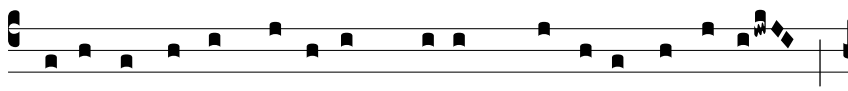
ia. V. Gló-ri-a Patri et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surréxit.

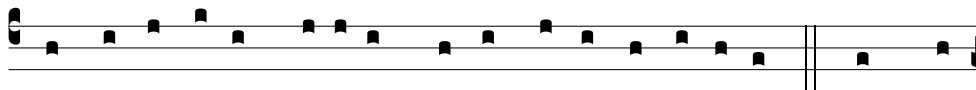
Hymn.

VIII

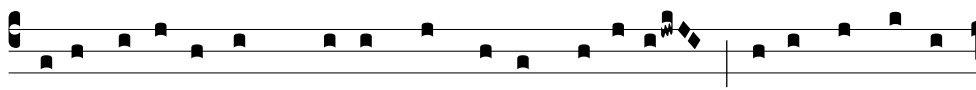
A

Uró-ra lu-cis rú-ti-lat, Cælum láudibus íntonat,

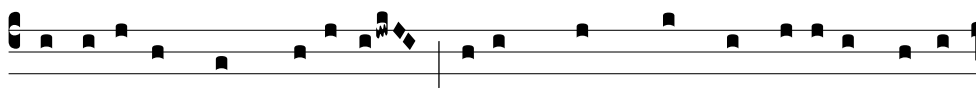
Mundus exsúltans jú-bi-lat, Gemens inférnus ú-lu-lat: 2. Cum Rex

ille fortíssimus, Mortis confráctis ví-ribus, Pede concúlcans

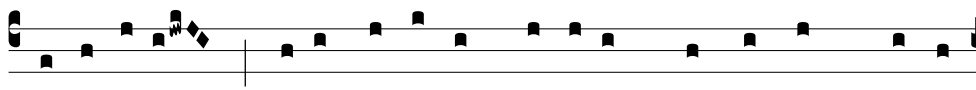
tárta-ra, Solvit a poena mí-se-ros. 3. Ille qui clasus lápide,

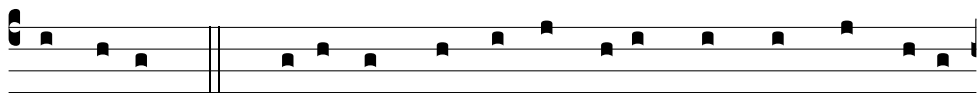
Custodí-tur sub mí-li-te, Tri-úmphans pompa nó-bi-li, Victor

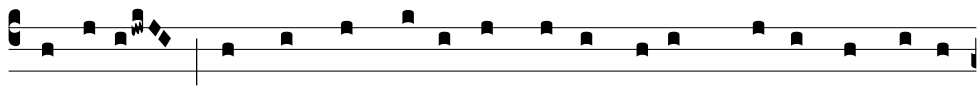
surgit de fú-ne-re. 4. So-lú-tis jam gemí-tibus, Et inférni

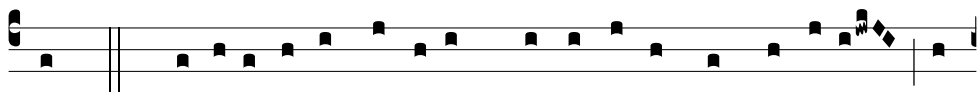
do-ló-ribus, Qui- a surré-xit Dóminus, Respléndens clamat

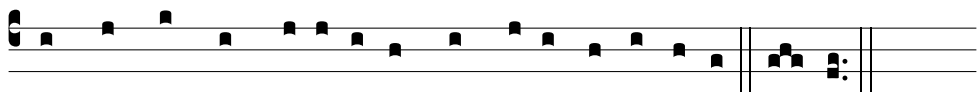
Ange-lus. 5. Quæsumus, Auctor ómni-um. In hoc paschá-li

gáudi-o, Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-

lum. 6. Gló-ri-a ti-bi Dómine, Qui surré-xi sti a mórtu-is, Cum

Pa tre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

℣. Hæc di-es quam fe-cit Dóminus, alle-lú-ia.

℟. Exsultémus et lætémur in e-a, alle-lú-ia.

Ad Bened.
VIII G solemn.

E

t valde mane * una sabba-tórum, véni-unt ad

monuméntum, orto jam so-le, alle-lú-ia.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Bene-díctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: * qui-a vi-si-távit, et

fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- æ:

2. *Et eréxit cornu salútis nobis:* * in domo David, púeri sui.

3. *Sicut locútus est per os sanctórum,* *
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. *Salútem ex inimícis nostris,* * et de manu ómnium, *qui odérunt* nos.

5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris:* *
et memorári testaménti sui sancti.

6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum,* *
datúrum se nobis:

7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti,* *
serviámus illi.

8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso,* * ómnibus diébus nostris.

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis:* *
præbís enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:

10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum **eórum**:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, **óriens ex alto**:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.
13. *Glória Patri, et Fílio, ** et Spirítui **Sancto**.
14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndō aspíras, étiam adiuvádo *prosé*quere.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣
B enedi-cámus Dómino, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

℞ De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

DOMINICA RESURRECTIONIS

AD MISSAM

Introitus

IV

R

ESURREXI, * et adhuc tecum sum,

al- le- lú- ia: po- su- í-sti su- per me ma- num

tu- am, al- le- lú- ia: mi- rá- bi- lis fac- ta

est sci- én-ti- a tu- a, alle- lú-ia, al- le- lú- ia.

Ps. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti

sessi-ónem me-am, et resurrecti-ó-nem me-am.

_____ Vstal som z mŕtvych a som stále s tebou, aleluja. Kladieš na mňa svoju ruku, aleluja: obdivuhodná je tvoja múdrosť, aleluja. ✱ Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš, či sedím a či stojím. _____

Lectio 1 (Act 10:34a,37-43)

Léctio Actuum Apostolorum

In diébus illis: Apériens Petrus os dixit: «Vos scitis quod factum est verbum per univérsum Iudæam incípiens a Galiléa post baptismum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názaŕeth, quómodo unxit eum Deus Spírítu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes opprésos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem; quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum maniféstum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent remissiónem peccatórum accípere per nomen eius omnes, qui credunt in eum».

Ÿ. Verbum Dómini. **℟.** Deo grátias.

_____ V tých dňoch otvoril Peter ústa a povedal: Vy viete, čo sa počnúť od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablom, lebo bol s ním Boh. ✱ A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychostaní jedli a

pili. ✱ A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“

Graduale

II

H

Aec di- es, * quam fe- cit Dó-

mi- nus: exsulté- mus, et

lae- té- mur in e- a-

¶. Confi-témi-ni Dó- mi- no, quó-

ni- am bo- nus: quó-ni- am in saé-

cu-lum mi-se-ri-cór-di-a e- jus.

— Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. ✱ Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. —

Lectio 2 (Col 3:1-4)

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres: Si conresurrexístis Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo! Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Bratia: Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Ved' ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu. A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve. —

Alleluia
VII

A

L-le-lú-ia.

℣. Pascha nos-trum immo-lá

tus est Chris-

tus.

____ *Náš veľkonočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekoaseným chlebom čistoty a pravdy.* _____

Sequentia

I
V

Ictimae paschá-li laudes * ímmo-lent Christi-áni.

Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconci-li-ávit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-éllo confli-xé-re mi-rándo: dux

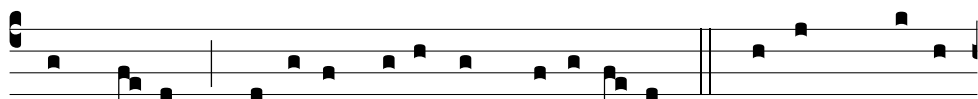
vitae mórtu-us, regnat vivus. Dic nobis Ma-rí-a, quid vi-dísti in

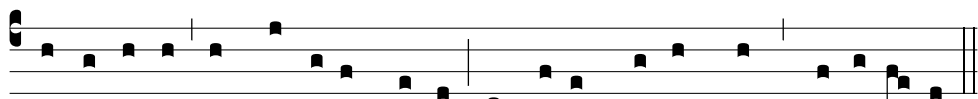
vi-a? Sepúlcrum Christi vivéntis, et gló-ri-am vi-di resurgén-

tis: Angé-li-cos testes, sudá-ri-um, et vestes. Surré-xit Christus

spes me-a: praecédet su-os in Ga-li-laé-am. Scimus Christum

surre-xísse a mórtu-is ve-re: tu nobis, victor Rex, mi-se-ré-re.

— Obete dnes veľkonočnej kresťania chválu vzdajme. * Baránok ovce spasil: Kristus nevinný zmieril hriešnikov s Otcom na večné časy. * Život aj smrť sa pretli, v čudnom súboji stretli: Mŕtvy pán života vládne živý. * Povedz nám, Mária, čo nové si videla? Prázdny hrob Krista živého a slávu jeho, zmŕtvychvstalého; * boli tam anjeli, len plachty sa beľeli. Vstal Kristus, svitá nádeji, pred vami ide do Galiley. * Kristus, to vieme sami, naozaj z mŕtvych vstal. Zmiluj sa nad nami, Víťaz, náš kráľ. —

Evangelium (Io 20:1-9)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum Maríá Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum et videt lápidem sublátum a monuménto. Currit ergo et venit ad Simónem Petrum et ad álium discípulum,

quem amábat Iesus, et dicit eis: «Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus, ubi posuérunt eum!».

Exiit ergo Petrus et ille álius discípus, et veniébant ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípus præcucúrrit cítius Petro et venit primus ad monuméntum; et cum se inclinásset, videt pósita linteámina, non tamen introívit.

Venit ergo et Simon Petrus sequens eum et introívit in monuméntum; et videt linteámina pósita et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum linteamínibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum.

Tunc ergo introívit et alter discípus, qui vénerat primus ad monuméntum, et vidit et crédidit. Nondum enim sciébant Scriptúram quia opórtet eum a mórtuis resúrgere.

¶. Verbum Dómini. R̃. Laus tibi, Christe.

_____ Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“
* Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevstročil. * Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. * Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych. _____

~~~~~

Offertorium
IV

T Er-ra trému- it, et qui- é- vit, *dum

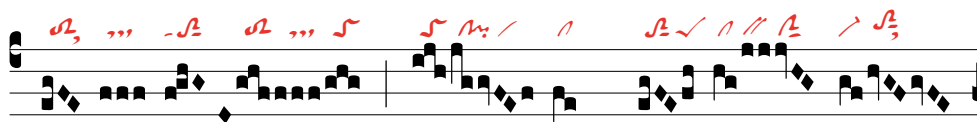
resúrge- ret in judí- ci- o De- us, al

le lú-ia.

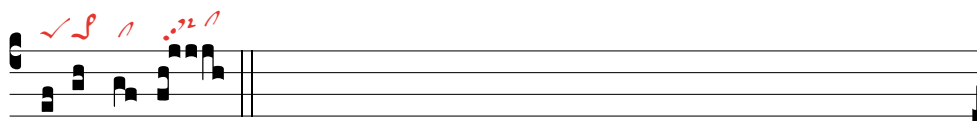
V. 1. No- tus in Iudaé- a De-us, in

Is- ra- ël ma- gnum no- men e-

ius, al le lú-ia. *Dum

resúrge-ret...

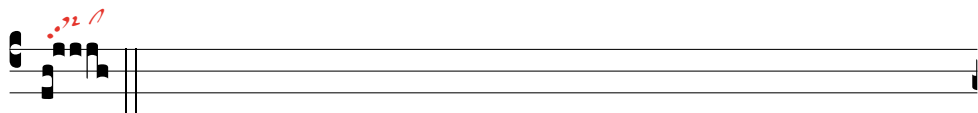
V. 2. Et fa-ctus est in pa- ce lo- cus

e- ius et ha-bi-tá- ti- o e- ius in

Si- on, *Dum resúrge-

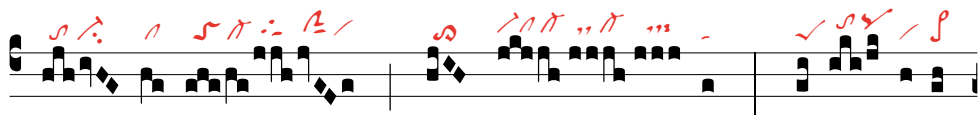
ret...

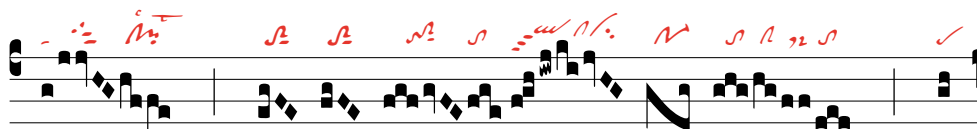
¶ 3. I- bi confré- git cor-

nu, ar- cum, scu- tum et

glá- di- um et bel- lum illú- minans

tu mi- ra- bi- li- ter a

món- ti-bus aetér- nis. *Dum resúrge-ret...

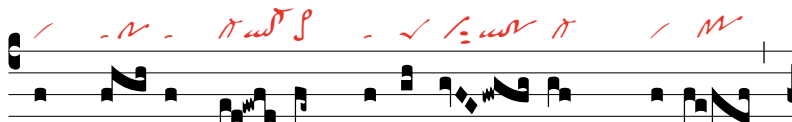
_____ Zem sa zatriasla a zatíchla, keď povstal Boh a súdil, aby zachránil všetkých tichých na zemi. * Známy je Boh v Judei a v Izraeli je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia. _____

Communio

VI

P

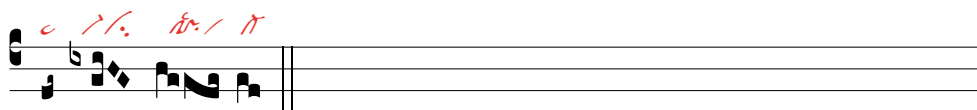
Ascha nostrum immo-lá-tus est Christus,

alle-lú- ia: í-ta- que epu- lé- mur in á- zy-mis

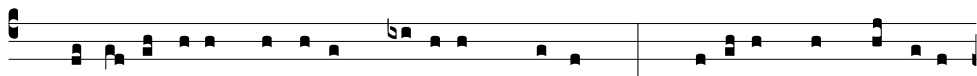
since-ri-tá-tis et ve-ri-tá- tis, al-le- lú-ia, alle- lú-ia,

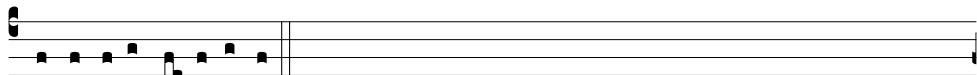
al-le- lú- ia.

____ Náš veľkonočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekoaseným chlebom čistoty a pravdy. _____

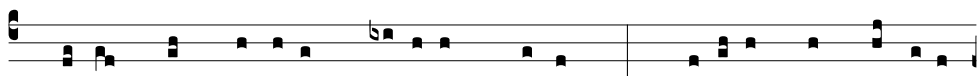
Psalmus 117

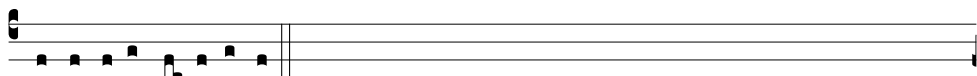
1. Confi-témini Dómino quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

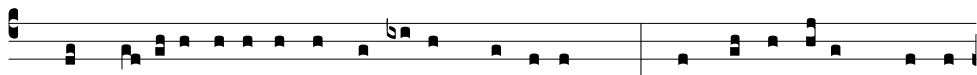
mi-se-ricórdi-a e-jus.

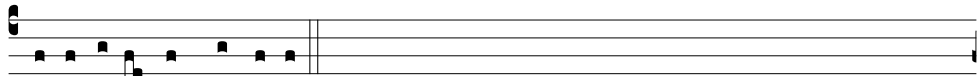
2. Di-cat nunc Isra-ël quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

mi-se-ricórdi-a e-jus.

3. De tribula-ti-óne invo-cávi Dóminum: * et exaudivit me in

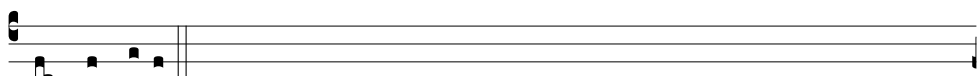
la-ti-túdi-ne Dóminus.

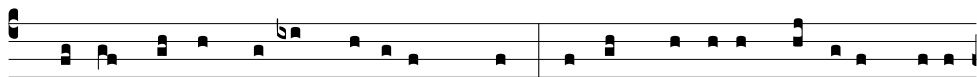
4. Bonum est confíde-re in Dómino: * quam confíde-re in hómíne.

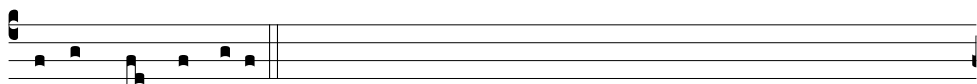
5. Omnes Gentes circu-iérunt me: * et in nómine Dómini qui-a ultus

sum in e-os.

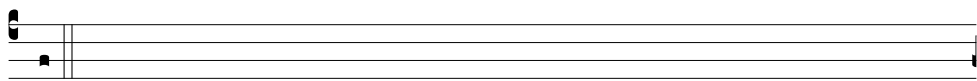
6. Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini qui-a

ultus sum in e-os.

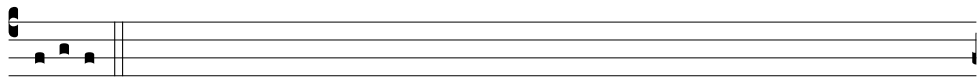
7. Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit

me.

8. Forti-túdo me-a, et laus me-a Dóminus: * et factus est mihi in

salútem.

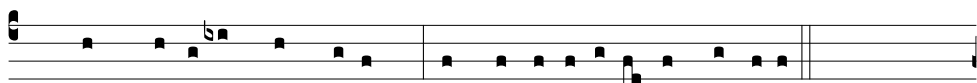
9. Vox exsulta-ti-ónis, et salú-tis: * in tabernácu-lis justórum.

10. Déxte-ra Dómini fe-cit virtútem: * délixtera Dómini exaltávit

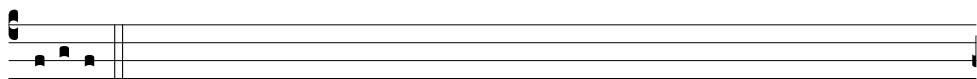
me, délixtera Dómini fe-cit virtútem.

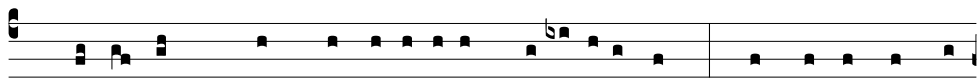
11. Non mó-ri- ar, sed vivam: * et narrábo ópe-ra Dómini.

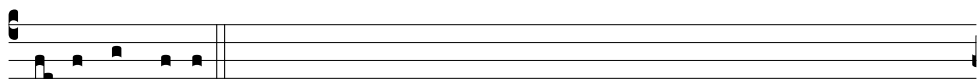
12. Confi-tébor tibi quóni-am exaudísti me: * et factus es mihi in

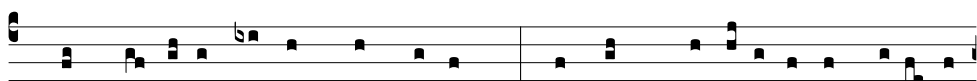
salútem.

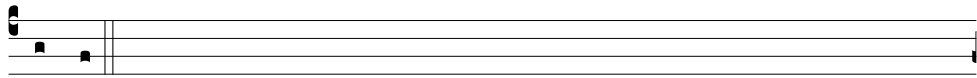
13. Lá-pi-dem, quem reprobavérunt ædi-ficántes: * hic factus est in

caput ángu-li.

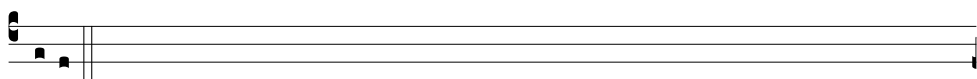
14. A Dómino factum est istud: * et est mi-rábi-le in ócu-lis

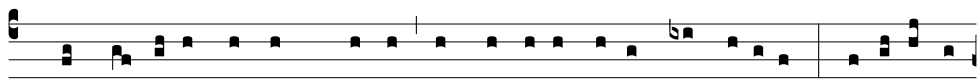
nostris.

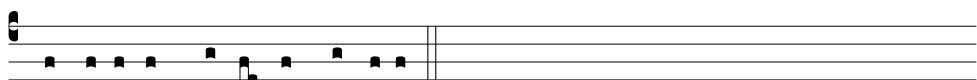
15. Hæc est di-es, quam fe-cit Dóminus: * exultémus et lætémur in

e-a.

16. O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus

qui venit in nómi-ne Dómini.

Oslavujte

Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. ✱ Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, že jeho milosrdenstvo trvá naveky. ✱ V súžení som vzýval Pána a Pán ma vypočul a vyslobodil. ✱ Lepšie je utiekať sa k Pánovi, ako sa spoliehať na človeka. ✱ Obkl'účili ma všetci pohania, ale v mene Pánovom som ich porazil. ✱ Obkl'účili ma zovšadiaľ, ale v mene Pánovom som ich porazil. ✱ Prudko dorážali na mňa, aby som sa zrútil, no Pán mi pomohol. ✱ Moja sila a chvála je Pán, on sa mi stal záchrantom. ✱ Hlas plesania nad záchranou znie v stánkoch spravodlivých: ✱ Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla; Pánova pravica mocne zasiahla. ✱ Ja nezomriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove. ✱ Ďakujem ti, že si ma vyslyšal a že si ma zachránil. ✱ Kameň, čo stavitelia zavrhlí, stal sa kameňom uholným. ✱ To sa stalo na pokyn Pána; vec v našich očiach obdivuhodná. ✱ Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. ✱ Pane, spas ma; Pane, daj mi úspech. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

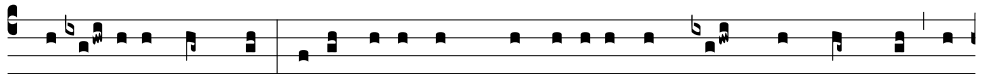
DOMINICA RESURRECTIONIS AD VESPERAS

DE-us, in adjutóri-um me- um inténde.

℞ Dómine ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rí-tu-i Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et

in sǎcula sǎculórum. Amen. Alle-lú-ia.

1. Ant.
VIII G

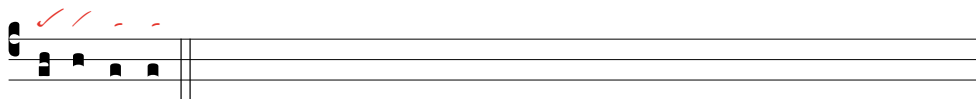
A

n-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cǎe-lo, et

accé-dens revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia,

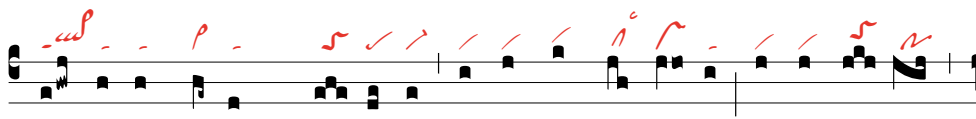

alle-lú-ia.

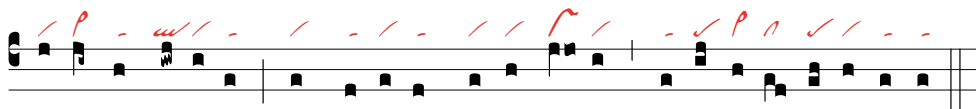
Psalmus 109

1. Di-xit Dóminus Dómino me-o: * Sede a dextris me-is:
2. Donec ponam inimícos **tuos**, * scabéllum pedum **tuórum**.
3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: *
domináre in médio inimicórum **tuórum**.
4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus
sanctórum: * ex útero ante lucíferum **génui** te.
5. Jurávit Dóminus, et non poenitébit **eum**: *
Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem **Melchisedech**.
6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ **sua** **reges**.
7. Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: *
conquassábit cápita in terra **multórum**.
8. De torrén te in via **bibet**: * proptérea exaltábit **caput**.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cáe-lo, et accé-dens

revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

2. Ant.

VII c

E

t ecce terræmótus * factus est magnus: Ange-lus enim

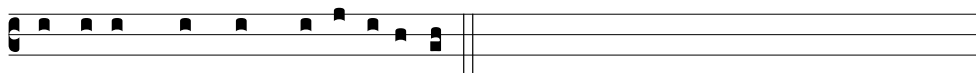

Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia,

Psalmus 110

1. Confi-tébor ti-bi, Dómine, in to-to corde me-o: * in consí-li-o

justórum, et congrega-ti-óne.

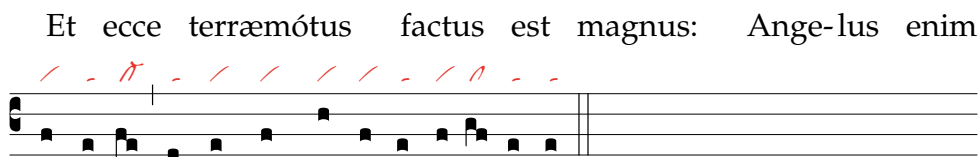
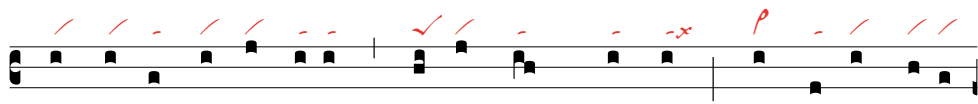
2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: *
et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor
Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testaménti sui: *
virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hereditátem **géntium**: *
ópera mánuum ejus véritas, **et** judícium.
7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in **sáeculum sáeculi**, *
facta in veritáte et **æquitáte**.
8. Redemptiónem misit **pópulo suo**: *
mandávit in ætérnum testaméntum **suum**.
9. Sanctum, et terríbile **nomen** ejus: *
inítium sapiéntiæ **timor Dómini**.
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **eum**: *
laudátio ejus manet in **sáeculum sáeculi**.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sáecula sæculórum. Amen.

Dómi-ni descéndit de cáelo, alle-lú-ia,

3. Ant.

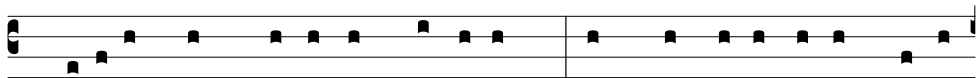
VIII c

E

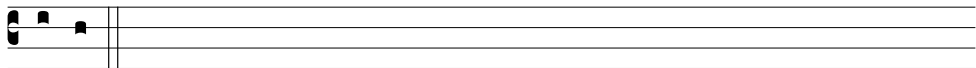

e-jus sicut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 111

1. Be-átus vir, qui timet Dóminum: * in mandá-tis e-jus vo-let

nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum *benedicétur*.

3. Glória, et divítiæ in domo ejus: *
et justítia ejus manet in *sæculum* **sæculi**.

4. Exórtum est in ténebris lumen **rectis**: *
miséricors, et miserátor, *et* **justus**.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes
suos in **judício**: * quia in ætérnum non *commovébitur*.

6. In memória æténa erit **justus**: * ab auditióne mala *non timébit*.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: *
non commovébitur donec despíciat inimícos **suos**.

8. Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in *sæculum*
sæculi, * cornu ejus exaltábitur *in* **glória**.

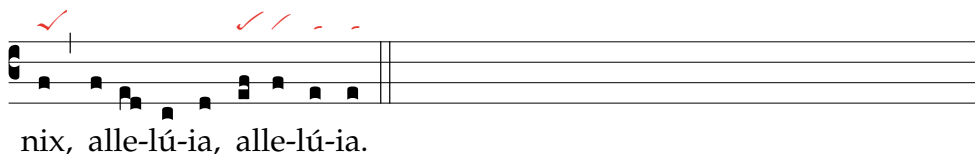
9. Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: *
desidérium peccatórum *períbit*.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in *sæcula* **sæculórum**. **Amen**.

Erat au-tem aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta e-jus sicut

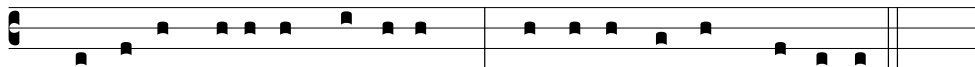
4. Ant.
VIII G

R

espóndens autem Ange-lus * dix-it mu-li- é-ribus:

Psalmus 112

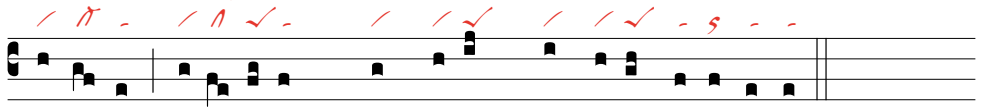

1. Laudá-te, pú-e-ri, Dóminum: * laudá-te nomen Dómi-ni.
2. Sit nomen Dómini benedíctum, *
ex hoc nunc, et usque in **s**æculum.
3. A solis ortu usque ad occásus, * laudábile *nomen* Dómini.
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
et super cælos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis **h**ábitat, *
et humília réspicit in cælo *et in* **t**erra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens **p**áuperem:
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli **s**ui.
8. Qui habitáre facit stérilem in **d**omo, * matrem filiór*um* lætá*ntem*.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **S**ancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sǣcula sǣculórum. Amen.

Respóndens autem Ange-lus dix-it mu-li- é-ribus: No-lí-te

timé-re: sci-o enim quod Jesum quári-tis, alle-lú-ia.

Capitulum (1 Cor 5:7)

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérso, sicut
estis ázymi. * Étenim Pascha nostrum immolátus est **Christus**.

R. Deo grátias.

R. br.

VI

S

urréxit Dómi-nus ve-re, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

¶. Et appáru-it Simó-ni, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. ¶. Gló-ri-a

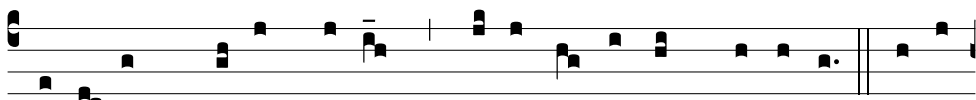
Patri et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surréxit.

Hym.

VIII

A

D cœnam Agni próvi-di, Et sto-lis albis cándi-di, Post

tránsi-tum ma-ris Rubri, Christo ca-námus Prínci-pi. Cu-jus

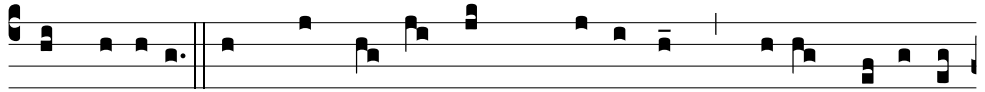
corpus sanctíssimum, In a-ra cru-cis tórridum, Cru-ó-re e-jus

róse-o Gustándo ví-vimus De-o. Pro-técti Paschæ véspe-re A

de-vastánte Ange-lo, Erépti de du-ríssimo Pha-ra-ó-nis

impé-ri-o. Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immo-lá-tus

Agnus est, Since-ri-tá-tis ázyma, Ca-ro e-jus oblá-ta est. O

ve-re digna hósti-a, Per quam fracta sunt tárt-a-ra, Redémpta

plebs captivá-ta, Réddi-ta vi-tæ præmi-a. Consúrgit Christus tú-

mu-lo, Victor redit de bá-rathro, Ty-ránnum trudens víncu-lo, Et

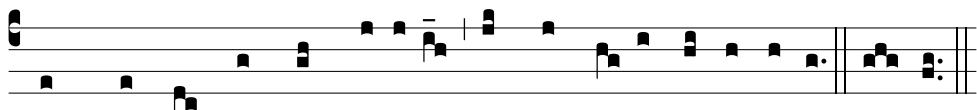
Pa-ra-dí-sum ré-se-rans. Quæsumus, Auctor ómni-um, In hoc

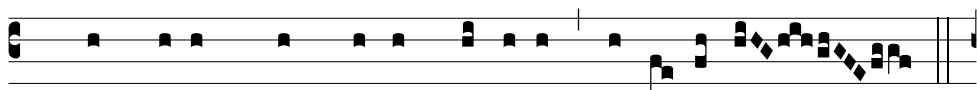
paschá-li gáudi-o Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde

pópu-lum. Gló-ri-a ti-bi Dómine, Qui surre-xísti a mórtu-is,

Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sáecu-la. A-men.

℣. Hæc di-es quam fe-cit Dóminus, al-le-lú-ia.

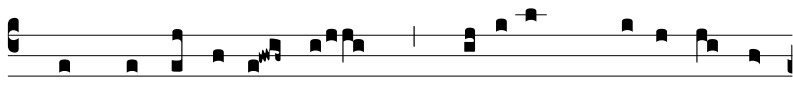
℟. Exsultémus et lætémur in e-a, al-le-lú-ia.

Ad Magnif.

III a

E

T respi-ci-én-tes * vidérunt revo-lú-tum

lápide:m: erat quippe magnus valde, alle-lú-ia.

Magnificat

1. Magní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

2. Et exsultávit spí-ri-tus me-us * in De-o sa-lutá- ri me- o.

2. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: *

ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

3. Quia fecit mihi **magna** qui **potens** est: * et sanctum **nomen** ejus.

4. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * timéntibus eum.

5. Fecit poténtiam in **bráchio suo**: *
dispérsit supérbos mente **cordis sui**.

6. Depósuit **poténtes** de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.

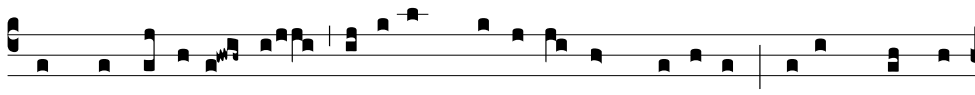
7. Esuriéntes **implévit bonis**: * et dívites **dimísit inánes**.

8. Suscépit Israël **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ suæ.

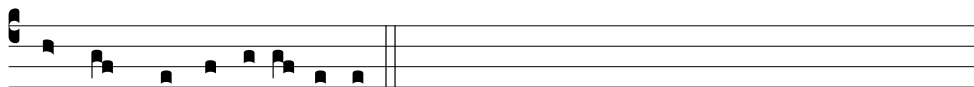
9. Sicut locútus est ad **patres nostros**, *
Abraham et sémini ejus in **sæcula**.

10. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

11. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. Amen.

ET respi-ci-én-tes vidérunt revo-lú-tum lápidem: erat quippe

magnus valde, alle-lú-ia.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndō aspíras, étiam adiuvádo *prosé*quere.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

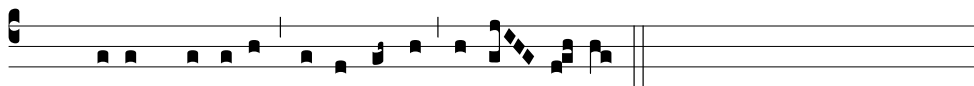
℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

B

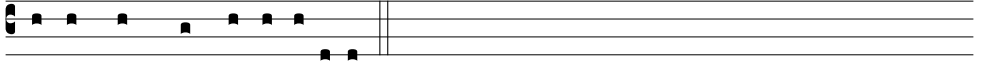
enedi-cámus Dómino, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

℞ De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

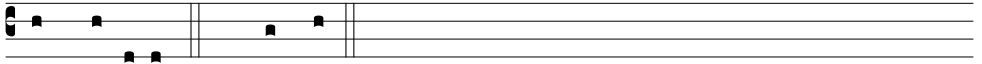
IN QUADRAGESIMA AD COMPLETORIUM

Jube domne benedícere.

Noctem qui-étam et finem perféctum concédât nobis Dóminus

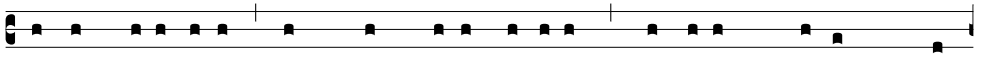

omnípotens. R Amen.

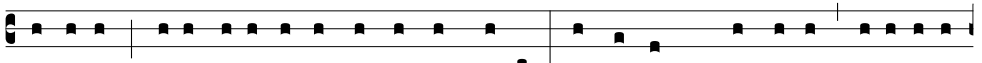
Lectio brevis (1. Peter 5.)

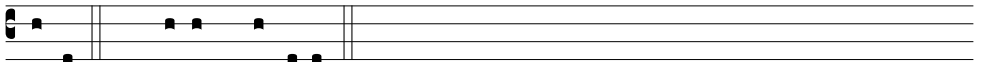
F Ratres: Sóbri-i estóte, et vigi-láte: qui-a adversári-us

vester di-ábolus, tamquam le-o rúgi-ens, círcu-it, quærens quem

dévoret: cu-i resísti-te fortes in fide. Tu autem Dómine miserére

nobis. R De-o grá-ti-as.

℣ Adjutóri-um nostrum in nómine Dómini.

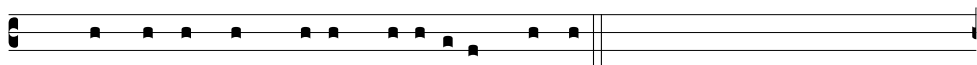

℞ Qui fecit cælum et terram.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis tuis Petro et Páulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, et omnes Sanctos: oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Misereátur nostri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. ℞. Amen.

℣. Indulgéntiam, absolutiónem, et remissióem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℞. Amen.

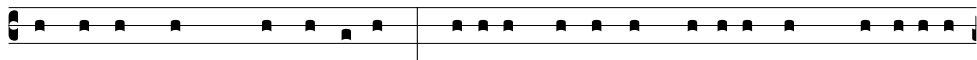

℣ Convérte nos De-us salutáris noster.

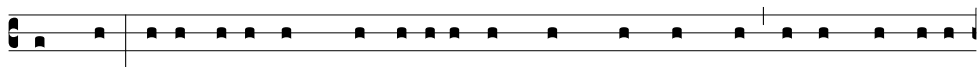

℞ Et avérte iram tu-am a nobis.

℣
D E-us, in adjutóri-um me-um inténde. ℞ Dómine ad

adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rítu-i

Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in sácula

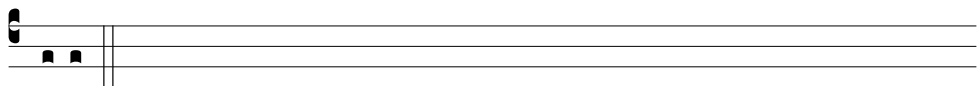
sæculórum. Amen. Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóri-æ.

Ant.

VIII G

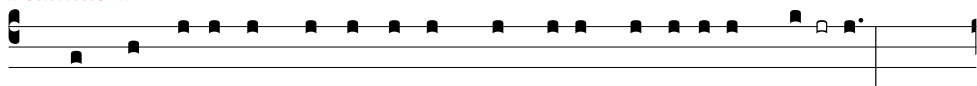

Mi-seré-re mi-hi Dómine, * et exáudi o-ra-ti-ónem

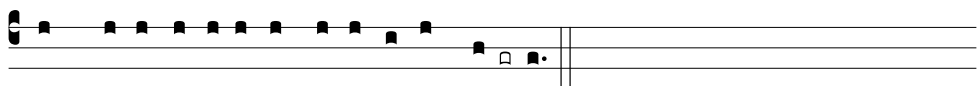

me-am.

Psalmus 4

1. Cum invocá-rem exaudí-vit me De-us justí-ti-æ **me-** æ: *

in tribu-la-ti-óne di-la-tásti **mi-** hi.

2. Miserére **mei**, * et exáudi oratió**nem meam**.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? *
ut quid dilígitis vanitátem et quáeritis **mendácium**?

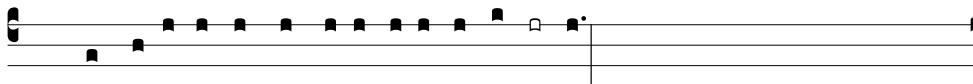
4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum**: *

Dóminus exáudiet me cum clamávero *ad* eum.

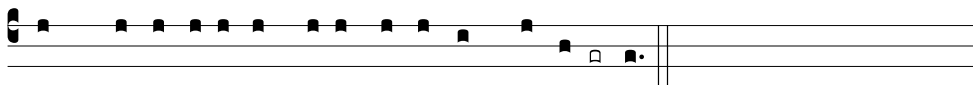
5. Irascím̃ini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, *
in cubílibus vestris *compungí*mini.
6. Sacrificáte sacrificium justít̃iæ, † et speráte in Dómino. *
Multi dicunt: quis osténdit *nobis* bona?
7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: *
dedísti lætítiam in *corde* meo.
8. A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.
9. In pace in idípsum * dórmiam et *requi*escam;
10. Quóniam tu, Dómine, singulár̃iter in spe * constituísti me.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princíp̃io, et nunc, et **semper**, *
et in sǣcula sǣculórum. Amen.

_____ Bože, ty spravodlivosť moja, vyslyš ma, keď volám o pomoc. V súžení si mi ul'aviť. * Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu. * Ľudia, dokedy ešte budete mať srdcia tvrdé? Prečo máte záľubu v márnosti a vyhľadávate klamstvá? * Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého; Pán ma vyslyší, keď k nemu zavolám. * Hneváte sa, ale nehrešte; uvažujte vo svojom srdci, rozjímajte na svojich lôžkach a upokojte sa. * Obetujte pravú obeť a dôverujte Pánovi. * Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“ Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie. * Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu, než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím. * V pokoji sa ukladám a usínam, * lebo len ty, Pane, ma necháš odpočíváť v bezpečí. _____

Psalmus 90

1. Qui hábi-tat in adjutó-ri-o Altíssimi, *

in pro-tecti-óne De-i cǣ-li *commo-rá*bi-tur.

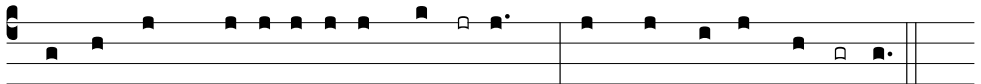
604/ 630 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - In Quadragesima- Ad Completorium

-
2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium **meum**: *
Deus meus *sperábo in eum*.
 3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo **venántium**, *
et a *verbo áspero*.
 4. Scápulis suis obumbrábit **tibi**: * et sub pennis *ejus sperábis*.
 5. Scuto circúmdabit te véritas **ejus**: * non timébis a timóre *noctúrno*.
 6. A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in **ténebris**: *
ab incúrsu et daemónio *meridiáno*.
 7. Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris **tuis**: *
ad te autem non *appropinquábit*.
 8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: *
et retributióne peccatórum *vidébis*.
 9. Quóniam tu es, Dómine, spes **mea**: *
Altíssimum posuísti refúgium **tuum**.
 10. Non accédet ad te **malum**: *
et flagéllum non *appropinquábit* tabernáculo **tu**o.
 11. Quóniam Angelis suis mandávit **de** te: *
ut custódiat te in ómnibus *viis tuis*.
 12. In mánibus portábunt te: *
ne forte offéndas ad lápidem *pedem tuum*.
 13. Super áspidem et basilíscum ambulábis: *
et conculcábis leónem *et dracónem*.
 14. Quóniam in me sperávit, liberábo **eum**: *
prótegam eum quóniam cognóvit *nomen meum*.
 15. Clamábit ad me, et ego exáudiam **eum**: † cum ipso sum in
tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo **eum**.

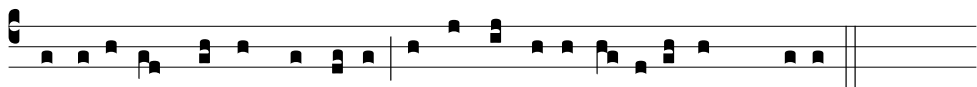
16. Longitúdine diérum replébo eum: *
et osténdam illi salutáre meum.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva a v tôni Všemohúceho sa zdržiava, * povie Pánovi: „Ty si moje útočisko a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“ * Ved' on sám ťa vyslobodí z osídel lovcov a zo zhubného moru. * Svojimi krídlami ťa zacloní a uchýliš sa pod jeho perute. * Jeho pravda je štítom a pancierom, nebudeš sa báť nočnej hrôzy, * ani šípu letiaceho vo dne, ani moru, čo sa tmou zakráda, ani náказы, čo pustoší na poludnie. * I keď po tvojom boku padnú tisíce a desať tisíce po tvojej pravici, teba nezasiahne. * Budeš sa môcť dívať vlastnými očami a uvidíš, ako sa odpláca hriešnikom. * Lebo tvojím útočiskom je Pán, za ochrancu si si zvolil Najvyššieho. * Nestihne ťa nijaké nešťastie a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma, * lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách. * Na rukách ťa budú nosiť, aby si si neuderil nohu o kameň. * Budeš si kráčať po vretenici a po zmiži, leva i draka rozšliapeš. * Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho, ujmem sa ho, lebo pozná moje meno. * Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším a budem pri ňom v súžení, zachránim ho i oslávim. * Obdarím ho dlhým životom a ukážem mu svoju spásu.

Psalmus 133

1. Ecce nunc benedí-ci-te Dóminum, * omnes servi Dómi-ni:
2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *
et benedícite Dóminum.
4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Mi-seré-re mi-hi Dómine, et exáudi o-ra-ti-ónem me-am.

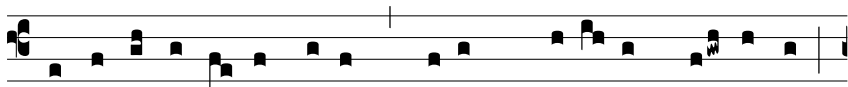
_____ Zvelebujte Pána, všetci služobníci Pánovi, ✱ čo bdiete v noci
v dome Pánovom. Zdvíhajte svoje ruky k svätyni a zvelebujte Pána. ✱ Nech t'a žehná Pán
zo Siona, ktorý stvoril nebo i zem. _____

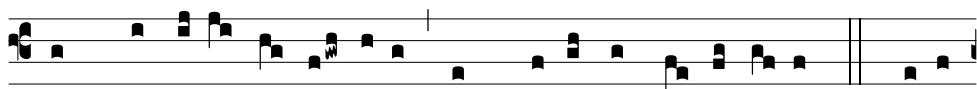
Hymn.

II

T

E lu-cis ante términum, Rerum Cre-á-tor, pó-scimus,

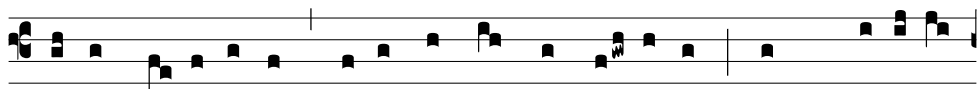
Ut pro tu-a clemén-ti-a, Sis præsul et custó-di-a. 2. Procul

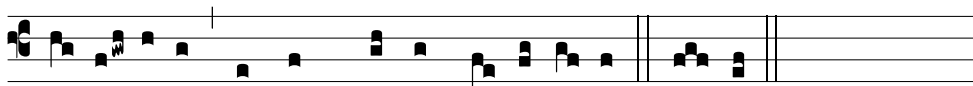
re-cédant sómni-a, Et nócti-um phantásma-ta: Hostémque

nostrum cómprime, Ne pollu-ántur córpo-ra. 3. Præsta,

Pa-ter pi- íssime, Patríque compar U-ni-ce, Cum Spí-ri-tu

Pa-rá-cli-to, Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Dominica - Apc 22, 4-5 Vidébunt faciē Dómini, et nomen eius in frónti-bus eórum. † Et nox ultra non erit, et non egent lúmine lucérnæ neque lúmine **solis**, * quóniam Dóminus Deus illuminábit super illos, et re-gnábunt in sæcula sæculórum.

Feria secunda - 1 Th 5, 9-10 Pósuit nos Deus in adquisitióne salútis † per Dóminum nostrum Iesum Christum, qui mórtuus est *pro nobis*, * ut sive vigilémus sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

Feria tertia - Ier 14, 17-20 Cognóvimus, Dómine, impietátes **nostras**: † iniquitátes patrum **nostrórum** : * dedúcant óculi nostri lácrymam per noctem et **díem**.

Feria quarta - Eph 4, 26-27 Nolíte peccáre; † sol non óccidat super iracún-diam **vestram**, * et nolíte locum dare Diábolo.

Feria quinta - 1 Th 5, 23 Ipse Deus pacis sanctíficet vos per **ómnia**, † et ínteger spíritus vester et ánima et corpus sine *queréla* * in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur.

Feria sexta - Cf. Ier 14, 9 Tu autem in médio nostri es, **Dómine**, † et nomen tuum invocátum est **super** nos; * ne derelínquas nos, Dómine Deus **noster**.

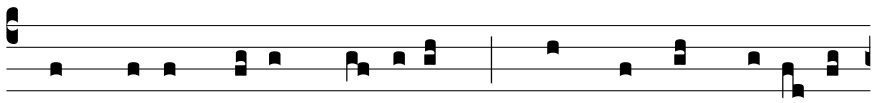
Sabbato - Deut 6, 4-7 Audi **Israel**: † Dóminus Deus noster Dóminus **unus** est. * Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine **tua**.

R. Deo grátias.

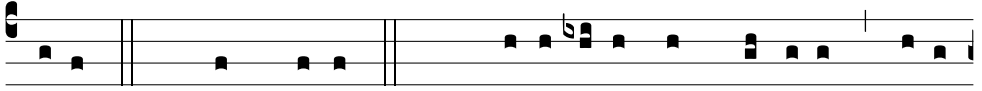
R. br.

VI

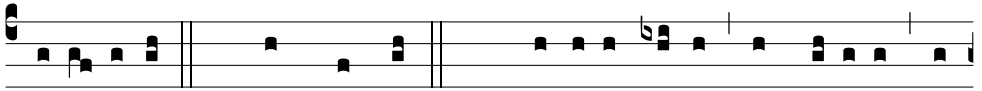
I

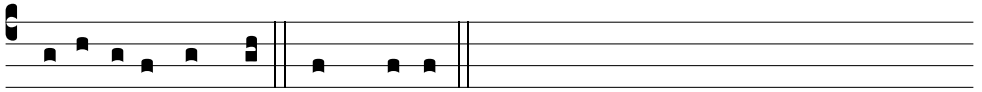
N manus tu-as Dómine, * Comméndo spí-ri-tum

me-um. R̃ In manus... Ṽ Redemísti nos Dómine, De-us

ve-ri-tá-tis. * Commendo... Ṽ Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rí-tu-i Sancto. R̃ In manus...

Ṽ. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi.

R̃. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant.

III a

S

alva nos, Dómi-ne, vi-gi-lántes, custódi nos dormi-éntes:

ut vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escámus in pace.

Canticum Simeonis (Lc. 2, 29-32)

1. Nunc dimíttis servum tu- um, Dómi-ne, * secúndum verbum

tu-um *in* pa- ce:

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

3. **Quod** parásti * ante fáciem ómnium populórum,

4. Lumen ad revelatiónem **Géntium**, * et glóriam plebis tuæ **Israël**.

5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Salva nos, Dómi-ne, vi-gi-lántes, custódi nos dormi-éntes: ut

vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escámus in pace.

℣. Kyrie eléison. ℞. Christe eléison. ℣. Kyrie eléison.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea lónge repélle: † Ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiunt; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per eúm-dem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, * per ómnia sácula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

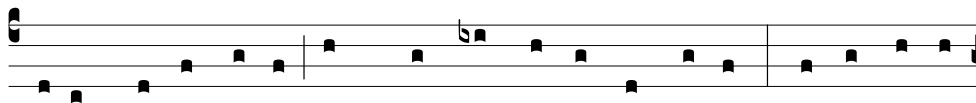
Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

VI

A

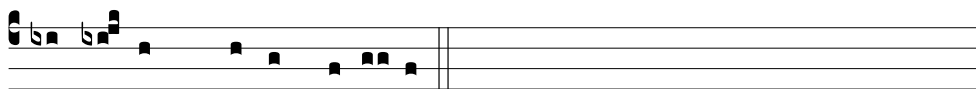
-ve Regína cælórum, * Ave Dómina Ange-lórum: Salve

rádix, salve porta, Ex qua mundo lux est orta: Gaude Virgo

glo-ri- ósa, Super omnes spe-ci-ósa: Va-le, o valde decó-ra, Et

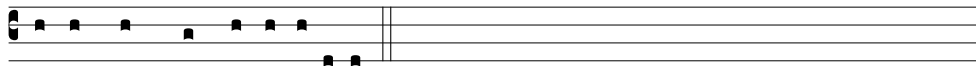
pro no-bis Christum exó-ra.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℞. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

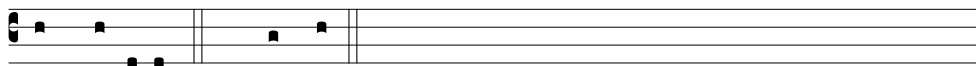
IN TEMPORE PASCHALI AD COMPLETORIUM

Jube domne benedícere.

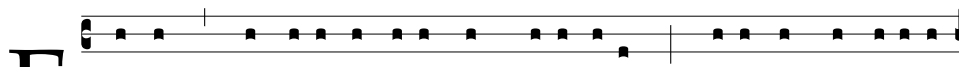

Noctem qui-étam et finem perféctum concédât nobis Dóminus

omnípotens. R Amen.

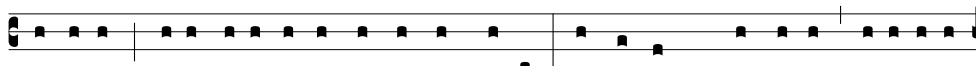
Lectio brevis (1. Peter 5.)

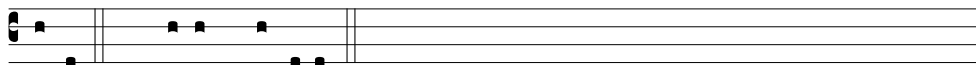
F Ratres: Sóbri-i estóte, et vigi-láte: qui-a adversári-us

vester di-ábolus, tamquam le-o rúgi-ens, círcu-it, quærens quem

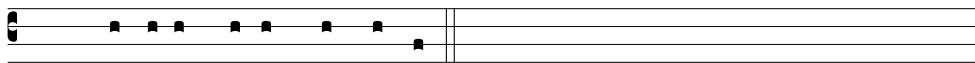
dévoret: cu-i resísti-te fortes in fide. Tu autem Dómine miserére

nobis. R De-o grá-ti-as.

℣ Adjutóri-um nostrum in nómine Dómini.

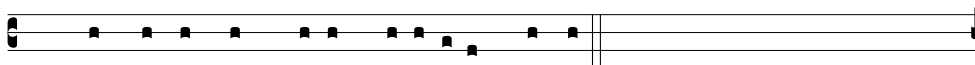

℟ Qui fecit cælum et terram.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis tuis Petro et Páulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, et omnes Sanctos: oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Misereátur nostri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Indulgéntiam, absolutiónem, et remissióem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

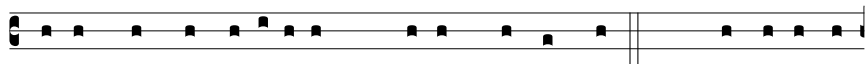
℣ Convérte nos De-us salutáris noster.

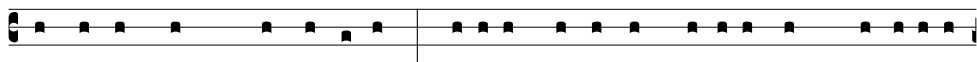
℟ Et avérte iram tu-am a nobis.

W
D

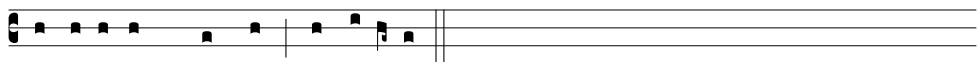
E-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde. R Dómine ad

adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rítu-i

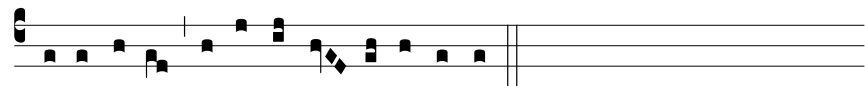
Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in sácula

sæculórum. Amen. Allelúia.

Ant.

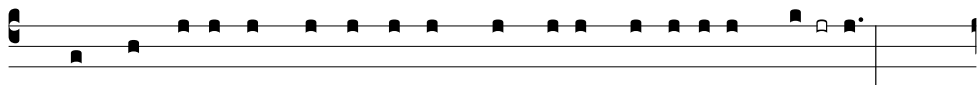
VIII G

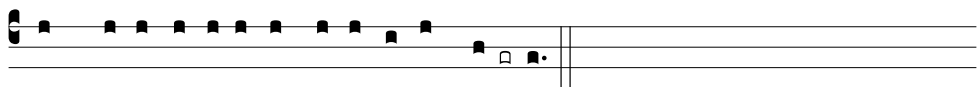
A

l-le-lu-ia, alle-lu-ia, alle-lu-ia.

Psalmus 4

1. Cum invocá-rem exaudí-vit me De-us justí-ti-æ **me-** æ: *

in tribu-la-ti-óne di-la-tásti **mi-** hi.

2. Miserére **mei**, * et exáudi oratió**nem meam**.

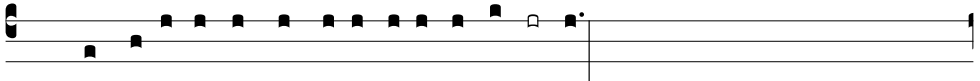
3. Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? *
ut quid dilígitis vanitátem et quæritis **mendácium**?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum**: *
Dóminus exáudiet me cum clamávero **ad eum**.

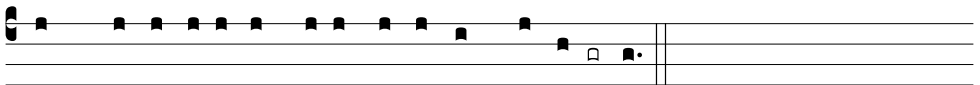
5. Irascimini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, *
in cubilibus vestris *compungímini*.
6. Sacrificáte sacrificium justítiae, † et speráte in **Dómino**. *
Multi dicunt: quis osténdit *nobis bona*?
7. Signátum est super nos lumen vultus tui, **Dómine**: *
dedísti lætítiam in *corde meo*.
8. A fructu fruménti, vini et ólei **sui** * multiplicáti sunt.
9. In pace in **idípsum** * dórmiam et *requiēscam*;
10. Quóniam tu, **Dómine**, singuláriter **in spe** * constituísti me.
11. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. **Amen**.

_____ Bože, ty spravodlivosť moja, vyslyš ma, keď volám o pomoc. V súžení si mi uľavil. * Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu. * Ľudia, dokedy ešte budete mať srdcia tvrdé? Prečo máte záľubu v márnosti a vyhľadávate klamstvá? * Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého; Pán ma vyslyší, keď k nemu zavolám. * Hneváte sa, ale nehrešte; uvažujte vo svojom srdci, rozjímajte na svojich lôžkach a upokojte sa. * Obetujte pravú obeť a dôverujte Pánovi. * Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“ Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie. * Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu, než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím. * V pokoji sa ukladám a usínam, * lebo len ty, Pane, ma necháš odpočívať v bezpečí.

Psalmus 90

1. Qui hábi-tat in adjutó-ri-o **Altíssimi**, *

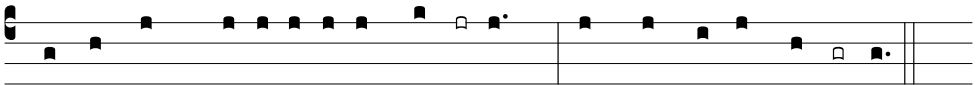
in pro-tecti-óne De-i cæ-li *commo-rábi-tur*.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium **meum**: *
Deus meus *sperábo in eum*.
3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo **venántium**, *
et a *verbo áspero*.
4. Scápolis suis obumbrábit **tibi**: * et sub pennis *ejus sperábis*.
5. Scuto circúmdabit te véritas **ejus**: * non timébis a timóre *noctúrno*.
6. A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in **ténebris**: *
ab incúrsu et daemónio *meridiáno*.
7. Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris **tuis**: *
ad te autem non *appropinquábit*.
8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: *
et retributióne peccatórum *vidébis*.
9. Quóniam tu es, Dómine, spes **mea**: *
Altíssimum posuísti refúgium **tuum**.
10. Non accédet ad te **malum**: *
et flagéllum non *appropinquábit* tabernáculo **tu**o.
11. Quóniam Angelis suis mandávit **de** te: *
ut custódiat te in ómnibus *viis tuis*.
12. In mánibus portábunt te: *
ne forte offéndas ad lápidem *pedem tuum*.
13. Super áspidem et basilíscum ambulábis: *
et conculcábis leónem *et dracónem*.
14. Quóniam in me sperávit, liberábo **eum**: *
prótegam eum quóniam cognóvit *nomen meum*.
15. Clamábit ad me, et ego exáudiam **eum**: † cum ipso sum in
tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo **eum**.

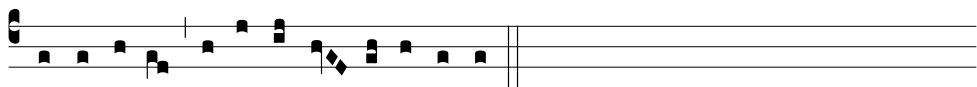
16. Longitúdine diérum replébo eum: *
et osténdam illi salutáre meum.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

_____ Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva a v tôni Všemohúceho sa zdržiava, * povie Pánovi: „Ty si moje útočiste a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“ * Ved' on sám t'a vyslobodí z osídel lovcov a zo zhubného moru. * Svojimi krídlami t'a zacloní a uchýliš sa pod jeho perute. * Jeho pravda je štítom a pancierom, nebudeš sa báť nočnej hrôzy, * ani šípu letiaceho vo dne, ani moru, čo sa tmou zakráda, ani náказы, čo pustoší na poludnie. * I keď po tvojom boku padnú tisíce a desať tisíce po tvojej pravici, teba nezasiahne. * Budeš sa môcť dívať vlastnými očami a uvidíš, ako sa odpláca hriešnikom. * Lebo tvojím útočišťom je Pán, za ochrancu si si zvolil Najvyššieho. * Nestihne t'a nijaké nešťastie a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma, * lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby t'a strážili na všetkých tvojich cestách. * Na rukách t'a budú nosiť, aby si si neuderil nohu o kameň. * Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji, leva i draka rozšliapeš. * Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho, ujmem sa ho, lebo pozná moje meno. * Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším a budem pri ňom v súžení, zachránim ho i oslávim. * Obdarím ho dlhým životom a ukážem mu svoju spásu. _____

Psalmus 133

1. Ecce nunc benedí-ci-te Dóminum, * omnes servi Dómi-ni:
2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *
et benedícite Dóminum.
4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Alle-lu-ia, alle-lu-ia, alle-lu-ia.

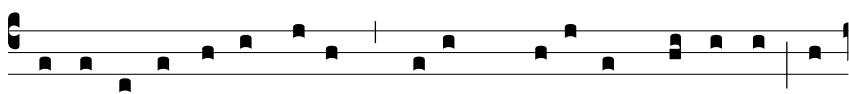
_____ Zvelebujte Pána, všetci služobníci Pánovi, ✱ čo bdiete v noci
v dome Pánovom. Zdvíhajte svoje ruky k svätyni a zvelebujte Pána. ✱ Nech t'a žehná Pán
zo Siona, ktorý stvoril nebo i zem. _____

Hymn.

VIII

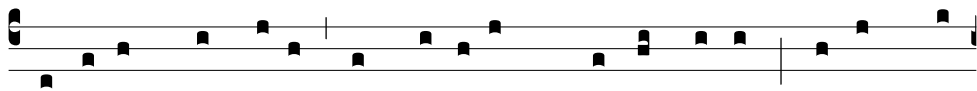
T

E lu-cis ante términum, Rerum Cre-á-tor, póscimus, Ut

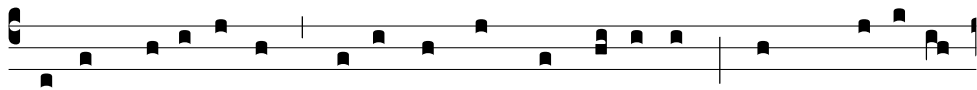
pro tu-a cleménti-a, Sis præ-sul et custódi-a. 2. Procul

re-cédant sómni-a, Et nócti-um phantásma-ta: Hostémque

nostrum cómprime, Ne pollu-ántur córpo-ra. 3. Præsta,

Pa-ter pi- íssime, Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu

Pa-rácli-to, Regnans per omne sǣcu-lum. A-men.

Dominica - Apc 22, 4-5 Vidébunt fáciem Dómini, et nomen eius in frónti-bus eórum. † Et nox ultra non erit, et non egent lúmine lucérnæ neque lúmine **solis**, * quóniam Dóminus Deus illuminábit super illos, et re-gnábunt in sǣcula sǣculórum.

Feria secunda - 1 Th 5, 9-10 Pósuit nos Deus in acquisitióem salútis † per Dóminum nostrum Iesum Christum, qui mórtuus *est pro nobis*, * ut sive vigilémus sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

Feria tertia - Ier 14, 17-20 Cognóvimus, Dómine, impietátes **nostras**: † iniquitátes *patrum nostrórum* : * dedúcant óculi nostri lácrymam per noctem et **diem**.

Feria quarta - Eph 4, 26-27 Nolíte peccáre; † sol non óccidat super iracún-diam **vestram**, * et nolíte locum dare Diábolo.

Feria quinta - 1 Th 5, 23 Ipse Deus pacis sanctíficet vos per **ómnia**, † et ínteger spíritus vester et ánima et corpus *sine queréla* * in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur.

Feria sexta - Cf. Ier 14, 9 Tu autem in médio nostri es, **Dómine**, † et nomen tuum invocátum *est super nos*; * ne derelínquas nos, Dómine Deus **noster**.

Sabbato - Deut 6, 4-7 Audi **Israel**: † Dóminus Deus noster Dóminus **unus** est. * Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine **tua**.

R. Deo grátias.

R. br.

VI

I

N manus tu-as Dómine, Comméndo spí-ri-tum me-

um: * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. R. In manus... V. Redemísti nos

Dómine, De-us ve-ri-tá-tis. * R. Alle-lú-ia, alle-lú-ia. V. Gló-ri- a

Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. R. In manus...

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant.

III a

S

alva nos, Dómi-ne, vi-gi-lántes, custódi nos

dormi-éntes: ut vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escámus

in pace. Alle-lú-ia.

Canticum Simeonis (Lc. 2, 29-32)

1. Nunc dimíttis servum **tu-** um, **Dómi-ne**, * secúndum verbum

tu-um *in* **pa-** ce:

2. Quia vidérunt **óculi mei** * salutáre **tuum**,

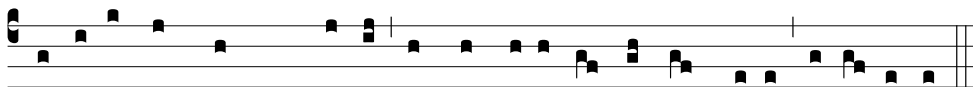
3. **Quod** parásti * ante fáciem ómnium populórum,

4. Lumen ad revelatiónem **Géntium**, * et glóriam plebis tuæ **Israël**.

5. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

6. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Salva nos, Dómi-ne, vi-gi-lántes, custódi nos dormi-éntes: ut

vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escámus in pace. Alle-lú-ia.

℣. Kyrie eléison. ℞. Christe eléison. ℣. Kyrie eléison.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea lónge repélle: † Ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiunt; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per eúm-dem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, * per ómnia sácula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

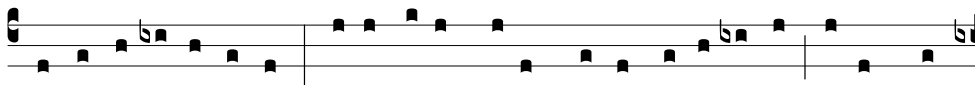
Benedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

VI

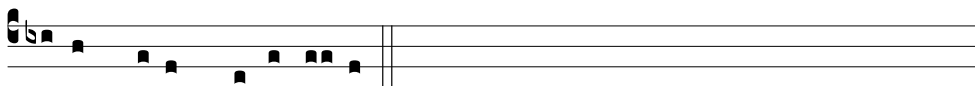
R

Egína cæli * lætá-re, alle-lú-ia : Qui-a quem meru-ísti

portá-re, alle-lú-ia : Resurréxit, sicut dix-it, alle-lú-ia : Ora pro

nobis De-um, alle-lú-ia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

KYRIALE MISSA I

Kyrie I

VIII
K

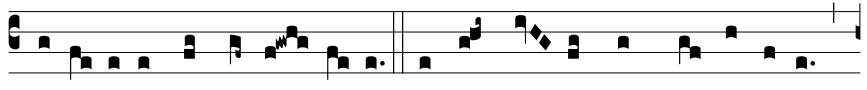

Y-ri-e * e- lé-i-son. *ijj.* Chrí-ste e- lé-i-son. *ijj.*

Ký-ri-e e- lé- i-son. *ij.* Ký-ri-e * e- lé- i-son.

Gloria I

IV
G

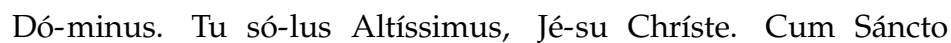
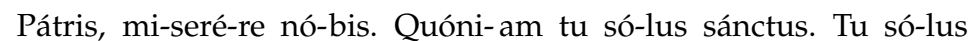
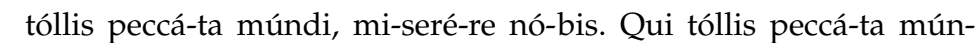
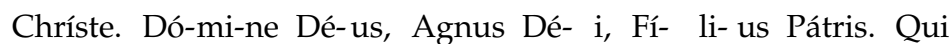
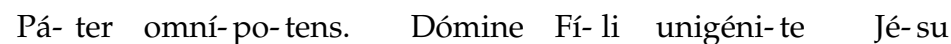

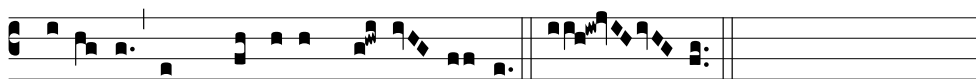
Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in tér-ra pax homí-nibus

bónae vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Benedí-ci-mus te. Adorá-mus

te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gimus tí-bi propter má-gnam

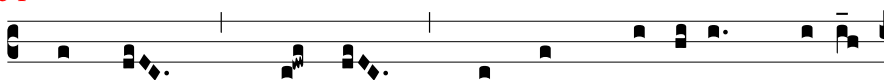

Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé- i Pá-tris. A- men.

Sanctus I

IV

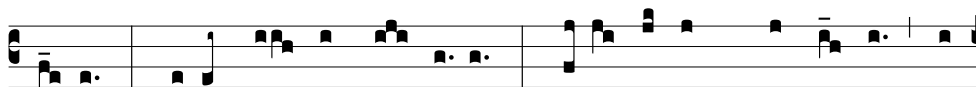
S

Ancus, * Sánctus, Sánctus Dóminus Dé- us

Sába- oth. Plé-ni sunt caé- li et térra gló- ri- a

tú- a. Hosánna in ex-célsis. Bene-díctus qui vé-nit in

nó-mine Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.

Agnus I

IV

A

-gnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: mi-se-

ré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta

múndi: mi-seré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis

peccá-ta múndi: dóna nó- bis pá- cem.

MISSA IV

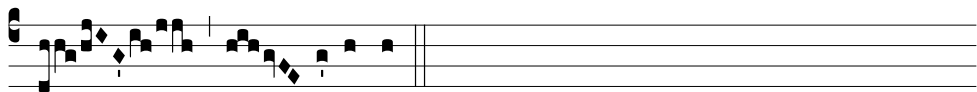
Kyrie IV

K Y-ri- e * e- lé-i-son *bis* Chríste

e- lé-i-son *bis* Ký-ri- e e- lé-i-son Ký-ri- e *

** e- lé-i-son

Gloria IV

G Ló-ri-a in excélsis Dé- o. Et in térra pax homí-ni-bus

bónæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Bene-dí-cimus te. Ado-rá-mus

te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gimus tí-bi propter

má-gnam gló-ri-am tú-am. Dó-mi-ne Dé-us, Rex cæ-léstis, Dé-us

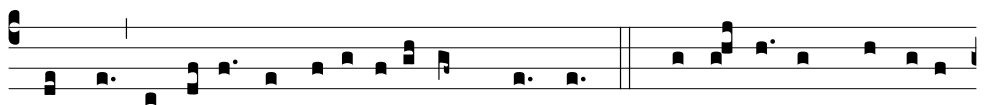
Pá-ter omní-po-tens. Dó-mi-ne Fí-li uni-gé-ni-te Jé-su

Chrí-ste. Dó-mi-ne Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pá-tris.

Qui tóllis peccá-ta mún-di, mi-se-ré-re nó-bis. Qui tóllis peccá-ta

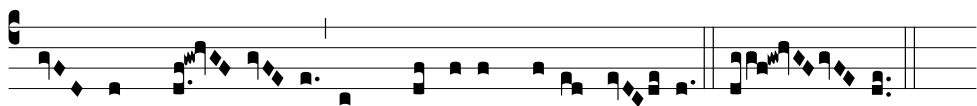
mún-di, sú-sci-pe depre-ca-ti-ón-em nó-stram. Qui sé-des ad délix-teram

Pátris, mi-se-ré-re nó-bis. Quó-ni-am tu só-lus sánctus. Tu

só-lus Dóminus. Tu só-lus Altíssimus, Jé-su Chrí-ste. Cum

Sán-cto Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

Sanctus IV

VIII

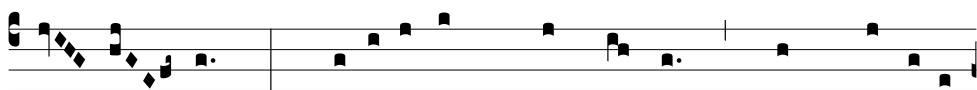
S

An-ctus, * Sánctus, Sán-ctus Dóminus Dé-us

Sá-ba-oth. Pléni sunt cæli et térra gló-ri-a tú-a. Ho-sánna in

ex-cél-sis. Benedíctus qui vé-nit in nómine

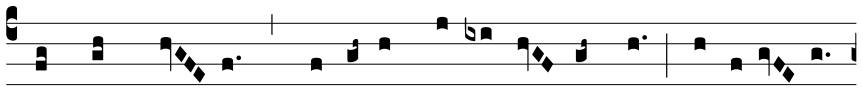

Dó-mi-ni. Ho-sánna in ex-cél-sis.

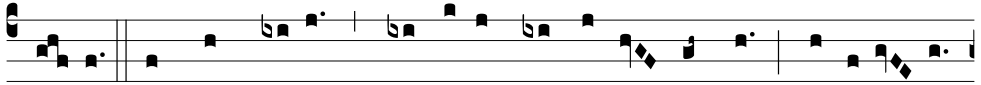
Agnus IV

VI

A

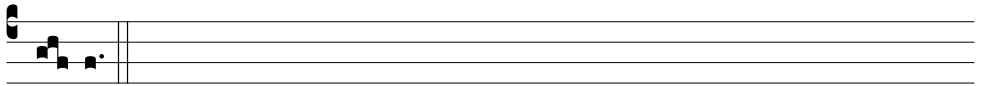
-gnus Dé- i, * qui tóllis peccá-ta mún-di : mi-seré- re

nó-bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di : mi-seré- re

nó-bis. Agnus Dé- i, * qui tóllis peccá-ta mún-di : dó-na nó- bis

pá- cem.

MISSA XVII

Kyrie XVII A (Kyrie Salve)

I
K Yri-e e- lé-i-son. *ij.* Chrí- ste e- lé-i-son. *ij.*

Ký-ri-e e- lé-i-son. Ký-ri-e

e- lé-i-son.

Kyrie XVII B

I
K Yri-e e- lé-i-son. *ij.* Chrí- ste e- lé-i-

son. *ij.* Ký-ri-e e- lé-i-son. Ký-ri-e

e- lé-i-son.

Kyrie XVII C

VI
K Yri- e e- lé- i-son. *ij.* Chríste e- lé- i-
son. *ij.* Ký-ri- e e- lé- i-son. Ký-ri- e
e- lé- i-son.

Sanctus XVII

V
S Anc- tus, * Sánctus, Sán- tus Dóminus Dé- us
Sá- ba- oth. Plé- ni sunt caé- li et tér- ra gló- ri- a
tú- a. Ho- sánna in excél- sis. Bene- díctus qui vénit in
nómine Dómi- ni. Ho- sánna in excél- sis.

Agnus XVII

V
A

-gnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-seré-re
nó-bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-seré-re nó-
bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: dó-na nó-bis pá-cem.

A musical score for the Kyrie XVII. It consists of three staves of music. The first staff begins with a large 'A' and a 'V' above it. The music is written in square neumes on a four-line staff. The text is in Latin, with hyphens indicating syllable placement. The second and third staves continue the melody and text. The text is: '-gnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-seré-re nó-bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-seré-re nó-bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: dó-na nó-bis pá-cem.'

MISSA XVIII

Kyrie XVIII

IV
K Y- ri- e * e-lé-i-son. *ii.* Chríste e-lé-i-son. *ii.* Ký- ri- e
e-lé-i-son. Ký-ri- e * e- lé-i-son.

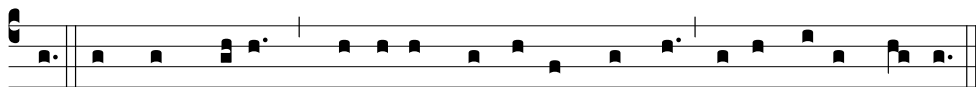
Sanctus XVIII

V
S anctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De-us Sába-oth.
Pleni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómi-ni. Hosánna in excélsis.

Agnus XVIII

V
A -gnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-seré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-seré-re no-

bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: dona nobis pa-cem.

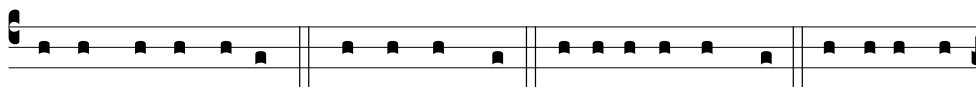

Gloria (More Ambrosiano)

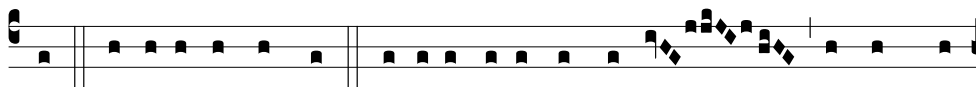
IV

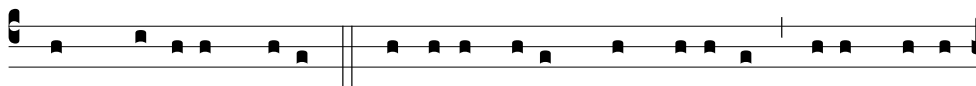
G Ló-ri-a in excélsis Dé-o, Et in térra pax homí-nibus

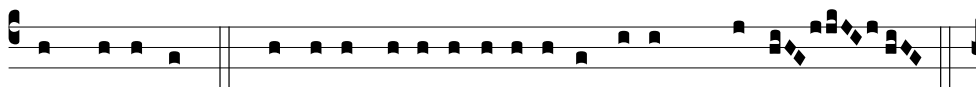
bónæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Benedí-cimus te. Adorá-mus

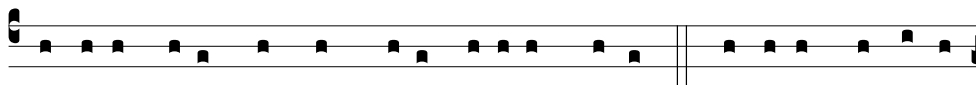
te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gimus tí-bi propter má-

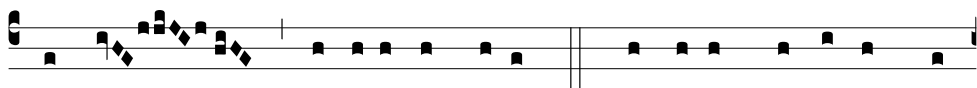
gnam gló-ri-am tú-am. Dó-mine Dé-us, Rex cæléstis, Dé-us Pá-ter

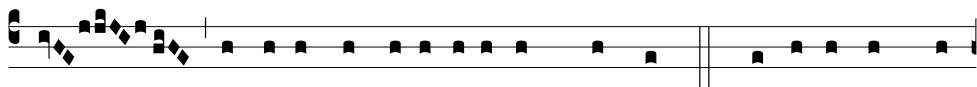
omní-po-tens. Dó-mine Fí-li unigéni-te Jé-su Chrí-ste.

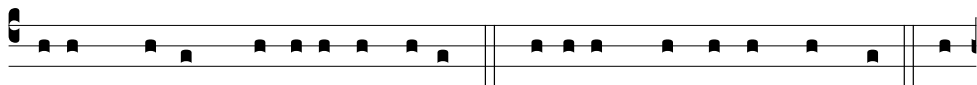
Dó-mine Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pá-tris. Qui tóllis peccá-ta

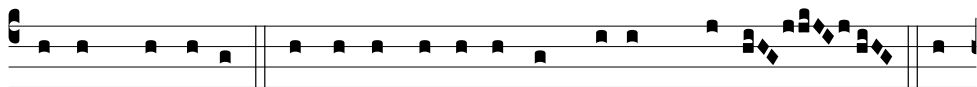
múndi, mi-seré-re nóbis. Qui tóllis peccá-ta mún-

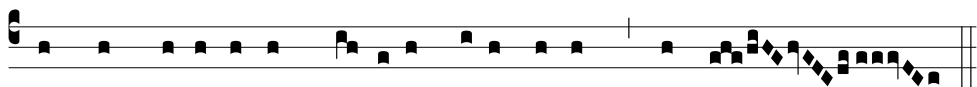
di, súscipe depreca-ti-ónem nóstram. Qui sédes ad délix-

teram Pátris, mi-seré-re nóbis. Quóni-am tu só-lus sánctus. Tu

só-lus Dóminus. Tu só-lus Altíssimus, Jésu Chríste. Cum

Sáncto Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pátris. ** Amen.

Credo III

V

C

Redo in unum De- um, Patrem omnipo-téntem, factó-rem

cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um ómni-um, et invi-si-bí- li-um. Et in

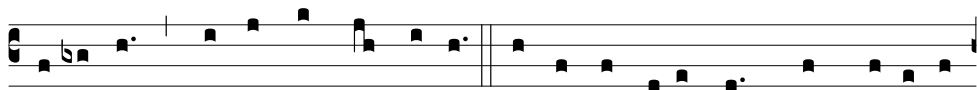
unum Dóminum Je-sum Christum, Fí-li-um De-i unigéni-tum.

Et ex Patre na- tum ante ómni-a s- cu-la. De-um de

De-o, lumen de lúmine, De-um verum de De-o vero. Géni-tum,

non fac- tum, consubstanti- á-lem Patri: per quem ómni-a

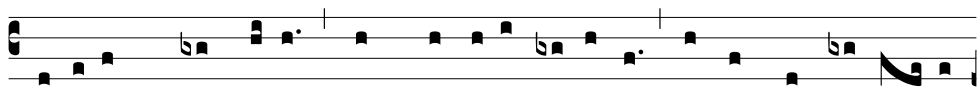
facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram

sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarnátus est de Spí-ri-tu

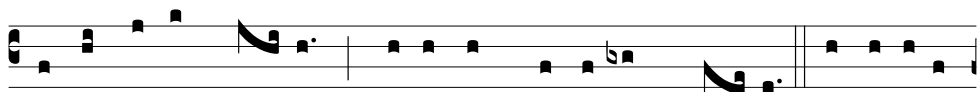
Sancto ex Ma-rí-a Vírgine: Et homo factus est. Cru-ci-fí-xus

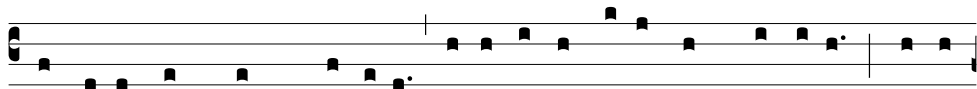
ét-i-am pro nobis: sub Pónti-o Pi-lá-to passus, et sepúl-tus

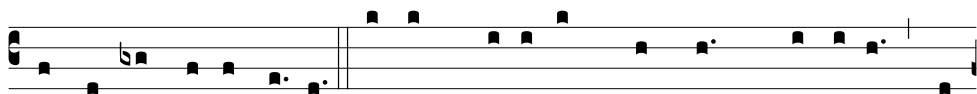
est. Et resurréxit térti-a di-e, secúndum Scriptú-ras. Et

ascéndit in cæ-lum: sedet ad dexte-ram Pa-tris. Et í-terum

ventúrus est cum gló-ri-a, judi-cá-re vivos et mórtu-os: cu-jus

regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dóminum, et

vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque pro-cédit. Qui cum

Patre et Fí-li-o simul adorátur, et conglo-ri-fi-cátur: qui

locútus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam et

apostó-li-cam Ecclé-si-am. Confí-te-or unum baptísma

in remissi-ónem pecca-tó-rum. Et exspécto resurrecti-ónem

mortu-órum. Et vi-tam ventú-ri s-cu-li. A- men.

